

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
இணைவு பெற்ற கல்லூரிகளுக்கு உரியது

பொதுத் தமிழ்

(செய்யுள் - இலக்கிய வரலாறு - சிறுகதை
மனப்பாடப் பகுதி - உரைநடை)

இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு
முதற் பருவம் - பகுதி - I தமிழ்

ஆசிரியர்
முனைவர் இராகவன் கண்ணன்
M.A.(TAMIL),M.A.(LING),M.Phil.,DCA.,DDTP.,DSS.,Ph.D
முதல்வர்

அரசுக் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
பெருநாவலூர் - அறந்தாங்கி - 614 618

2019 -2020

பொதுத்தமிழ் - முதற் பருவம்

முனைவர் இராகவன் கண்ணன்

முதற் பதிப்பு - ஆகஸ்டு 2020

பக்கம் : 224

தனிச் சுற்றுக்கு

அரசுக் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

பெருநாவலூர் - அறந்தாங்கி - 614 618

உள்ளடக்கம்

இக்கால இலக்கியம் - செய்யுள் பகுதி	பக்கம்
பாரதியார் பாடல்கள்	4
பாரதிதாசன் பாடல்கள்	18
கவிமணி பாடல்கள்	25
சுரதா பாடல்கள்	36
நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்	46
கவி கா.மு.ஹெரீப் பாடல்கள்	52
கண்ணதாசன் பாடல்கள்	59
வாணிதாசன் பாடல்கள்	66
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	72
புதுக்கவிதைகள்	84
ஐக்கூ கவிதைகள்	120
மனப்பாடப் பகுதி	123
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு	129
சிறுகதைகள்	182
உரைநடை	206

இக்கால இலக்கியம்

செய்யுள் பகுதி

பாரதியார்

தமிழ்க் கவிதை மூவாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றினை உடையது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞராகப் போற்றப் படுபவர் **மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி**. இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம், எட்டயபுரத்தில் சின்னசாமி ஐயர் இலக்குமி அம்மாள் என்னும் தம்பதியார்க்கு மகனாக 11-12-1882 இல் தோன்றினார். இந்தியத் திருநாட்டின் விடுதலைப் போராட்டம் வீறு கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களைத் திணறடித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இவரது பிள்ளைப்பருவமும் இணைந்து வளர்ந்து. வட வேங்கடம் தென்குமரி வரை நீக்கமற நிறைந்திருந்த சுதந்திரப் போராட்டம் இளைஞனாகிய பாரதியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. கவிதை என்னும் கைவாள் ஏந்திக் களம் கண்டார் பாரதி. கனல் தெறிக்கும் இவரின் கவிதைகள் அடிமைத்தனத்தில் அழுந்திக் கிடந்த தமிழர்களை வீறுகொண்டு எழுச் செய்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சியைப் பழித்தும் அடிமை வாழ்வினை இகழ்ந்தும் இவர் படைத்த கவிதைகள் இந்தியர்களை எழுச்சிப்பெறச் செய்தன. அதனால் ஆங்கிலேய அரசு இவரைப் பலமுறை சிறை செய்தது. **‘எமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராது இருத்தல்’** என்பதையே தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாய்க் கொண்டிருந்த பாரதி மேன்மேலும் இந்திய விடுதலைப் போரில் ஊக்கத்துடன் போராடினார். சுதேசமித்திரன், சக்கரவர்த்தினி, இந்தியா முதலான பத்திரிக்கைகளில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றித் தன் ஆற்றல் மிக்க எழுத்தால் சுதந்திரத் தீயை வளர்த்தார்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து போராடிய பாரதி சமூக விடுதலை வேண்டியும் போராடினார். சாதி பேதமற்ற சமூகம் மலர வேண்டும் என்பது இம் மகாகவியின் தணியாத தாகமாக இருந்தது. வலியோர் எளியோரை அடக்கியாரும் வஞ்சகச் சமுதாயம் மறைந்து யாவரும் ஒர்நிறை என்னும் சமத்துவச்

சமுதாயம் மலர வேண்டும் என்பது பாரதியின் கனவாக இருந்தது. பெண்ணடிமை என்னும் பெரும் தீங்கு இந்நாடகத்தே இல்லாது ஒழிய வேண்டும் என்பதிலும் பாரதி உரத்த சிந்தனை உடையவராக இருந்தார். பெண்ணடிமை தீர பெண்கல்வி அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திக் கவிதைகள் புனைந்தார்; கட்டுரைகள் பல வரைந்தார். இவ்வாறு நாட்டு விடுதலைக்கும் நங்கையர் விடுதலைக்கும் தன் வாழ்நாளெல்லாம் தொண்டாற்றிய இம் மகா கவியின் படைப்புகள் பற்பல. அவை தேசியக் கீதங்களாகவும், தமிழுணர்ச்சிப் பாக்களாகவும், தத்துவக் கவிதை களாகவும் கருத்துப் பொதிந்த காவியங்களாகவும், மெய்ஞான உரை களாகவும் உள்ளன. இவரின் படைப்புகள் அனைத்தும் சிறந்தவையே ஆயினும் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகியன தனிச் சிறப்புடையன ஆகும். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிக் காவியங் களாகக் கொள்ளத் தக்கன. இத்தகைய காலத்தால் மறையாத காவியங் களைத் தந்ததால் இவர், தேசியக்கவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றப்படுகின்றார்.

மகாகவி பாரதியின் படைப்புகளில் செந்தமிழ்நாடு என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையும், புதுமைப்பெண் என்னும் தலைப்பில் அமைந்த மற்றொரு கவிதையும் இங்கு நமக்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன. தெய்வத் தமிழ் என்றும் அழுதத்தமிழ் என்றும் ஆன்றோர்களால் போற்றப்படும் நம் அன்னைத்தமிழ் வழங்கும் நிலப்பரப்பு தமிழ்நாடு எனப்படுகிறது. இத் தமிழ்நாட்டின் தன்னேரில்லாச் சிறப்புகளைப் பேசுவதாகச் செந்தமிழ்நாடு என்னும் கவிதை அமைந்து சிறக்கிறது. நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் கொண்ட குலமாதர்தம் பெருமையைப் பேசுவது புதுமைப்பெண் என்னும் கவிதை. இவ்விரு கவிதைகளையும் இனி நிரல்படக் காண்போம்.

செந்தமிழ்நாடு

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே – எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே – ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

(செந்தமிழ்)

வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு – உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு – நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போல்இளங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு – தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருநைநதி – என
மேவிய யாறு பலவோடத் – திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

முத்தமிழ் மாமுனி நீள்வரையே – நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு – செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவிமீதே – அவை
யாவும் படைத்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே – நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை – வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு – புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு – நல்ல

பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு - நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர் மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

சிங்களம் புட்பகம் சாவக - மாதிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி - அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு..

(செந்தமிழ்)

விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம் - எனும்
வெற்பை யிடிக்கும் திறனுடையார் - சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள்கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

சீன மிசிரம் யவனரகம் - இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ்விசிக் - கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

அருஞ்சொற் பொருள் :

அரம்பையர் - தேவ கன்னியர், மேவிய - பொருந்திய,
முத்தமிழ் மாமுனி - முத்தமிழைத் தொல்காப்பியர் முதலா
னோர்க்குக் கற்பித்த அகத்தியர், நீள் வரை - உயரமான மலை
(பொதிகை மலை), மொய்ப்பு - சிறப்பு, திரைக்கடல் - அலையை
உடைய கடல், மாலவன் குன்றம் - திருமால் உறையும் மலை
(திருப்பதி என்னும் திருவேங்கடமலை), மண்டிக் கிடக்கும் -
நிறைந்து கிடக்கும், பார் - உலகு, மணியாரம் - மணி மாலை,

சிங்களம் - இலங்கை, புட்பகம் - சுமித்ரா, சாவகம் - ஜாவா,
புலிக்கொடி - சோழர்களின் கொடி, மீன்கொடி - பாண்டியர்களின்
கொடி, சால்புற - சிறப்புடன், இமயம் - இமய மலை, வெற்பு - மலை,
சமர் - போர், கலிங்கம் - மேலைச் சாளுக்கிய நாடு, பார்த்திவர் -
அரசர், சீனம் - சீன நாடு, மிசிரம் - எகிப்து நாடு, யவனரகம் -
கிரேக்க நாடு.

திரண்ட பொருள் :

பரந்து விரிந்த இவ்வுலகில் வழங்கும் மொழிகள் பல.
அவற்றுள் தனிப்பெரும் சிறப்பும் நிகரில்லா வளமும் உடையது
தமிழ்மொழி. ஆதலால் இத்தமிழ் மொழியைச் செந்தமிழ் என
வழங்குவர் சான்றோர். செந்தமிழ் வழங்கும் நாடு செந்தமிழ்நாடு
எனப் போற்றப்படுகிறது. செந்தமிழ்நாடு என்னும் சொல் கேட்கும்
அளவிலேயே இன்பத்தேன் வந்து காதில் பாய்வதுபோல்
உள்ளத்தில் இன்பம் பொங்கிப் பெருகுகிறது. இத்தமிழ் நாடு எம்
மூதாதையரின் நாடு என்பதை எண்ணும்போது மனம் கொள்ளும்
பெருமிதத்தால் புதிய சக்தி என்னுள் பிறக்கிறது.

அறிவை வளர்க்கும் நூல்கள் பல தோன்றிய நாடு
இத்தமிழ்நாடு. உலகில் இணையில்லா வீரவுணர்வுடைய மக்கள்
நிறைந்தது இத்தமிழ்நாடு. தேவலோக மங்கையரைப் போன்ற
அழகுடைய இளம் பெண்கள் நிறைந்தது இத் தமிழ்நாடு.

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு ஆகிய ஆறுகள்
பாய்ந்து வளம் சேர்ப்பது இத்தமிழ்நாடு. புனல்வாதத்தில்
திருஞானசம்பந்தரின் ஏட்டினை ஏந்தியதால் செந்தமிழின் சுவை
மாந்திய வையை ஆறும், பொருநை என்னும் பேராரும்
பாய்ந்தோடுவதால் வளம் மிகுந்த நிலமாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

அகத்தியர் தமிழ்மொழியைச் சிவபெருமானிடம் கற்றார்.
தாம் கற்ற தமிழ்மொழியைத் தொல்காப்பியர் முதலான
சீடர்களுக்குக் கற்பித்தார். அம் மாமுனிவனான அகத்தியர் தங்கி
வாழ்ந்த பொதிகை என்னும் பெரிய மலையை உடையது தமிழ்நாடு.
இவ்வுலகத்தில் அரிய செல்வங்கள் எத்தனை எத்தனை உண்டோ
அத்தனை அத்தனையும் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

நீல நிறமுடைய கடலலைகள் வந்து தவழும் கரையை
உடையது கன்னியாகுமரி. இங்கு கன்னியாகிய பகவதி நின்று

தவம் செய்கிறாள். இத்தகு சிறப்புடைய கன்னியாகுமரியைத் தெற்கு எல்லையாகவும், திருமால் கோயில் கொண்டுள்ள வேங்கட மலையை வடக்கு எல்லையாகவும் கொண்ட பெரிய நிலப்பரப்பை உடையது தமிழ்நாடு.

ஞானநூல்கள் பல வழங்கப்பெறுவதால் கல்வியென்னும் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றுச் சிறப்பது தமிழ்நாடு. ஈடு இணையில்லாப் பெருங்காப்பியத்தைப் படைத்தளித்த கம்பன் பிறந்த புகழை உடையது தமிழ்நாடு. இயல் இசை நாடகம் நாட்டியம் மருத்துவம் முதலான பற்பல துறை சார்ந்த அறிவுநூல்கள் பல படைக்கப்பட்டுள்ளதால் மிகப்பெரும் புகழைப் பெற்று விளங்குவது தமிழ்நாடு.

மொழி இனம் நாடு என்னும் வேறுபாடுகளால் பல இனங்களாக மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்வாறு வேற்றுமை உடைய மக்கள் இனம் அனைத்திற்கும் பொதுவான அறநூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கிறது. அத்திருக்குறளைப் படைத்து அளித்த வள்ளுவனால் வானளவு உயர்ந்த புகழைப் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு. நிலமகளாகிய இளம்பெண் தன் மார்பகத்தே சூடியுள்ள மணிமாலை போன்று திகழ்வதும், கற்பார் நெஞ்சைக் கவர்ந்து கொள்ளும் கவிச்சுவை உடையதுமான சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்தைப் பெற்றுப் புகழ் உடையதாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

இலங்கை, புட்பகம், சாவகம் முதலான தீவுகள் பலவற்றையும் பழங்காலத்திலேயே போரிட்டு வென்றனர் தமிழர். அத் தீவுகளில் எல்லாம் சோழ அரசர் தம் புலிக்கொடியையும் பாண்டிய அரசர் தம் மீன்கொடியையும் நாட்டி அரசு புரிந்தனர். அத்தகு வீரம் பொருந்திய சோழர், பாண்டியர் ஆகிய மாமன்னர்களின் தாய்நாடாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

வாணை முட்டுமளவு உயர்ந்து நிற்பது இமயமலை. அதன் சிகரங்களையும் இடித்து தூளாக்கும் ஆற்றல் உடையவர் தமிழ் மன்னர். அவர்கள் கலிங்கம் முதலான அண்டை நாடுகளின் மீது போர் தொடுத்து வென்று அங்கெல்லாம் நல்லாட்சி நடத்தினர். சிறப்புடைய வீர மன்னர்கள் பலரும் வாழ்ந்திருந்த புகழுடையது தமிழ்நாடு.

பழங்காலத்தில் சீனம் மிசிரம் யவனம் உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் சென்று வணிகம் செய்தனர் தமிழர். அந்நாடுகளில் எல்லாம் கலைகள், போர்நடத்தும் முறை, வணிகம்

முதலான இவை போன்ற பல அறிவுத்துறை நுட்பங்களை பரப்பினர். இதனால் உலகநாடுகளில் எல்லாம் பெரும் புகழ் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

இத்தகைய எண்ணற்ற சிறப்புகளை எல்லாம் பெற்றுத் திகழும் செந்தமிழ் நாட்டின் பெயரைக் கேட்கும் அளவிலேயே காதில் தேன் வந்து பாய்ந்தது போல மனம் இன்பம் கொள்கிறது.

புதுமைப் பெண்

போற்றி போற்றி ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின் பொன்ன டிக்குபல் லாயிரம் போற்றிகாண்
சேற்றி லேபுதி தாக முளைத்ததோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே
துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை மாதரசே எங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ!
மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்று நின்

வண்ம லர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழு லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டாயர் தேவர்க ளாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச் சுருள்
தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்

நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ!

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்!
அறிவி லோங்கிஇவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ!

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாக்குமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சால வேயரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ!

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதோர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.

நிமிர்ந்த நன்னடை நோர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை

உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டிரோ!

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்
ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நாங்கள் பாரத
தேச மோங்க உழைத்திடல் வெண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்.

சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பராம்
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வராம்
மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்

காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளாக்கினி தாகச் சமைப்பராம்
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டிரோ!

போற்றி, போற்றி, ஜயஜய போற்றிஇப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழ்பல் லாண்டிங்கே
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து,
மனிதர் தம்மை அமரர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
அருளினா லொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி உண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினும் மேற்செல்வம் எய்தினோம்.

அருஞ்சொற் பொருள் :

போற்றி - வாழ்க, செய்ய தாமரை - சிவந்த தாமரைப் பூ,
தே மலர் - இனிய மலர், தோற்றி- தோற்றம் கொண்டு, பேரிகை -
முரசு, சாற்றி - சொல்லி, வந்தனை - வந்தாய், மாதரசே - பெண்
ணினத்தின் தலைவியே, நம்பிரான் - நம் தலைவன், நறிய -

மணமுடைய, **நவீனங்கள்** - புதுமைகள், **தலத்தில்** - உலகில், **சாலவே** - மிகுதியாகவே, **சதுமறை** - நான்கு வேதங்கள், **மதுரத் தேன்மொழி** - இனிய தேன் போன்ற சொல், **நாற்றிசை** - நான்கு திசைகள், **வாணுதல்** - ஒளி உடைய நெற்றி, **ஜெயஜெய** வெற்றி வெற்றி, **சாத்திரங்கள்** - அறிவு நூல்கள், **அமரர்கள்** - தேவர்கள்.

திரண்ட பொருள் :

வாழ்க வாழ்க பெண்ணே நீ வாழ்க. உனக்கு ஆயிரம் வாழ்த்துரைகள் சொல்கிறேன். பொன் போன்று ஒளிரும் நின் திருப்பாதங்களில் பல்லாயிரம் வாழ்த்துகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பெண்ணே, சேற்றிலே முளைத்த இனிய செந்தாமரை மலர் போன்று பேரொளி வீசத் தோற்றம் கொண்டு நிற்கின்றாய். அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கும் இப்பாரத நாட்டின் துன்பத்தை நீக்குதற் பொருட்டு விடுதலை முரசினை முழக்கி வருகின்றாய். நின் வருகை எங்கள் இனம் செய்த தவத்தின் பயன். ஆதலால் நீ வாழ்க வாழ்க.

அழகிய பூ போன்ற நின் திருவாயினைத் திறந்து பெண்களுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு; அவர்கள் அடிமைகள் அல்லர் என முழங்கினாய். இனிய அம் முழக்கம் தேவமுனிவனான நாரதனின் வீணையில் இருந்து எழுந்த இசை தானோ? அல்லது கண்ணனின் புல்லாங்குழலில் தோன்றும் வேணுகானமோ? வேதமே அழகிய இளம்பெண் உருக் கொண்டு எழுந்து வந்து எம்மைக் காத்திட இம்முழக்கத்தைச் செய்கிறதோ? மூப்பினையும் இறப்பினையும் அழித்துச் சாகா வரத்தைத் தரும் அமிழ்தமோ? பெண்ணே நீ வாழ்க. பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்வாயாக.

ஆற்றிவு கொண்ட மானுடப் பிறவியான பெண்களை அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தர்களே. பெண்ணடிமையைக் கூறும் பழமையான நூல்களைத் தீயில் இட்டுப் பொசுக்க வேண்டும். வாழ்வியல் முறைகளில் மேம்பட்டு மானுடர் யாவரும் தேவர்களாக உயர்ந்திட வேண்டும் என்னும் இதுவரை அறியாத புதுமை மொழிகளை எல்லாம் மணம் வீசும் பொன்மலர் போன்ற வாய் திறந்து நங்கையர் கூறுவதைக் கேட்டீரோ?

ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்னும் அறிவார்ந்த கொள்கையால் இவ்வுலகம் தழைக்கும். பெண்ணுரு தாங்கி நல்லறங்களைச் செய்வது உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் தாயாகிய

சிவசக்தியே என்பதை உணர வேண்டும். நாணமும் அச்சமும் பெண்களுக்கு வேண்டுவன அல்ல; அவை, இழி நாயினுக்கு வேண்டுவன ஆகும். அறம் அறிவு வீரம் விடுதலை உணர்வு ஆகியனவே நற்குடியில் பிறந்த பெண்களுக்கு உரிய குணங்களாகும்.

நிலத்தின் தன்மை அந்நிலத்தில் வளர்ந்த பயிர்களுக்கும் உரியதாக இருப்பதைக் காணலாம். அவ்வாறே தாயின் குணமே அவள் பெற்றெடுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உரியதாகும் அன்றோ? இழிந்த அடிமைத்தனமும் மடமையும் கொண்ட பெண்ணொருத்தி அறிவிற் சிறந்த மாட்சிமையுடைய மக்களைப் பெறுவது உலகில் அரிய செயலாகுமன்றோ? நற்குடியில் பிறந்த பெண்டிர்க்குக் கற்பு என்பது பிறப்பிலேயே இயல்பாகத் தோன்றுவது ஆகும். அதை விடுத்துக் கொடுமைகள் பல செய்தும் கல்வி கேள்வி முதலானவற்றை அவர்க்கு நல்காது அவர்தம் அறிவை அழித்து கற்பினைக் காக்க எண்ணுவது தீமையே செய்யும் என புதுமைப்பெண் கூறுவதைக் கேட்டீரோ?

புதுமைப்பெண்ணின் சொல்லும் செயலும் பொய்மை நிறைந்த இக் கலிகாலத்தில் புதியது போன்று தோன்றும். ஆனால் இவையெல்லாம் நால்வேதக் கருத்துக்களை மீறாது வேதமரபின்படி மக்கள் வாழ்ந்த பழங்காலத்திலே இருந்த பொதுவான வழக்குகளே ஆகும். இனிய நன்மொழிகளைப் பேசும் பெண்கள் அறிவினைத் தேடுதலில் சான்றோர்களுக்கு நிகராக அக்காலத்தில் விளங்கினர். ஆனால் வேதங்கள் சொல்லும் வாழ்வியல்முறைகள் எல்லாம் தற்காலத்தில் மாறியதால் பெண்ணடிமை என்னும் கேடு விளைந்தது.

நாணத்தால் தலை குனிந்து நடவாமல் நேர் கொண்ட பார்வை யுடனும் பேதமையையும் மூடத்தனத்தையும் கட்டாயப்படுத்தும் வீணர்கள் யாவராயினும் அத்தகையோருக்கு அஞ்சாத வாழ்வியல் நெறிமுறைகளும் தெளிந்த அறிவால் உண்டாகும் செருக்கும் உடையோராக விளங்கும் பெண்கள் அறநெறியில் இருந்து துளியும் மாறுபடுவதில்லை. எனவே அறியாமை என்னும் பேரிருளில் மூழ்கித் துன்பம் அடைந்து இன்பமின்றி வாழ்கின்ற இழிவான அடிமை வாழ்வைப் பழித்துப் புறந்தள்ளி வாழ்கின்ற வாழ்வே பெண்ணுக்குரிய அறநெறியாகும் எனப் புதுப்பெண் கூறும் உரையைக் கேட்பீராக.

பல்வேறு துறைகளில் நாளும் புதுமைகள் வளர்கின்ற இவ்வுலகின் வாழ்வியல் நுட்பங்களைக் கற்றிடல் வேண்டும். அதன் பொருட்டு உலகநாடுகள் பலவற்றிற்கும் சென்று அங்குள்ள புதுமை அறிவுகளைக் கொண்டு வந்து இவ்விந்திய நாட்டினை உயர்த்த வேண்டும். இதுவே ஒளிவீசும் நெற்றியில் மங்கலத் திலகம் அணிந்த பெண்களின் செயலாக இருத்தல் வேண்டுமே அல்லாது பொதுவாழ்விலிருந்து விலகி வீட்டினில் ஒரு பொந்தினில் வாழும் எலியைப்போல வாழும் அடிமை வாழ்வைப் இந்தியத் திருநாட்டின் வீரப்பெண்கள் விரைந்து ஒழித்திடல் வேண்டும்.

பெண்கள், பற்பல அறிவு நூல்களைக் கற்றிடல் வேண்டும். அதன் பயனால் வாழ்வின் வசதிகளைப் பெருக்கிட வேண்டும். பழங்காலப் பொய்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே அழித்திட வேண்டும். மூடத்தனம் என்னும் தளைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். தெய்வம் மகிழும் வண்ணம் அறவாழ்வினைக் காத்து ஒம்பிட வேண்டும். இத்தகு அறிவார்ந்த அறவாழ்வால் ஆடவரும் புகழ்ந்து போற்றிடும் வண்ணம் வாழ்தல் வேண்டும் என இளமைத்தன்மை மாறாத அழகிய புதுமைப்பெண் கூறும் கருத்துக்களைக் கேட்பீராக.

வாழ்க வாழ்க. வெற்றி வெற்றி. வெற்றியுடன் பல்லாண்டு வாழ்க. புதுமைப்பெண் என்னும் உலகின் இருள் நீக்கும் பேரொளி பல்லாண்டு வாழ்க. மடமையில் மூழ்கிய இவ்வுலகத்தை மாற்றி புதுமையாம் நல்லுலகத்தை உருவாக்க பராசக்தியின் பேரருளால் பெண்ணுரு கொண்டு புதுமைப்பெண் வந்துள்ளாள். அதனால் உலகில் உள்ள செல்வம் யாவற்றிலும் உயர்ந்த பெருஞ்செல்வத்தை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மகா கவி எனப் போற்றப்படுபவர் யார்?
2. பாரதியார் எப்போது பிறந்தார்?
3. பாரதியாரின் பிறப்பிடம் எது?
4. பாரதியாரின் இயற்பெயர் என்ன?
5. பாரதியாரின் பெற்றோர் யாவர்.
6. பாரதியார் பணியாற்றிய பத்திரிக்கைகள் யாவை?
7. காதில் தேன் வந்து பாய்வது எதனால்?

8. தமிழ்நாட்டின் திருமேனியில் ஓடும் ஆறுகள் எவை?
9. முத்தமிழ் மாமுனி எனக் குறிப்பிடப் பெறுபவர் யார்?
10. மாலவன் குன்றம் எது?
11. தமிழகம் எதனால் வான்புகழ் பெற்றது?
12. மணியாரம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் நூல் எது?
13. பழங்காலத்தில் தமிழர் வணிகம் செய்த உலகநாடுகள் எவை?
14. புதுமைப்பெண் என்னும் கவிதையை இயற்றியவர் யார்?
15. பித்தர்கள் எனப் பாரதியாரை யாரைச் சாடுகிறார்?
16. எதனைத் தீயில் இட்டுப் பொசுக்க வேண்டும் எனப் பாரதி கூறுகிறார்.
17. உலகம் தழைப்பதற்கான வழி யாது?
18. நாணமும் அச்சமும் எவற்றிற்கு வேண்டும்?
19. செம்மை மாதரின் பண்புகள் யாவை?
20. எதனை உமிழ்ந்து தள்ளுதல் வேண்டும் என்கிறார் பாரதி.
21. செந்தமிழ் நாடு என்னும் கவிதையின் பொருளைத் திரட்டு க கட்டுரை ஒன்று வரைக.
22. புதுமைப்பெண் குறித்துப் பாரதியார் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.

பாரதிதாசன்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இணையற்ற இரு கவிஞர்கள் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் ஆவர். பாரதியாரின் பாட்டுத் திறத்தால் அவர்பால் ஈர்க்கப்பட்டோர் பலர். அத்தகையோருள் பாண்டிச்சேரி எனப்படும் புதுச்சேரியில் தோன்றிய சுப்புரத்தினமும் ஒருவராவார். பாரதியாரால் நாட்டுக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட கவிஞரான சுப்புரத்தினம் பாரதியின் மேல் கொண்ட பற்றால் கனக. சுப்புரத்தினம் என்னும் தன்னுடைய இயற்பெயரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக்கொண்டார்.

பாரதி தாசன் புதுவையில் கனகசபை இலக்குமி அம்மையார் என்னும் இணையருக்கு மகனாக 29 - 04 - 1891 அன்று பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் சுப்புரத்தினம் என்பதாகும். தமிழாசிரியராகத் தன் வாழ்வினைத் தொடங்கிய பாரதிதாசன் தொடக்கத்தில் சுப்பிரமணியதுதி முதலான பக்திப்பொருண்மை உடைய நூல்களை இயற்றினார். பின்னர் அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் மிக வேகமாகப் பரவி வந்த திராவிடக் கழகத்தின் பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டில் திளைத்தார். சாதி மதச் சமூகங்களைச் சாடியும் பெண்ணடிமையை எதிர்த்தும் சமூக விடுதலை வேண்டியும் இவர் பாடிய பாடல்கள் என்றும் தனித்துவம் உடைய கவிதைகளாகும். தமிழ்மொழி இன உணர்வுப் பொங்கித் ததும்பும் கவிதைப் புனைந்து தமிழரிடையே மொழிப்பற்றையும் இனப்பற்றையும் வளர்த்தவர் இவர். மதத்தின் பெயரால் நாட்டில் பரவியிருந்த மூடத்தனத்தை எதிர்த்துப் புரட்சிக்கரமானப் பாடல்களைப் பாடிய இக்கவிஞரைத் தமிழகம் பாவேந்தர் என்றும் புரட்சிக்கவி என்றும் இன்றளவும் போற்றிப் புகழ்கிறது.

புரட்சிக்கவி, எதிர்பாராத முத்தம், தமிழ்ச்சியின் கத்தி, குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, காதலா கடமையா, பிசிராந்தையார், சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், பாண்டியன் பரிசு, குறிஞ்சித்திட்டு முதலிய பல சிறந்த நூல்களைப் படைத்தளித்தவர் இவர். 'குயில்' என்னும் பத்திரிக்கையினைத் தொடங்கி அதன்வழி பகுத்தறிவுக் கோட்பாடுகளைப் பரப்பினார். இவரின் வழித் தோன்றல்களாகப் பலர் உருவாகினர். இத்தகையோரைப் பாரதி

தாசன் பரம்பரை எனக் குறிப்பிடுவது வழக்காக உள்ளது. இவர் படைத்த பிசிராந்தையர் என்னும் நூலிற்காக இவருக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு சாகித்ய அகாதெமி விருது வழங்கப்பட்டது.

அழகு

காலையினம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்!
கடற்பரப்பில், ஒளிப்புனலில் கண்டேன்! அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்,
தொட்ட இடம் எலாங்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்!
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில்அந்த 'அழகெ'ன்பாள் கவிதை தந்தாள்.

சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கில் சிரிக்கின்றாள்; நாரெ டுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோள்
புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புது நடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்
நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தினாள்; என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

திசைகண்டேன், வான்கண்டேன், உட்புறத்துச்
செறிந்தனவாம் பலப்பலவும் கண்டேன் யாண்டும்
அசைவனவும் நின்றனவும் கண்டேன். மற்றும்
அழகுதனைக் கண்டேன் நல் லின்பங் கண்டேன்.
பசையுள்ள பொருளிலெலாம் பசையவள் காண்!
பழமையினாள் சாகாத இளையவள் காண்!
நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்!
நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பம் இல்லை!

அருஞ்சொற் பொருள் :

இளம் பரிதி - உதய சூரியன், **மேற்றிசை** - மேற்குத் திசை, **இலகுகின்ற** - விளங்குகின்ற, **ஆலம்**- ஆலமரம், **நறுமலர்** - வாசமுடைய பூ, **செந்தோள்** - சிவந்த தோள், **யாண்டும்** - எங்கும், **பசை** - அழகு, **நசை** - விருப்பம், **வசப்படுதல்** - ஆட்படுதல்,

திரண்ட பொருள் :

காலைப்பொழுதில் கீழ்வானத்தில் எழுகின்ற உதய சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களில் அழகாகிய பெண்ணைக் கண்டேன். நீலத்திரைகள் நித்தம் தத்தும் கடலின் மேற்பரப்பில் பட்டுத் தெறிக்கும் ஒளியில் அழகினைக் கண்டேன். சோலைகளில் அழகைக் கண்டேன். அச் சோலைகளில் பூத்துக் குலுங்கும் பூக்களிலும் பச்சைப் பசேலெனத் தழைத்துள்ள தளிர்களிலும் அழகினைக் கண்டேன். இவ்வாறு தொட்ட இடமெல்லாம் அவ்வழகாகிய பெண் கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள். மாலைப்பொழுதில் மேற்கு திசையில் அந்தி வானத்தில் தெரியும் மாணிக்க ஒளியில் அவ்வழகுப்பெண் நிறைந்து இருக்கின்றாள். தோப்பாகத் தழைத்துள்ள ஆலமரத்தின் கிளைகளில் வாழும் கிளிகளின் கூட்டத்திலும் அழகென்னும் அப்பெண் இன்பம் என்னும் கவிதையைத் தருகின்றாள்.

கபடமற்ற இளங்குழந்தைகளின் சிறிய கண்களில் அழகாகிய அப்பெண் ஒளியாகத் திகழ்கின்றாள். இருளோட்டும் திருவிளக்கின் ஒளியில் எழிலாகச் சிரிக்கின்றாள். வாசமலரைச் சரமாகத் தொடுக்கின்ற பெண்ணவளின் விரல் வளைவில் அழகுமகள் நாடகம் ஆடுகின்றாள். தோளின்மேல் கலப்பையினைச் சுமந்து இளங்காலைப்பொழுதில் வயல் நோக்கிச் செல்லும் உழவனின் நடையில் களிநடனம் புரிகின்றாள். நெல்லும் கரும்பும் மஞ்சளும் இஞ்சியும் விளைந்துள்ள நிலத்தின் பலவாகத் தோன்றும் நிறத்தினிலே தோன்றிய அழகாகிய அவ்விள மகள் என் நெஞ்சத்தில் குடியேறி என்னை மகிழ்ச்சி உறச் செய்கின்றாள்.

உலகின் எண்திசைகளைப் பார்க்கிறேன், அத்திசைகளில் எல்லாம் உள்ள மலை ஆறு வயல் எனப் பலவிதமாகப் பரந்துள்ள பொருள்களை எல்லாம் பார்க்கின்றேன், வான்வெளியைப் பார்க்கின்றேன், இங்கெல்லாம் நிறைந்துள்ள உயிர்களையும்

உயிரற்ற பொருட்களையும் பார்க்கின்றேன். அவற்றில் எல்லாம் அழகினைக் கண்டு இன்பம் கொள்கின்றேன். அழகு நிறைந்த பொருள்களில் எல்லாம் அழகாகிய அப்பெண் வாழ்கிறாள். அவ்வழகாகிய பெண் இவ்வுலகு தோன்றிய காலத்தில் தோன்றியவள். அதனால் மூப்பினை உடையவள். என்றும் அழியாது உறைபவள் அதனால் இளையவள். இவ்வாறு மூத்தவளாகவும் இளையவளாகவும் அழகாகிய பெண் வாழ்வதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே விருப்பத்தோடு தோடுவோர்க்கு எங்கும் நிறைந்த நிறைபொருளாக அவ்வழகுப்பெண் உள்ளால். அவ் அழகுப்பெண்ணின் வசப்பட்டுவிட்டால் மனதில் துன்பம் தான் ஏது? எனவே இன்பம் தரும் அழகின் வசப்படுவோம்.

தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை

தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை; தமிழன் சீர்த்தி
தாழ்வதில்லை! தமிழ்நாடு, தமிழ் மக்கள்
தமிழ்என்னும் பேருணர்ச்சி இந்நாள் போலே
தமிழ்நாட்டில் எந்நாளும் இருந்ததில்லை!
தமிழர்க்குத் தொண்டுசெய்யும் தமிழ் னுக்குத்
தடைசெய்யும் நெடுங்குன்றும் தூளாய்ப் போகும்!
தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்வோன் சாவ தில்லை
தமிழ்த்தொண்டன் பாரதிதான் செத்த துண்டோ?

தமிழகத்தில் மலைபோன்ற செல்வத் தாரும்,
தம்ஆணை பிறர்ஏற்க வாழு வாரும்,
தமிழர்க்கோ தமிழுக்கோ இடையூ றொன்று
தாம்செய்து வாழ்ந்தநாள் மலையே றிற்றே!
உமிழ்ந்தசிறு பருக்கையினால் உயிர்வாழ் வாரும்
உரமிழ்ந்து சாக்காட்டை நண்ணு வாரும்!
தமிழ்என்று தமிழரென்று சிறிது தொண்டு
தாம்புரிவார் அவர்பெருமை அரசர்க் கில்லை!

ஒருதமிழன் தமிழர்க்கே உயிர்வாழ் கின்றான்;
உயிர்வாழ்வோன் தமிழர்க்கே தனைஈ கின்றான்;
அரியபெருஞ் செயலையெலாம் தமிழ்நாட் டன்பின்

ஆழத்தில் காணுகின் றான்! தமிழன், இந்நாள்.
பெரிதான திட்டத்தைத் தொடங்கி விட்டான்;
“பிறந்துளார் தமிழறிஞர் ஆதல் வேண்டும்;
வருந்தமிழர் வையத்தை ஆளவேண்டும்”
வாழ்கதமிழ்! இவ்வையம் வாழ்க நன்றே!

அந்நாளின் இலக்கியத்தை ஆய்தல் ஒன்றே
அரும்புலமை எனும்மடமை அகன்ற திங்கே!
இந்நாளிற் பழந்தமிழிற் புதுமை ஏற்றி
எழுத்தெழுத்துக் கிளிப்பேற்றிக் கவிதை தோறும்
தென்நாட்டின் தேவைக்குச் சுடரை யேற்றிக்
காவியத்தில் சிறப்பேற்றி, இந்த நாடு
பொன்னான கலைப்பேழை என்று சொல்லும்
புகழேற்றி வருகின்றார் - அறிஞர் வாழ்க!

அருஞ்சொற் பொருள் :

சீர்த்தி - புகழ், நெடுங்குன்றம் - பெரியமலை, மலை
ஏறிற்று - அழிந்துவிட்டது, உமிழ்ந்த - வாயிலிருந்து உமிழப்பட்ட,
பருக்கை - சோறு, சாக்காடு - இறப்பு, நண்ணுவார் - அணுகிச்
செல்வார், ஈகின்றான் - தருகின்றான், வரும் தமிழர் -
வருங்காலத் தமிழர், வையம் - உலகம், பேழை - பெட்டி.

திரண்ட பொருள் :

தமிழினம் மிகப்பெரும் பழமை உடையது. மக்களினத்தின்
முதற்குடி என அறிஞர்களால் எண்ணப்படுவது. கல்தோன்றி
மண்தோன்றா காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றிய
மூத்தகுடியாகத் திகழ்வது தமிழ்க்குடி. ஆயினும் தமிழினம், தமிழ்க்
குடி, தமிழ்மொழி என்னும் உணர்ச்சிப்பெருக்கு இக்காலத்தில்
உள்ளது போல் இதற்குமுன் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை.
எனவே தமிழ்க்குடியில் தோன்றும் தமிழனுக்கு என்றும் வீழ்ச்சி
என்பது இல்லை. அவ்வாறே தமிழினின் பல்லாண்டு காலப் புகழுக்கு
என்றும் தாழ்ச்சி இல்லை.

தமிழ்க்குடிக்குத் தொண்டு செய்யும் தமிழனுக்குத்
தடையாக பெரியமலையே வந்து நின்றாலும் அதுவும் தூள் தூளாய்ச்

சிதறிப் போகும். தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் தொண்டு செய்வோர்
இவ்வுலகில் இருந்து மறைந்தாலும் புகழால் என்றும் மறையாது
நிலைத்து வாழ்வார். தமிழ்த்தொண்டு புரிந்த பாரதி இன்றும்
புகழோடு போற்றப்படுவது இதற்கு நல்ல சான்றாகும்.

மலை போன்று செல்வத்தைக் குவித்து வைத்து வாழும்
பெருந்தனக்காரர்களாயினும், அதிகாரத்தால் தம் ஆணையைப்
பிறர் ஏற்கச் செய்து வாழும் ஆட்சியாளர்களாயினும்
தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்தார்க்கும் இன்னல் செய்து வாழ்ந்த
காலம் மாறிவிட்டது. அத்தகையோரை அண்டி அவர் அளிக்கும்
எச்சில் சோற்றை உண்டு, உயிர் வாழ்ந்து செத்து மடிவோராயினும்
பெருஞ்செல்வமுடைய பேரரசர்களே ஆயினும் தமிழுக்குச்
சிறிதளவேனும் தொண்டு செய்து வாழ்வாருக்கு சற்றேனும்
இணையாவதில்லை.

தமிழ்மொருவன் தமிழ்க்குடிக்காகத் தொண்டாற்று
கின்றான் என்றால் அவன் தன் வாழ்வினையே தமிழர்க்காகத்
தானமாகத் தருகின்றான். வாழ்க்கை வளம் கல்வி முதலான
அரியபெரிய செயல்கள் அனைத்தையும் தமிழ்நாட்டின்பால்
கொண்ட அன்பு ஒன்றிலேயே அவன் காணுகின்றான். தமிழர்
எல்லோரும் தமிழறிவு பெற்று அறிஞர்களாக வேண்டும்,
அவ்வறிவால் எதிர்காலத் தமிழன் இவ்வுலகத்தையே ஆள
வேண்டும், தமிழ் வாழ வேண்டும், இந்த உலகம் தமிழால்
வாழவேண்டும் என்னும் தன் வாழ்நாள் திட்டத்தை இன்றைய
தமிழன் வகுத்து அதனை நடைமுறைப்படுத்த தொடங்கி விட்டான்.
எனவே தமிழனுக்கு என்றும் வீழ்ச்சியில்லை, தமிழன் புகழ்ச்சிக்கு
என்றும் தாழ்ச்சி இல்லை.

இலக்கண இலக்கியத்தை ஆய்ந்து நுண்பொருள்
காண்பது ஒன்றே தமிழ்ப்புலமை என்ற மடமை இன்று
மாய்ந்துவிட்டது. இன்றோ பழந்தமிழில் புதுமைகள் பலவற்றை
ஏற்றுகின்றனர். அதனால் எழுத்துக்கு எழுத்து இனிமையைக்
கூட்டுகின்றனர். படைக்கும் கவிதைகளில் எல்லாம் தென்னாடாம்
தமிழ்நாட்டின் உயர்வுக்கான அறிவு ஒளியை ஏற்றுகின்றனர்.
சிறப்பான காவியங்களைப் படைத்தளிக் கின்றனர். இவ்வாறு
துறைதோறும் சிறப்பினைச் செய்து தமிழகம் உலகத்தின்
கலைப்பெட்டகம் எனப் புகப்படும் அளவிற்குப் புதுமைகளை செய்து
வருகின்றனர். அத்தகு தமிழறிஞர்கள் வாழ்க ... வாழ்க.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் என்ன?
2. பாரதிதாசன் எப்போது எங்கே பிறந்தார்?
3. பாரதிதாசனின் பெற்றோர் யார்?
4. புரட்சிக்கவி என்னும் சிறப்புப் பெயருக்கு உரியவர் யார்?
5. பாரதிதாசனுக்கு சாகித்திய அகதெமி விருது எந்நூலிற்காகக் கிடைத்தது?
6. அழகு என்னும் கவிதையைப் பாடியவர் யார்?
7. அழகு என்னும் கவிதைப்பெண்ணின் திறத்தைப் பாரதிதாசன் எங்ஙனம் விளக்கியுள்ளார்?
8. அழகுப்பெண் வாழுமிடங்கள் குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவன யாவை?
9. அழகு என்னும் கவிதையின் திரண்ட கருத்தை விளக்கி வரைக.
10. தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோனின் நிலை யாது எனப் பாரதிதாசன் கூறுகிறார்?
11. தமிழனுக்கு வீழ்ச்சி இல்லை என்பதற்கான காரணங்களாகப் பாரதிதாசன் சுட்டுவன யாவை?
12. தமிழ்த்தொண்டு குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவனவற்றை விளக்குக.
13. தமிழறிஞர் செயல் குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை நாகர்கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள தேரூர் என்னும் ஊரில் 27.07.1876 அன்று பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் சிவதாணுப்பிள்ளை என்பதாகும். தாயார் பெயர் ஆதிலெட்சுமி அம்மாள். ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் காந்தியைப் போன்று எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். தமிழ் மரபு கவிதைகளை இயற்றும் திறம் உடைய இவர் புதிய வடிவிலான கவிதைகளையும் இயற்றுவதில் திறமை பெற்றிருந்தார். தமிழ் யாப்பு வடிவங்களில் இயற்றுவதற்குக் கடினமானது வெண்பா யாப்பு ஆகும். கவிமணி தேசிக விநாயகம் வெண்பா யாப்பினைப் படைப்பதில் தனித் திறமை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய கவிதைகள் எளிய நடையில் இனிமை பயப்பனவாக உள்ளன. இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சமூகத்தில் நிலவிய பழமைவாதக் கருத்துக்களை இவர் ஏற்கவில்லை. தெளிந்த முற்போக்குக் கருத்துக்களை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். அக்கருத்துக்கள் இவர்தம் கவிதைகளில் பொதிந்து காணப்படுகின்றன.

தேசிய விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் பாடிய பாடல்கள் மலரும் மாலையும் என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பாரதியார் போல் இவரும் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கிவந்த சில நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் இசை வடிவங்களைப் பயன்படுத்திப் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். 'ஆண்டிப்பண்டாரம் - உனை வேண்டிக் கொண்டேனே' என்பது ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடல். அப்பாடலின் மெட்டில் 'தீண்டாதார் விண்ணப்பம்' என்ற பாடலைக் கவிமணி இயற்றியுள்ளார். அவ்வாறே, 'நினைப்பது எப்போது நெஞ்சே' என்ற மெட்டில் தீண்டாமைபற்றிய மற்றொரு பாடலையும் இவர் பாடியுள்ளார். மேலும், அக்காலக் கவிஞர்கள் பலரும் பாடிய ஆனந்தக் களிப்பு என்ற கவிதை வடிவிலும் இவர் பாடலை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறு பாமர மக்களின் இசை வடிவத்தில் கவிதைகளைப் பாடித் தந்த இவரின் பாடல்களின் சிறப்பினை உணர்ந்த கரந்தை உமாமகேசுவரனார் இவருக்குக் கவிமணி என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினார். அன்று முதல் தமிழுலகம்

இவரைக் கவிமணிதேசிக விநாயகம் பிள்ளை என்றே வழங்கி வருகிறது.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் மற்றொரு புகழ்பெற்ற நூல் மருமக்கள் வழி மான்மியம் என்பதாகும். இந்நூல் நாஞ்சில் நாட்டின் வாழ்வியலை நகைச்சுவையுடன் விளக்கும் சிறந்த நூலாகும். ஆங்கில மொழியில் எட்வின் ஆர்னால்ட் என்பார் எழுதிய டுபாவ டிக ஹளையே எனும் நூலைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் புத்தரின் வாழ்வினைக் கூறுவதாகும். இந்நூலினைத் தழுவி கவிமணி அவர்கள் 'ஆசிய ஜோதி' என்னும் பெயரில் நூல் ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். எளிய நடையில் இனிய ஓசையில் அமைந்த பாடல்களை உடைய அந்நூல் தனிச் சிறப்பு உடையதாகும். அவ்வாறே, பாரசீகக் கவிஞர் உமர்கயாம் பாடல்களை எட்வார்ட் பிஜ்ரால்ட் என்பார் ஆங்கிலமொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அந்நூலினைத் தழுவி கவிமணி அவர்கள் படைத்துள்ள உமர்கயாம் பாடல்கள் என்னும் நூலும் இங்குக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். இத்தகு சிறப்பினை உடைய கவிமணியின் படைப்புகளில் இருந்து சுகாதரக்கும்மி மற்றும் தொழிலாளிகளின் முறையீடு என்னும் இவ்விரு கவிதைகளும் பாடப்பகுதிகளாக அமைந் துள்ளன.

சுகாதாரக் கும்மி

பாவையரே! என்றன் பாங்கியரே! – கும்மி

பாடி விளையாடும் தோழியரே!

ஆவலோட டக்கவாழ்வை அடைவதற்கு

ஆகும் வழிகளைத் தேடுவீரே.

உள்ளம் உடலயே பற்றிநிற்கும் – இந்த

உண்மை மறந்திடலா காதம்மா

தெள்ளத் தெளிந்த அறிவுடை யோர்மொழி

தெய்வ மொழியென் றுணர்வாயம்மா

மாசொ டறியாமை நேசமாகித் – தம்முள்

வாய்த்த மணஞ்செயும் காரணத்தால்

பேசும் உலகினில் நோய்கள் எனும்பல

பிள்ளைகள் வந்துபிறக்கு தம்மா.

சுத்தமே என்றும் சுகமளிக்கும் – தீய

சோம்பலை ஒட்டித் துரத்தும், அம்மா!

இத்தரை வாழ்வைப் பெருக்கும், அம்மா! – அதற்கு

ஈடேதும் இல்லையான் சொன்னேன், அம்மா!

ஏதும் அழுக்கிலா ஆகாயமே – உடற்கு

என்றும் உறுதி பயக்கும், அம்மா!

மோது கடற்கரை சென்றுலவி – உண்மை

முற்றும் தெளிவுறக் காண்பாய், அம்மா!

நித்தமும் ஈசன் திருமுடியில் – கங்கை

நீரைச் சுமந்து திரிவன் என்றால்,

சுத்த ஜலத்தின் பெருமை யெல்லாம்எவர்

சொல்லி முடிக்கவும் வல்லார்? அம்மா?

கந்தை யானாலும் கசக்கியுடு – என்னும்

கற்பனை போற்றி நடப்பாய், அம்மா!

சுந்தர மேனியுண்டாகும், அம்மா! – இந்தச்

சுத்தத்தின் நன்மை சிறிதோ? அம்மா!

மட்டுக்கு, மிஞ்சிடில், வானமுதம் – குணம்

மாறி விடமாகிப் போகும், அம்மா!

இட்டமுள்ள தோழித் தங்கமே! – நீஇதை

என்றும் மறவா திருப்பாய், அம்மா!

சுண்டப் பசித்துண்ணும் வேளையிலே – பழஞ்

சோறும் சுவையழு தாகும், அம்மா!

பண்டி நிறைந்த பின்உண்பவர்க்கு – நல்ல

பாலும் கசப்பாகிப் போகும், அம்மா!

வேலைசெய் யாதுசோம் பேறிகளாய் – நிதம்

வீட்டி லிருப்பது ஆகாது, அம்மா!

மூலையி லிட்ட இரும்பு துருவேறி,

மோசமாய்ப் போவதும் கண்டிலையோ?

வேலைகள் செய்து உடல்வன்மைபெறின் – இந்த

மேதினி முற்றும் நமதே, அம்மா!

காலனையும் வென்றும் வாழ்வோம், அம்மா! - ஒரு
காலும் தளர்ச்சி யுண்டாகா தம்மா!

நோய்கள் உடலை அணுகிடாமல் - ஆயுள்
நூற்றினும் மேலாய் வளரும், அம்மா!
தீயஉணவை அகற்றும், அம்மா! - வேலை
செய்திட நித்தம் பழகும், அம்மா!

நித்தமும், நோயாளியாகி, ஐயோ! - கட்டில்
நீங்காது நீண்டு கிடப்பவர்க்கு
எத்தனை செல்வம் இருந்திடிலும் - அதில்
யாதும் பயன்உண்டோ? சொல்லும், அம்மா!

மன்னுயிர்க் காக உழைத்துநிதம் - சுக
வாழ்வை அளிக்க முயலுவோர்தம்
பொன்னுரை போற்றி ஒழுகுவமேல் - நாமும்
பூரண வாழ்வைப் பெறுவோம், அம்மா!

நாடும் சுகாதாரச் சங்கம்என்றும் - இந்த
நானிலத் தோங்கித் தழைக்குகவே;
ஆடி விளையாடும் தோழியரும் - நீண்ட
ஆயுளைப் பெற்றுவளர்குகவே!

அருஞ்சொற் பொருள் :

பாவையர் - பெண்கள், பாங்கியர் - தோழிகள், மாசு -
அழுக்கு, குற்றம், நேசம் - விருப்பம், சுகம் - இன்பம், தரை -
உலகம், ஈடு - ஒப்பு, ஆகாயம் - வானம், நித்தம் - எப்போதும்,
ஜலம் - நீர், உடு - அணிந்துகொள், சுந்தரம் - அழகு, மேனி -
உடல், சுத்தம் - தூய்மை, மட்டுக்கு - அளவிற்கு, மிஞ்சிடில் -
மிகுந்து விடில், வானமுதம் - தேவர்களின் உணவாகிய அமுதம்,
விடம் - விஷம், நஞ்சு, இட்டமுள்ள - விருப்பமுள்ள, மேதினி -
உலகம், காலன் - எமன், மன்னுயிர் - நிலையாக வாழும் உயிர்கள்,
பொன்னுரை - சிறந்த அறிவுரை, ஒழுகுவமேல் -
கடைப்பிடித்திருந்தால், பூரண - முழுமையான, தழைக்குகவே -
தழைப்பதாகுக.

திரண்ட பொருள் :

கும்மி என்பது நாட்டுப்புற மகளிர் விளையாட்டுகளில்
ஒன்று. பெண்கள் வட்டமாகக் கூடி நின்று கைகளைக் குவித்துத்
தட்டி ஒலியெழுப்பிப் பாடும் பாடல் வகைக்குக் கும்மி என்று பெயர்.
அவ்வகைப் பாடலின் மெட்டில் இக்கவிதை இயற்றப்பட்டுள்ளதால்
கும்மி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. நோய்யில்லா நலவாழ்வை
சுகாதார வாழ்வு என்பர். அத்தகு நல வாழ்வு பற்றிப் பாடப்பெற்றுள்ள
தால் இக்கவிதை சுகாதாரக் கும்மி என்று பெயரேற்று உள்ளது.
கும்மிப் பாடல்கள் மகளிர் பாடுவதாக அமைவதால் ஒரு பெண் பிற
பொண்களையோ அல்லது மற்றொரு பெண்ணையோ அழைத்துக்
கூறும் வகையில் பாடல்கள் அமையும். அவ்வகையில் இச் சுகாதார
கும்மி பெண்ணொருத்தியை அம்மா என விளித்துக் கூறுவதாகப்
பாடப்பட்டுள்ளது.

பெண்களே என்னுடைய அருமைத் தோழிகளே, இனிய
கும்மியைப் பாடி விளையாடும் தோழிமார்களே சிறந்த நல வாழ்வை
அடைவதற்கு உரிய வழிகளை விருப்பத்துடன் தேடுவீராக.

உயிரானது இந்த உடலைச் சார்ந்தே வாழும். உடல்
இல்லையேல் உயிர் வாழ இடமேது? அதனால்தான் உடல்
வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே என்று தெளிந்த இறிவுடைய நம்
முன்னோர்கள் கூறினார்கள். அவர்களின் அறிவுரைகளைத்
தெய்வ மொழியாகக் கொண்டு உடலை வளர்த்து உயிரை ஓம்பி
வாழ்ங்கள்.

தீய எண்ணங்கள் அழுக்கு போன்றன. அவை அறியாமை
என்னும் குணத்தோடும் கூடினால் நோய்கள் தோன்றுகின்றன.
எனவே மாசாகிய தீய என்னமும் அறியாமையாகிய இழி பண்பும்
நீக்கி வாழ்ங்கள்.

தூய்மையைப் போற்றி வாழும் வாழ்வே இன்பத்தைத் தரும்.
மேலும் சோம்பலாகிய தீமையும் நம்மை அண்டாமல் விரட்டிவிடும்.
அத்தகு தூய்மையைப் போற்றும் வாழ்வே இவ்வுலகத்தில் சிறந்த
நலவாழ்வைத் தரும். எனவே தூய்மையைப் போற்றி வாழும்
வாழ்விற்கு இணையான வாழ்வு இவ்வுலகில் வேறு ஏதும் இல்லை
என்பதை உணருங்கள்.

மாசு இல்லாத வான் பரப்பின் தூய காற்றே உடலினை
உறுதி செய்து நீண்டநாள் வாழ வகை செய்யும். அலைகள்
கரையினில் வந்து மோதுகின்ற கடற்கரைக்குச் சென்று
உலாவுகின்ற வழக்கினைக் கொண்டால் உடல் உறுதி பெறுவதைக்

கண்கூடாகக் காணலாம். இதனால் தூய்மையான காற்றே உடலை உறுதி செய்யும் என்னும் உண்மையைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இயலும்.

தூய்மையான நீரின் ஆற்றலை உணர்ந்ததால்தான் இறைவனாகிய சிவபெருமான் தன் திருமுடியில் கங்கையாகிய தூய்மை நிறைந்த நீரைச் சுமந்து திரிகிறான். இதனால் தூயநீரின் பெருமையை உணர முடிகிறது அல்லவா? அத்தகு தூய்மையான நீரின் பெருமையை முற்றும் உணர்ந்து அதனை எடுத்து விளக்கும் ஆற்றல் உடையவர்தான் உலகில் உளரோ?

வறுமையால் உடுக்க நல்ல ஆடையின்றிக் கந்தல் ஆடையை உடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படினும் அக்கந்தல் ஆடையைத் துவைத்துத் தூய்மையாக உடுக்க வேண்டும். அதனால்தான் கந்தை ஆயினும் கசக்கிக் கட்டு என்றனர் முன்னோர். நம் முன்னோரின் அறிவுரையைப் போற்றி அதன்படி நடத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு தூய்மையைப் போற்றினால் உடல் அழகு பெறும். வாழ்வின் நலம் கூடும். இதனால் பிறக்கும் இன்பமோ மிகப் பெரிதாகும்.

அமுதம் நன்மையைத் தருவது. இறவாத வாழ்வைத் தருவது. அத்தகு அமுதமே ஆயிடினும் அளவுக்கு மீறினால் அதன் நன்மை செய்யும் குணம் கெட்டு விஷமாகிப் போகும். இதனை அளவுக்கு மீறினால் அமுதமும் நஞ்சாகும் என்றனர் நம் முன்னோர். நமது முன்னோர்கள் சொன்ன அந்த அறிவுரையைத் தோழியே எக் காலத்திலும் மறவாது இருப்பாயாக.

பசி அறிந்து உண்பவருக்குப் பழைய கஞ்சியாயினும் அது அமுதம் போல் சுவை தரும். அவ்வாறு இல்லாமல் மேலும் மேலும் வயிறு நிறைய உண்பவருக்குச் சுவை மிகுந்த பாலும் கசப்பாகத் தோன்றும். இதனை நீ அறிந்து கொள்வாயாக.

உழைக்காமல் சோம்பேறியாய் வீணே காலம் கழிந்து வீட்டில் முடங்கிக் கிடத்தல் தகாது. இரும்பாக இருந்தாலும் உபயோகப்படுத்தாமல் மூலையில் வீசி இருந்தால் அது துப்பு ஏறி தானாகவே அழிந்துவிடும். இதனை நீ பார்த்ததில்லையோ.

உழைப்பதால் உடல் வலிமை பெறும். வலிமையுடைய உடலால் இவ்வுலகமே நமக்கு வசப்படும். வலிமையுடைய உடலால் உயிரினை மாய்க்கும் எமனையும் வென்று வாழலாம். உழைப்பவருக்கு ஒருபோதும் உடல் தளர்ச்சியோ மனத் தளர்ச்சியோ எப்போதும் ஏற்படாது என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்க.

உழைத்து வலிமை பெற்ற உடலை நோய்கள் எப்போதும் அணுகாது. அதனால் உழைப்பவர் நூறு வயதிற்கும் மேலாக வாழலாம். எனவே தீமை செய்யும் உணவுகளை நீக்க வேண்டும். நித்தமும் உழைக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு வழக்கங்களையும் நன்கு பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

உழைக்காமல் சோம்பிக் கிடப்பவர்க்கும், கெடுதி தரும் உணவை மிகுதியாக உண்பவருக்கும் நோய்கள் உண்டாகும். எப்போதும் நோயினால் துன்புறுவோருக்கு எவ்வளவு பெரிய செல்வம் இருப்பினும் அதனால் ஏதேனும் பயன் உண்டோ? எனவே நோயற்ற வாழ்வே பெரிது என்பதை உணர வேண்டும்.

தனக்காக மட்டும் இல்லாமல் இவ்வுலக உயிர்கள் அனைத்தும் நலமுடன் வாழ முயல்பவர் சான்றோர். அத்தகு சான்றோர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் முழுமையான இன்ப வாழ்வை நாம் கண்டிப்பாகப் பெறுவோம்.

உலக மக்களிடையே உடல்நலத்தைப் பேணிக் காக்கின்ற சங்கம் ஒன்று உருவாகிட வேண்டும். அச்சங்கம் நாளும் வளர்ந்து தழைத்திட வேண்டும். அச்சங்கத்தால் கூடி விளையாடுகின்ற தோழியர்கள் எல்லாம் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும்.

தொழிலாளிகளின் முறையீடு

**பாடு படுவார்க்கே – இந்தப்
பாரிடம் சொந்தமையா!
காடு திருத்தி நல்ல – நாடு
காண்ப தவரா லவோ?**

**மந்திர மோதுவதால் – எங்கும்
வயல்வி ளைவதுண்டோ?
தந்திரப் பேச்சாலே – அரிசி
சாதமா யிடுமோ?**

**கட்டும் ஆடையாகப் – பருத்தி
காய்த் தளிப்பதுண்டோ?**

சட்டி பானையெல்லாம் - மண்ணில்
தாமே எழுவதுண்டோ?

உழுது பயிர்செய்வோன் - வயிற்றுக்
குணவு பற்றாமல்,
அழுத முதுநிதம் - நிற்ப
தறியீரோ! ஐயா!

ஆடை நெய்திடுவோன் - போர்க்கும்
ஆடை யில்லாமல்
வாடை கொண்டுநிதம் - கிடந்து
வருந்த லாமோ? ஐயா!

வீடு கட்டுமொரு - கொத்தன்
விடுதி யில்லாமல்,
ஆடு மாடுகள்போல் - உலகில்
அலைய லாமோ! ஐயா!

கோடி கோடியாக - நீங்கள்
குவித்திடும் லாபம்
வாடும் எம்மக்கள் - உண்ணா
வயிற்றுச் சோறலவோ?

மனம் திரியாமல் - காலை
மாலை யெப்பொழுதும்
குனிந்து வேலைசெய்வோர் - கும்பி
கொதிக்க லாமோ? ஐயா!

கும்பி கொதித்திடவே - உடல்
கூனிக் குறுகிநின்று
நம்பும் எங்களையே - நீவிர்
நலிய வைக்கலாமோ.

வாழ வேண்டுமெனில் - தொழில்கள்
வளர வேண்டுமெயா!
ஏழை என்றொருவன் - உலகில்
இருக்க லாகாதையா!

அருஞ்சொற் பொருள் :

பாடுபடுவர் - உழைப்பவர்,பாரிடம் - உலகம், கும்பி -
வயிறு, **நலிய - வருந்த.**

திரண்ட பொருள் :

உழைப்பவர்களாலேயே இவ்வுலகம் வாழ்கிறது. உழைப்பவர்கள் இல்லையேல் உலகில் எவ்வித முன்றேற்றமும் இல்லை. ஆனால் உலகின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணியாகத் திகழும் உழைப்பாளிகள் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இன்றி அல்லப்படுவதே உலக நியதியாக உள்ளது. உழைப்பாளிகளின் உழைப்பைக் களவாடும் கொடுமையை முதலாளிகள் தொடர்ந்து செய்கின்றனர். அத்தகு முதலாளிகளுக்கு அறிவுறுத்துவதாகத் தொழிலாளிகளின் முறையீடு என்னும் இப்பாடல் பகுதி அமைந்துள்ளது.

உழைத்து வாழுகின்ற உழைப்பாளிகளுக்கே இந்த உலகம் சொந்தமாகும். காட்டினை அழித்து வசதிகள் உடைய நாட்டினை உருவாக்கித் தருபவர்கள் தொழிலாளிகள் தானே. எனவே இந்த உலகம் அவர்களுக்கே சொந்தமானது ஆகும்.

மந்திரத்தால் வயல்கள் விளைந்திடாது. உழவர்களின் கடுமையான உழைப்பால்தான் வயல்கள் விளைகின்றன. அது போலவே தந்திரமாகப் பேசுகின்ற தத்துவங்கள் எல்லாம் உண்ண உணவினைத் தந்திடாது. அவையெல்லாம் கேட்பதற்குச் சுவை உடையதாக இருக்கலாம். அதனால் பயன் என்ன? உண்ண உணவு தருவது தொழிலாளியின் உழைப்பே ஆகும். ஆடை செய்ய பருத்தி வேண்டும். பருத்தி இயற்கையாகப் பஞ்சினைக் காய்க்கிறது. ஆனால் எந்தப் பருத்திச் செடியும் ஆடையாகக் காய்த்துத் தருவதில்லை. மண்ணில் இருந்துதான் சட்டி பானைகள் எல்லாம் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சட்டி பானைகள் தாமாகவே மண்ணில் இருந்து தோன்றுவதில்லை. காய்க்கின்ற பஞ்சினை நூலாகத் திரித்து ஆடையாக நெய்து தருபவன் தொழிலாளி. மண்ணைக் குழைத்துப் பதப்படுத்திப் பானையாகவும் சட்டியாகவும் வனைந்து தருபவன் தொழிலாளி. எனவே பஞ்சினைத் தரும் பருத்தியையும் மட்கலன்களுக்கு ஆதாரமான மண்ணையும் ஆடையாகவும் மட்கலன்களாகவும் நமக்குப் படைத்துத் தருபவன் தொழிலாளியே.

தரிசாய்க் கிடந்த நிலத்தை உழுது வித்தினை விதைத்து, களை எடுத்து, நீர் பாய்ச்சி உழுவு தொழில் செய்பவன் உழவன். உணவுப்பொருட்களை விளைவித்துத் தரும் அந்த விவசாயி உண்ண உணவில்லாமல் பசியால் நிதம் நிதம் அழுது அரற்றுவதை அறிய மாட்டாரோ?

பஞ்சினை நூலாக்கி நூலினை ஆடையாக நெய்து தருபவன் நெசவாளி. அவன் போர்த்திக் கொள்ள ஒரு போர்வையும் இன்றி வாடைக் காற்றில் தினம் தினம் வாட்டம் உறுவதை நீவீர் அறிய மாட்டாரோ? இத்தகைய வருத்தத்தை அவன் பெறலாமா?

மாட மாளிகைகளைக் கட்டித் தருபவன் கொத்தன். ஆனால் அவன் உறைவதற்கு ஒரு சிறு வீடும் இன்றி ஆடு மாடுகளைப் போல வெட்டவெளியில் படுத்துத் துன்புறலாமா?

முதலாளிகள் கோடி கோடியாகக் குவிக்கின்ற இலாபம் எல்லாம் உழைக்கும் தொழிலாளியின் வயிற்றை அடித்துக் கொள்ளை கொண்ட பணமல்லவா?

மனம் சுணங்காமல் காலையும் மாலையும் என நித்தமும் உழைக்கும் தொழிலாளியின் வயிறு பசியாகிய நெருப்பால் கொதிக்கலாமா?

பசித் தீயில் எரிகின்ற வயிறோடு கடுமையாக உழைத்திடும் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளின் முன்னால் அடிமைகளாய் நிற்கின்றனர். கூனி குறுகி நிற்கும் அவ் எளிய தொழிலாளிகள் தத்தம் முதலாளிகளையே நம்பிக் கிடக்கின்றனர். அத்தகையோரை காப்பாற்ற வேண்டிய முதலாளிகளே துன்புறுத்தலாமா?

இவ்வுலகில் முதலாளிகள் எல்லாம் நலமுடன் வாழ வேண்டுமென்றால் தொழில்கள் பலவும் வளர வேண்டும். தொழில்கள் பலவும் வளர வேண்டும் என்றால் தொழிலாளிகள் நலமுடன் வாழவேண்டும். உழக்கின்ற தொழிலாளிகளில் ஏழை என்ற நிலையில் ஒருவனும் இருக்கலாகாது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கவிமணி என்னும் சிறப்புப் பெயரைத் தந்தவர் யார்?
2. கவிமணியின் பெயர் என்ன?
3. கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் பெற்றோர் பெயர் என்ன?
4. கவிமணியின் பிறப்பிடம் எது?
5. கவிமணியின் கவிதைகளின் தொகுப்பின் பெயர் யாது?
6. மருமக்கள் வழி மான்மியம் என்னும் நூல் ஆசிரியர் யார்?
7. மருமக்கள் வழி மான்மியம் என்னும் நூல் எந்த வட்டார மக்களின் வாழ்வியலைப் பேசுகிறது?
8. Light of Asia என்னும் ஆங்கில நூலின் ஆசிரியர் யார்?
9. Light of Asia என்னும் ஆங்கில நூலை எப்பெயரில் கவிமணி தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்?
10. Light of Asia எனக் குறிப்பிடப்பெறுவது யாரை?
11. உமர்கய்யாம் எம்மொழிக் கவிஞர்?
12. உமர்கய்யாம் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் யார்?
13. உமர்கய்யாம் பாடல்கள் தமிழில் யாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன?
14. கும்மி என்பது எவ்வகைப் பாடல்?
15. சுகாதாகக்கும்மி என்னும் பாடலைப் பாடியவர் யார்?
16. சுகாதாரக் கும்மிப் பாடலில் கவிமணி சுட்டியுள்ள பழமொழிகள் எவை?
17. நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு உரிய வழிகளாகக் கவிமணி கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.
18. உழைக்கும் மக்களின் நிலை குறித்துக் கவிமணி கூறுவனவற்றைக் கட்டுரை வடிவில் தொகுத்து எழுதுக.

சுரதா

சுரதா என்னும் புனைபெயரால் அழைக்கப்பெறும் இக்கவிஞரின் இயற்பெயர் இராஜகோபால் என்பதாகும். நாகப்பட்டினத்தை அடுத்த பழையனூர் என்னும் சிற்றூரில் திருவேங்கடம் – சண்பகம் என்னும் தம்பதியர்க்கு மகனாகத் தோன்றினார். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். அப்பற்றினால் இராஜகோபால் என்னும் தம் பெயரை சுப்புரத்தினதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர் சுப்புரத்தினதாசன் என்னும் பெயரில் அமைந்துள்ள மூன்று சொற்களின் முதலெழுத்துக்களை மட்டும் இணைத்து **சுரதா** எனத் தம் பெயரை அமைத்துக் கொண்டார். இவருடைய பாடல்கள் சுவை மிகுந்தவை ஆகும். கருத்துக்களை எளிதில் புரிய வைக்க இனிய எளிய பொருத்தமான உவமைகள் பலவற்றைத் தம் பாடல்களில் இவர் கையாண்டுள்ளார். எனவே இவரைத் தமிழுலகம் உவமைக்கவிஞர் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் இன்றளவும் போற்றிப் புகழ்கிறது.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனைப் போன்றே இவரும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களில் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவாரத் திகழ்ந்தார். எனவே இவருடைய பாடல்களில் அத்தகு சீர்த்திருத்தக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரின் பாடல் தொகுப்பிற்கு **தேன்மழை** என்பது பெயர்.

கலப்பை

கருமைபெற்ற கடல்நீரும் நீல வானும்
கைகோத்துக் கொண்டிருக்கும் இடத்தை விட்டுப்
பெருமைபெற்ற செங்கதிரோன் மேற்கே சென்றான்.
பேச்சளந்து கொண்டுசிலர் கிழக்கே சென்றார்.
உரிமைபெற்ற வரிவண்டு பூத்த பூவை
ஊதிற்று. நீராடப் பெண்டிர் சென்றார்.
எருமைபெற்ற ஏருழவன் குப்பன் என்பான்
ஈரவயல் வெளிநோக்கி விரைந்து சென்றான்.

தங்காமல் தயங்காமல் வாய்க்கால் வெள்ளம்
ததும்பிவழிந் தோடிவரக் கண்ட குப்பன்
வங்காளக் கடல்நோக்கி ஓடும் நீரே
வயலுக்குப் போவென்று பாய்ச்ச லானான்.

சங்கீதக் குரலுடையோன் எட்டி என்பான்
தனித்தமிழில் மருதப்பண் பாட, வேலூர்
வெங்கோடன் வெண்காந்தள் அரும்பு போன்று
விளங்கியகூர் கொழுமுனையால் சேறு செய்தான்.

வெடித்திருந்த வயலெல்லாம் தண்ணீராலே
மெய்யெழுத்தின் முன்னுயிர்போல் பொருந்திக் கொள்ள
தொடிப்புழுதி எருவிட்ட வயலில் ஏரின்
துணைகொண்டு தொழிலுழவர் வேலை செய்தார்.
படிப்படியாய் வெயிலேறச் செறு செய்தோர்
பலர்தலையில் சூடேறக் கண்ட குப்பன்
தடித்ததொரு மரத்தின்கீழ் வந்த மர்ந்தான்
தையானும் மெய்யானும் ஆங்கே வந்தான்.

ஊருக்கும் உலகுக்கும் வாழ்வ னிக்கும்
உழவரெல்லாம் வாய்ப்பேச்சை வளர்க்கலானார்.
ஈரத்தின் வரலாறே மேக மாகும்.
ஏருழவின் வரலாறே வைய மாகும்.
பாருக்குச் சோறளித்துப் பாது காக்கும்
பயிர்த்தொழிலே உயிர்த்தொழிலாம் என்று வீர
சூரப்பன் விரிவாக விளக்கிக் கூறித்
தொண்டைக்கு நீர்ப்பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தான்.

உழவனுக்கே நிலம்சொந்தம் என்றி ருந்தால்
உலகத்தில் நமைப்போன்ற உழவ ரெல்லாம்
அழுபவர்கள் ஆவோமோ? ஒரு கூட்டத்தார்
அனுபவிப்போர் ஆவோரோ? எறிந்த கல்போல்
விழுபவர்கள் ஆவோமோ? ஏய்ப்போர் நம்மை
மிதிப்பாரோ படித்துறைப்போல் என்றான் எட்டி.
முழுவுரிமை பெற்றாக வேண்டும் இன்றேல்
முன்னேற்றம் முயற்கொம்பே! என்றான் ஏவி.

சாவதெனில் உரிமைக்குச் சாவ தன்றோ
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று வீரமாகும்

கூவுவதிற் பயனில்லை என்றான் குப்பம்.

குறிஞ்சியென்பான் “ஆமப்பா ஆம் ஆம்” என்றான்.

நாவரசன் கொக்கரித்தான் அப்போ தங்கே

நல்லூரான் கலப்பையொடு வந்து சேர்ந்தான்.

ஏவியெனும் பெயருடையான் “கலப்பை என்றே

ஏனிதனை அழைக்கின்றோம் குப்பா” என்றான்.

நிலத்திலுள்ள மேல்மண்ணைக் கீழ்மண் ணோடு

நீண்டுள்ள கூர்முனையால் ஒன்று கூட்டிக்

கலப்புதனை உண்டாக்கும் கார ணத்தால்

கலப்பையென்று பெயரிட்டார். கலப்பை மூலம்

நிலத்தில்தாம் உண்டாக்கும் கலப்பை, மாந்தர்

நெஞ்சத்தில் உண்டாக்கி விடுவோமாயின்

கலப்புமணம் உருவாக வழியுண் டாகும்

கலப்புமனத் தால்சாதி செத்தே போகும்!

என்றுரைத்தான் கல்லாடம் கற்ற குப்பன்

எல்லோரும் தலையசைத்தார். மீண்டும் குப்பன்

குன்றுடுத்த நம்நாட்டில் முன்னர் இந்தக்

கொடுமையெலாம் இருந்ததில்லை, இவற்றை எல்லாம்

தின்றுவிட்டுத் தூங்குகின்ற தமிழர் கட்டுத்

தீவிரமாக எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்றான்.

ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்குத் தடையாய் நிற்கும்

ஒருகோடி வேற்றுமையை ஒழிப்போம் என்றார்.

திரண்ட பொருள் :

கன்னங்கரிய நிறமுடைய கடலும் நீலநிறமுடைய வானமும் ஒன்றோடு ஒன்றாகத் தழுவிக் கிடந்த அதிகாலை நேரம். சிவந்த ஒளிக்கதிர்களுடன் கீழ் வானத்தில் தோன்றிய கதிரவன் மேற்கு திசை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கினான். தேனை உண்ணும் உரிமையை இயல்பாகவே பெற்ற வண்டினங்கள் காலைப்பொழுதில் மலர்ந்த பூக்களில் படிந்து தேனை உண்ணத் தொடங்கின. நீராடும் பொருட்டுப் பெண்கள் படித்துறையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினர். இத்தகைய இனிய காலைப்பொழுதில் குப்பன் என்பவன் உழுவதற்கு எருமைகளையும் ஏரினையும் கொண்டு தம்முடைய வயல் நோக்கி விரைந்து சென்றான்.

தங்கு தடை ஏதும் இன்றி வாய்க்காலின் கரை ததும்ப வழிந்தோடி வந்த வெரும் வெள்ளத்தைக் கண்ட குப்பன் மகிழ்ந்தான். விரைந்து ஓடும் வெள்ளம் கடலில் வீழ்ந்து வீணாகாதபடி வயலுக்கு அந்நீரைப் பாய்ச்சினான். இசையினைப் போன்று இனிய குரலோசையை உடைய எட்டி என்னும் பெயரை உடையவன் மருதநிலத்திற்கு உரிய பண்ணாகிய மருதப்பண்ணில் பாடலைப் பாடினான். வேலூரைச் சேர்ந்த வெங்கோடன் என்பவன் வெண்காந்தள் மலரின் அரும்பு போன்ற வடிவத்தை உடைய ஏரின் கொழுமுனையால் நிலத்தை உழுது சேறு ஆக்கினான்.

தமிழ்ச்சொல்லில் மெய்யெழுத்தின் முன் வரும் உயிர் எழுத்து அம்மெய் எழுத்தோடு இணைவது போல வெம்மையால் வெடித்திருந்த நிலத்தின் மண் பாய்ந்தோடிய நீருடன் இரண்டறக் கலந்தது. நுண்ணிய புழுதியான எருவினைப் பரப்பி இருந்த வயலில் உழவர்கள் ஏரின் துணை கொண்டு வயல்வேலைகளைச் செய்யலாயினர். நேரம் செல்லசெல்ல படிப்படியாக ஏறிய வெய்யிலால் சூடேறக் கண்ட குப்பன் வரப்பினில் வளர்ந்திருந்த பெரிய மரத்தின் அடியில் வந்து அமர்ந்தான். அப்போது அங்கு தையான் என்பவனும் மெய்யான் என்பவனும் வந்தனர்.

ஊருக்கும் உலகிற்கும் உணவளித்து உயிர்களுக்கு எல்லாம் வாழ்வளிக்கின்ற உழவர்கள் ஒன்று கூடி அமர்ந்து பேசலானார். அப்போது ஈரத்தின் வரலாறே மேகமாகிறது. ஏர் உழவின் வரலாறே இந்த உலகமாகிறது. உண்ண உணவளித்து உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பயிர்த்தொழிலாகிய உழவுத்தொழிலே உயிர்களுக்கான ஒரே தொழிலாகும் என உழவின் பெருமையை சூரப்பன் என்பவன் விளக்கமாகப் பேசினான். தொடர்ந்து பேசியதால் வறண்ட தன் தொண்டைக்கு நீர் வார்க்க தண்ணீர் குடித்தான்.

சூரப்பனின் வீர உரையைக் கேட்ட எட்டி என்பான் பேசலுற்றான். உழுகின்ற உழவனுக்கே நிலம் உரிமை என்று சட்டம் இருந்தால் நம்மை ஒத்த உழவர்கள் எல்லாம் உலகத்தில் துன்புறுவாரோ? அல்லது உழவர்களின் உழைப்பை எல்லாம் வேறொரு கூட்டத்தார்தான் அனுபவிப்பாரோ? வானோக்கி வீசிய கல் தரையில் வீழ்வது போல் உழவர்களாகிய நாம் வாழ்வறு வு வீழ்வோமோ? நம்மை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் கூட்டத்தார் நம்மை ஏறி மிதக்கத்தான் செய்வார்களோ? அதனால் உழுபவன் அவனுக்கு

உரிய உரிமையை பெற்றே ஆக வேண்டும். அவ்வாறு உழவன் தன் உரிமையைப் பெறாவிடில் உலகின் முன்னேற்றம் என்பது நடவாதது என அவன் பேசினான்.

எட்டியின் பேச்சைக் கேட்ட குப்பன், 'உரிமைக்காகப் போராடிச் சாவதே தமிழரின் வீர வரலாறு ஆகும். அவ்வாறு போராடிச் சாவதல்லாமல் வெற்று ஆரவார பேச்சால் எவ்விதப் பயனும் விளையாது' என்றான். அப்போது அங்கு வந்த குறிஞ்சி என்பவன் ஆமாம் ஆமாம் எனக் கூறிக் குப்பனின் கருத்தை ஆமோதித்தான். அதனைக் கேட்ட நாவரசன் என்பான் பெருத்த ஆரவாரம் செய்தான். அப்போது அங்கு வந்த ஏவி என்னும் பெயரை உடையவன், 'ஏரினை எதற்காகக் கலப்பை என்று அழைக்கிறோம் குப்பா? விளக்கம் கூறுக என்று வினவானான்.

ஏவி கேட்ட கேள்விக்குக் குப்பன் பதில் கூறத் தொடங்கினான். ஏரின் கூரிய கொழுவினால் நிலத்தின் மேல் மண்ணையும் கீழ் மண்ணையும் கலக்கச் செய்வதால் இதற்கு கலப்பை என்பது பெயராயிற்று. ஏர் கொண்டு நிலத்தில் நாம் செய்யும் கலப்பை மேல் சாதி கீழ் சாதி எனப் பிரிந்திருக்கும் மக்களின் மனதிலும் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு மக்களின் மனதில் கலப்பை செய்தால் கலப்புத் திருமணங்கள் உண்டாகும். அத் திருமணங்களால் சாதி என்பது இல்லாமல் ஒழியும்' என்றான்.

குப்பன் கூறிய கருத்தை எல்லோரும் தலை அசைத்து ஏற்றுக் கொண்டனர். இதனைக் கண்ட குப்பன் மீண்டும் பேசலுற்றான். 'நம் நாட்டில் பழங்காலத்தில் இத்தகு சாதி வேறுபாடுகள் என்னும் கொடுமைகள் இருந்ததில்லை. தம்முடைய பழைய மரபினை அறியாது உண்டு களித்து உறங்கி வாழ்நாளாகக் கழிக்கின்ற தமிழர்களுக்கு இவ்வுண்மைகளை எல்லாம் புரியும்படி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தமிழர் எல்லாம் ஒற்றுமையாய் வாழ்வதற்கு தடையாக உள்ள சாதி சமயம் என்னும் வேற்றுமைகளைத் தமிழர்களாகிய நாம் ஒன்று கூடி ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூறினான்.

கவிஞர் சுரதா படைத்துள்ள கலப்பை என்னும் கவிதையில் மேற்காட்டிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

போலி உடம்பு

பலன் சொல்லிப் பொழுது போக்கும்
பல்லியே! கூரை வீட்டில்
உலவிக் கொண் டிருக்கும் போலி
உடம்பே நீ நலமா? எல்லாம்
நலந்தானா? எனக்கே தேனும்
நற்செய்தி வருமா? கொல்லி
மலைமங்கை நிலவின் தங்கை
வாய்ப்பாளா மனைவி யாக?

சொல்செயும் புலவ ரெல்லாம்
துன்பத்துள் தூங்கு கின்றார்
நல்லவர் எல்லாம் நாட்டில்
நலிகின்றார் ஆனால் இங்கே
அல்லவர் பெருகி வீண்வாய்
அளக்கின்றார் அதனால் தானோ
பல்லியே நின்சொல் லுக்குப்
பலனுண்டென் கின்றார் போலும்!

உனக்கொரு செய்தி சொல்வேன்
உற்றுக்கேள் பல்லி யே நீ
தனிக் குரல் பெற்றாய் யானோ
தமிழ்க் குரல் பெற்றேன் நீயோ

கனைக்கிறாய் அதனா லன்றோ
'கனைகுரற் பல்லி' என்று
பனித்தமிழ் சக்தி முற்றப்
பாவலன் பாடி வைத்தான்.

கருங்கடல் ஓய்வே இன்றிக்
கனைத்தல்போல் கனைத்தா யேனும்
பெருங்கடல் ஓசை கேட்டே
பெரும்புலி அச்சங் கொள்ளும்
இருப்பினும் ஈக்கள் உன்றன்
ஈரவாய் ஓசைக் கஞ்சம்
வரிப்புலி நீயே என்றால்
ஈக்களே உனக்கு மான்கள்!

தலையில் நீ வந்து வீழ்ந்தால்
சண்டையாம்; தோளில் வீழ்ந்தால்
நலம்பல பெருகு மென்பர்
நானிதை நம்ப வில்லை.
இலர்பலர் இந்த நாட்டில்
எண்ணற்றோர் எனவே அன்னார்
வலப்புறத் தோளில் வீழ்ந்தே
வாழச்செய் எங்கே பார்ப்போம்?

பத்தினி சொன்னால் பெய்யும்
பனிமழை என்பர். இந்த
உத்தமி வாத மெல்லாம்
ஊரினை ஏய்ப்ப தாகும்.
சித்திரப் பல்லி யேநீ
வடமேற்குத் திக்கை நோக்கித்
கத்தினால் வானம் பெய்யும்
என்பதும் கதையே என்பேன்!

வாலாட்டு கின்றாய் வேங்கை
வாலாட்டும் நாட்டில்; நீயுன்
வாலாட்டக் கண்டு கோபம்
வரவில்லை எனினும் நாங்கள்
தாலாட்டும் தமிழை வீழ்த்தச்
சதிசெய்யும் பகைவர் கூட்டம்
வாலாட்டத் தொடங்கு மாயின்
வாலறு பட்டே தீரும்!

பாலிலே குளித்திட் டாளாம்
பனிமங்கை கிளியோ பாத்ரா
காலையில் எழுந்து காக்கை
கட்டாயம் குளிக்கும்; ஈந்தின்
ஓலைபோல் நீண்ட நீயோ
ஒருநாளும் குளிப்ப தில்லை
தோலுடல் வியர்த்தா லன்றோ
தூயநீ ராடு வாய்நீ?

திரண்ட பொருள் :

உடம்பு என்பது தரையில் ஊர்ந்து செல்லும் ஓர் உயிரினம். வலிய கால்களால் தான் பற்றிய பொருளை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும் திறம் உடையது உடம்பு. இதனால் உடம்புப் பிடிஎன்னும் சொல் வழக்குத் தமிழில் இன்றும் வழங்கி வருகிறது. பழங்காலத்தில் போர் மறவர்கள் பகை நாட்டு அரசரின் கோட்டைச் சுவர் மீது ஏறிச் செல்ல உடம்பினைப் பயன்படுத்தினர் என்பர். உடம்பைக் கயிற்றில் பிணித்துக் கோட்டைச் சுவர் மீது எறிய அது சுவரை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும். அதன்பின் உடம்பைப் பிணித்த கயிறைப் பற்றிக் கொண்டு வீரர்கள் மதிற்சுவர் மீது ஏறுவர். இவ்வாறு மேலே ஏறி வெற்றியைப் பெற வழிவகை செய்வது உடம்பு. ஆனால் உடம்பு போன்ற வடிவமும் நிறமும் உடையது பல்லி. பல்லியின் ஓசையைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்க்கும் வழக்கம் பழங்காலம் முதலே தமிழரிடம் உள்ளது. நல்லது அல்லது கெட்டது நடக்கும் என்பதை பல்லி உணர்ந்து தன் குரலோசையால் வெளிப்படுத்துவதாகத் தமிழர் நம்பினர். பல்லி கூறும் சகுணத்தைக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்தனர். இது அறிவிற்குப் பொருந்தாத மூடப்பழக்கமாகும். உடம்போ முன்னேற வழி செய்கிறது. உடம்பு போன்ற உருவத்தை உடைய பல்லியோ முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக உள்ளது. இதனைக் கண்ட கவிஞர் சுரதா, பல்லி நல்ல சகுணம் கூறும் என்னும் மூட நம்பிக்கையைப் பழிக்கும் வகையில் இக்கவிதையைப் புனைந்துள்ளார். உடம்பு போல வடிவம் உடைய பல்லி உடம்பு போல முன்னேற வழிக்காட்டாததால் அதனைப் **போலி உடம்பு** எனச் சுட்டுகிறார்.

போலி உடம்பு என்னும் கவிதையில் கவிஞர் சுரதா கூறும் கருத்துக்கள் வருமாறு:

பலன் என்னும் குறி சொல்லி வீணே பொழுதினைக் கழிக்கின்ற பல்லியே நீ நலமா? கூரை வீட்டில் உலவும் உடம்பைப் போல உடலைப் பெற்றுள்ளாய். அதனால் நீ போலி உடம்பு என்பது தெளிவாகிறது. பல்லியே உன்னுடைய இனம் எல்லாம் நலமா? எல்லோருக்கும் குறி சொல்லும் பல்லியே எனக்கு ஏதேனும் நல்ல செய்தி உண்டா? மிகுந்த அழகினை உடைய கொல்லிப்பாவையோ அல்லது நிலவின் தங்கையோ எனக்கு மனைவியாக வாய்ப்பாளா?

அறிவிற் சிறந்த நூல்களை இயற்றும் புலவர்கள் வறுமைத் துன்பத்தால் வாடுகின்றனர். பிறர் நலம் கருதும் நல்லவர்கள்

எல்லாம் நலிவுற்றுக் கிடக்கின்றனர். ஆனால் அறிவோ நற்குணமோ பெறாத தீயவர்கள் நாட்டில் நலமுடன் திரிகின்றனர். அவர்கள் பொய்யான கருத்துக்களை புகன்று வலம் வருகின்றனர். பொய்யர்களாகிய அவர்களுக்கு நாட்டில் மதிப்பு உள்ளதை நோக்கித்தான் உன் சொல்லையும் மதிக்கின்றனர் போலும். நீ சொல்லும் சொல்லுக்கும் பலன் உண்டு என்று எண்ணுகின்றனர் போலும்.

போலி உடும்பாகிய பல்லியே உனக்கு ஓர் செய்தியை யான் சொல்கிறேன். கவனமாகக் கேட்பாயாக. பிற உயிரினங்களின் குரலை எவரும் மதிப்பதில்லை. உன் குரலில் பலன் உண்டு என்று எண்ணி மதிக்கின்றனர். இதனால் நீ தனிக் குரலைப் பெற்றுள்ளாய். ஆனால் யானோ வீறார்ந்த தமிழைக் குரலாய்ப் பெற்றுள்ளேன். தமிழ் இனிய மொழி. எனவே என் குரல் இனிமை உடையது. நீயோ கனைக்கிறாய். எனவேதான் சக்திமுற்றப் புலவன் உன்னைக் கனைக்குரல் பல்லி எனத் தன் பாட்டில் சுட்டி நகையாடியுள்ளான்.

கரிய நிறமுடைய கடல் ஓய்வின்றி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும். அதுபோல நீயும் இடைவிடாமல் கனைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கடலின் ஓசையைக் கேட்டு இவ்வுலமே அஞ்சும். ஆனால் உன் கனைப்புக்குரல் கேட்டு ஈக்கள் மட்டும் அஞ்சும். உன்னைப் புலியாகக் கருதினால் உன்னால் வேட்டையாடப்படும் மான்கள் ஈக்களே.

பல்லியே, மாந்தரின் தலை மீது நீ விழுந்தால் சண்டை வருமாம். தோள் மீது நீ விழுந்தால் நன்மை பல உண்டாகுமாம். மக்கள் கூறும் இந் நம்பிக்கைகளை நான் நம்பவில்லை. மக்கள் சொல்வது உண்மை என்றால் இல்லாமையால் துன்புறும் மக்கள் இவ்வுலகில் எண்ணற்றவர் கள் உளர். அவர்களின் வலப்புறத் தோளில் நீ விழுந்து அவர்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கு பார்க்கலாம்.

கற்புடைய பத்தினிப்பெண் சொன்னால் வான் மழையும் பெய்யும் என்பர். இத்தகு பொய்யுரைகள் எல்லாம் மக்களை ஏமாற்றும் வார்த்தைகளே ஆகும். அதுபோலவே நீ வடமேற்கு திசையை நோக்கிக் கத்தினால் வான்மழை பெயும் எனக் கூறுவதும் கட்டுக்கதையே ஆகும்.

வீரம் மிகுந்த வேங்கைப்புலியே வாலினை ஆட்டும். நீயும் வாலாட்டு கின்றாய். அதனைக் கண்டு கோபம் வரவில்லை.

மாறாகச் சிரிப்புதான் வருகிறது. என்றாலும் நாங்கள் உயிராகப் போற்றும் எங்கள் தமிழ்மொழியை வீழ்த்தச் சதி செய்கின்ற பகைவர்கள் வாலாட்டினால் அவர்களின் வாலினை அறுத்தே தீருவோம்.

மேலை நாட்டு அழகி கிளியோபத்ரா என்னும் பெண் அன்றாடம் பாலில் குளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தாளாம். கரிய காக்கை கூட காலையில் எழுந்தவுடன் தவறாமல் குளிக்கும். காய்ந்த ஈச்சம் ஓலை போன்ற உடலைக் கொண்ட நீ ஒருபோதும் குளிப்பதில்லை. உழைப்ப வருக்கே வியர்வை தோன்றும். வியர்த்தால் குளிர்ந்த நீரில் குளிக்கத் தோன்றும். நீயோ உழைத்து உண்ணுவாய் இல்லை. குறி சொல்வாதாக மக்களை ஏமாற்றி ஏய்து வாழ்கிறாய். உழைக்காத உனக்கு வியர்க்க வில்லை. அதனால் நீ குளிர்ந்த நீரில் குளிப்பதில்லை.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கலப்பை என்னும் கவிதையைப் பாடியவர் யார்?
2. சுரதாவின் இயற்பெயர் என்ன?
3. சுரதாவின் பிறப்பிடம் எது?
4. சுரதாவின் பெற்றோர் யாவர்?
5. சுரதா என்னும் பெயர் எப்பெயரின் சுருக்கம்?
6. உவமைக்கவிஞர் எனப் போற்றப்படுபவர் யார்?
7. தேன்மழை என்னும்கவிதைநூலின் ஆசிரியர் யார்?
8. கலப்பை என்னும் கவிதை வழி சுரதா கூறுவனற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.
9. போலி உடம்பு என்று சுரதா எதனைச் சுட்டுகிறார்?
10. போலி உடம்பு என்னும் கவிதையின் பொருளைத் தொகுத்துக் கட்டுரை வடிவில் தருக.

நாமக்கல் கவிஞர்

ஊர்ப் பெயரால் நாமக்கல் கவிஞர் என அழைக்கப்பெறும் இக்கவிஞரின் இயற்பெயர் வெ.இரமலிங்கம் பிள்ளை என்பதாகும். இவர், வெங்கட்ராமபிள்ளை – அம்மணி அம்மாள் ஆகிய தம்பதியரின் எட்டாவது குழந்தையாகத் தோன்றினார். இக் கவிஞர் நாமக்கல் என்னும் நகருக்கு அருகில் உள்ள மோகனூர் என்னும் சிற்றூரில் 19.10.1888 அன்று பிறந்தார். இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த இவர் நாடு, மொழி, கலை, சமூகம், காந்தியம் போன்ற பல துறைகளில் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் **நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்** என்னும் பெயரோடு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. **அவனும் அவளும்** என்பது இக்கவிஞர் படைத்தளித்த காப்பியமாகும். இவர் **மலைக்கள்ளன்** என்னும் புதினம் ஒன்றையும் படைத்துள்ளார். பொய்யாமொழி எனப் போற்றப்படும் திருக்குறளுக்கு இவர் உரை எழுதியுள்ளார். மேலும் ராமாயணக் கதையை எழுதிய வான்மீகியையும் கம்பனையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு நூல் ஒன்றையும் இவர் படைத்துள்ளார். இனிய ஓசை ஒழுங்கில் அமைந்த கவிதைகளை இயற்றும் திறம் பெற்றிருந்த இக்கவிஞர் உரைநடையில் எழுதுவதில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தார். ஆற்றொழுக்கு நடையில் அமைந்த இவருடைய உரைநடை தனித்தன்மை உடையது ஆகும். இக்கவிஞர் பாடிய தமிழ் வாழ்க, தருணம் இதுவே என்னும் இவ்விரு கவிதைகள் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

தமிழ் வாழ்க!

தமிழென்று தருகின்ற தனியந்தப் பெயரில்
அமிழ்தென்று வருகின்ற அதுவந்து சேரும்
நமதிந்தப் பெயர்கொண்ட மொழியென்ற எண்ணம்
தமிழர்க்குப் புகழ்மிக்கத் தருமென்றல் திண்ணம்.

பயிருக்கு நீர்என்ற பயன்மிக்க வழியே
உயிருக்கு வெகுநல்ல உணர்வுள்ள மொழியே.
துயருற்ற மனதிற்குத் துணைநின்றே உதவும்
அயர்வற்ற ஞானத்தை அடைவிக்கும் அதுவே.

அன்பென்ற அதைமிக்க அறிவிக்க நின்று

துன்பங்கள் தருகின்ற துயரத்தை வென்றே
இன்பத்தின் நிலைசொல்ல இணையற்ற வழியாம்;
தென்புள்ள தமிழென்று திகழ்கின்ற மொழியாம்.

அருளென்ன உலகத்தின் அறிவாள ரெல்லாம்
பொருள்கொள்ளும் பொருள்தன்னைப் புரிவிக்கும்
சொல்லாம்

இருள்கொண்ட உள்ளத்தில் இயல்பான பழியைத்
தெருள்கொள்ள ஒளிதந்து திகழ்கின்ற மொழியே.

அறிவென்று பெயர்கொண்ட அதைமட்டும் நாடும்;
குறிகொண்டே உலகெங்கும் குறைவின்றித் தேடும்;
வெளிகொண்ட இனம்என்று வெகுபேர்கள்போற்றும்
நெறிகொண்ட தமிழ்மக்கள் நிறைகண்ட மாற்றம்.

கலையென்ற கடலுக்குக் கரைகண்ட புணையாம்;
நிலைகொண்ட அறிவுக்கு நிகரற்ற துயையாம்;
அலைபட்ட மனதிற்கு அமைதிக்கு வழியாம்;
மலையுச்சி ஒளியென்ன மறைவற்ற மொழியாம்.

அறமன்றிச் செயலொன்றும் அறியாத மொழியாம்;
மறமென்ற செயலென்றும் மதியாத மொழியாம்;
நிறமென்று மதமென்று நிந்தித்தல் அறியாத்
திறமுள்ள தமிழென்று திசைமெச்சும் நெறியாம்.

குணமென்ற அதைமட்டும் கும்பிட்டு நாளும்
பணமென்ற பலமென்ற பயமின்றி வாழும்
இணையற்ற உறுதிக்கு இசைமிக்க வழியாம்
மணமிக்க தமிழென்ற மதிமிக்க மொழியாம்.

பலகாலம் பலநாடும் பரிவொடு சுற்றி
உலகோரின் பலசொல்லை உறவோடு கற்று
விலகாத நட்பிற்கு வெகுசெட்டி வேராம்;
தலையாய அறிவிற்குத் தமிழென்று பேராம்.

எந்தெந்த நாட்டின்கண் எதுநல்ல தென்றே
அந்தந்த மொழிதந்த அறிவின்கண் நின்று
முந்துள்ள இசையென்ற முறையுள்ள எல்லாம்
தந்துள்ள தொகைபோலும் தமிழென்ற சொல்லாம்.

திரண்ட பொருள் :

இறவாத தன்மையைத் தருவது அமிழ்தம் ஆகும். தேவர்களுக்கு உரிய அவ்வமிழ்தம் கிடைப்பது எளிதன்று. ஆனால் தமிழ் என்னும் பெயரை உச்சரித்தாலே அமிழ்தம் நமக்கு வந்து சேரும். அமிழ்தொடு ஒத்தது தமிழ் என்னும் எண்ணம் ஒன்றே தமிழர்க்கு மிகப் பெரும் புகழைத் தரும் என்பது உறுதி.

பயிருக்கு மிகுந்த பயனைத் தருவது நீர் ஆகும். அதுபோல மானுட உயிருக்கு மிகுந்த பலனைத் தருவது உணர்வினைத் தருகின்ற மிகச் சிறந்த மொழியான தமிழே ஆகும். அம்மொழி துயர் கொண்ட செஞ்சிற்கு நல்ல துணையாக அமையும். குறைவில்லாத அறிவைப் பெற வழி செய்யும்.

அன்பென்னும் அருங்குணத்தை அறிவிப்பது தமிழ். துன்பத்தைத் தருகின்ற துயரங்களை எல்லாம் வெல்வதற்கான வழியைக் காட்டுவது தமிழ். இன்பத்தை உணர ஏற்ற ஒரு வழியாகத் திகழ்வது தமிழ். இத்தகு ஆற்றல் நிறைந்த மொழியாகத் திகழ்வது தமிழ் ஒன்றே ஆகும்.

உலகில் உள்ள கூர்த்த மதியுடையோர் எல்லாம் அருள் என்பதினை உணர அதன் பொருளினை விளக்கும் பெருமை உடையது தமிழ். அறியாமை என்னும் இருளால் பாழற்ற உள்ளத்தில் இடம் பெற்ற பழிகளை எல்லாம் நீக்கித் தெளிவு பெற ஒளியினைப் பாய்ச்சுவது தமிழ்மொழியே.

அறிவு என்னும் ஒன்றை மட்டுமே நாடும் திறன் கொண்டது தமிழ்மொழி. அதனால் அறிவு ஒன்றையே குறியாகக் கொண்டவர் தமிழர். அறிவினை மட்டுமே உலகெங்கும் தேடும் இனம் தமிழினம் எனப் பலரும் போற்றுகின்ற நிலையினைத் தமிழர்கள் பெற்றுள்ளனர்.

பரந்து விரிந்த கடல் போன்று பலவாக விரிந்து கிடப்பது கலை. அக் கடலையைக் கடக்கும் தெப்பம் போன்றது தமிழ்மொழி. அழிவில்லாத அறிவுக்கு துணையாகத் திகழ்வது தமிழ். துன்புற்று அல்லல் உற்ற நெஞ்சிற்கு அமைதியைத் தருவது தமிழ். குன்றின் மேலிட்ட விளக்காக மறைவு ஏதும் இன்றி தெளிவாக உணர்த்துவது தமிழ்.

அறமல்லாத செயல் ஒன்றைச் சொல்லாதது தமிழ். தீமை தரும் செயல் எதனையும் ஒரு பொருட்டாக கொள்ளாதது

தமிழ்மொழி. நிறம், மதம் முதலான பேதங்களால் மானிடரை வேறுபடுத்தி இகழ்கின்ற தன்மை இல்லாத அறிவினை உடையது தமிழ் என உலகத்தோர் எல்லோரும் போற்றுகின்ற சிறப்புடையது தமிழ்.

குணத்தை மட்டும் போற்றிப் புகழ்வது தமிழ். செல்வம் மட்டுமே பலம் என்னும் கருத்தினைக் கொள்ளாது அச்சமற்று வாழ வழியினைக் காட்டுவது தமிழ்.

பல காலங்களில் பல நாடுகளைச் சுற்றி வந்தவர் தமிழர். அதனால் உலகில் வழங்கும் பல மொழிகளை அம்மொழி பேசுவோரோடு உறவாடிக் கற்றவர் தமிழர். அதனால் உலகத்தில் உள்ள பல்வேறு இன மக்களோடு ஆழ்ந்த நட்பினை உடையவர் தமிழர். அத் தமிழர்தம் தலையாய அறிவாகத் திகழும் மொழிக்குத் தமிழ் என்பது பெயராகும்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள நல்லனவற்றைத் தேர்ந்து அதனைப் பெற்றுத் தம் அறிவினை வளர்த்துக்கொண்டவர் தமிழர். அதனால் புகழ் என்னும் ஒன்றை முழுமையாகப் பெற்றுள்ளது தமிழ் என்னும் மொழியே ஆகும்.

தருணம் இதுவே

பல்லவி

தருணம் இதுவே! தருமம் இதுவே!
தமிழா! எழுந்திரடா.

அநுபல்லவி

கருணையின் வடிவாம் கலைகளின் முடிவாம்
காந்தியென் றொருமுனி 'சாந்தி'யென்றழைக்கிறார்
(தரு)

சரணங்கள்

வள்ளுவர் வாழ்க்கையும் திருக்குறள் வகுத்தலும்
தள்ளுநாள் தாயுமா னருவடல் தகித்ததும்
வள்ளலி ராமலிங்க சுவாமிகள் வடித்ததும்
கள்ளமில் பட்டினத்தார் கவலையும் இதற்கே

(தரு)

சைவர்கள் பூண்டதும் சமணர்கள் மாண்டதும்
வைணவர் வருத்தமும் புத்தர்கள் வாட்டமும்
மையற ஏகதான் சிலுவையில் மரித்ததும்
முகம்மது நபியவர் மகிழ்ந்ததும் இதற்கே

(தரு)

கம்பன் கவித்திறமும் வில்லியின் சந்தமும்
செம்பொருள் சேக்கிழார் தேடத் தெரிந்ததுவும்
பைம்பரஞ் சோதியார் பாடிப் பகர்ந்ததுவும்
நம்பின யாவரும் நவின்றதும் இதுவே.

(தரு)

நால்வர் தேவாரமும் ஓளவைநன் மொழிகளும்
ஆழ்வா ராதியர் அனுபவ உரைகளும்
பால்வரும் திருப்புகழ் ஆதிய பனுவலும்
மேல்வரும் கதிக்கென விளம்பியது இதுவே.

(தரு)

யாகங்கள் முயன்றதும் யோகங்கள் பயின்றதும்
மோகங்க ளைவிடுத்த முனிவரர் பற்பலர்
சாகங்க ளைப்புசித்துத் தவங்கிடந் துழன்றதும்
ஆகமம் பற்பலவும் அலைந்ததும் இதற்கே.

(தரு)

திரண்ட பொருள் :

இதுவே நல்ல நேரம். நாம் பின்பற்ற வேண்டிய அறமும்
இதுவே. அதனால் உறக்கத்திலிருந்து தமிழா விழித்தெழு.

கருணையின் வடிவான ஒன்று, கலைகள் கண்டு
முடிவாகக் கூறிய ஒன்று, அதனை காந்தி என்னும் முனிவன் சாந்தி
என்று அழைக்கின்றார். அதனை நாமும் கொள்ள இதுவே நல்ல
நேரம். நாம் பின்பற்ற வேண்டிய அறமும் இதுவே. அதனால்
உறக்கத்திலிருந்து தமிழா விழித்தெழு.

திருவள்ளுவரிதம் வாழ்வியல் நெறியும் அவர் படைத்த
திருக்குறள் கூறும் நெறியும் இதுவே. அருள் வடிவான
தாயுமானவர்தம் திருவுருவைப் பெலியச் செய்ததும் இதுவே.
வள்ளலார் எனப் போற்றப்படும் இராமலிங்க சுவாமிகள் நமக்குப்

போதித்ததும் இதுவே. வஞ்சனை இல்லாத பட்டினத்தடிகள்
இவ்வுலகம் இதனைப் பெறவில்லையே எனக் கவலை உற்றதும் இவ்
அமைதியைக் கருதியே ஆகும்.

சிவனை வழிபடும் சைவர்கள் தம் வாழ்க்கை நெறியாகக்
கொண்டதும் அமைதியையே. மகாவீரரின் அடியவர்களான
சமணர்கள் உயிருள்ளவம் தேடியதும் இவ் அமைதியையே. திருமால்
அடியார்களான வைணவர்களும் புத்தரின் அடியார்களான
பௌத்தர்களும் தவம் கொண்டு வாடி தேடியதும் அமைதியையே.
குற்றமில்லாத ஏக சிலுவையில் மாண்டதற்கும் முகமது நபி தேடி
கண்டுணர்ந்து மகிழ்ந்ததுத் இவ் அமைதியையே ஆகும்.

கம்பன் வில்லி சேக்கிழார் பரஞ்சோதி ஆகிய
இப்புலவர்கள் எல்லாம் தத்தம் நூல்களில் விரித்துக் கூறியதும் இவ்
அமைதியையே ஆகும். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்,
சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் பாடிய தெய்வப் பாடல்களில்
உள்ளதும் இவ் அமைதியே. ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களில்
உள்ளதும் அருணகிரிநாதர் உய்யும் நெறி எனக் கூறியதும் இவ்
அமைதியையே.

ஆசையை முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் யாகங்கள் பல
செய்ததும், யோகக்கலைகள் பல பயின்றதும், காய்கனிகளை
உண்டு கடுந்தவம் புரிந்ததும் ஆகமங்களாகிய புனித நூல்கள்
தேடுவதும் அமைதி என்னும் இவ்வொன்றையே. ஆதலால் இதுவே
நல்ல நேரம். நாம் பின்பற்ற வேண்டிய அறமும் இதுவே. அதனால்
உறக்கத்திலிருந்து தமிழா விழித்தெழு.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. நாமக்கல் கவிஞரின் இயற்பெயர் யாது?
2. நாமக்கல் கவிஞர் எந்த ஊரில் பிறந்தார்?
3. நாமக்கல் கவிஞரின் பெற்றோர் யார்?
4. நாமக்கல் கவிஞர் எப்போது பிறந்தார்?
5. அவனும் அவளும் என்னும் காப்பியத்தின் ஆசிரியர் யார்?
6. நாமக்கல் கவிஞர் படைத்த புதினத்தின் பெயர் என்ன?
7. நாமக்கல் கவிஞரின் கவிதைத் தொகுப்பின் பெயர் யாது?
8. விடுதலை இந்தியாவில் தமிழக அரசின் முதல் அரசவைக் கவிஞர் யார்?

9. தமிழ் வாழ்க என்னும் கவிதையில் தமிழின் சிறப்புகளாக நாமக்கல் கவிஞர் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.
10. தருணம் இதுவே என்னும் கவிதையின் திரண்ட பொருளைத் தொகுத்து எழுதுக.

கவி கா.மு. ஷெரீப்

கவிஞர் காதர் ஷா முகமது ஷெரீப் என்பதின் சுருக்கமே கவி. கா.மு.ஷெரீப் என்பது ஆகும். இவர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள அபிவிருத்தீஸ்வரம் என்னும் சிற்றூரில் 11.08.1914 அன்று பிறந்தார். அவருடைய தந்தையார் காதர் இராவுத்தர். தாயார் பெயர் பாத்துமா அம்மாள். கவி க.மு.ஷெரீப் முறையாகப் பள்ளிக்கூடம் சென்று கல்வி பயின்றவர் அல்லர். எனினும் இளமையிலேயே கவிதை இயற்றும் திறன் பெற்றிருந்தார்.

கவி கா.மு. ஷெரீப் அவர்கள் கவிஞர், எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், பதிப்பக உரிமையாளர், அரசியல்வாதி, ஆன்மிகவாதி எனப் பன்முகத் தன்மை கொண்டவர். இவரது முதல் கவிதை நூல் 1933-ஆம் ஆண்டு பெரியாரின் குடியரசு நாளிழில் வெளிவந்தது. இவர் ஆரம்ப காலத்தில் பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். நல்ல மனைவி, விதியை வெல்வோம், தஞ்சை இளவரசி ஆகிய புதினங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

கவி கா.மு. ஷெரீப் அவர்கள் இந்தியவிடுதலை போராட்டத்தில் 1942-இல் நிகழ்ந்த 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டார். தமிழில் உள்ள இஸ்லாம் சமய காவியமான சீறாப்புராணத்திற்கு இவர் சிறந்த விளக்க உரையினை எழுதியுள்ளார். அவ்வாறே இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகார காவியத்திற்கும் இவர் உரை எழுதியுள்ளார்.

இறைவனுக்காக வாழ்வது எப்படி, இஸ்லாமும் ஜீவகாருண்யமும், இஸ்லாம் இந்து மதத்திற்கு விரோதமானதா? கிழக்கிலுள்ள பிறைக்கொடி நாடுகள் மகளே கேள், கண்ணகி, விபீஷணன் வெளியேற்றம் ஆகியன இவர் எழுதியுள்ள பிற நூல்கள், அமுதக் கலசம், ஆன்ம கீதம், ஆயிஷா, நாச்சியார் பிள்ளைத்தமிழ், இறையருள் வேட்டல், ஒளி, நபியே எங்கள்

நாயகமே, பல்கீஸ் நாச்சியார் காவியம், மச்சகந்தி, களப்பாட்டு, நீங்களும் பாடலாம், இசைப்பாட்டு ஆகியன இவரது கவிதைத் தொகுதிகள்.

கவி க.மு.ஷெரீப் நல்ல திரையிசைக் கவிஞராவார். இவரது திரையிசைப் பாடல்கள் பல மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றவை ஆகும். 'சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி சேதி தெரியுமா?', 'வாழ்ந்தாலும் ஏகம் தாழ்ந்தாலும் ஏகம் வையகம் இதுதானடா', 'பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே', 'ஏரிக்கரையின் மேலே போறவளே பெண் மயிலே', 'வானில் மழுமதியைக் கண்டேன், வனத்திலொரு பெண்ணைக் கண்டேன்', 'நான் பெற்ற செல்வம் நலமான செல்வம்', 'ஒன்றுசேர்ந்த அன்பு மாறுமா உண்மைக் காதல் மாறிப்போகுமா?', 'அன்னையைப் போல் ஒரு தெய்வமில்லை' போன்ற பல சிறந்த திரையிசைப் பாடல்களை இயற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

“கவிஞன் என்பவன் ஒரு தாய் மாதிரி. பத்தியம் இருக்கணும். இரசிகனை அவன் பிள்ளை மாதிரி நேசிக்க வேண்டும். எதைக் கொடுக்கக்கூடாது, எதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் பொறுப்புடனும் எழுத வேண்டும்” என்று சொன்னவர் கவி.கா.மு.ஷெரீப்.” “சீறாப்புராணம் சொற்பொழிவைக் கேட்ட பிறகு அவரை ஒரு சொற்பொழிவாளராக அறிந்து மகிழ்ந்தேன்” என்று கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் புகழ்ந்துள்ளார்.

கவி கா.மு.ஷெரீப் ஒளி, தமிழடியான் ஆகிய புனை பெயர்களில் தம் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இவருடைய படைப்புகளில் தமிழே, நிலவே சொல், அறிய முயல் ஆகிய பாடல்கள் பாடப் பகுதியாக உள்ளன.

தமிழே!

தமிழே உனக்கு இணையாகத்
தரணியி லுண்டோ வேறுமொழி?
கமழ்தே னினுங்கனிப் பாகினுமே
காய்ச்சிய பாலினும் சுவைமிருந்த

(தமிழே....)

வயதால் மூத்தும் வளம்படைத்தும்
வழங்கிடும் இயலிசை கூத்தென்றும்

உயர்ந்த இலக்கியச் செழிப்போடு
உலகோர் போற்றிட வாழுகின்ற

(தமிழே....)

திசைமொழி பலவந்து சாடினும்
சிதையா துயர்ந்து வாழ்வதிலே
நசையார் வழிகளில் செல்லாமல்
நன்மை செய்து நிற்பதிலே

(தமிழே....)

மதங்கள் பலதரும் மறையனைத்தும்
மாத்திரை யளவும் வழுவாமல்
இதயமாய் இயம்பும் திறம்படைத்த
இனிய எளிய சொற்கொண்ட

(தமிழே....)

தோன்றிய மொழிகள் பலகோடி
தொலைந் தவைகளில் பெரும்பகுதி
தோன்றிய காலந் தெரியாமல்
தூய்மையில் இளமையாய் வாழ்கின்ற

(தமிழே....)

உலகில் தோன்றும் புதுமையெலாம்
உனக்குப் பழமை யென்கின்ற
நிலைமையில் பலப்பல புலவருன்னை
நித்தம் வளர்த்துவைத் திருப்பதினால்

(தமிழே....)

எந்தாய் மொழிநீ என்பதினால்
இயம்பினே னில்லை உனைப்புகழ்ந்து
முந்த உரைப்பேன் நீஉலக
மொழிகட் கெல்லாம் தாயாவாய்!

(தமிழே....)

அருஞ்சொற் பொருள் :

தரணி - உலகம், **கமழ்தேன்** - மணக்கின்ற தேன்,
கூத்து - நாடனகம், **நலிய** - வருந்த. **நசை** - விருப்பம், **மறை** -
வேதம், **மாத்திரை** - சிறிய கால அளவு, **இதம்** - சுகம், **இயம்பும்** -
சொல்லும்.

திரண்ட பொருள் :

தமிழே உனக்கு இணையான மொழி ஒன்று இவ்வுலகினில்
இல்லை. மணம் கமழ்கின்ற தேன், இனிய சுவையுடைய கனிகள்,
காய்ச்சிய பால் ஆகிய இவை யாவற்றிலும் இனியது தமிழே ஆகும்.

இயல் இசை நாடகம் என்னும் இலக்கியப் பிரிவுகளைப்
பெற்றுள்ள தமிழே நீ வயதாள் உலகில் உள்ள எம்மொழியினும்
மூத்தவள். வளமான இலக்கியங்களைப் பெற்றுச் செழித்திருப்பவள்.
அதனால் உலக மக்கள் எல்லாம் போற்றுகின்ற புகழ் வாழ்வினை
உடையவள்.

பல்வேறு திசைகளில் வழங்குகின்ற பல மொழிகளில்
இருந்து சொற்கள் பல வந்து உன்னில் கலப்புற்று நிற்பினும்
உன்னுடைய தனித்தன்மை சற்றும் சிதையாது வாழ்கின்றாய்.
கலப்பு மொழிகளால் கெடாமல் நலமுடன் திகழ்கின்றாய்.

உலகில் உள்ள சமயங்கள் பல. அவற்றின் வேதநூல்கள்
பற்பல. இவ்வாறு பலவாக உள்ள வேத நூல்களின் கருத்துக்களை
எல்லாம் சிறிதளவும் மாறுபடாது குற்றமில்லாதவாறு கூறுகின்ற
திறம் உடையது தமிழ்மொழி.

இவ் உலகில் இன்று வரை தோன்றியுள்ள மொழிகள் பல
கோடி ஆகும். அவ்வாறு தோன்றிய மொழிகளில் இன்று
தொலைந்து அழிந்து போனவை பல கோடி ஆகும். ஆனால் என்று
தோன்றியது என்பதை அறிய முடியாத பழமை உடையது
தமிழ்மொழி. பிற மொழிக் கலப்பு இல்லாத தூய்மையால் இன்றும்
இளமையுடன் திகழ்வது தமிழ்மொழி.

உலகில் தினம் தினம் புதுமைகள் பல தோன்றுகின்றன.
ஆனால் அப்புதுமைகள் எல்லாம் தமிழில் முன்னரே
காணப்படுவதால் அவையெல்லாம் தமிழ்மொழியைப் பொறுத்த
வரையில் பழமையானவையே ஆகும். இவ்வாறு பற்பல புலவர்கள்
காலந்தோறும் புதியன புதியன படைத்துத் தமிழை வளர்த்து
வைத்துள்ளனர்.

இவ்வாறு நீ பெற்றிருக்கும் சிறப்பினை எல்லாம் நீ என் தாய்மொழி என்பதினால் உன்மேல் கொண்ட கொண்ட பற்றால் நான் கூறவில்லை. உண்மையைச் சொல்வதென்றால் உலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளுக்கும் நீயே தாயாவாய்.

நிலவே சொல்

வானமெனும் பெரும்வீட்டில்

வாழுகின்ற மாமதியே

தோன்றுவதேன் சோகமுடன்

சொல்லிடுவாய் நீயுவந்து!

பேணுமுன்றன் பிள்ளைகளோ

பெருங்கூட்டத் தாரைககள்?

காணுமவை வளர்ச்சியிலாக்

கவலையினால் தொந்தனையோ?

பகல்செய்யும் சூரியன்

பார்த்தாவோ? அவன்பிரிவால்

மிகவருத்தங் கொண்டேநீ

வானமெலாம் அலைகின்றாயோ?

வருடமெலாம் உன்னுடல்தான்

வளர்வதிலும் தேய்வதிலும்

வருத்தமிகக் கொண்டனையோ?

முகம்வெளுத்துப் போனதுவோ?

திரண்ட பொருள் :

வானமாகிய பெரிய வீட்டில் வாழுகின்ற புகழ்பெற்ற சிலவே, நீ இன்று சோகமாகத் தோன்றுவதின் காரணத்தைச் சொல்வாயாக.

உன் அன்பினால் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் தாமோ இந் நட்சத்திரங்கள்? உன் பிள்ளைகளான நட்சத்திரங்கள் வளராமையைக் கண்டதால் இந்த சோகத்தைக் கொண்டாயோ?

பகற் பொழுதை செய்பவன் கதிரவன். அவன் உன் கணவனா? அவன் உன்னைப் பிரிந்து சென்றதால் இந்த சோகத்தை நீ கொண்டுள்ளாயோ? அதனால்தான் அவனைத் தேடிவான் பரப்பு முழுவதும் அலைகின்றாயோ?

ஆண்டு முழுவதும் உன்னுடைய உடலானது வளர்வதும் தேய்வதுமாக இருத்தலால் வருத்தம் மிகக் கொண்டாயோ? அதனால் உன்னுடைய அழகு முகம் வெளுத்துப் போனதோ? கூறுவாயாக.

அறிய முயல் !

மலர்களில் நீயே மணமாவாய்!

மற்று மினிய தேனாவாய்!

தளிர்களில் மிளிரும் அழகாவாய்!

தணியா இன்பம் தானாவாய்!

பிஞ்சாய்க் காயாய்க் கனியாவாய்!

பின்னும் முன்போல் வித்தாவாய்!

அஞ்சா துலகில் அனைத்தையுமே

அளிப்பாய்; படைப்பாய்; காத்திடுவாய்!

கண்ணாய் மணியாய் ஒளியாவாய்!

காற்றாய் தீயாய்க் கடலாவாய்!

எண்ணாய் எழுத்தாய் இவைக்கெல்லாம்

இலக்கணப் பொருளாய் இலங்கிடுவாய்!

தோன்றாப் பொருளாய் வாழ்ந்திடுவாய்!

தோன்றும் பொருள்களில் துலங்கிடுவாய்!

ஆன்றோர் அறிவும் அறியவொண்ணா

அறிவே அன்பே ஆண்டவனே!

திரண்ட பொருள் :

இறைவனே, நீ மலர்களில்மணமாகத் திகழ்கிறாய். மேலும் மலர்களில் உள்ள தேனாகவும் நீ உள்ளாய். மரஞ்செடி கொடிகளின் இளந் தளிர்களில் பொலியும் அழகாகத் திகழ்கிறாய். குறைவில்லாத நிறைவான இன்பமாகவும் நீ திகழ்கிறாய்.

தாவர வர்க்கத்தில் பிஞ்சாக, காயாக, கனியாக உள்ளாய். அக்கனியானது தருகின்ற விதையாகவும் நீயே திகழ்கிறாய். இவ் உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் நீயே படைக்கிறாய். படைத்த பொருள்களை எல்லாம் நீயே காக்கிறாய். கால முடிவில் நீயே அப்பொருள்களை அழிக்கவும் செய்கிறாய்.

கண்ணாக உள்ளவனும் நீயே. கண்ணின் கருமணியாகத் திகழ்பவனும் நீயே. அக் கருமணியின் ஒளியாக உள்ளவனும் நீயே. மேலும் நீ காற்றாகவும் தீயாகவும் கடலாகவும் உள்ளாய்.

எண்ணும் நீயே. எழுத்தும் நீயே. இவற்றால் உருவாகும் இலக்கணப் பொருளும் நீயே.

கட்புலனாகத் நுண்மைப் பொருள்களிலும் நீயே இருக்கின்றாய். கண்ணிக்குப் புலனாகும் பொருள்களிலும் விளக்கமாகின்றாய்.

கூர்த்த அறிவுடையோரான ஞானியர்தம் அறிவினாலும் அறிய முடியாத பேரறிவு நீ. அன்பின் உருவம் நீ. உலகின் எல்லாப் பொருள்களையும் ஆள்பவன் நீ.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கவி கா.மு.ஷெரீப் எங்கு எப்போது பிறந்தார் ?
2. கவி கா.மு.ஷெரீப்பின் பெற்றோர் யார் ?
3. கவி கா.மு. ஷெரீப் உரை எழுதிய நூல்கள் யாவை?
4. கவி. கா.மு.ஷெரீப் முதல் நூல் எவ்விதழில் வெளிவந்தது?
5. தமிழ்மொழியின் சிறப்பினைக் கவி கா.மு.ஷெரீப் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?
6. நிலவே சொல் என்னும் கவிதையின் திரண்ட கருத்தை தொகுத்து எழுதுக.
7. இறைவனின் பண்புகளாகக் கவி கா.மு.ஷெரீப் கூறுவனவற்றை விளக்குக.

கண்ணதாசன்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் சிறுகூடற்பட்டியில் சாத்தப்பன் விசாலாட்சி ஆகியோரின் எட்டாவது மகனாக 24.06.1927 அன்று கண்ணதாசன் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் முத்தையா. இவர்தம் கவிதைகள் இனிமை தவழும் எளிய இசையோவியங்களாகும். தமிழ்நாடு, தமிழ்மொழி, தமிழ் மக்கள்பற்றி வீரமாகவும், சோகமாகவும், இடையிடையே நகைச்சுவையாகவும், சொல் இனிமையோடும் கவிதைகள் பல இவர் பாடியுள்ளார். கவிதை திரையிசைப் பாடல்கள், புதினங்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என இவர் பல்வேறு வகையான இலக்கிய வடிவங்களைப் படைத்தளித்துள்ளார். என்றாலும் திரையிசைப் பாடல்களால் இவர் மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற படைப்பாளியாகத் திகழ்கிறார்.

குறுங்காவியங்கள் பல இவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, இயேசு காவியம் என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். புதினம் எழுதுவதிலும் வல்லவர். இவர் எழுதிய 'அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்' என்னும் நூல்வரிசை பெரும்புகழ் பெற்றது. இவர் இயற்றிய 'சேரமான் காதலி' -க்கு இந்திய அரசு விருதான சாகித்திய அகாதெமி பரிசு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கண்ணதாசனின் படைப்புகளில் அனுபவம் மற்றும் நட்பு என்னும் இவ்விரு கவிதைகள் பாடப்பகுதியாக உள்ளன.

அனுபவம்

பிறப்பின் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பிறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
படிப்பென சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
படித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
அறிவனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
அறிந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
அன்பெனபடுவது யாதெனக் கேட்டேன்

அளித்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
 பாசம் என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
 பகிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
 மனையாள் சுகமெனில் யாதெனக் கேட்டேன்
 மணந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
 பிள்ளை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
 பெற்றுப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
 முதுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
 முதிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
 வறுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
 வாடிப் பாரென இறைவன் பணித்தான்
 இறப்பின் பின்னது யாதெனக் கேட்டேன்
 இறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்
 'அனுபவித்தேதான் அறிவது வாழ்க்கையெனில்
 ஆண்டவனே நீ ஏன்? எனக் கேட்டேன்
 ஆண்டவன் சற்று அருகில் நெருங்கி
 அனுபவம் என்பதே நான் தான்' என்றான்

திரண்ட பொருள் :

பிறப்பால் வருகின்ற பயன் யாது? என இறைவனிடம் கேட்டேன். அதற்கு இறைவனோ பிறந்து பார் பிறப்பின் பயன் தெரியும் என்று பணித்தான்.

படிப்பு எனச் சொல்லப்படுகிறதே அது என்ன? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். அதனைத் தெரிந்து கொள்ள படித்துப் பார் என்று இறைவன் பணித்தான்.

அறிவு எனச் சொல்லப்படுவது யாது? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். எதையும் அறிந்து பார் என இறைவன் பணித்தான்.

அன்பு என்று சுட்டப்படுவது யாது? என்று இறைவனை விளக்கக் கேட்டேன். உன்னிடம் உள்ளவற்றை வேண்டுவோர்க்குத் தந்து பார் என்று இறைவன் பணித்தான்.

பாசம் என்பது யாது? என இறைவனிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவன், உன்னிடம் உள்ளதை மற்றவருக்குப் பகிர்ந்தளித்துப் பார் என்று கூறினான்.

மனையாளிடம் பெறும் சுகம் யாது? என்று கேட்டேன். அதற்கு இறைவன் மணம் செய்து பார் என்று கூறினான்.

பிள்ளை என்பது யாதோ? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். மகவினைப் பெற்றுப் பார் என்று இறைவன் கூறினான்.

முதுமை என்பது யாது? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவனோ வயோதிகத்தை அடைந்து பார் எனப் பதிலளித்தான்.

வறுமை என்பது யாது? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். ஏழ்மையில் உழன்று துன்புற்றுப் பார் வறுமை என்பது எதுவெனப் புரியும் எனப் பணித்தான்.

இறப்பிற்குப் பின் நிகழ்வது என்ன? என்று இறைவனிடம் கேட்டேன். இறந்து பார் என்று இறைவன் பணித்தான்.

யாவற்றையும் அனுபவித்து அனுபவித்து தான் உணரவேண்டும் என்றால் இறைவனே நீ எதற்கு? என இறைவனைக் கேட்டேன்.

இறைவன் சற்று என் அருகில் நெருங்கி வந்து அனுபவம் என்பது வேறல்ல அதுதான் நான் என்று சொன்னான்.

நட்பு

சோற்றுக்கு அலைகின்ற

நாயைப் பிடித்ததைச்

சொர்க்கத்தில் வைத்தாலும் - அது

நாற்றமலந் தின்னப்

போகுமென்னுங் கதை

நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே,

நாமறிவோம் நெஞ்சே!

கூனற் கழுதைக்குச்

சேணங்க ளிட்டதைக்

கோவிலில் வைத்தாலும் - அது

கானம் படிப்பதை

விட்டுவி டாதென்று

நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே

நாமறிவோம் நெஞ்சே!

சாக்கடைப் பன்றிக்குப்
 பூக்கடை வாசத்தின்
 சாத்திரம் சொன்னாலும் - அதன்
 போக்கிடம் என்பது
 சாக்கடை தானென்று
 நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே
 நாமறிவோம் நெஞ்சே!

களளிச் செடிதன்னைத்
 தோட்டத்திலே வைத்துக்
 கண்களில் காத்தாலும் - அது
 முல்லைமலர் ஒன்று
 தந்து விடாதென
 நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே
 நாமறிவோம் நெஞ்சே!

கன்ன மிடுகின்ற
 கள்வனுக்குக் கொஞ்சம்
 அன்ன மிடும்போதும் - அவன்
 அன்னத்திற்குள் கன்னக்
 கோலை மறைப்பதை
 நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே
 நாமறிவோம் நெஞ்சே!

காற்பண மாயினும்
 கஷ்டப் படாமலே
 கவர்ந்திடும் கள்வனவன் - தினம்
 ஊர்ப்பணத் தாலேதன்
 உடம்பை வளர்ப்பதை
 நாமறிவோம் நெஞ்சே! - நன்னெஞ்சே
 நாமறிவோம் நெஞ்சே!

ஏழைக்கும் செல்வர்க்கும்
 மேனியிலே தொந்தி
 எட்டில் ஒருபங்கு - தினம்
 ஏய்த்துப் பிழைக்கின்ற
 நாய்களுக்கு மட்டும்

நாலில் ஒருபங்கு! - நன்னெஞ்சே
 நாலில் ஒருபங்கு!

ஈரடி பாய்ந்தவன்
 அப்பனென் றால்மகன்
 ஏழடி பாய்வானாம்!
 யாரடி யாயினும்
 காரிய மாயிடச்
 சேவடி கொள்வானாம்! - நன்னெஞ்சே,
 சேவடி கொள்வானாம்!

பனை மரத்துக்குத்
 தண்ணி ஒருதரம்
 பாய்ச்சிவிட் டால்போதும் - அது
 தனைவ ளர்த்துத்தன்
 தலையில் நுங்கினைத்
 தந்து விளையாடும்! - நன்னெஞ்சே,
 தந்து விளையாடும்!

தென்னை மரத்துக்கு
 அடிக்கடி கொஞ்சம்
 தீர்த்தம் விடவேண்டும்! - அந்தத்
 தீர்த்தம் இனிப்பையும்
 சேர்த்துக் கொண்டுவரும்
 காத்திருக்க வேண்டும்! - நன்னெஞ்சே,
 காத்திருக்க வேண்டும்!

வாழை மரத்துக்கு
 நாளுக்கு நாள்தண்ணி
 வார்த்தபின் னாலடியோ - அது
 பூவை, பழத்தை
 இலையைக் கொடுப்பது
 போட்ட கடனடியோ! - நன்னெஞ்சே,
 போட்ட கடனடியோ!

நண்பரிலே பனை
 தென்னை வாழையென்ற
 நாலுவிதங் களுண்டு - அவர்
 நன்றியிலும் செய்யும்

நன்மையிலும் இந்த
மூன்றுவகை களுண்டு! - நன்னெஞ்சே.
மூன்றுவகை களுண்டு!

நான்கண்ட நண்பர்கள்
மூன்று வகையல்ல
நாலாம் வகையடியோ! - அவர்
வாங்கிக்கொள் வார்ஒரு
நன்றிசொல்லார்! அது
வாழும் முறையடியோ! - நன்னெஞ்சே,
வாழும் முறையடியோ!

இப்படிப் பட்டவர்
நாட்டில் பிறந்தது
என்ன குலமுறையோ? - இவர்
நட்பினில் நான்செய்த
பாவந் தொலைவது
எந்தத் தலைமுறையோ! - நன்னெஞ்சே,
எந்தத் தலைமுறையோ!

திரண்ட பொருள் :

நட்பின் இலக்கணத்தையும் நண்பர்களின் செயலினையும்
இக்கவிதை பேசுகிறது. கவிஞர் தன் நண்பர்களின் தன்மையைத்
தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக இப் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

நெஞ்சமே, உண்பதற்குச் சோற்றினைத் தேடி
அலைகின்ற நாயைப் பிடித்துவந்து குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்து
உபசரித்தாலும் அந்நாய் தன் வாலைக் குழைத்துக் கொண்டு
நாற்றம் எடுகின்ற மலத்தை உண்ணவே ஓடும் என்னும் உலக
நடப்பை நாம் நன்கு அறிவோம்.

நல்ல என் நெஞ்சமே, வளைந்த முதுகினை உடைய
கழுதைக்குக் குதிரைக்கு இடும் சேணங்களை இட்டு அலங்கரித்து
வீட்டின் உள்ளே பந்தியில் கட்டி வைத்தாலும் அது குதிரையாகி
விடாது. மாறாக கத்திக் கொண்டே திரியும் என்பதை நாம் நன்றாக
அறிவோம்.

சாக்கடையில் உழன்று கொண்டிருக்கும் பன்றியை
அழைத்து வந்து மணம் வீசும் பூக்கடையின் பெருமையினை

என்னதான் விளக்கிச் சொன்னாலும் அது, சாக்கடையை
நோக்கியே ஓடும் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம் நெஞ்சமே.

என் நெஞ்சமே, காட்டினில் வளரும் கள்ளிச் செடியைக்
கொண்டு வந்து வீட்டுத் தோட்டத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து
வளர்த்தாலும் அக்கள்ளிச் செடி முல்லை போன்ற வாசம் மிக்க
பூவினைப் பூக்காது என்பதை நாம் அறிவோம்.

சுவரில் கன்னம் இட்டுத் திருகின்ற தொழிலை உடைய
கள்வனுக்கு உண்ண சோறிட்டாலும் அச்சோற்றில் கன்னல் கோலை
மறைப்பான் என்பதை நாம் அறிவோம் நெஞ்சமே.

வேண்டியது கால்பணமே ஆயினும் அதனையும்
உழைத்துச் சம்பாதிக்காமல் ஊர்ப்பணத்தைக் கொள்ளையடித்து
அதனால் உண்டு உடம்பை வளர்ப்பவன் கள்வன் என்பதை நாம்
அறிவோம் நெஞ்சமே.

ஏழை ஆயினும் செல்வனாயினும் உடம்பில் எட்டில் ஒரு
பங்கே வயிறாகும். ஆனால் ஊர்மக்களை ஏய்துப் பிழைக்கிற
கள்வனுக்கு நான்கில் ஒரு பங்கு வயிறு என்பதை நாம் அறிவோம்
நெஞ்சமே, நாம் நன்கு அறிவோம்.

தந்தை இரண்டடி பாய்ந்தால் மகன் ஏழடி பாய்வானாம்.
அத்தகையவன் தான் கருதிய காரியத்தை முடிக்க எவருடைய
காலிலும் விழத் தயங்கமாட்டான் என்பதை நாம் அறிவோம்
நெஞ்சமே.

பனை மரத்துக்கு நட்டவுடன் ஒருமுறை தண்ணீர்
வார்த்தால் போதும் அது வளர்ந்து நுங்கினைத் தரும். ஆனால்
தென்னை மரத்திற்கோ அடிக்கடி நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். மேலும்
காலம் பல காத்திருக்கவும் வேண்டும். அதன்பின்பு தான் அது
இனிய இளநீரைத் தரும்.

வாழை மரத்திற்கோ அன்றாடம் நீர்ப்பாய்ச்ச வேண்டும்.
அவ்வாறு பாய்ச்சினால் அது பூவையும் பழத்தையும் இலையையும்
நமக்குத் தரும். இது நாம் அந்த வாழைக்குச் செய்த பரிகாரத்திற்கு
வாழை நமக்குச் செய்யும் கடனாகும்.

நண்பர்களிலும் மேலே சொன்ன பனை, தென்னை, வாழை
ஆகிய வகைகள் உண்டு. அவர்கள் செய்யும் நன்மைகளில் மூன்று
வகைகள் உண்டு.

ஆனால் நான் கண்ட நண்பர்களில் நான்காவது

வகையாகவும் ஒரு வகையினர் உண்டு. அவர் மேற்காட்டிய மூன்று வகையினருள் அடங்காத நாலம் வகையினர் ஆவர். அந்நாலம் வகையினர் உதவியை நம்மிடம் பெற்றுக் கொள்வார். அதற்கு நன்றியேனும் நொல்லார்.

இப்படி நன்றி உணர்ச்சி சிறிதும் இல்லாத இவர்கள் இந்நாட்டில் பிறந்தது என்ன குலமுறையோ? அறியோம். இத்தகையோரிடம் நட்புக்கொண்டதால் ஏற்பட்ட பாவம் எந்தத் தலைமுறையில் நீங்குமோ? அறியோம். நெஞ்சமே நாம் அறியோம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கவி கா.மு.ஷெரீப் எங்கு எப்போது பிறந்தார் ?
2. கவி கா.மு.ஷெரீப்பின் பெற்றோர் யார் ?
3. கவி கா.மு. ஷெரீப் உரை எழுதிய நூல்கள் யாவை?
4. கவி. கா.மு.ஷெரீப் முதல் நூல் எவ்விதழில் வெளிவந்ததது?
5. தமிழ்மொழியின் சிறப்பினைக் கவி கா.மு.ஷெரீப் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?
6. நிலவே சொல் என்னும் கவிதையின் திரண்ட கருத்தை தொகுத்து எழுதுக.
7. இறைவனின் பண்புகளாகக் கவி கா.மு.ஷெரீப் கூறுவனவற்றை விளக்குக.

வாணிதாசன்

புதுச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள ஊர்களுள் ஒன்று வில்லியனார். இவ்வூரில் 22-7-1915 அன்று அரங்க திருக்காழ். துளசியம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாய்ப் பிறந்த இவரின் இயற்பெயர் அரங்கசாமி என்ற எத்திராசலு ஆகும். இவர் ரமி என்னும் புனை பெயரிலும் எழுதியுள்ளார். பிரெஞ்சு மொழியிலும் புலமை பெற்றவர். இவர் 'தமிழ்-பிரெஞ்சு கையகர முதலி' என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். பிரெஞ்சுக் குடியரசுத் தலைவரால், 'செவாலியே' பட்டமும் பெற்றவர்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனிடம் தொடக்கக்கல்வி பயின்றவர். பாரதிதாசன் பரம்பரையில் உதித்த கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்

தக்கவர். புரட்சிகரமான கருத்துக்களும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளும் இவரது கவிதைகளின் அடையாளங்கள். செய்யுள் வடிவில் கதைகளையும் கற்பனைசெய்து பாடியுள்ளார். இவரது தமிழ்ச்சி, கொடிமுல்லை, தொடுவானம், எழிலோவியம் ஆகியவை சிறந்த படைப்புகளாகும்.

இவரின் படைப்புகளான வாழ்க இளம்பரிதி மற்றும் உயிர் வாட்டும் காலம் ஆகிய இவ்விரு பாடல்கள் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

வாழ்க இளம்பரிதி

திரண்ட பொருள் :

விரிந்து கிடந்த கடற்பரப்பு. கடற்கரையை ஒட்டிக் கிடக்கும் பெரிய உப்பங்கழி நிலப்பரப்பு. அந்நிலப் பரப்பில் உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த தாழை மடல்களின் பரப்பு. நெய்தல் நிலமாகிய கடற்கரை மணல் பரப்பு, அம் மணற்பரப்பில் செழித்து வளர்ந்திருந்த முடப்புன்னை மரங்கள். அம்மரத்தின் பசிய கிளைகள். அக்கிளைகளில் பூத்திருந்த மணம் மிக்க பூக்கள். ஆகிய இவற்றின் மீது எல்லாம் அடர்த்தியாகக் கவிழ்ந்திருந்த இருளானது முற்றாக விலகுமாறு தங்க நிறக் கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு இளஞ் சூரியன் மெல்ல எழுந்தான்.

சூரியனின் ஒளியால் இருள் விலக எங்கும் இன்பம் பரவியது. அவ்விளம் பரிதி வாழ்வதாக. வான் பரப்பிலும் மலையின் மீதும் மரச் சோலையிலும் பூக்கள் பூத்திருக்கும் புதர்களிலும் பட்டுப் பரவிக்கிடக்கும் ஒளியானது உருக்கிய பொன்னின் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுவது போன்று காட்சியளிக்கிறது.

என் ஆசைக்கு உரியவளே. என் இல்லறத் தலைவியே, நீ இதை கேட்பாயாக. மட்டுஞ் செய்வில் வைத்து உருக்கிய பொன்போல் உதித்து எழுகின்ற கதிரவன் திகழ்கின்றான். நீர், நிலம், காற்று, வான் ஆகிய இவையெல்லாம் நிலைத்த பொருள்களாகும். இவ்வாறு நிலைத்த பொருள்களான இவற்றையும் ஆட்டிப் படைப்பதும் அவ்வவற்றின் செயல்களால் ஆக்கங்களை விளைவிப்பதும் வான் பரப்பில் முளைத்து எழுகின்ற சூரியனின் செயலே ஆகும்.

பெண்ணே, மலையாகவும் வயலாகவும் காடாகவும்

கடலாகவும் திகழ்வது நானிலப் பரப்பு. இந்நிலங்களில் எல்லாம் உள்ள பொய்கை யிலும் அப்பொய்கையில் பூத்துள்ள பூக்களிலும், வான் பரப்பிலும், தசையால் ஆகிய உடலிலும் அவ்வுடலில் நிறைந்துள்ள உயிரிலும் என எல்லாவற்றிலும் ஒளியினைப் பாய்ச்சுகிறது சூரியன். அவ்வொளியால் வானமும் எழுச்சி கொள்கிறது. இவ்வாறு எங்கும் இன்பத்தையும் எழுச்சியையும் பரப்பும் பரிதி வாழ்வதாக.

உயிர் வாட்டும் காலம்

சூல்கொண்ட கருமேகம் மலையுச்சி தாவும்!
தோகைமயில் பூப்புதரில் துணையோ டடங்கும்!
பால்கொண்ட தாய்மடியை இறுகணைக்கும் குட்டி;
பசுமூங்கில் தேனடையச் சிதைத்துண்ட மந்தி
மால்கொண்ட கடுவன்வால் பாம்பென்றே அஞ்சும்!
மரக்கிளையில் கருங்குயில்கள் வாய்பொத்தி

நிற்கும்!

வேல்கொண்ட குறத்தியரின் விழிகண்ட வேடன்
மெய்ம்மறக்கும் அந்தியென்றன் உயிர்வாட்டும்
காலம்!

கூட்டையும் இளம்பேடை ஆணின்வழி பார்க்கும்!
குளித்துடலை அழகுசெய்யும் ஓடையிலே சிட்டு!
பூட்டையும் வண்டினங்கள்! புதரடையும் மான்கள்!
பொழுதடையும் செவ்வானில்! ஒளியெங்கும்

மேற்கில்!

ஆட்டையும் பட்டியிலே! அழகடங்கும் பூவில்!
அடர்காட்டில் இருளடங்கும்! ஒலியடங்கும் தோப்பில்!
காட்டையும் இருதிரையுள்! கண்ணடையும் சோர்வு!
கவலைதரும் அந்தியென்றன் உயிர்வாட்டும் காலம்!

படைநலியச் செல்லுகின்ற யானைகளைப் போலக்
குளம்விட்டுப் பாய்ந்துவரும் எருமைகளின் கூட்டம்!
நடைமெலிய இடைமெலியப் பெண்கள் சாய்ந்தாடி
நடந்துவரும் நீர்மொண்டு! நடந்துவரும் அந்தி!

பெடைமெலியக் காணாத ஆண்கிளிகள் வீட்டின்
பெருஞ்சுவரின் பொந்தடையும்! கொம்படையும்

சிட்டு!

கடைமெலிய என்கால்கள் நடந்தலுத்துப் போகும்!
கருத்தழிக்கும் அந்தியென்றன் உயிர்வாட்டும்

காலம்!

நீரடங்கு ஏரியிலே! நிழலடங்கும் தன்னில்!
நீள்கழுத்துப் பெருநாரை கோரையுள் ளடங்கும்!
காரடங்கும் தொடுவானில்; இருள்தாவும் கீழ்வான்!
கண்ணடிக்கும் ஒன்றிரண்டு முன்எழுந்த விண்மீன்!
ஏரடங்கும் கொட்டகையில்! கன்றடங்கும் தூம்பில்!
இறைப்பினிலே அணிலடங்கும் கூட்டங்கும் சேவல்!
கூரடங்கும் விழிகளிலே மனப்போ ரடங்கா!
குடிகெடுக்கும் அந்தியென்றன் உயிர்வாட்டும்

காலம்!

திரண்ட பொருள் :

நீர்நிலைகளில் படிந்து குளிர்ந்த நீரை நிறைய உண்டு சூல்
கொண்ட மேகமானது கருமை நிறங் கொண்டு உயர்ந்த மலையின்
உச்சி மீது ஏறும்.

ஆண் மயில் தன் பெடையொடு சென்று பூத்துக் கிடக்கும்
புதருள் அடங்கும்.

பால் நிறைந்த தாய்க் குரங்கின் மடியை அதன் குட்டிகள்
இறுக அணைக்கும். செழித்து வளர்ந்துள்ள பசிய மூங்கில் மேல்
கட்டியுள்ள தேனடையைச் சிதைத்த பெண் குரங்கு தேனை
குடிக்கும். தேன் உண்ட மயக்கத்தால் அப்பெண் குரங்கு ஆண்
குரங்கின் வாலை பாம்பு என்று எண்ணி அஞ்சும்.

மரக்கிளைகளில் தங்கியுள்ள கரிய நிறமுடைய குயில்கள்
இனிய குரலெழுப்பி கத்தாமல் வாய் மூடிக் கிடக்கும். அழகிய இளங்
குறத்தியரின் வேல் போன்ற கூரிய கண்களை கண்ட வேடுவன்
வேட்டைத் தொழில் மறந்து மெய்மறந்து நிற்பான். இத்தகைய
நிகழ்வுகள் எல்லாம் நிகழ்வதும் அந்தி ஆகிய காலம் இணையைப்
பிரிந்துள்ள என் உயிரினை வாட்டுங் காலமாகும்.

இரை தேடிச் சென்று மீண்டு வந்து கூட்டினைச் சேர்ந்த இளமையான பெண்பறவை வெளியே சென்ற ஆண் பறவை வருகின்ற வழியினை நோக்கிக் கிடக்கும்.

சிட்டுக்குருவிகள் குளிர்ந்த நீர் நிரம்பிய ஓடையில் சென்று குளித்துத் தன் உடலை அழகுபடுத்திக் கொள்ளும். தாவரினங்கள் பூத்துள்ள பூக்களில்வண்டினங்கள் சென்று மொய்க்கும். பசிய தழைகளை உடைய புதர்களில் மான்கள் சென்று அடங்கும். கதிரவன் மேற்குவானில் சென்று அடங்க அவனுடைய ஒளிக்கதிர்கள் வான் பரப்பில் அடங்கும்.

மேயச் சென்ற ஆடுகள் திரும்பி வந்து பட்டியலே அடங்கும். பூக்களின் பொலிவு அடங்கிப் போகும். அடர்ந்த மரங்களை உடைய காட்டில் இருளானது அடங்கும். மரத்தோப்புகளில் வெளிச்சம் அடங்கும். இமையாகிய திரைகளுக்குள் கண்கள் சேர்ந்து அடங்கும். இணை பிரிந்ததால் மனத்தில் கவலை சூழ என் உயிரினை இவ் அந்தியாகிய காலம் வாட்டும்.

பகைவர் தம் படைகளை அழிக்கச் செல்லும் யானைகளைப் போன்று குளங்களில் இருந்து எருமைகளின் கூட்டம் பாய்ந்து வரும். நீர்க்குடம் சுமந்து வருவதால் நடையானது தளர இடை மெலிந்த பெண்கள் அசைந்தபடி நடந்து வரும் அந்தி காலம். பிரிவு துயரால் மெலிகின்ற தன் பெட்டைகளின் துன்பத்தை காண சகிக்காத ஆண்கிளிகள் அப்பெட்டைகள் வாழும் வீட்டின் பொந்துகளைத் தேடிச் சென்று சேரும். பாதங்கள் தேய்ந்து போகுமளவிற்கு நடந்த என் கால்கள் மிகவும் சோர்வுற்றுக் கிடக்கும். பிரிவாகியத் துயரத்தால் என் அறிவு அழியும். இவ்வாறு என் உயிரினை வாட்டும் பெரிய துன்பத்தைத் தருவது இந்த அந்தி காலம்.

நீரால் நிரம்பிக் கிடந்தது அழகிய ஏரி. ஏரியில் புதர்போல கோரைப்புல் வளர்ந்து கிடந்தது. நீண்ட கழுத்தை உடைய நாரையானது அந்தக் கோரைப்புல் புதரில் சென்று தங்கும். தொடுவான் பரப்பில் மேகங்கள் அடங்கும். கீழ்வானத்தில் இருளானது சென்று அடங்கும். அப்போது தோன்றிய ஓரிரு விண்மீன்கள் வான் பரப்பில் மின்னும். ஏரோட்டும் காளைகள் கொட்டகையில் அடங்கும். அக்கொட்டகையின் கால்களில் இளங்கன்றுகள் சிறு கயிறால் கட்டப்பட்டிருக்கும். வீட்டின் இறப்பையில் அணில்கள் சென்று அடங்கும். கூட்டினில்

சேவற்கோழிச் சென்று அடங்கும். பிரிவுத் துயரால் என் கண்களில் ஒளி அடங்கும். ஆனால் மனத்தில் நிகழும் பிரிவால் எழுந்த போராட்டம் மட்டும் அடங்காது. இவ்வாறு என் வாழ்க்கையைக் கெடுத்து என் உயிரினை இந்த அந்தி காலம் வாட்டும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. வாணிதாசனின் இயற்பெயர் என்ன ?
2. வாணிதாசனின் பெற்றோர் யார் ?
3. வாணிதாசன் பிறந்த ஊர் எது?
4. வாணிதாசனுக்குப் பிரெஞ்சு குடியரத் தலைவர் தந்த பட்டத்தின் பெயர் என்ன?
5. வாணிதாசனின் படைப்புகளுள் சிலவற்றைக் கூறுக.
6. வாணிதாசனின் மற்றொரு புனைபெயர் யாது?
7. வாழ்க இளம்பரிதி என்னும் கவிதையில் வாணிதாசன் கூறுவன வற்றைத் தொகுத்து எழுதுக
8. மாலைப்பொழுது குறித்து வாணிதன் கூறுவனவற்றைக் கட்டுரை வடிவில் தொகுத்து எழுதுக?

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

கிராமப்புற மக்கள் பாடும் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. நாட்டார் பாடல்கள் என்று வழங்கும் வழக்கும் உண்டு. இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர். அதற்கேற்ப நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மக்களின் வாழ்க்கையை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. காதல், திருமணம், தொழில், இன்பம், துன்பம், கலியாணம், சாவு, மக்கட்பேறு போன்ற அனைத்துவித வாழ்வியல் கூறுகளையும் விளக்கிக் காட்டும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் உண்டு. இப்பாடல்கள் யாரோ ஒருவரால் பாடப்பட்டவை இல்லை. உண்மையில் ஆசிரியன் பெயர் அறியப்படாத படைப்புகள் இவை. என்றாலும் மக்களின் வாழ்வை அவர்களின் ஏக்கத்தை எரிச்சலை பேசும் உண்மை இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. செவ்வியல் இலக்கியங்களுக்கு உரிய கற்பனை அ.குணர்ச்சி முதலானவை இவற்றிலும் உண்டு. ஆனால் அவையெல்லாம் செயற்கையாக இல்லாது போகிறபோக்கில் அமைகின்ற இயற்கை வடிவங்களாகும். எனவே நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஒப்பனை இல்லாத இயற்கை அழகு மிளிரும் இளமகளிருக்கு ஒப்பானவை எனலாம்.

தமிழிலக்கியப் புலவர்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வடிவம், ஒசை ஒழுங்கு முதலானவற்றைப் பயன்படுத்திச் செவ்வியல் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் பல்வேறு நாட்டுப்புற இசைக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தித் தம் காப்பியத்தில் செய்யுள்களைப் புனைந்துள்ளார். பக்தி இயக்க காலப் புலவர்கள் மிகுதியான நாட்டுப்புற இசை வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். என்றாலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைத் தொகுத்து அவற்றிற்கு இலக்கிய வாழ்வு அளிக்கும் முயற்சி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே ஏற்பட்டது. தொகுத்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவற்றின் தன்மைக்கு ஏற்ப பலவாறாக வகைப்படுத்தித் தந்துள்ளனர். தாலாட்டுப் பாடல், உழவுப் பாடல், நடவுப் பாடல், ஏற்றப் பாடல், வண்டிக்காரன் பாடல், கொண்டாட்டப் பாடல், கும்மி பாடல், பக்தி பாடல், ஒப்பாரிப் பாடல், காதல் பாடல், பிச்சைக்காரன் பாடல், மகளிர் பாடல் எனப் பல்வேறு வகைகளாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகு வகைப்பாடுகளுள் தாலாட்டு, தொழில், ஒப்பாரி ஆகிய

வகைகளிலிருந்து வகை ஒன்றுக்கு ஒரு பாடல் என மூன்று பாடல்கள் பாடப்பகுதியாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

தாலாட்டுப் பாடல்

ஆழங்காண முடியாத அன்புக் கடலான, ஒப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத உயர்ந்த கருணையான தாய்மையின் முதல் இலக்கிய வெளியீடுதான் தாலாட்டு. தால் எனின் நாக்கு எனப் பொருள் படும். நாக்கினை ஆட்டி ஆராரோ என்றோ ராராராரீர் என்றோ பல்வேறு விதமான ஒலிகளை எழுப்பிப் பாடும் பாடல் ஆதலால் இது தாலாட்டுப் பாடல் என வழங்கப்படுகிறது. பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கிய வகையில் உள்ள பத்துப் பருவங்களில் தாலப்பருவம் என்பதும் ஒன்று. அப்பருவத்துப் பாடல்கள் தாய் குழந்தையைத் தாலாட்டிப் பாடிய பாடல்களைக் கொண்டதே ஆகும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களான தாலாட்டில் அப்பாடல் பாடப்பெறும் இடத்திற்குரிய வட்டாரமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகக் கலந்திருக்கக் காணலாம். அதேபோல வேறுபாடுடைய வழக்காறுகளையும் சில பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இவையெல்லாம் பாமர மக்களின் உண்மையான வாழ்வைப் பேசுவதே நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் போக்கு என்னுங் கருத்தை நன்கு தெளிவுறுத்துகின்றன.

குழந்தையை உறக்க வைக்க இத்தாலாட்டுப் பாடப்படுகின்றது. என்றாலும், தாலாட்டுப் பாடல்கள் குழந்தை பற்றிய தாயின் எதிர்கால கனவை, குழந்தையின் குடிப் பெருமையை, தாயின் அன்பின் ஆழத்தை, தந்தையின் சிறப்பை இப்படிப் பல்வேறு தகவல்களையும் செறித்துக் காட்டும் இலக்கிய வடிவமாகத் திகழ்கின்றன. தாய் அன்பின் பெருக்கு உயர்வுநவீரசியாகத் தோன்றினாலும் தாய் தம் மகவின் மீது கொண்டிருக்கும் காதலை அது உணர்த்துகிறது. பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ள தாலாட்டுப்பாடல் மகன் ஒருவனின் பெருமையைத் தாய் ஒருத்தி எடுத்துக் கூறுவதாக உள்ளது.

மகன் பெருமை

பட்ட மரம் பாலூறும்,
பாவல்காய் தேனூறும்,
உளுத்தமரம் தான் தழையும்,
உத்தமியாள் வாசலிலே,

வில்லுக்கு வில்லாகும்
விஜயனுக்கு அம்பாகும்
சொற் கேளா அர்ச்சுனர்க்கு
சுண்டு வில்லு அம்பாகும்

வடக்கே மழை பேஞ்சு
வாசலெல்லாம் தண்ணி
தண்ணி வந்த வாசலிலே-நீ
தங்கி வந்த தாமரையோ?

வடக்கே மழை பேஞ்சு
வார்ந்த மணல் ஓடிவர
நடந்து போ பாலகனே-உன்
நல்ல தடம் நான் பார்க்க

வடக்கே ஒரு தாழை
வாணலட்சம் பூப்பூக்கும்
வாடை யடியாதோ
வரிசை மகன் கண்ணயர?

தெற்கு ஒரு தாழை
தென் லட்சம் பூப்பூக்கும்
தென்றல் அடியாதோ
செல்ல மகன் கண்ணயர?

வைகை பெருகிவர
வாளை மீன் துள்ளிவர
துள்ளி வந்த மீனுக் குல்ல-வேலவா
தூண்டி வலை போட்டாரே

பத்து வருஷமா
பாலனில்லா வாசலிலே
கைவிளக்கு கொண்டு
கலி தீர்க்க வந்தவனோ?

விளக்கிலிட்ட எண்ணெய் போல
வெந்துருகி நிக்கயில
கலத்திலிட்ட பால்போல
கைக்குழந்தை தந்தாரே

மலடி மலடி என்று
மானிடர்கள் ஏசுகிறார்
மலட்டுக் குலமதையே-நீ
மறப்பிக்க வந்தவனோ?

மலடி புழுங்கலை - ரெண்டு
மான் வந்து திங்குதின்னு
மாதாளங்கம்பு வெட்டி-நீ
மான் விரட்ட வந்தவனோ?

கொல்லையிலே தென்னை வச்சு
குறுத்தோல கொட்டாஞ் செஞ்சு
சீனி போட்டுத் திங்க
செல்வமே பிறந்தவனோ?

வில்வப் பொடி மணக்கும்
விரிச்ச தலைப் பூமணக்கும்
கதம்பப் பொடி மணக்கும்
கட்டழகன் கூந்தலிலே

திரண்ட பொருள் :

உத்தமிப்பெண் வீட்டு வாசலில் பட்டுப்போன காய்ந்த
மரத்திலும் பால் ஊறும். கசப்புச் சுவை உடைய பாகற்காயிலும்
இனிய தேனானது ஊறும். தோல் உரித்த மரங்கள் எல்லாம்
மீண்டும் தழைத்து வளரும். இத்தகு வியப்பான செயல்கள் எல்லாம்
உத்தமிப்பெண் வாழும் ஊரில் நிகழும்.

உத்தமிப்பெண் வாழும் ஊரில் முளைக்கும் மூங்கில்
வீரனுக்கு வில் செய்ய பயன்படும். குறி தவறாத வில்லாளியாகிய
அர்ச்சுனனுக்கு அம்பாகவும் பயன்படும். அவ்வாறே அர்ச்சுனர்
போன்ற ஆண்மக்களுக்கு எல்லாம் வில்லாகவும் அம்பாகவும்
பயன்படும்.

வடதிசையில் மழை பெய்ததால் வாசல்வரை வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துள்ளது. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துள்ள வாசலில் பூத்துள்ள தாமரைப் பூவாக என் மகனே நீ உள்ளாய்.

வடதிசையில் மழை பெய்ததால் பெருக்கெடுத்த வெள்ளம் மணலை அள்ளி வந்து தூவுகிறது. அந்த ஈரமணலில் தடம் பதியுமாறு செல்வ மகனே நீ நடந்து செல்க. நீ நடந்து செல்லும் போது பதிந்தடுன் பாதத் தட அழகை நான் பார்த்து மகிழ வேண்டும்.

வடதிசையில் வளர்ந்துள்ள தாழையானது வண்ண மயமான அழகிய பூக்களை மிகுதியாகப் பூக்கும். வாடைக் காற்றானது தாழைப்பூவின் வாசத்தை அள்ளிக்கொண்டு ஓடி வர வேண்டும். அவ்வாறு வாடை ஓடி வந்தால் என் செல்வ மகன் கண்ணையர்வான்.

தெற்குத் திசையில் வளர்ந்துள்ள தாழையானது இலட்சம் பூக்களைப் பூக்கும். அப்பூக்களைத் தழுவிவாறு தென்றல் காற்று வீசாதோ? அத்தென்றல் காற்றில் என் செல்வ மகன் கண்ணுறங்க வேண்டும்.

வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி வருகிறது. அந்த வெள்ளத்தில் வாளை மீன்கள் துள்ளி துள்ளிப் பாய்ந்தோடுகின்றன. அம் மீன்களைப் பிடிக்க என் கணவன் தூண்டில் வலையை வீசினார்.

திருமணம் ஆகிப் பத்து ஆண்டுகளாக எனக்கு மகப்பேறு இல்லை. அதனால் இன்பம் என்னும் ஒளி இல்லாது துன்ப இருள் கவிழ்ந்து என் வீடு இருண்டு இருந்தது. அந்த துன்ப இருளை நீக்கி இன்ப ஒளி பாய்ச்ச கையில் விளக்கினை ஏந்தி வந்த செல்வ மகன் நீ.

குழந்தை இல்லாததால் நான் துன்புற்றுக் கிடந்தேன். எரியும் விளக்கில் பெய்த நெய் தனல்பட்டு உருகுவது போலத் துன்பத்தால் உருகி நின்றேன். என் துன்பம் கண்டு இரங்கிய தெய்வம் கலத்தில் வார்த்த இனிய பால் போன்ற உன்னை எனக்குப் பிள்ளையாகத் தந்தது.

பிள்ளை பெறாததால் ஊரார் என்னை மலடி மலடி என்று பழித்தனர். இவ்வாறு ஊரார் பழியோடு மலடாக இருந்த என் குலத்தை வளம்படுத்த வந்தவன் நீ. அதனால் மலடு என்னும் சொல்லே இன்று எனக்கு மறந்து போனதல்லவா?

மலடியான என் வாழ்வை ஊரார் பழிச் சொல்லும் மனத்துயரும் ஆகிய இவ்விரண்டும் அழித்தன. அதை கண்டு இவ்விரண்டையும் விரட்ட வந்தவன் நீ.

கொல்லையிலே தென்னை மரத்தை வளர்த்து வந்தோம். அதன் குருத்தோலையை வெட்டி கூடையைப் பின்னி வைத்தோம். அக் கூடையிலே சீனியை வைத்து அள்ளித் தின்பதற்காகச் செல்வ மகனே நீ பிறந்தாய். என் செல்வ மகனே உன் கூந்தலில் வில்வப் பொடியும் கதம்பப் பொடியும் மணக்கும். அத்தகு கட்டழகன் நீ.

இவ்வாறு தன் மகனின் பெருமையைத் தாய் ஒருத்திப் பேசுவதாக நாட்டுப்புறப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

தொழிற் பாடல்

உழைக்கும் மக்கள் தொழில் செய்கிறபோது களைப்புத் தெரியாமல் இருக்க, உடல்சோர்வை மறைக்க, உற்சாகத்துடன் பணிசெய்ய, பல்வேறு தாள கதியில் இசைப்பாடல்களைப் பாடுவர். அவ்வாறு தொழில்செய்யுங்கால் பாடப்பெறும் பாடல்களைத் தொழிற்பாடல்கள் என வகைப்படுத்துவர். பயிர்த்தொழில், மீன் பிடித்தல், பாரம் சுமத்தல், மரம் வெட்டுதல் எனப் பல்வேறு தொழில் பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல் வகைகளாகக் காண முடிகிறது. இப் பல்வேறு தொழில்களுள் பயிர்த்தொழில் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது. எனவே பயிர்த்தொழில் சார்ந்த தொழில் பாடல்களும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களுள் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

பயிர்த்தொழிலில் உழுதல், விதைத்தல், நாற்று நடுதல், களை எடுத்தல், ஏற்றம் இறைத்தல், அறுவடை செய்தல், களம் சேர்த்தல், களம் அடித்தல், பங்கிடுதல் எனப் பல படிநிலைகள் உள்ளன. வேளாண் தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் தனித் தனியான சில பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே வேலை செய்வார்கள். நெற்தாள்களைக் களத்தில் பரப்பி அவற்றின்மேல் மாடுகளைக் கொண்டு மிதிக்கச் செய்து நெல்மணிகளை தாள்களில் இருந்து உதிர்த்து எடுப்பதே களமடித்தல் எனப்படுகிறது. இக்களமடித்தலின் போது களம் அடிப்பவர் பாடும் பாடல் ஒன்று பாடப்பகுதியாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

எங்கும் நெல்

களத்துக்குள்ளே காலைவைத்து - ஏலங்கிடி லேலோ
கிழக்குமாரும் மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

கிழக்கத்திமா டெல்லாங்குடி - ஏலங்கிடி லேலோ
கீழேபார்த்து மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

மேற்கத்திமா டெல்லாங்குடி - ஏலங்கிடி லேலோ
வாரிவாரி மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

வடக்கத்திமா டெல்லாங்குடி - ஏலங்கிடி லேலோ
வாரிவாரி மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

தெற்கத்திமா டெல்லாங்குடி - ஏலங்கிடி லேலோ
திரட்டித் திரட்டி மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

நாட்டியக் குதிரைபோல - ஏலங்கிடி லேலோ
நாலுகாலில் மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

குள்ளமாரும் புள்ளமாரும் - ஏலங்கிடி லேலோ
குதிச்சக்குதிச்சு மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

பால்கொடுக்கிற பசுவங்கூட - ஏலங்கிடி லேலோ
பையப்பையமிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

பல்லுப்போடாத காளைக்கன்றும் - ஏலங்கிடி லேலோ
பால் மறந்த கிடாக்கன்றும் - ஏலங்கிடி லேலோ

பரந்துபரந்து மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ
பரந்துபரந்து மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

எல்லாமாரும் சேர்ந்துதானும் - ஏலங்கிடி லேலோ
ஏகமாத்தான் மிதிக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

கால்படவும் கதிருபூரா - ஏலங்கிடி லேலோ
கழலுதையா மணிமணியா - ஏலங்கிடி லேலோ

நெல்லுவேறே வைக்கோல் வேறே - ஏலங்கிடி லேலோ
நல்லாஇருக்கு பார்க்கப்பார்க்க - ஏலங்கிடி லேலோ

வயிற்றுப்பசி மாட்டுக்கெல்லாம் - ஏலங்கிடி லேலோ
வைக்கோலோடே போகுதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

ஆண்பிள்ளைக்கும் பெண்பிள்ளைக்கும் - ஏலங்கிடி லேலோ
ஆளுக்கொரு மரக்கால் நெல்லு - ஏலங்கிடி லேலோ

அலங்கன் அலங்கிரெண்டுபேருக்கும் - ஏலங்கிடி லேலோ
ஆறுமரக்கால் நெல்லுக் கூலி - ஏலங்கிடி லேலோ

வண்டிவண்டியா நெல்லுத்தானும் - ஏலங்கிடி லேலோ
வருகுதையா அரண்மனைக்கு - ஏலங்கிடி லேலோ

அரண்மனைக் களஞ்சியம்பார்க்க - ஏலங்கிடி லேலோ
ஆயிரங்கண் வேணுமையா - ஏலங்கிடி லேலோ

புழுங்கல்நெல்லுக் குத்தித்தானும் - ஏலங்கிடி லேலோ
புள்ளைகளுக்கு வேகுதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

வெள்ளைசெவ்வா வேளையிலே - ஏலங்கிடி லேலோ
வேகுதையா காய்கறியும் - ஏலங்கிடி லேலோ

கும்பல்கும்பலா நெல்லுத்தானும் - ஏலங்கிடி லேலோ
குலுமையெல்லாம் நிறைக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

தப்புநெல்லும் தவறுநெல்லும் - ஏலங்கிடி லேலோ
தாராளமாக் கெடக்குதையா - ஏலங்கிடி லேலோ

கூனற்கிழவி கூடைமுறத்தை - ஏலங்கிடி லேலோ
கூனிக்கூனிக் கொண்டு போறாள் - ஏலங்கிடி லேலோ

கூட்டிப் பொறுக்கிக் கூடையை ரொப்பி - ஏலங்கிடி லேலோ
வீட்டுக்குப் போறா வேடிக்கையாதான் - ஏலங்கிடி லேலோ

சந்துபொந்தெல்லாம் நெல்லுகிடக்கு - ஏலங்கிடி லேலோ
சாக்கடையெல்லாம் நெல்லுக்கிடக்கு - ஏலங்கிடி லேலோ

வயலெல்லாம் நெல்லுக்கிடக்கு - ஏலங்கிடி லேலோ
வழியெல்லாம் நெல்லுக்கிடக்கு - ஏலங்கிடி லேலோ

திரண்ட பொருள் :

களத்து மேட்டில்பரப்பிய நெற்தாள்களை இளங்காளை மாடுகளோடு வயது முதிர்ந்த மாடுகளும் இணைந்து மிதிக் கின்றன. கீழ்த்திசை மாடுகள் எல்லாம் கீழே பார்த்தவாறு தாள்களை மிதிக்கின்றன.

மேற்கத்திய மாடுகளும் வடக்கத்திய மாடுகளும் நெற்தாள்களைக் காலில் புரட்டி புரட்டிப் போட்டு மிதிக்கின்றன. தெற்கத்திய மாடுகள் எல்லாம் நெற்தாள்களை திரட்டி திரட்டு மிதிக்கின்றன.

நாட்டிய குதிரை போல ஒவ்வொரு மாடும் ஆடியபடி நாலுகாலில் நெற்கதிரை மிதிக்கிறது. குள்ளமான மாடும் கன்றுகுட்டி போன்ற தோற்றத்தை உடைய இளைய மாடும் குதித்து குதித்து நெற்தாளை மிதிக்கின்றன.

பால் கறக்கும் பசுவும் களத்திற்கு வந்து நெற்தாளை மெல்ல மெல்ல மிதிக்கிறது. பல் முளைக்காத காளைக் கன்றும் பால்குடியை அப்போதுதான் மறந்த கிடாக்கன்களும் களத்து மேடு முழுவதும் சென்று நெற்தாளை மிதிக்கின்றன. இவ்வாறு எல்லா வகையான மாடுகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே கதியில் நெற்தாளை மிதிக்கின்றன. மாடுகளின் காலடிப்பட்டு நெற்தாளின் கதியில் உள்ள நெல்மணிகள் எல்லாம் உதிர்கின்றன.

களம் அடிக்கப்பட்டு உழவர்களால் நெல் வேறாகவும் வைக்கோல் வேறாகவும் பிரித்துத் தனித்தனியே குவிக்கப் பட்டுள்ளன. அதனைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக உள்ளது.

வைக்கோல் எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்டு மாடுகளின் வயிற்றுப் பசியைத் தீர்க்க எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது.

களத்தில் வேலை செய்த உழவர்களுக்குக் கூலி பங்கிட்டுத் தரப்படுகிறது. ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலார்க்கும் ஆளுக்கு ஒரு மரக்கால் நெல் கூலியாகத் தரப்படுகிறது. அலங்கன் அலங்கி ஆகிய இருவருக்கும் ஆளுக்கு ஆறு மரக்கால் நெல் கூலியாகக் கிடைக்கிறது.

கூலிகளுக்கு நெல் அளக்கப்பட்ட பிறகு மீதம் உள்ள நெல் வண்டிகளில் ஏற்றி அரண்மனைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. அவ்வாறு நெல் ஏற்றப்பட்ட வண்டிகள் அதிகமாகச் செல்கின்றன. கொண்டு வந்த நெல் அரண்மனைக் களஞ்சியத்தில் நிரப்பப்படுகிறது. நிறைந்து வழியும் அரண்மனைக் களஞ்சியத்தைப் பார்க்க ஆயிரம் கண் வேண்டும். அவ்வளவு அழகாக உள்ளது.

புழுங்கல் நெல்லைக் குத்தி எடுத்த அரிசியால் குழந்தைகளுக்குச் சோறு ஆக்கப்படுகிறது. வெண்ணெல் அரிசிச்சோறும் நெந்நெல் அரிசிச் சோறும் ஒவ்வொரு பொழுதிலும்

சமைக்கப்படுகின்றன. சோறுக்கு குழம்பாக காய்கறிகள் சமைக்கப்படுகின்றன.

கும்பலாகக் குவிக்கப்பட்ட நெல் குதிரைகளில் நிரப்பப்படுகிறது. களத்து மேட்டில் சிந்திய தப்புநெல்லும் தவறு நெல்லும் மிகுதியாக உள்ளன. அவற்றை அள்ளிக் கொண்டு செல்ல கூனற்கிழவி முறத்தையும் கூடையையும் எடுத்துக் கொண்டு களத்துமேட்டிற்குச் செல்கிறாள்.

களத்துமேட்டைக் கூட்டிப் பெருக்கி அங்கு சிந்தியிருந்த நெல்மணிகளைச் சேகரித்த கூனற் கிழவி அவற்றை வாரி கூடையில் நிரப்பித் தன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்கிறாள்.

நெல்லை வண்டிகளில் எடுத்துச் செல்லும் போது மிகுதியாகக் கீழே சிந்துகிறது. அவ்வாறு சிந்திய நெல் தெருக்களிலும் சந்துகளிலும் சாக்கடைகளிலும் நிறைந்து காணப்படுகிறது. விளைந்த வயல்களில் எல்லாம் நெல் சிந்திக் கிடக்கிறது. வண்டியோடிய வழிகளில் எல்லாம் நெல் சிந்திக் கிடக்கிறது. இவ்வாறு எங்குப் பார்த்தாலும் நெல் காணக் கிடக்கிறது.

ஒப்பாரிப் பாடல்

வாழ்க்கை இன்பம் துன்பம் நிறைந்தது. குழந்தை பிறக்கிறது; வளர்கிறது, கல்வி கற்று செயற்கரிய செயல்களை எல்லாம் செய்கிறது. இவையெல்லாம் இன்பத்தைத் தருவன. ஆனால் வயது முதிர்ந்து மரணம் ஏற்படும்போது அல்லது எதிர்பாராத வகையில் மரணம் ஏற்படும்போது உண்டாகும் சோகம் அளவிடற்கரியது. தமிழர்கள் இன்பத்திலும் துன்பத்தில் கலையுணர்வோடு வாழ்ந்தனர். இன்ப நிகழ்ச்சிகளில் இனிய பாடல்களைப் பாடிய மகிழ்ந்த தமிழர்கள் இறப்பாகிய துன்பத்தின்போதும் சோகம் ததும்பும் பாடலைப் பாடித் தம் துன்ப உணர்வை வெளிப்படுத்தினர். இவ்வாறு இறப்பின்போது பாடப்படும் பாடல்கள் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் எனப்படுகின்றன. செவ்வியல் இலக்கியங்களிலும் இத்தகைய துன்பப் பாடல்கள் காணப்படு கின்றன. அவை கையறுநிலைப் பாடல்கள் எனச் சுட்டப்படுகின்றன. புலவர்கள் பாடிய கையறுநிலைப் பாடல்களுக்கு எவ்விதத்திலும் குறையாத இலக்கிய நயம் உடையனவாக நாட்டுப்புற ஒப்பாரிப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன.

இறப்பின்போது இறந்தவனின் தாய், மனைவி, மகள், உடன்பிறந்தார் ஆகியோர் பாடிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பல நாட்டுப்புறப்பாடற் தொகுப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. துன்பத்தின் ஆழத்தை உணர்த்தும் அப்பாடல்கள் பாடுவோரையும் கேட்போரையும் சிகத்தின் வலியை உணரச் செய்யும் திறனுடையன. அத்துகு ஒப்பாரிப் பாடல்களில் ஒன்று இங்குப் பாடப்பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. கணவன் இறந்த துயரினைத் தாங்கமாட்டாத மனைவி ஒருத்திப் பாடும் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடப்பகுதியாக உள்ளது.

பெண்ணொருத்தி தன் கணவனுடன் இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்து வருகிறாள். செல்வத்தில் திளைத்து இன்ப வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்தினர். அவர்களின் பொருளுக்குச் சேதம் வராமல் அரண்மனை யாரும், கும்பினியாரும் காவல் முறை செய்தனர். ஆனால் உயிரைக் கொள்ளை கொண்டு போக வந்த கால தூதரிடமிருந்து அவள் கணவனை காப்பாற்ற முடியவில்லை. கணவன் இறந்துவிடுகிறான். அச்சோகத்தை அவன்தன் மனைவி எடுத்துச் சொல்வதாக ஒப்பாரிப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

சீட்டைப் பறித்தானோ?

வெள்ளிச் சுருணை வரும்
விதமான நெல்லு வரும்
விதமான நெல் அவிக்க
மேகத்துத் தண்ணி வரும்

தங்கச் சுருணை வரும்
தனிச் சம்பா நெல்லு வரும்
தனிச்சம்பா நெல்லவிக்க
தந்தி மேல் தண்ணி வரும்!

அல்லியும் கொய்யாவும்-அரண்மனையில்
அலுங்கப் பழுத்திருக்க
அசையாம காலுவைக்க
அரமணையார் காவலுண்டு

கொய்யாவும் பிலாவும்
குலையாய் பழுத்திருக்க

கூசாமல் காலு வைக்க
கும்பினியார் காவலுண்டு

அடிக்க வந்த தூதுவரை
அடியாள் சரணமின்னேன்.
கொல்ல வந்த தூதுவரை
கோடி சரணமின்னேன்

காலை ரயிலேறி
கல்கத்தா போயிறங்கி
காசப் பறிச்சானோ
கைவிலங்கு போட்டானோ

சிகப்பு ரயிலேறி
சீமைக்கே போயிறங்கி,
சீட்டப் பறிச்சானோ?
சிறுவிலங்கு போட்டானோ

திரண்ட பொருள் :

வெள்ளை நிற சும்மாடு கட்டித் தலையில் வைத்து அதன்மேல் விதவிதமான நெல்லைச் சுமந்து வருவார்கள். அந்த நெல்லை அவித்து அரிசியாக்க வாணில் உள்ள மேகமானது தண்ணீரைத் தரும்.

தங்கத்தால் சும்மாடு கட்டித் தலைமேல் ஏற்றி வைத்து தனிச் சிறப்பான சம்பா நெல்லை சுமந்து வருவார்கள். அச்சம்பா நெல்லை அவித்து அரிசியாக்க நல்ல தண்ணீரை சேவகர் அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வருவர்.

இல்லி முதலான பூக்களும் கொய்யா முதலான கனிகளும் அதிகமாகக் காய்த்திருக்கின்றன. அவற்றை யாவருக்கும் தெரியாமல் பறிக்க எண்ணி பதுங்கிச் சென்றாலும் பறிக்க முடியாது. அரண் மனையில் அவ்வளவு காவல் உண்டு .

என் கணவனின் உயிரினைப் பறித்துச் செல்ல வந்த எம தூதுவர்களைத் தொழுது நின்றேன். எனது கணவனின் உயிரைப் பறிக்க வந்த எமனின் தூதுவர்களிடம் கோடி முறை தொழுது நின்றேன்.

எமன், காலை நேரத்திலேயே இரயில் ஏறிச் சென்று கல்கத்தாவில் இறங்கி என் கணவனிடமிருந்த பணத்தை எல்லாம் பறித்துக் கொண்டு விட்டானோ? என் கணவனைக் கொண்டு செல்ல கைவிலங்கு போட்டானோ? நான் அறியேன்.

எமனானவன் சிவப்புநிற இரயிலில் ஏறி வெளிநாட்டிற்கு சென்று அங்கிருந்த என் கணவனின் உயிரைப் பறித்தோனோ? என்கணவனை வானுலகு கொண்டு செல்ல பாசக்கயிற்றால் விலங்கிட்டு அழைத்து சென்றானோ நான் அறியேன்.

இவ்வாறு மனைவி தன் கணவனின் இறப்பிற்குப் பின் பலவாறாகப் புலம்பி அழுகிறாள்.

புதுக்கவிதைகள்

தமிழிலுள்ள கவிதைகளை அவற்றின் வடிவத்தைக் கொண்டு இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துவர். செய்யுள் இலக்கண மரபு வழுவாது படைக்கப் பெற்ற கவிதைகள் மரபு கவிதைகள் எனப்படும். ஆசிரியம், வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா முதலான பாவகைகள் எல்லாம் மரபு கவிதை எனப்படும். இத்தகைய கவிதைகள் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்பட்டுப் படைக்கப்பெறுபவை ஆகும். இவ்வாறு இல்லாமல் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படாது படைக்கப்பெறும் கவிதைகளைப் புதுக்கவிதை என்பர். புதுக்கவிதை என்னும் வகை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மெல்லத் தோன்றி இருபதாம் நூற்றாண்டில் செழித்து இன்று தனிப்பெரும் வளத்துடன் திகழ்கிறது. புதிய வரவாகத் தமிழுக்குத் கிடைத்துள்ள புதுக்கவிதை என்னும் இவ்வகையில் பல கவிஞர்களின் கவிதைகள் இங்குப் பாடப்பகுதியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

அப்துல் ரகுமான்

அப்துல் ரகுமான் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை படைப்பாளிகளுள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். 'கவிக் கோ' என்னும் அடைமொழியால் அறியப்படுபவர். புதுக்கவிதைக்கு எனத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வானம்பாடி இயக்கத்தின் கவிஞர் கூட்டத்தில் ஒருவர். புதுக்கவிதை, உரைவீச்சு ஆகிய வடிவங்களில் பல படைப்புகளைத் தமிழுக்குத் தந்த இவர் மேனாட்டுக் கவிதை வடிவங்கள் பலவற்றையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளார். கஜல், உரைவீச்சு முதலான புதிய கவிதை வடிவங்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகப் படுத்தியவர் அப்துல் ரகுமான்.

இவருடைய படைப்புகள் பல. அவை 'நேயர் விருப்பம்', 'சொந்தச் சிறைகள்', 'சுட்டுவிரல்', 'பால்வீதி', 'கரைகளே நதியாவதில்லை', 'அவளுக்கு நிலா என்று பெயர்', 'முட்டைவாசிகள்', 'தொலைபேசிக் கண்ணீர்', 'மகரந்தச் சிறகு', 'மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம்', 'ஆலாபனை', 'பித்தன்', 'விதைபோல் விழுந்தவன்', 'முத்தமிழின் முகவரி' என நீண்டு செல்கின்றன. இவரது நூல் வரிசை தமிழில் தனியொரு கவியுலகை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. 'அப்துல் ரகுமான் ஆலாபனை' என்னும் வசன கவிதை நூலுக்காக சாகித்ய அகாடெமி விருது பெற்றுள்ளார். வேலூருக்கு அடுத்துள்ள வாணியப்பாடி என்னும் ஊரில் உள்ள இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தமிழ்நாட்டின் கல் ஐப்ரான் என்று கண்ணதாசனால் பாராட்டப் பெற்றவர். இத்தகு சிறப்புடைய இவரின் படைப்புகளில் ஒன்றான வெற்றி என்னும் கவிதை பாடப்பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெற்றி

என் தோல்வியே! நீ வாழ்க

நீ என் பத்தினி

உன்னைச் சொந்தம் கொண்டாட

வேறு யாரும்

வர மாட்டார்கள் அல்லவா?

தோல்வியே! நீ என் கண்ணாடி
என்னையே நான் பார்த்துக்கொள்ள
உதவுவது நீயல்லவா?

தோல்வியே! நீ பரிணாமச் சிற்பி
மனிதனைச் செதுக்குவது
நீயல்லவா?

தோல்வியே! நீ ஓர் உலைக்களம்
வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்கு
ஆயுதங்கள் தயாரித்துத் தருவது
நீயல்லவா?

தோல்வியே! நீ ஒரு நேச நெருப்பு
எங்களைப் புடம் போட்டு ஒளிரச் செய்வது
நீயல்லவா?

தோல்வியே! நீதான்
உண்மையான பள்ளிக்கூடம்

நான் புயலையே
படகாக்கக் கற்றுக் கொண்டது
உன்னிடமல்லவா?

தோல்வியே! நீ ஞானகுரு
அகந்தையை அடக்குவது
நீயல்லவா?

தோல்வியே! நீ தருவன
புண்கள் அல்ல
கண்கள்

தோல்வியே!
நீ சுட்டுத் துளைத்தால் அல்லவா
நான் புல்லாங்குழல் ஆனேன்

தோல்வியே! நீ இழப்பல்ல
உன்னால்தான் நாம்
நம்மை அடைகிறோம்

வெற்றியோ ஒரு போதை
அதில்தான்
நாம் நம்மை இழக்கிறோம்

தோல்வியே! நீதான்
நாம் சம்பாதிக்கும் பணம்
வெற்றியைக் கூட

அதனால்
வாங்க முடியும்

திரண்ட பொருள் :

தோல்வியே, நீ நன்றாக வாழ்வாயாக. வெற்றியைப் பங்கு போட பலர் வருவார்கள். ஆனால் என்னுடைய தோல்வியாகிய உன்னைப் பங்கு போட யாரும் வரமாட்டார்கள். அதனால் நீ எனக்கு மட்டுமே உரிமையானவள். வேறு யாரும் பங்கு போடாமையால் நீ என் பத்தினி.

தோல்வியே, நீ, என்னை நானே பார்த்துக் கொள்ள உதவும் கண்ணாடி. எவ்விதப் புனைவும் இல்லாமல் என்னை அப்படியே எனக்கு உணர்த்துகின்றாய். அதனால் நீ என் கண்ணாடிதான்.

தோல்வியே, நீ மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியைச் செதுக்கும் சிற்பி. நீ தான் மனிதனைச் செம்மையாகச் செதுக்குகிறாய். எனவே நீ மனுடத்தின் பரிணாம சிற்பி ஆவாய்.

வாழ்க்கை என்பதே பெரும் போராட்டக்களம். இதில் போராடுவதற்கான படைக்கருவிகளை நீ தான் படைத்துத் தருகிறாய். எனவே நீ ஒரு உலைக்களம்.

தோல்வியே, நீ என்னைப் புடம் போட்டு மேலும் மேலும் ஒளிரச் செய்கிறாய். அதனால் நீ என் மீது அன்பு கொண்ட நெருப்பு.

பல்வேறு பாடங்களைச் சொல்லித் தரும் அற்புதம் நீ. ஆதலால் தோல்வியே நீ தான் உண்மையான பள்ளிக்கூடம். நான் உன்னிடத்தில் புயலையே பாடமாகக் கற்றுக் கொண்டேன்.

தோல்வியே, நீ எங்களுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கும் ஞானா சிரியன். ஏனென்றால் எங்களிடையே மண்டிக்கிடக்கும்

அகந்தையை அடக்குவது நீ மட்டுமே. அதனால்தான் நீ என்னுடைய ஞானாசிரியன்.

தோல்வியே, வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் நீ தருவது புண்கள் அல்ல. அவை உண்மையை எமக்குக் காட்டுவதால் கண்கள்.

தோல்வியே, வெறும் மூங்கில் நான். நீ என்னைச் சுட்டு துளைத்தால் தான் நான் புல்லாங்குழல் ஆவேன்.

தோல்வியே, நீ எமக்குத் தருபவை இழப்பினை அல்ல. உண்மையில் உன்னால் தான் நாங்கள் எல்லாவற்றையும் பெறுகிறோம். வெற்றி என்பது பெரும் மயக்கம். அதில்தான் நாங்கள் எல்லாவற்றையும் இழக்கிறோம்.

தோல்வியே நீ தான் நான் சம்பாத்த பெரம் செல்வம். உன்னைக் கொண்டு தான் நான் வெற்றியையும் வாங்குகிறேன். அதனால் நீ தான் என்னுடைய பெரும் செல்வம்.

அரங்க மல்லிகா

அரங்க மல்லிகா காவிரிக் கரையோர திருவானைக் காவலில் இருந்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்குள் நுழைந்தவர். 'தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும்', 'பெண்ணியக் குரல் அதிர்வும் தலித் பெண்ணிய உடல் மொழியும்' ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'நீர் கிழிக்கும் மீன்' என்னும் நூல் இவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பாகும். சென்னை எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். 'பெண்ணியக் கவிதைகளின் அரசியல்' என்பதில் தனிக்கவனம் கொண்டு எழுதிவரும் இவரது கவிதைகள் இந்த மண்ணின் அடையாளத்தைத் தற்காலக் கவிதை மொழியில் பேசுபவை.

அக்குளுக்கு அல்ல இடைத்துண்டு

சிவந்தெழும் கதிரவன் வருகை
பசங்கதிர் வயலில் தடம்பதித்தல்
இரண்டும் எப்படி இரு
கோடுகளாய்?

புல்நுனியின் பனித்துளி
வரப்புகளில் கட்டை விரல் பதிக்க
இதயநோய் இல்லாமல் போகும்

வரப்பைத் தாண்டும்
போதெல்லாம்
சாரையும் நாகமும்
உன் நிழல்பட்டு ஒதுங்கும்

பண்ணையை உதைக்கத்
திராணியற்று
உழவுமாட்டை அடித்தது
உள்ளத்தைக் கிள்ளும்

சுட்டெரிக்கும் கதிரில்
வயிறு ஒட்டி சுருண்டு
கடைக்கோடி வயலுக்காய்
கடைமடை நீர்த்தேக்கியதும்
வாரிசுக்கதை கூறும்

உலக இயக்கம்
உன் கால் சேற்றிலும்
கை மண்வெட்டியிலும்
பதித்தபோதுதான்

அதிகார கலப்பையெடுக்காமல்
ஆதிக்க வயலை உழாமல்
பிறகு எதற்கு
'ஐயா?' என அலறி
இடைத்துண்டை
அக்குளில் இடுக்க!

திரண்ட பொருள் :

காலையில் உதித்தெழும் கதிரவன் சிவந்த கதிர்களைப் பரப்புகிறான். வயலில் செழித்து வளர்ந்துள்ள பயிர்கள் பச்சை நிறத்தைப் பரப்புகிறது. இரண்டு வெவ்வேறான ஒளிகளும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் உள்ளன. இது அதிசயமல்லவா?

வயல் வரப்பின் புல்நுனியில் பணித்துளிகள் பரவியுள்ளன. அதிகாலையில் எழுந்து வயல் வரப்புகளில் காலின் கட்டைவிரல் வரப்பில் பதியுமாறு நடக்கும் உழவனுக்கு இதயநோய் இல்லாமல் மறைந்து விடுகிறது.

வயல்வரப்பைக் கடக்கும்போது கடப்பவரின் நிழல் தரையில்விழும். நிழல்விழும் இடமெல்லாம் சாரைப்பாம்பும் நாகப்பாம்பும் ஓடும்.

தன்னை அடிமைப்படுத்தித் துன்புறுத்தும் பண்ணையாரை எதிர்க்கத் துணிவில்லமல் உழவன் தன் கோபத்தை உழவு மாட்டின்மீது காட்டுவான்.

உச்சிப்பொழுதிலும் கஞ்சி கிடைக்காமையால் வயிறு ஓட்டிக் கிடக்கும். என்றாலும் கடைக்கோடி வயிலில் நீர்ப்பாய்சி யதைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசும் உழவனின் வாய்.

உழவனை, உன் கால் வயற்சேற்றிலும் கை மண்வெட்டியிலும் பதிந்தபோதுதான் இவ்வுலகத்தின் இயக்கமே இயங்குகிறது. இதையறியாமல் அதிகாரத்தை உன் வயப்படுத்தாமல் ஆதிக்கம் செய்யாமல் அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பது ஏன்?. இடையில் கட்டவேண்டிய துண்டை அக்குளில் வைத்து ஐயா என அழைத்து அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பது ஏன்?

அதிகார வார்க்கத்தின் கொடுமையில் இருந்து விடுபட உழைக்கும் வார்க்கம் அதிகாரத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் எடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது இக்கவிதை.

அறிவுமதி

அறிவுமதி விருத்தாசலம் அருகிலுள்ள தூக்கினனூரில் பிறந்தவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பயின்றவர். முற்போக்குக் கவிஞராகத் திகழ்பவர். கிளிக்கு எதற்குக் கழுகின் சிறகுகள் என்று கேட்டுக்கொண்டே திரைத்துறைக்குள் நுழைந்து ஆங்கிலக் கலப்பு இல்லாமல் பாடல்கள் எழுதியவர். பின் திரைத்துறையின் போக்கு கண்டு மனம் ஒப்பாமல் அதனைவிட்டு விலகியவர். 'நிரந்தர மனிதர்கள்', 'என் பிரிய வசந்தமே', 'அணுத்திமிர் அடக்கு', 'கடைசி மணித்துளி', 'வலி' போன்ற இவரின் கவிதை நூல்கள் புகழ்பெற்றவை. எழுத்துப்

பணிக்காக தம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்துக் கொண்டவர். ஆண் பெண் நட்பு குறித்து அவர் எழுதியுள்ள நட்புக்காலம் எனும் நூலில் பாலியல் உணர்வு கடந்த ஆண் பெண் நட்பை அழகாக விளக்கியுள்ளார்.

நட்புக் காலம்

அம்மா அப்பாவிடம் அறிமுகப்படுத்த
முதன்முதலாக என்னை நீ
உனது வீட்டிற்கு அழைத்துச்
சென்றிருந்த போது
வழக்கமான அம்மாக்களின்
சந்தேகத்தையொத்த பரிமாறலுக்கு
நடுவே....
“எப்போதும் இவன் உன்
மருமகனாக முடியாது
ஏனெனில்
இவன் என்
நிச்சயிக்கப்பட்ட நண்பன்”
உன் குரல்
இப்போதும் கேட்கிறது
எனக்குள்

.....
பேருந்து நிறுத்தத்திற்குச்
சற்றுத் தள்ளிநின்று
பேசுகிறவர்கள்
காதலர்கள்
நிறுத்தத்திலேயே
நின்று
பேசுகிறவர்கள்
நண்பர்கள்
.....

நண்பர்கள் என்றவர்கள் காதலர்களாயிருக்கிறார்கள்
எனக்குத் தெரிய அண்ணன் தங்கை என்று
ஆரம்பித்தவர்களே

கணவன் மனைவியாகவும்

ஆகியிருக்கிறார்கள்

ஆனாலும் சொல்கிறேன்

நட்பு என்பது நம்மைப்போல் என்றும்

நட்பாகவே இருப்பதுதான்

.....

ஒரு நள்ளிரவில்

கதவு தட்டும் ஒலிகேட்டு

வந்து திறந்தேன்

காதலனோடு

கைபிடித்தபடி

சோர்ந்த முகத்தோடு

நின்றாய்

போய் வருகிறேன்

அடுத்த வாரம் சந்திக்கலாம்

என்று புறப்பட்ட

காதலனுக்குக் கையசைத்தாய்

என் தோளில்

சாய்ந்தபடி

திரண்ட பொருள் :

பாலுணர்விற்கு அப்பாற்பட்ட ஆண்பெண் நட்பினைப் பேசுவதாக நட்புக்காலம் என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. ஆடவன் ஒருவன் பெண்ணொருத்தியோடு கொண்டிருந்த நட்பைப் பேசுவதாக இக்கவிதை உள்ளது.

தோழி, முதன்முதலாக நீ என்னை உன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றாய். ஆண் ஒருவனுடன் தன் மகள் நெருக்கமாகப்பழகினாள் சந்தேகிக்கும் வழக்கமான அம்மாவாக உன் தாய் நம்மிடம் உரையாடினாள். அவளின் சந்தேகம் கலந்த உரையாடலை கவனித்த நீ அன்று கூறியது இன்றும் எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் உள்ளது. நீ உன் அம்மாவைப் பார்த்து கூறினாய். “அம்மா இவன் எக்காலத்திலும் உன் மருமகனாக வர முடியாது.

ஏனென்றால் இவன் என் நிச்சயிக்கப்பட்ட நண்பன்” உன் தாயிடம் நீ கூறிய அந்த வார்த்தைகள் இன்னும் என் காதுகளில் ஒலிக்கிறது.

காதலர்களையும் நண்பர்களையும் எளிதாகவே இனங் காணலாம். பேருந்து நிறுத்திற்குச் சற்று எட்ட நின்று பேசுபவர்கள் காதலர்கள். எவ்வித மனச் சஞ்சலமும் இல்லாமல் பேருந்து நிறுத்தத்திலேயே நின்று பேசுபவர்கள் நண்பர்கள்.

தங்களை நண்பர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டவர்கள் கால ஓட்டத்தில் காதலர்களாகி இருக்கிறார்கள். அண்ணன் தங்கை என உறவு கூறி வாழ்ந்த சிலர் எனக்குத் தெரிந்தே கணவன் மனைவியாக ஆகியிருக்கிறார்கள். என்றால் நான் திடமாகச் செல்கிறேன். நட்பு என்பது நமக்கிடையே உள்ளது போன்று நட்பாகவே இருப்பது தான்.

ஒரு நாள் நள்ளிரவு. கதவு தட்டப்படும் சப்தம். வந்து கதவைத் திறந்தேன். வெளியே காதலனின் கைகளை இறுகப் பிடித்தபடி நீ நின்றிருந்தாய். சோர்வு உன் முகத்தில் அப்பிக் கிடந்தது. உன் காதலன் அடுத்த வாரம் சந்திக்கலாம் எனக் கூறி உன்னிடம் விடை கேட்டு நின்றான். கைகளை அசைத்து விடைபெறும் அவனுக்கு என் தோள்களில் சாய்ந்து நின்றபடி நீ, உன் கைகளை அசைத்து விடை தந்தாய்.

ஆழமான நட்பினைக் காட்டும் கவிதை இது. பாலுணர்வு என்பதற்கு இடந்தராத ஆண்பெண் காதலை மேற்காட்டிய கவிதை பேசுகிறது.

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி

நெல்லை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர். சென்னை சாரதா வித்யாலயாவில் பள்ளிப் படிப்பும், எத்திராஜ் கல்லூரியில் முதுகலைப் பட்டமும், அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் இனம் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். ஆங்கில இலக்கியத்திலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் சிறப்புத் தகுதியோடு தேறியவர்.

‘சுயம் பேசும் கிளி’, ‘தோகையெல்லாம் துப்பாக்கிகள்’ (மரபுக்கவிதை), ‘முத்தங்கள் தீர்ந்துவிட்டன’, ‘புதிய திருப்பாவை’ போன்ற புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள் எழுதியுள்ளார். பல உயரிய

இலக்கிய விருதுகளைப் பெற்றவர். 11 டிசம்பர் 2003 குடியரசுத் தலைவர் அப்துல்கலாம் அவர்களின் தலைமையில் புதுதில்லியில் கவியரங்கத்தில் பங்கேற்று பாராட்டுகளைப் பெற்றவர். கவிதைத் துறையில் மட்டுமன்றி உரைநடை இலக்கியத்துறையிலும் வெற்றிப் படைப்புகளைத் தந்தவர். இடுகாட்டில் பணிசெய்யும் விளிம்புநிலை மக்களைப் பற்றிய இவரது 'தகனம்' நாவல் பல்வேறு பரிசுகளைப் பெற்ற படைப்பாகும்.

திரைப்படப் பாடல்களும் கதை வசனமும் எழுதி வருகிறார். பெண்ணியவாதி நிலை கடந்து மனிதநேயவாதி என்னும் தளம் புகுந்து சிந்திப்பவர். 'நிலாச்சோறு' எனும் இக்கவிதை 'சுயம் பேசும் கிளி' எனும் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.

நிலாச் சோறு

ஒவ்வொரு மாதமும்

எட்டிப் பார்க்கும்

இன்றா? அடுத்ததா?

புரியாமல் விழிக்கும்

முன்பெல்லாம்

ரெண்டு நாளைக்கு முன்பே

ஆற்றில் முகம் பார்த்துப்

பொட்டு வதைத்துக் கொள்ளும்

காற்றுக்குச் சந்தனம் பூசும்

பலூன் பீப்பி ரிப்பன்

சவ்வு மிட்டாய் வாட்சு

சாமி படம் கதம்பம் குமரிகள்

வயசுக்கேற்ற வேடிக்கையை

வேடிக்கை பார்க்கும்

ஆற்றையும் மணலையும் அளையும்

எட்டு ஊரு கும்பலுக்கும்

வருஷக் களிப்பைப்

பரிசாய் அளிக்கும்

வில்லுப்பாட்டு

கூத்து கரகாட்டம்

சாமி புறப்பாடு பார்த்து

விடியல் வரைக்கும்

தூக்கம் தொலைக்கும்

கூட்டஞ்சோறு

கம்பந் தொவையல்

கல்லுத் தோசை

காற்றுக்குச்

சோறு கொண்டு போகும்

சாமி புறப்பாட்டைவிட

அம்மன் தரிசனத்துக்கு

ஆலாய்ப் பறக்கும் கூட்டம்

இன்றா? அடுத்ததா?

எல்லா பெளர்ணமியும் ஒன்றா?

“கரகாட்டம் போர்...”

ஒளியும் ஒலியும் பார்க்கணும்லே.....”

தெருக்கூத்து மறந்து

வீட்டுக் கூத்து

“சட்டுப் புட்டுன்னு

தின்னு முடி மூதி.

கேபிள் டி.வில

ரஜினி படம் போடுதா.....

ராத்திரி கண்ணு முழிக்கணும்....”

சொல்லுப் பாட்டோடு

வீட்டுச் சிறையில்

கண் நிலைகுத்தி

சவ அடக்கம்

முகம் பார்க்க

ஆற்றையே காணோம்

மணல் என்ன கண்ணாடியா?

இன்றைக்கு சித்ரா பெளர்ணமி

நிலா மட்டும் தனியாக....!

திரண்ட பொருள் :

சித்திரை மாதத்தில் வரும் பெளர்ணமி நாளில் நடைபெற்ற கொண்டாட்டங்களை நினைவுபடுத்துவதாக நிலாச்சோறு என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. பெளர்ணமி அன்று இரவு ஊரே ஆற்றங் கரையில் கூடும். பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகள் நடக்கும். மக்கள் இன்பமுடன் பொழுதுபோக்கி மகிழ்ந்திருப்பர். இப்பொழுது எல்லாம் அத்தகைய கொண்டாட்டங்கள் மறைந்து விட்டன. மாறிவரும் வாழ்க்கைச் சூழலில் பழைய கொண்டாட்டங்களுக்கு இடமில்லாமல் போயிற்று. அத்தகைய கொண்டாட்டத்தை இக்கவிதை பதிவு செய்கிறது.

வானத்தில் வரும் முழுநிலவு ஒவ்வொரு மாதமும் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றும்பொதெல்லாம் இன்றா அல்லது அடுத்த மாதமா என நிலவு புரியாமல் விழித்து நிற்கும். இவ்வாறு நிலவு எதிர்நோக்கும் பெளர்ணமி கொண்டாட்டம் சித்திரை மாதத்தில் வரும்.

சித்திரை பெளர்ணமிக்கு முன் ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்பாகவே ஊர் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ளத் தொடங்கும். காற்றில் சந்தனம் வாசம் வீசத் தொடங்கிவிடும்.

பலூன், பிப்ரீ, ரிப்பன், சவ்வு மிட்டாய், வாட்சு, சாமிப்படம் முதலான பொருட்களை விற்கும் கடைகள் வீதிகள்தோறும் முளைக்கத் தொடங்கிவிடும்.

பல்வேறு வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளும் அரங்கேறும். பருவப் பெண்கள் தத்தம் வயதிற்கு ஏற்ற வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு களிப்பர்.

ஆற்றங்கரையில் சுற்று வட்டார எட்டு ஊர் மக்களும் குழுமி கொண்டாட்டங்களைக் கண்டு களிப்பர். ஒரு ஆண்டிற்கான மொத்த மகிழ்ச்சியையும் ஒன்று ஒரே நாளிள் முழுநிலா அந்த மக்களுக்கு மொத்தமாகத் தந்துவிடும்.

வில்லுப்பாட்டு, கரகாட்டம், கூத்து, சாமி ஊர்வலம் என நடக்கும் கேளிகைகளால் ஊரே விடியும் வரை தூக்கத்தைத் தொலைத்து மகிழ்ந்திருக்கும்.

கூட்டாஞ்சோறு, கல்லுதோசை, கம்புத்துவையல் முதலான உணவுகளை மக்கள் பகிர்ந்து உண்டு மகிழ்வர். கதம்ப உணவுவகைகளின் வாசம் காற்று முழுவதும் பரவிக்கிடக்கும்.

சாமி ஊர்வலத்தைப் பார்ப்பதை விட அங்கு வந்துள்ள அழகிய பெண்களைப் பார்ப்பதில் ஆடவர் கூட்டம் ஆவல் கொண்டு கூடித் திரியும். இவையெல்லாம் இன்று மறைந்துவிட்டது.

சித்திராப் பெளர்ணமி என்று வருகிறது என்பதில் கூட இன்று மக்களுக்கு சந்தேகம். சித்ராபெளர்ணமி இந்த மாதமா? அடுத்த மாதமா? என்று குழப்பம் இன்றைய தலைமுறைக்கு உண்டு.

கரலகாட்டம் வெறும் போர் என சலித்துக் கொள்வது வழக்கமாகிவிட்டது. தெருக்கூத்து என்னும் கலையே இன்று மறைந்துவிட்டது. தொலைக்காட்சியில் வரும் ஒலியும்ஒளியும் தான் இன்றைய மக்களுக்கு இனிய பொழுதுபோக்கு.

ஆனால் வீடுகளில் ஒரு கூத்து அடிக்கடி நடக்கிறது. தெருக்கூத்தும் வில்லுப்பாட்டும் பார்க்க இரவெல்லாம் கண்முழித்துத் தூக்கத்தை தொலைத்தது அந்தக் காலம். இப்போது கேபிள் டிவியில் போடும் ரஜினி படம் பார்க்கத் தூக்கத்தைத் தொலைக்கின்றனர்.

இப்போதும் சித்ராபெளர்ணமி வருகிறது. ஆனால் நிலா தன் முகம் பார்க்க ஆறுகளில் நீர் இல்லை. வெறும் மணல்வெளிதான் ஆறு எனக் கிடக்கிறது.

இன்று சித்ராபெளர்ணமி. வான் பரப்பில் நிலா மட்டும் தனியாக தவம் கிடக்கிறது. ஆற்றங்கரையில் கூடும் ஊரார்தான் இல்லை.

ஈரோடு தமிழன்பன்

ஈரோடு தமிழன்பன் கல்லூரிப் பேராசிரியர். இவருக்குக் கல்லூரிப் பேராசிரியர், மரபுக் கவிஞர், கவியரங்கக் கவிஞர், புதுக்கவிதைக் கவிஞர், சிறுகதை ஆசிரியர், புதின ஆசிரியர், நாடக ஆசிரியர், சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளி, வாழ்க்கை வரலாற்றாசிரியர், திறனாய்வாளர், கட்டுரையாளர், ஓவியர், சொற்பொழிவாளர், திரைப்பட இயக்குநர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர் எனப் பன்முகப்பட்ட ஆளுமைகள் உண்டு. தமிழின் பெருமையெனக் கருதப்படும் மரபுக் கவிதைகளாக இருந்தாலும் சரி, ஜப்பானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டுத் தமிழில் புகழுடன் விளங்கும் ஐக்கூ எனப்படும் கவிதை வடிவமாக இருந்தாலும் சரி எல்லாவற்றிலும் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவர் சாகித்ய அகாடமி

விருது பெற்ற கவிஞர். இவருடைய புகழ் பெற்ற கவிதைகளுள் ஒன்று மறைக்க இடம் தேடும் மனம் என்பதாகும். அக்கவிதை பாடப்பகுதியாக உள்ளது.

மறைக்க இடம் தேடும் மனம்

திறந்தபடி
இருக்கும் பிரபஞ்சம்
தேடல்களுக்கு
மூடுவதில்லை கதவை.

காற்று
மனத்தில் இருப்பதை
மலர்களிடம் சொல்ல
மறுப்பதில்லை.

தடைகளால்
உடைபடாமல் கடலின்
இரகசியங்களை
அம்பலப்படுத்தும்
அலைகள்.

பதுங்கிய
விதையின் அந்தரங்கத்தைப்
பச்சையாய்
வெளியிட்டுவிடுகிறது
மண்.

வாய் திறக்கா விட்டாலும்
எரிமலையின்
இதயம்
என்ன வென்று தெரிந்து விடுகிறது.

எல்லாவற்றையும்
மறைத்து விட்டுத்
தன்னை மறைக்க இடம் தேடித்
தவிக்கும் மனம்
மனிதனிடம் மட்டும்தான்.

திரண்ட பொருள் :

இந்தப் பிரபஞ்சமாகிய உலகத்திற்குக் கதவுகள் இல்லை. இது யாவரும் சென்று தனக்கு வேண்டியதைத் தேடி எடுத்துக் கொள்ள வசதியாகத் திறந்தே கிடக்கிறது.

எங்கும் சுற்றித் திரியும் காற்று தன் மனத்தில் வைத்துள்ள கருத்துக்களை மறைப்பதில்லை. அது மலர்களிடம் தன் மனக் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் மறைக்காமல் சொல்லிவிடுகிறது.

கடல் விரிந்து கிடக்கிறது. அதில் எழும் அலைகள் எந்தத் தடைகளாலும் உடைபடுவதில்லை. அவை கடலின் அனைத்து இரகசியங்களையும் யாவரும் தெரிந்துகொள்ளுமாறு அம்பலப் படுத்துகிறது.

தன்னுள் புதைந்து மறைத்துக் கொண்ட விதைகளை முளைக்க வைத்து உலகிற்கு விருட்சமாகக் காட்டிவிடுகிறது மண்.

எரிமலைக்கு வாய் இல்லை. பேசும் ஆற்றல் இல்லை. என்றாலும் அது வெடித்துச் சிதறும் போது அதன் மனக் கருத்துப் புலப்பட்டு விடுகிறது. இவ்வாறு இந்த உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களிடமும் இரகசியம் என்பது ஏதும் இல்லை. எல்லாம் வெளிப்படையாகவே உள்ளன. ஆனால் மனித மனம் மட்டும்தான் தன்னுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் யாருக்கும் காட்டாமல் மறைத்துக் கொள்கிறது. அதனால் துன்புற்றுத் தவிக்கிறது.

இவ்வாறு மனித மனத்தின் வஞ்சகப் போக்கை மேற்காட்டிய கவிதை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

சிற்மி

கோவை மாவட்டம் பொள்ளாச்சியில் பிறந்தவர் சிற்பி என்னும் புனைபெயரை உடைய பாலசுப்பிரணியம். பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர். 'பாரதியின் எழுத்து எனக்கு வேதம்' என்று இவர் கூறுவதிலிருந்து இவரது கவிமுகம் காணலாம். மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்குப் பல மொழிபெயர்ப்புகள் தந்துள்ளார். அறிவியல் செய்திகளைப் புதுக்கவிதையில் எழுதுவதில் வல்லவர். 'ஒரு கிராமத்து நதி' என்னும் நூலுக்குச்

சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றவர். 'சூரியநிழல்', 'சர்ப்பயாகம்', 'புன்னகை பூக்கும் பூனைகள்', 'மௌன மயக்கம்' ஆகியவை இவர் எழுதிய சிறந்த கவிதை நூல்களாகும். தமிழ்க்கவிதை புனைவு முயற்சியில் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக ஆழ்ந்த ஈடுபாடு காட்டி வருபவர். சிற்பியின் படைப்புக்கலை, சிற்பியின் படைப்புலகம், சிற்பியின் கவிதை வளம், சிற்பியின் கருத்தியல் வளம், கோபுரத்தில் ஒரு குயில் போன்ற தனி நூல்கள் இன்றுவரை வெளியாகியுள்ளன. தற்போது "Sirpi Poet as Sculptor" என்ற விமர்சன நூலை புதுச்சேரி பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத்துறையின் முன்னாள் தலைமைப் பேராசிரியர் டாக்டர் மருதநாயகம் எழுதியுள்ளார். தற்கால சிறந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுள் ஒருவரான சிற்பி வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். தாய்மையைப் போற்றும் ஓடுசங்கிலி ஓடு என்னும் இவரது கவிதை நம் பாடப் பகுதியாக உள்ளது.

ஓடு ஓடு சங்கிலி.....

அழித்து எழுதமுடியாத
சித்திரம் ஒன்றுண்டு
அம்மா.

எப்போதும் பெண்களெனில்
இளக்காரம் ஆண்களுக்கு
“காயம் பட்டாக்கூட
ரத்தம் வாரதில்லே
டாக்டர்கிட்ட அவளெக்
காட்டுங்கடா....”
அம்மாவைப் பற்றி
அங்கலாய்த்த அப்பா
காணாது போன
பேரன் திருமணமும்
கொள்ளுப்பேத்தி வரவும்
பிடிவாதமாய்ப் பார்த்துப்
போனவள் அம்மா
தாமிர முகம்
கொங்குக் கொண்டை

வெற்றிலைக் கறைபடிந்த
'எந்து பல்'
சிவப்பு மேனி மறைக்கும்
பின் கொசுவக்
கைத்தறிச் சேலையும்
'அங்கிங்கெனாதபடி'
குத்தி வைத்த பச்சையும்.

பட்டுப் புடவையில்
அம்மாவைப் பார்த்ததே இல்லை
அப்பா எடுத்துக் கொடுக்க
இல்லையோ என்னவோ....

நேசிப்புக்கு எடுத்த ஜென்பம்
கறி தின்னும் அப்பாவுக்குக்
கை கூசாமல் சமைத்தளிக்கும்
கடும் சைவக்காரி

நேசிப்பு... நேசிப்பு
புருசனைப் போலவே
பண்ணையத்தையும்
குழந்தைகளைப் போலவே
எருமைகளையும்!
உறவுகளைப் போலவே
அக்கம் பக்கத்தையும்.
ஒலைக்குடிசை -
மாளிகை பேதங்கள்
கைப் பக்குவத்தைக்
கடுகளவும் மாற்றவில்லை
கூட்டுச் சாற்றிலும்
வெறும் மிளகு ரசத்திலும்
அதே சுவை.... அதே... மணம்
மேதினியில் அதுபோல
ஏது இனி?

ஊரையே தூக்கும்
அப்பாவின் கோபத்தை

ஒற்றைப் பார்வையால்
செதுக்கி ஊமையாக்குவாள்
எழுபது வயதிலும்
மூத்தவரைக் கண்டால்
தலைகுனிந்து நிலம் கீறும்
அம்மா ஓர் அதிசயம்
மட்டும் மரியாதையும்
கொட்டிய களஞ்சியம்

ஒற்றையடிப் பாதையில்
நடக்கச் சலித்த குழந்தையை
முன்னால் நடத்தி

“ஓடு ஓடு சங்கிலி
ஓடோடு...
காலை மிதிப்பேன்
கையை மிதிப்பேன்
ஓடு ஓடு சங்கிலி
ஓடு ஓடு....”

என்று பாடித் துரத்துவாள்
அம்மா.

சோர்வு குழும்பொழுது
இன்றும் அம்மாவின் குரல்
“ஓடு ஓடு சங்கிலி
ஓடோடு...”

திரண்ட பொருள் :

உலகில் எவ்வளவு பெரிய ஓவியனாலும் அழித்து மீண்டும்
எழுத முடியாத ஒரே சித்திரம் தாய் மட்டுமே.

பெண்கள் என்று சொன்னாலே எப்போதும் ஆண்களுக்கு
இகழ்ச்சி தான். இரத்தம் சுண்ட குடும்பத்திற்கு “காயம் பட்டால்
கூட இரத்தம் வருவதில்லை. என்ன பிறவியோ. அவளை டாக்டரிடம்
காட்டுகள்” எனப் பிள்ளைகளிடம் பரிசாசமாய்க் கூறும் அப்பா.

திடகாந்திரமாய் இருந்த அப்பா கூட பார்க்காத பேரனின்
திருமனத்தையும் கொள்ளுப்பேத்தியின் பிறப்பையும் பார்த்து

விட்டு அதன் பின் மறைந்தவள் தான் அம்மா. தாமிர நிற முகம்
அவளுக்கு. கொங்குப் பொண்கள் போடும் கோடாலிக் கொண்டை
போட்டிருப்பாள். வெற்றிலைக் கறையுடன் எத்துப் பல்.
சிவந்தமேனியை மறைக்கும் பின்பக்க கொசுவத்துடன் கட்டிய
கைத்தறிச் சேலை. அங்கிங்கு என்ற வரையறை இல்லாமல்
உடலெங்கும் குத்திய பச்சை. இதுதான் அம்மா.

அம்மா பட்டுச்சேலை கட்டி இதுவரை பார்த்ததே இல்லை.
அப்பா அவளுக்கு ஒரு பட்டுச்சேலையேனும் எடுத்துக் கொடுக்க
வில்லை போலும்.

அன்பு என்பதற்கு இலக்கணமாக பிறவி எடுத்தவள்
அம்மா. தான் காய்கறி உண்ணும் சைவ உணவு பழக்கம்
உடையவளாக இருந்தபோதும் சற்றும் சங்கடப்படாமல் அப்பாவிற்கு
மாமிசத்தைச் சமைத்துத் தருபவள்.

அன்பு. அன்பு . அதுதான் அம்மா. கணவனிடம் காட்டும்
அன்பு போலவே குடும்பத்தையும் நேசித்தாள். குழந்தைகளிடம்
காட்டும் அன்பு போலவே எருமைகளையும் நேசித்தாள்.
உறவுகளிடம் கொண்ட பாசத்தைப் போலவே அக்கம் பக்கத்து
ஊராரிடமும் பாசம் காட்டுவாள்.

ஏழைக்கு ஆயினும் பெருஞ் செல்வந்தர்க்காயினும்
அவளுடைய அன்பு மாறவில்லை. அவள் சமைக்கும் வெறும் மிளகு
ரசத்திலும் கூட ஒரு தனிச் சுவை உண்டு. இனி அத்தகு சுவையை
எங்கு ருசிப்பது.

ஊராரையே அச்சுறுத்தும் அப்பாவின் கோபத்தை
ஒற்றைப் பார்வையால் கட்டுக்குள் கொண்டுவருவாள். முதிய
தள்ளாத வயதிலும் மூத்தவரைக் கண்டாள் பணிவும் நாணமும்
கொண்ட அம்மா உண்மையில் ஒரு பெரும் அதிசயம். உண்மையில்
அவள் மரியாதையின் களஞ்சியம்.

ஒற்றையடிப் பாதையில் நடக்கச் சலிப்பு கொண்ட
குழந்தையை நடக்க உற்சாகப்படுத்துவாள். ஓடு ஓடு சக்கிலி ஓடு
ஓடு எனப் பாடி சலித்த குழந்தை ஓட உற்சாகப்படுத்துவாள். இன்று
அம்மா இல்லை. ஆனால் சோர்வு வரும்போது எல்லாம் ஓடு ஓடு
சங்கிலி ஓடு என்னும் அம்மாவின் பாட்டு என் காதுகளில்
ஒலிக்கிறது. உற்சாகம் கொள்கிறேன்.

தாமரை

கோயமுத்தூரில் பிறந்தவர். பொறியாளருக்குப் படித்து கவிஞராகவும் கதாசிரியராகவும் எழுத்துலகில் தடம் பதித்து, பாடலாசிரியராகத் திரையுலகில் மனம் பரப்பி வருபவர். மாணவப் பருவத்திலேயே கதைகள், கவிதைகள் எழுதி ஏடுகளில் இடம் பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டவர். கோவையில் ஒரு தனியார் தொழிற்கூடத்தில் தரக்கட்டுப்பாட்டுப் பொறியாளராய்ப் பணி செய்தவர். எழுத்துக்குத் தன்னை முழுமையாகத் தந்து கொள்வதற்கென வேலையைத் துறந்தவர். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என்று பல தளங்களிலும் பரிசுகள் வென்றவர். சிறந்த பெண்ணியச் சிந்தனையாளர். தமிழகத்துப் பெண்ணியக் கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பான 'ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப் பாலும்' என்னும் நூலிலிருந்து 'தீர்ப்பு' என்னும் கவிதை நம் பாடப்பகுதியாக இடம் பெறுகிறது.

தீர்ப்பு

பட்டி மன்றத்தில் விவாதம்
பொறி பறந்தது

கற்பில் சிறந்தவள்
கண்ணகியா? மாதவியா?
நூற்றாண்டுகள் ஓடியும்
மக்களுக்கு சந்தேகம்
தீரவில்லை.

அனல் கக்கும் பேச்சாளர்கள்
இருதரப்பிலும்...
ஒருவரும் சளைத்தவரில்லை

கணவன் உயிர்போனாலும்
மதுரையை எரித்து
கற்பை நிரூபித்தாள் கண்ணகி
கற்பு இல்லையேல்

பற்றி எரியுமா
மதுரை மாநகரம்?
ஆணித்தரமாய்க் கேட்டது
கண்ணகி கட்சி

'சூழ்நிலையைச் சுகமாய்
மறந்து போனீர்களே?
- மறுத்துப் பேசியது
மாதவி கட்சி
'குலத்தொழிலுக்கு நடுவே
கற்பிழக்க வாய்ப்பு அதிகம்
அத்தனைக்கும் இடையே
அசராமல் காத்த
மாதவியே சிறந்தவள்'

அமைதியாய்க் கேட்ட நடுவர்
அழுத்தமாய்ச் சொன்னார்
தீர்ப்பு...
'சந்தேகம் இல்லை
இருவருமே கற்பில்
சிறந்தவர்கள்தாம்....
கற்பிழந்தவன் கோவலனே!'

திரண்ட பொருள் :

பட்டி மன்றம் ஒன்று தொடங்கியது. வாதப் பிரதி வாதங்கள் சூடு பரப்பின. கற்பில் சிறந்தவள் கண்ணகியா? மாதவியா என்பது தலைப்பு. கண்ணகியின் வரலாறு நடந்து பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்னும் இந்த சந்தேகம் மட்டும் பலருக்கு விலகவில்லை. எனவே தான் இந்தத் தலைப்பு.

இரண்டு தரப்பிலும் அனல் கக்கும் பேச்சாளர்கள். ஒரு அணியினர் மற்ற அணியினர்க்கு சளைத்தவர் இல்லை. எனவே விவாதம் சூடு பரப்பியது.

கண்ணகி கட்சியினர் தம் வாதத்தை வைத்தனர். கணவன் இறந்துபோன பின் மதுரை மாநகரை எரித்துத் தன் கற்பின் திறத்தைக் காட்டினாள் கண்ணகி. கற்பு இல்லாதவளாக

இருந்திருந்தாள் மதுரை மாநகர் கண்ணியின் சாபத்தால் பற்றி எரிந்திருக்குமா? மதுரை எரிந்தது. அதுவே கண்ணகி கற்புடையவள் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது கண்ணகி அணியினரின் அசைக்க முடியாத வாதம்.

மாதவி அணியினர் வாதத்தைத் தொடங்கினார். கண்ணகி கற்பில் சிறந்தவள் என்னும் வாதத்தை வைக்கும் நீங்கள் உங்களுக்குச் சாதகமாக சூழ்நிலையை மறைத்துவிட்டுப் பேசுகிறீர்கள். கண்ணகி இயல்பான குடும்பத்தைச் சார்ந்தவள். மாதவியோ கணிகையர் குலத்தில் பிறந்தவள். தன் குலத்தொழில் பரத்தமையாக இருந்தாலும் இறுதி வரை கற்போடு வாழ்ந்தவள் மாதவி. எனவே சிறந்த கற்பினள் அவளே என்று சொன்னது மாதவி அணி.

இரு அணிகளின் வாதங்களையும் அமைதியாகக் கேட்ட நடுவர் தீர்ப்பு கூறத் தொடங்கினார். கண்ணகி கற்புடையவள். மாதவி கற்புடையவள். இதில் சந்தேகமே இல்லை. கோவலன்தான் கற்பில்லாதவன் என்று தீர்ப்பு கூறினார்.

கற்பென்பது ஆண் பெண் இருவருக்கும் பொது என்னும் கருத்தை விளக்குவதாக இக்கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது.

மீரா

“பிறந்ததுதான் பிறந்தேன் நான் பெண்ணாய்ப் பிறந்தேனா?” என்று கவிதை பாடிய கவிஞர் மீ.ராசேந்திரனின் முதல் இரு எழுத்துக்களின் இணைப்பிலிருந்து தான் கவிஞர் மீரா என்னும் பெயர் பிறந்தது. 10.10.1938-இல் தோன்றி 01.09.2002-இல் மறைந்த சிவகங்கைச் சீமையின் கவிதைக் குயில். “மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பார்கள். இலக்குமி அம்மாவும், எஸ்.மீனாட்சிசுந்தரமும் என் மாதா பிதாக்கள். புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் என் குரு. மகாகவி பாரதி என் தெய்வம். என் குருவின் மூலமே என் தெய்வத்தை தரிசித்தேன். பாரதிதாசனின் தாசனான நான் மற்றும் ஒரு பாரதிதாசனானேன்” என்று குறிப்பிடும் மீரா, எழுத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் இடையில் எந்தத் தடையுமின்றி குறிக்கோளுடன் வாழ்ந்து சிறந்தவர். அண்ணா, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன், மு.வ. ஆகியோர் எழுத்துக்களில்

ஏற்பட்ட ஈர்ப்பால் எழுத வந்த மீரா தொடக்கத்தில் மரபுக் கவிதைகள் எழுதியவர்.

வாசனகவிதை தந்த பாரதிக்குப் பின்னர் புதுக் கவிதையின் தந்தையாய்த் திகழ்ந்த ந.பிச்சமூர்த்திக்குப் பிறகுவந்த கவிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் மீரா. திராவிடச் சிந்தனையில் அரும்பிப் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தில் பூத்துக் குலுங்கிய, கவிதை நந்தவனம், ஊசிகள் என்னும் அவரது கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள ‘தலைகுனிவு’ கவிதை பாடப்பகுதியாக இடம் பெறுகிறது.

தலைகுனிவு

பாரதச் செல்வனும்
அந்நியச் சிறுவனும்
தத்தம்
தேசப் பெருமை
பேச லானார்....
“எங்கள் நாட்டில்
நாய்கள் பற்பல
குட்டிகள் போடும்...”
“எங்கள் நாட்டில்
மட்டும் என்னவாம்?”
“எங்கள் நாட்டில்
பன்றிகள் பற்பல
குட்டிகள் போடும்...”
“ஆச்சரியம் இதில்
என்னவாம்...
அங்கும் அப்படியே!”
“எங்கள் நாட்டில்
கட்சிகள் பற்பல
குட்டிகள் போடும்”
அந்நியச் சிறுவன்

அமைதி யாகத்
தலைமைக் கீழே
தொங்கப் போட்டான்.

திரண்ட பொருள் :

மீராவின் தலைகுனிவு என்னும் கவிதை இந்திய நாட்டுச் சிறுவன் ஒருவனும் அயல் நாட்டுச் சிறுவன் ஒருவனும் தத்தம் நாட்டுப் பெருமைகளைப் பேசுவது போன்று அமைந்துள்ளது. இரு சிறுவர்களும் தத்தம் நாட்டுப் பெருமைகளைப் பேசத் தொடங்கினர்.

முதலில் பாரதநாட்டின் சிறுவன் பேசத் தொடங்கினான். “எங்கள் நாட்டில் நாங்கள் ஒரே சமயத்தில் பல குட்டிகளைப் போடும்” என்றான். இதைக் கேட்ட அயல்நாட்டுச்சிறுவன், “எங்கள் நாட்டு நாங்களும் தான் ஒரே சமயத்தில் பல குட்டிகளைப் போடுகின்றன” என பதில் அளித்தான்.

இந்தியநாட்டுச் சிறுவன் அயல்நாட்டுச் சிறுவனைப் பார்த்து, “எங்கள் நாட்டில் பன்றிகள் ஒரே சமயத்தில் பல குட்டிகளைப் போடும்” என்றான். அயல் நாட்டுச் சிறுவன், “இதில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லையே. எங்கள் நாட்டிலும் பன்றிகள் பல குட்டிகைப் போடும்” என்றான்.

சளைக்காத இந்தியச் சிறுவன் அயல்நாட்டுச் சிறுவனை நோக்கி, “எங்கள் நாட்டின் அரசியல் கட்சிகள் பற்பல குட்டிகளைப் போடும்” என்றான். இதைக் கேட்ட அயல்நாட்டுச் சிறுவன் இதற்குப் பதில் வாதம் கூற முடியாமல் தன் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டான்.

அரசியல் கட்சிகள் பற்பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பற்பல புதிய கட்சிகளை உருவாக்கும் வேடிக்கையான அரசியல் இந்தியாவில் மட்டுமே உள்ளது என்பதை நையாண்டிச் சுவையுடன் விளக்குவது இக்கவிதை.

மு. மேத்தா

மு.மேத்தா அவர்கள் திண்டுக்கல் மாவட்டம் பெரியகுளத்தைச் சார்ந்தவர். மதுரை தியாகராயர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பயின்று சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். வானம்பாடிக் கவிஞர்களுள் ஒருவராக இருந்து தமிழ்க் கவிதையை வளப்படுத்தியவர். இவரது ‘கண்ணீர்ப் பூக்கள்’ கவிதைத் தொகுப்பு இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்த சாதனை நூலாகும். இவரது ‘ஆகாயத்திற்கு அடுத்த வீடு’ எனும் கவிதை நூல் சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றது. இவர் திரையிசைக் கவிஞராகவும் கால் பதித்த பெருமைக்குரியவர். இவரது வெளிச்சம் வெளியே இல்லை என்னும் கவிதை இங்குப் பாடப் பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிச்சம் வெளியே இல்லை

வீட்டுக்கு வெளியே
ஓர் ஓரமாய்த்
தயங்கித் தயங்கி
உட்கார்ந்திருக்கிறது
நம்பிக்கை
வெகு நேரமாய்!

கவலையும் பயமும்
என்னைக்
கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு
கட்டிலில்
என்னுடன்.
சாயங்காலத்துக்
காற்றுப் போல்
உரிமையோடு
உள்ளே நுழையும்
சலனம்.

விரக்தி –

ஒரு போர்வையாய்
என் தலை முதல்
கால்வரை
போர்த்தியிருக்கும்.

வீட்டுக்கு வெளியே
ஓர் ஓரமாய்த்
தயங்கித் தயங்கி
உட்கார்ந்திருக்கிறது
நம்பிக்கை
வெகு நேரமாய்!

நம்பிக்கையிடம்
சலனமும் பெரு மூச்சும்
சண்டை பிடிக்க
பயம் ஒடிச்சென்று
பரிகாசம் செய்கிறது.

“ஐயன்மீர் யாரோ?
ஓ...
பழைய நண்பரா?

பார்வையாளர் நேரம்
முடிந்துவிட்டது....
பயனெதுவும் இல்லை.

போவீர்... வருவீர்
போய் வருவீர்!”
வேக வேகமாய்
வந்த
விரக்தி
விரட்டுகிறது.

“அவசியம்
பார்க்க வேண்டுமென்று
அடம் பிடிக்காதே.
அவரோ –
நூறு வகையான

நோய்களில்
நொந்து போய்ப்
படுத்த படுக்கையில்
படுபாடு படுகிறார்.
இன்றோ நாளையோ
அவர்
இறந்த பிறகு

தந்தி கொடுக்கிறோம்
தாராளமாய் வா...

இப்போது உடனே
இடத்தைக் காலிசெய்!”

நகராதிருக்கும்
நம்பிக்கை
மோதும் குரலில்
முழக்கமிடுகிறது.

“உள்ளே நுழைவதைத்
தடுக்கிறீர்கள்...

எனது
உரத்த குரலினை
என்ன செய்வீர்கள்?”

பயமும் கவலையும்
பஞ்சினைத் தேடின...
என்
காதுகளை அடைக்கக்
கனத்த முயற்சிகள்...

குறுக்கீடுகளைத்
தாண்டி
நம்பிக்கை
குரல் கொடுக்கிறது.

“தோழனே!
ஓ! என் தோழனே!

நான் தான் உனது
நம்பிக்கை நண்பன்.

சுதந்திரக் கொடியின்
சுடரொளியாக
உச்சிக் கம்பத்தில்
உயரப் பறந்த நீ
ஏன் இப்போது

அரைக் கம்பத்தில்
இறங்கி
அழத் தொடங்குகிறாய்?

அவிழ்க்க முடியாமல்
உன்னை
அவதிப் படுத்தும்
விரக்தியின் முடிச்சுகளை
வெட்டி எறி!
உன்னுடைய
புண்களின் மீது
புன்னகையைத் தடவு!

எதிர் காலத்தை
எழுதுவதற்கு
உன்
மனதில் பட்ட
காயங்களில்
மை தொட்டுக் கொள்!

போர்வைகளில்
ஏன் இப்படிப்
புதைந்து கிடக்கிறாய்?

விழித்து நீ
எழுந்தால்
விலங்குகளே நொறுங்கும்!

சின்ன நூல்கண்டா
உன்னைச்

சிறைப்படுத்தி வைப்பது?”

நம்பிக்கையின்
வார்த்தை மின்சாரம்
நரம்புகளில் பாய்ந்து

உறக்கத்தைக்
கலைத்து
உசுப்பிவிட

விரக்திப் பேர்வையை
வீசி எறிந்தேன் –

கவலை பயங்களை
ஓரத்தில் விழும்படி
உதறி எழுந்தேன்

தடைகளை மீறித்
தாழ்ப்பாள் திறந்து

அருமை நண்பனை
உள்ளே
அழைத்தேன்!

நானும்
நம்பிக்கையும்
கை குலுக்கிக் கொண்டு
நாறிகலிகளில்

அருகருகே
அமர்ந்திருக்க
எடுபிடி வேலை
செய்யத் துவங்கின
இதுவரை என்னை
ஏவிக் கொண்டிருந்த
கவலையும் பயமும்.

தேநீர் கொண்டுவந்து
மேசையில் வைத்து
“சர்க்கரை போதுமா
சார்?” என்று கேட்டன.

சலனம்—

பெருமூச்சோடு

காலிக் கோப்பைகளை

எடுத்துச் சென்று

கழுவி வைத்தது...

விரக்தி மட்டும்

ஒரு கௌரவமான

வில்லன் போல்

விடைபெற்றுக் கொண்டு

வெளியேறியது!

திரண்ட பொருள் :

வீட்டிற்கு வெளிப்புறம். ஒரு ஓரமாகத் தயக்கத்துடன் நீண்ட நேரமாக உட்கார்ந்திருக்கிறது நம்பிக்கை.

நம்பிக்கை இல்லாததால் சுருண்டு படுத்திருந்தேன். கவலையும் பயமும் என்னை இறுகக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு என்னோடு படுத்திருந்தன.

திறந்த வீட்டின் உள்ளே காற்று நுழைவது போல, கலக்கம் மிகவும் உரிமையோடு என்னுள்ளே நுழைந்தது. விரக்தி என்னும் வெறுப்பு போர்வையாக என் தலை முதல் கால் வரை போர்த்திக் கொண்டது. இந்நிலையில் நம்பிக்கை மட்டும் வீட்டிற்கு வெளியே தயக்கத்துடன் ஓர் ஓரமாய் நீண்ட நேரமாக உட்கார்ந்திருக்கிறது.

தயக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும் நம்பிக்கையைப் பார்த்த பயம், “தாங்கள் யாரோ?” எனக் கேட்டது. நம்பிக்கை பதில் சொல்லும்முன், “ஓ...பழைய நண்பரா? என எள்ளல் நகைப்புடன் கேட்டது. பின்னர் அதுவே, “பார்வையாளர் நேரம் முடிந்துவிட்டதே... காத்திருப்பதால் பயன் இல்லை.... போய் வருக” என்று நம்பிக்கையைப் பார்த்து பயம் சொல்லியது.

அந்த நேரத்தில் அங்கு வந்த விரக்தி நம்பிக்கையை நோக்கி, “பார்த்தே தீருவேன் என அடம்பிடிக்காதே...போ.... போ...” எனக் கூறி விரட்டியது. அப்போதும் நகராது இருந்த நம்பிக்கையைப் பார்த்து, “நீ பார்க்க வந்தவர் பலவிதமான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் இருக்கிறார். இன்றைக்கோ

நாளைக்கோ இறந்துவிடுவார். அதன்பின் தகவல் தருகிறோம். அப்போது வந்து பார்.” என்று விரக்தி கூறியது.

நம்பிக்கை இப்போது தன் குரலை உயர்த்தியது. நான் உள்ளே நுழைவதை உங்களால் தடுக்கமுடியும். ஆனால் என் குரலை உங்களால் என்ன செய்ய முடியும் எனக் கத்தியது. நம்பிக்கையின் குரலைக் கேட்டு பயமும் கவலையும் அஞ்சின. நம்பிக்கையின் சத்தத்தை கேட்காமலிக்கும் பொருட்டு காதில் வைத்து அடைக்க பஞ்சினைத் தேடின.

பயமும் கவலையும் கொடுத்த தடையினைக் கண்டு தளராத நம்பிக்கை மீண்டும் பெருங்குரலில் கத்தியது. நம்பிக்கையற்றுக் கட்டிலில் வீழ்ந்து கிடந்தவனை நோக்கி நம்பிக்கை தோழனை என்று அழைத்தது. “தோழனே நான்தான் உன் நண்பன் எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டது. நண்பனே முன்பு சுதந்திரக் கொடியின் உச்சியில் நீ உயரப் பறந்தாய். இப்போது அரைகம்பத்தில் வைத்து அவிக்க முடியாமல் கிடக்கிறாய். உன்னைத் தடைபடுத்தும் முடிச்சுக்களை வெட்டி எறி. உன் புண்களின்மீது மருத்தைத் தடவாதே. புன்னகையைத் தடவு.

உன் காயங்களில் இருந்து வடியும் செந்நீரை மையாகக்கொண்டு உன் எதிர்காலத்தை எழுது. விரக்தி என்னும் போர்வைக்குள் ஏன் நீ முடங்கிக் கிடக்கிறாய். நன்பா நீ விழித்தெழுந்தால் உன்னைச் சுற்றிக் கிடக்கும் கவலை பயமாகிய விலங்குகள் தானே தகர்ந்துவிடும்.

விரக்தி என்னும் சிறு நூல்கண்டா உன்னை சிறைபடுத்த முடியும். நம்பிக்கையின் வார்த்தைபகள் என்னை உற்சாகம் கொள்ள வைத்தன. நரம்புகளில் மின்சாரம் பாய்ந்தது. விரக்தி என்னும் போர்வையைத் தொலைவில் வீசி எறிந்தேன். என்னைக் கட்டிக் கொண்டு படுத்திருந்த கவலையும் பயமும் பக்கத்தில் சென்று வீழ்ந்தன. அவைகளை உதறிவிட்டு எழுந்த நான் என் அறைக்கதவின் தாழ்ப்பாளை திறந்தேன்.

நீண்ட நேரம் வெளியில் ஓர் ஓரமாய் காத்திருந்த நம்பிக்கை என்னும் என் நண்பனை அழைத்தேன். நானும் நம்பிக்கையும் கை குலுக்கினோம். அருகருகே நாற்காலியில் அமர்ந்தோம்.

நம்பிக்கை என் அருகே வந்ததால் அது வரை என்னை வேலை வாங்கிய கவலையும் பயமும் எனக்கு எடுபிடி வேலைகளைச்

செய்தன. எனக்குத் தேனீரைக் கொண்டு வந்து தந்தன. சக்கரை போதுமா சார்? என மதிப்புடன் வினவின.

நாங்கள் தேனீர் அருந்தி வைத்த கோப்பைகளை மனக்கலக்கம் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு எடுத்துச் சென்று கழுவி வைத்தது. ஆனால் விரக்தியோ கௌரமான வில்லனைப் போன்று விடைபெற்றுக் கொண்டு வெளியேறியது.

நம்பிக்கை இல்லையேல் கவலையும் பயமும் பீடிக்கும். மனக்கலக்கம் வாட்டமுறச் செய்யும். நம்பிக்கை மட்டும் வைத்துவிட்டால் இவை அனைத்தையும் அழித்து வெற்றியை நோக்கி முன்னேறலாம் என்னும் கருத்தை விளக்குவதாக மேற்காட்டிய மேத்தாவின் கவிதை அமைந்துள்ளது.

வைரமுத்து

வைரமுத்து தேனி மாவட்டம் வடுகப்பட்டி என்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பயின்றவர். திரையிசைக் கவிஞரான இவர், சிறந்த பாடலுக்கான தேசிய விருதை நான்குமுறை பெற்றுள்ளார். தனது 'வைகறை மேகங்கள்' என்ற நூல் வாயிலாகத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகமானார். 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை', 'இன்னொரு தேசிய கீதம்', 'கொடி மரத்தின் வேர்கள்', 'இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல', 'சிகரங்களை நோக்கி', 'தண்ணீர் தேசம்', 'இந்தக் குளத்தில் கல் எறிந்தவர்கள்' போன்றவை இவரது நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை. பாரதியின் வரலாற்றை புதுக்கவிதை வடிவில் 'கவிராஜன் கதை' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். 'கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம்' என்ற நாவலுக்கு சாகித்திய அகாதெமி விருது கிடைத்துள்ளது. 'கருவாச்சி காவியம்' கவித்துவமும் உரைத்தன்மையும் கலந்த புதிய காப்பியப் படைப்பாகச் சிறந்து விளங்குகிறது.

ருசீ

நில்லுங்கள்

உண்டு

இல்லை

இரண்டில் ஒன்று
சொல்லுங்கள்

மச்சம் குளிரும்
மார்கழிக் காலையில்
ஒடைநீரின் கதகதப்பில்
ஒருபொழுது குளித்ததுண்டா?

அந்தியில்
வெற்றிலை போட்ட வானத்தில்
கூட்டங்கூட்டமாய்க்
கூடு செல்லுமே பறவைகள் - அந்தப்
பறந்துபோகும் பந்தல்
பார்வையில் கரையும்வரை
இமையாத கண்ணோடு
இருந்ததுண்டா?

பௌர்ணமி வெளிச்சம்
நீர்ப்பரப்பில் எழுதும்
நிலாச்சாலையில்
பொடிநடை போய்வர
புத்தி தவித்ததுண்டா?

மஞ்சள் குளித்த மாந்தளிர்
நிறம்மாறும் நிமிடம் எதுவென்று
துப்பறிய என்றேனும்
துடித்ததுண்டா?

தொட்டாற்சினுங்கி
தொட்டு முடித்து

அது
பூப்பூவாய் விரியும்வரை
பொறுமை காத்து நின்றதுண்டா?

சுகதுக்கம் கேட்க
ஊர்போகும் போதெல்லாம்
நதிக்கரை மரங்களை
நலம் கேட்டதுண்டா?

ஏப்ரல் மாதத்து
இரவு ரயிலில்
ஜன்னல் ஓர இடம்பிடிக்கச்
செல்லச் சண்டையிட்டதுண்டா?

எறும்புகளின் யாத்திரையைச்
சத்தமின்றிப் பின் தொடர்ந்து
முடிவிடம் காண
முயன்றதுண்டா?

‘மழைக்குப் பிறந்தும்
நனையாமலிக்கிறாயே’
வானவில் பார்த்து
வாய்விட்டுக் கேட்டதுண்டா?

மழைநின்றபொழுது
வான்கருணை தொழுது
மரஞ்செடிகொடி வடிக்கும்
ஆனந்தக் கண்ணீர்
அனுபவித்துண்டா?

வந்தால் நமக்கு
வராவிட்டால் சாமிக்கு
என்று நட்ட கொல்லை முல்லை
எதிர்பாராமல் பூத்தபொழுது
கூடிநின்று எல்லோரும்
குலவையிட்டதுண்டா?

தூங்கும் குழந்தையின்
மில்லி மீட்டர் புன்னகை
பட்டாம் பூச்சியின்
உதிர்ந்த சிறகு

வெள்ளம் அறுத்த
கரையின் விலா

நதிகோபித்து
ஒதுங்கியநுரை

இவை கண்டு நின்று
வாழ்வின் ருசி அறிந்தவர் நீங்கள்

இல்லையெனில்
வாக்காளர் பட்டியலுக்கே
பிறந்தவர் நீங்கள்.

திரண்ட பொருள் :

மனிதர்களே சற்றே நில்லுங்கள்.

நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு உண்டு என்றோ இல்லை
என்றோ பதில் சொல்லுங்கள்.

மனிதர்களை மட்டுமல்ல வீடுகளையும் குளிரச் செய்யும்
மார்கழி மாதத்தின் காலைப்பொழுதில் ஓடைநீரின் இளஞ்சூட்டில்
எப்பொழுதேனும் குளித்திருக்கிறீர்களா?

வெற்றிலைப் போட்ட வாய் போல சிவந்த அந்திவானத்தில்
கூட்டங் கூட்டமாய் பறவைகள் பறக்கும். கூடுகளை சோக்கிப் பறந்து
செல்லும் அப்பறவைக் கூட்டத்தை கண்ணிமைக்காது பார்த்து
ரசித்ததுண்டா?

நிலவொளி நீர்ப்பரப்பில் பட்டுத் தெறிக்கும். அவ்வாறு
பட்டுத் தெறிக்கும் ஒளி சாலை போல் காட்சியளிக்கும். அத்தகு
ஒளிச்சாலையின் மீது நடந்து செல்ல வேண்டும் என்று உங்கள்
மனம் எப்போதாவது தவியாய்த் தவித்துள்ளதா?

மா மரத்தின் தளிர் இளமஞ்சள் நிறத்தில் இருக்கும். அது
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பச்சை நிறத்திற்கு மாறும். அவ்வாறு
மாந்தளிர் நிறம் மாறும் நேரம் எது என்று கண்டறிய உங்கள் மனம்
எப்போதாவது துடித்ததுண்டா?

தொட்டாற் சிணுங்கியைத் தொட அது சுருங்கிவிடும்.
சுருங்கிய இலைகள் மீண்டும் மெல்லமெல்ல விரியும். அந்த
இலைகள் முழுதாக விரியும் வரை பொறுமையாகக் காத்திருந்து
பார்த்து மகிழ்ந்ததுண்டா?

உறவுகளின் சுக துக்க நிகழ்வுகளுக்காக ஊருக்குப்
போகும் போகும்போதெல்லாம் ஆற்றங்கரை மரங்களை நோக்கி
நலம் விசாரித்தது உண்டா?

ஏப்ரல் மாதத்து இரவில் ரயில் பயணம் செய்ததுண்டா?

அப்போது ஜன்னல் ஓர இருக்கைக்காக நண்பர்களிடம் பொய்ச் சண்டை போட்டதுண்டா?

சாரைசாரையாக எறும்புகள் ஊர்ந்து செல்லும். ஊர்ந்து செல்லும் எறும்புகளைப் பின் தொடர்ந்து சென்று அவை எங்கே செல்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய முயன்றது உண்டா?

வானில் மழைக்காலத்தில் வானவில் தோன்றும். அதைப் பார்த்து மழையில் பிறந்தாலும் நனையாமல் இருக்கிறாயே எப்படி? என விசாரித்தது உண்டா?

மழை நின்றபொழுது அம்மழையில் நனைந்த மரஞ்செடி கொடிகள் நீரை வடிக்கும். அது மழைக்கு நன்றி சொல்லி அவை ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிப்பது போலத் தோன்றும். அதனைக் கண்டு ரசித்தது உண்டா?

செழித்து வளர்ந்து பூத்தால் நமக்கு. பட்டுப் போனால் சாமிக்கு எனச் சொல்லிக் கொல்லையில் முல்லையை நட்டு வைத்து அது பூத்தவுடன் குலவை இட்டு மகிழ்ந்தது உண்டா?.

தூங்கும் குழந்தையின் புன்னகை. பட்டாம் பூச்சியின் உதிர்ந்த சிறகு. வெள்ளத்தால் ஓடிந்த ஆற்றங்கரை. ஓடும் வெள்ளத்தால் கரையில் ஒதுக்கிய நுரை ஆகிய இவற்றையெல்லாம் கண்டு ருசித்தவர் நீங்கள் என்றால் மனிதனாகப் பிறந்ததுள்ளீர்கள் என்று அர்த்தம். இல்லையேல் ஏதோ கணக்கிற்காகப் பிறந்தவர் நீங்கள்.

ஐக்கூ கவிதைகள்

ஐக்கூ என்பது ஜப்பானின் குறும்பாடல் வடிவம். 5-7-5 என்ற அசைகளைக் கொண்டது. புத்தமதப் பிரிவுகளில் ஒன்றான 'ஜென்' புத்தமதம் இந்த வடிவத்தில் தம் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியது ஐக்கூவின் அரும்புநிலைப் பருவமாகும்.

அரும்பு நிலையிலிருந்து மலர்ந்து மணம் வீசிய ஐக்கூ ஐரோப்பா முதலிய நாடுகளில் தனக்கென்று ஓரிடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது. இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் பாரதியார் இதனை அறிமுகப்படுத்தினார். அதன்பின், கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் ஏற்பட்ட ஐக்கூவின் வளர்ச்சி அளவிட முடியாதது.

மூன்றடி வாமனனாகிய இவ்வடிவக் கவிதை முதல் இரண்டு அடிகளில் ஒரு கருத்தையும், மூன்றாம் அடியில் முத்தாய்ப்பான கருத்தொன்றையும் காட்சிப்படுத்தி நிறைகிறது. பல்வேற பரிமாணங்கள் அக்காட்சிக் கவிதையைப் பொலிவுடைய தாக்கும். ஐக்கூ என்பது வாழ்க்கை அனுவம், காட்சி வழியின் ஊடே பொருளை ஊகித்து உணர்த்துவது. இப்படிப் பல பெருமைகளைக் கொண்டது இக்கவிதை வடிவம்.

ஐக்கூவில் சொல்வதற்கு நிறைய இருக்கிறது. அதன் இழையமைதி சொல்லும் நேரத்தில் வெளிப்பட்டுவிட்டால், அது ஓர் இனிமை தரும் வாழ்க்கை நுகர்ச்சி. அப்படிப்பட்ட ஐக்கூதான் உள்ளத்தின் ஊற்றுகண். போகிற போக்கில் இந்த ஊற்றுக்கண் இயல்பாகச் சுரந்தாலே போதும். ஐக்கூ பிறந்துவிடும். எந்த ஒரு காட்சியையும் ஐக்கூ கிண்ணத்தில் நிரப்பி விடலாம்.

**வேதங்களின்ஒவ்வொரு வரியும்
ஏதோவொரு வேதத்தின்
ஏதோவொரு வரியில்....**

— எ.மு. இராசன்

**நீர்க்கோழி பசியா?
துள்ளும் மீனின் துடிப்பா?
விடையில்லா வினா.**

— புதுவை தமிழ் நெஞ்சன்

**குப்பைத் தொட்டியிடம்
மாந்த நேயம்
மழலை**

— செந்தமிழினியன்

**அடர்ந்த புல்வெளி
ஆயிரக் கணக்கில் மிதியடிகள்
தானே நிமிரும் புல்.**

— அரிமதி இளம்பரிதி

கிள்ளுதலின்றி
வாடிக்கிடக்கிறது தாத்தாச்செடி
தொலைக்காட்சிச் சிறை

– உயிர்வேலி ஆலா

முகத்தில் முகம் பார்க்க
யார்க்குத் தான் ஆசையில்லை
கிணற்று நீரில் மேகம்

– அன்பாதவன்

உழைக்காத அழுக்குகள்
ஊதாரி நம்பிக்கை
யோகம் வரும் கழுதை

– கார்முகில்

அந்தக் காட்டில்
எந்த மூங்கில்
புல்லாங்குழல்!

– அமுதபாரதி

காலை நேரப்பள்ளி
பாடம் நடத்தும் பறவைகள்
மொழி கற்போமா!

– அரிமதி தென்னகன்

விழி மூடும் வரை
மண்ணில் சிந்தும் வேர்வை
தொலைந்த வாழ்க்கை

– புதுவை இளவேனில்

மணப்பாடப் பகுதி

பாரதியார் கவிதைகள்

1. புதிய ஆத்திசூடி

பரம்பொருள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யிளம்பிறை யணிந்து
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்,
கருநிறங் கொண்டுபாற் கடல்மிசைக் கிடப்போன்,
முகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்,
ஏசுவின் தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவத் தாலே யுணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே, அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை யகற்றினார்;
அதனருள் வாழ்ந்த யமரவாழ் வெய்துவோம்.

2. தமிழ்

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை;
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்முழுக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை யில்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

3. கேட்பன்

நல்லதொர் வீணைசெய்தே – அதை
நலங்கெடப் புழுதியி லெறிவதுண்டோ?
சொல்லடி சிவசக்தி – எனைச்
சுடரெனு மறிவுடன் சமைத்துவிட்டாய்,
வல்லமை தாராயோ, – இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?
சொல்லடி சிவசக்தி – நிலச்
சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிகுவையோ?

விசையுறு பந்தினைப்போல் – உள்ளம்
வேண்டிய படிசெல்லு முடல்கேட்டேன்
நசையறு மனங் கேட்டேன் – நித்த
நவமெனச் சுடர்தரு முயிர்கேட்டேன்
தசையினைத் தீகடனும் – சிவ
சக்தியைப் பாடுநல் லகங்கேட்டேன்
அசைவறு மதிகேட்டேன் – இவை
அருள்வதி லுனக்கெதுந் தடையுளதோ?

4. பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலை

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்,
அஞ்சி யஞ்சி சாவார் – இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை யவனியிலே,
வஞ்சனைப் பேய்க ளென்பார் – இந்த
மரத்திலென்பாரந்தக் குளத்திலென்பார்
துஞ்சுது முகட்டிலென்பார் – மிகத்
துயர்ப்படு வாரெண்ணிப் பயப்படுவார்.

மந்திர வாதியென்பார் – சொன்ன
மாத்திரத்தி லேமனக் கிலிபிடிப்பார்
யந்திரஞ் சூனியங்கள் – இன்னும்
எத்தனை யாயிர மிவர்துயர்கள்!
தந்த பொருளைக் கொண்டே – ஜனந்
தாங்குவ ருலகத்தி லரசரெல்லாம்,
அந்த அரசியலை – இவர்
அஞ்சுதரு பேயென்றெண்ணி நெஞ்சமயர்வார்

5. வேண்டும்

மனதி லுறுதி வேண்டும்
வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்
நெருங்கினபொருள் கைப்பட வேண்டும்
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்
தனமு மின்பமும் வேண்டும்
தரனியிலே பெருமை வேண்டும்.

கண்தி றந்திட வேண்டும்
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்
பெண்விடுதலை வேண்டும்
பெரியகடவுள் காக்க வேண்டும்
மண்ப யனுற வேண்டும்
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்
உண்மை நின்றிட வேண்டும்
ஓம், ஓம், ஓம், ஓம்

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

1. தமிழ் வளர்ச்சி

எளியநடையில் தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்,
 இலக்கணமும் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்.
 வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
 விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களுலாங்
 கண்டு
 தெளிஉறுத்தும் படங்கனொடு சுவடியெலாம் செய்து
 செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும்
 வேண்டும்.
 எளிமையினால் ஒருதமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்
 இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்.
 உலகியலின் அடங்கலுக்குத் துறைதோறும் நூற்கள்
 ஒருத்தர்தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
 சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும்!
 தமிழொளியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்.
 இலவசநூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும்.
 எங்கள்தமிழ் உயர்வென்று நாம்சொல்லிச் சொல்லித்
 தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந்தோ மில்லை
 தகத்தகாயத் தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்!

2. இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! – அந்தத்
 தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
 தமிழுக்கு நிலவென்றுபேர் – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
 தமிழுக்கு மணமென்று பேர்! – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!
 தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்! – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்!

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால்! – இன்பத்
 தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்கு வேல்!
 தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான்! – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர்ந்தந்த தேன்!
 தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள்! – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
 தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத் தாய்! – இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ!

3. தென்றல்

அண்டங்கள் கோடி கோடி
 அனைத்தையும் தன்ன கத்தே
 கொண்டோர் பெரும் புறத்திலே
 கூத்திடு கின்ற காற்றே!
 திண்குன்றைத் தூள் தூளாகச்
 செய்யினும் செய்வாய்; நீஓர்
 துண்துளி அனிச்சம் பூவும்
 நோகாது நுழைந்தும் செல்வாய்!

உன்னிடம் அமைந் திருக்கும்
 உண்மையின் விரிவில், மக்கள்
 சின்னதோர் பகுதி யேனும்
 தெரிந்தார்கள் இல்லை; யேனும்
 தென்னாடு பெற்ற செல்வத்
 தென்றலே உன்இன் பத்தைத்
 தென்னாட்டுக் கல்லால் வேறே
 எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்?

4. செந்தாமரை

கண்ணடித் தரையின் மீது
 கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
 எண்ணாத ஒளிமுத் துக்கள்
 இறைந்தது போல்கு ளத்துத்

தண்ணீரி லேப டர்ந்த
தாமரை இலையும், மேலே
தெண்ணீரின் துளியும் கண்டேன்
உவப்பொடு வீடு சேர்ந்தேன்.

சிலநாட்கள் சென்ற பின்னர்க்
குளக்கரை சென்றேன்! பச்சை
இலைத்தட்டில் சிந்தும் பால்போல்
எழில்நீரும், கரிய பாம்பின்
தலைகள்போல் நிமிர்ந் திருந்த
தாமரைச் சிற்ற ரும்பும்
இலகுதல் காணப் பெற்றேன்;
காட்சியின் இன்பம் பெற்றேன்.

5. வள்ளுவர் வழங்கிய முத்துக்கள்

தெள்ளு தமிழ்நடை,
சின்னஞ் சிறிய இரண்டடிகள்,
அள்ளு தொறுஞ்சுவை
உள்ளுந் தொறும்உணர் வாகும்வண்ணம்
கொள்ளும் அறம், பொருள்
இன்பம் அனைத்தும் கொடுத்த திரு
வள்ளுவனைப்பெற்ற
தாற்பெற்ற தேபுகழ் வையகமே!
வெல்லாத இல்லை
திருவள்ளு வன்வாய் விளைத்தவற்றுள்
பொல்லாத தில்லை
புரைதீர்ந்த வாழ்வினி லேஅழைத்துச்
சொல்லாத தில்லை
பொதுமறை யான திருக்குறளில்
இல்லாத தில்லை
இணையில்லை முப்பாலுந் கிந்நிலத்தே!

இலக்கிய வரலாறு

தற்காலத் தமிழிலக்கியம்

தமிழினம் நீண்டநெடிய வரலாற்றை உடையது. “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றிய மூத்தகுடி” என்றும், “திங்களொடும் செழும்பருதி தன்னோடும் விண்ணோடும் உடுக் களோடும் மங்குகடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம் நாங்கள்” என்றும் கவிவாணர்கள் கூறியுள்ள கூற்றுக்கள் யாவும் உணர்ச்சி வேகத்தில் உரைத்த வெற்றுகளல்ல; உண்மை பொதிந்த, எவரும் மறுக்க ஒண்ணா மெய்யுரைகளே ஆகும். மானுடவியலாரும் தொல்லியல் துறையினரும் ஆய்ந்து கூறியுள்ள ஆய்வு முடிபுகள் பல, தமிழ்க்குடியின் தொன்மையினையும், அக் குடியினர்தம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் தொன்மை, தூய்மை, வளமை, சீர்மை,நீர்மை ஆகியன வற்றையும் எடுத்துக்காட்டும் நற்சான்று களாகத் திகழ்கின்றன. வடபால் இமயமும் தென்பால் குமரியும் எல்லைகளாக அமையப் பெற்றுள்ள இவ் இந்திய நாட்டில், வரலாறு அறியப்பெறும் காலம் முதற்கொண்டு இன்றளவும் வழங்கிய – வழங்கி வருகின்ற மொழிகள் யாவற்றுள்ளும் காலத்தால் மூத்ததும், கவிவளத்தால் முதன்மையானதும் தமிழே.

பழங்காலத்தில் படைக்கப் பெற்ற பைந்தமிழ்நூல்கள் பல இன்று கிடைக்கப் பெறாவிடினும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள நூல்களின் அளவும், நுவல் பொருளும், நூல்நயமும் எண்ணி எண்ணி வியக்கத் தக்கதாய் உள்ளன. இந்த அளவிற்குப் பரந்து விரிந்த இலக்கியப் பரப்பினை முற்றாக, முழுதுற எடுத்துக் காட்டுதல் என்பது எளிய செயலன்று. ஆதலினால் முழுமையான தமிழிலக்கிய வரலாறு இன்றுவரை எழுதப்படவில்லை என்பதே உண்மை ஆகும். தமிழ்மொழியின் இலக்கிய வரலாற்றினை எழுத முயன்றோர் யாவரும் தாமறிந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்களை மட்டுமே சுட்டிச் சென்றனர். எனவே இன்று வரை எழுதப்பெற்றுள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூல்களால் அறியப் பெறும் நூல்தொகை,இம்மொழி பெற்றுள்ள நூல் அளவில் நூறில் ஒரு பங்கு கூட இல்லை என்பதே உண்மை ஆகும். இது இலக்கிய வரலாறு எழுதியோர்தம் குறை அன்று; தமிழ்நூற் பரப்பின் விரிவே முழுமையான காரணமாகும்.

குளம், குட்டை, ஏரி, கிணறு ஆகிய நீர்நிலைகளின் ஆழத்தை அளந்து துல்லியமாகக் கூறமுடியும். நெடுங்கடலின் ஆழத்தைக் கூறுதல் ஒல்லுமோ?

இன்று கிடைக்கப் பெற்றுள்ள பழங்காலத் தமிழ் நூல்கள் யாவும் செய்யுள் வடிவிலேயே இயற்றப் பெற்றுள்ளன. அக்கால அறிவுத் துறைகளான சமயம், இலக்கியம், இலக்கணம், மருத்துவம், தத்துவம், தர்க்கம், சோதிடம், வானியல் முதலானவையும்; கட்டடம், சிற்பம், இசை, கூத்து உள்ளிட்ட நுண்கலைகளின் இலக்கணங்களும் கூட, செய்யுள் வடிவிலேயே இயற்றப் பெற்றுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் நோக்கி அக்காலத்தில் உரைநடையில் நூல்கள் படைக்கப் பெறவில்லை என்றும், பழங்காலத்தில் உரைநடை நூல்வழக்கில் வழங்கப் பெறவில்லை என்றும் எண்ணுதல் சற்றேனும் பொருந்தாது. தொல்காப்பியர், இலக்கியத்தில் உரைநடை பயின்று வந்தமையையும், உரைநடையிலேயே படைக்கப் பெற்ற இலக்கிய வகைகள் வழக்கில் வழங்கியமையையும், தம் நூலில் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். மேலும், சிலப்பதிகாரத்தின் முகப்பில் அமைந்துள்ள உரைப் பகுதி, இலக்கிய ஆக்கத்தில் உரைநடையும் அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப் பெற்றிருந்தது என்பதனை உணர்த்தும் சான்றாக உள்ளது. இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு எழுந்த உரை விளக்கங்களும் அக்காலத்தில் உரைநடையின் இலக்கிய வழக்கினை உணர்த்துகின்றன. சொற்கருக்கம் கருதியே செய்யுள் அக்காலத்தில் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப் பெற்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆங்கிலேயர் அறிமுகப் படுத்திய அச்சுப்பொறி, காகிதத்தாள் முதலான கருவிகளும் கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் முதலான இலக்கிய வகைகளும் தமிழ் உரைநடையின் இலக்கிய வாழ்விற்கு உரமாக அமைந்தன. அதனால் தமிழ் உரைநடை புதிய வேகத்தில் வளர்ந்ததோடு, தமிழ் இலக்கியக்களமும் மேன்மேலும் செழித்து வளர்ந்தது.

சிறுகதை இலக்கியம்

கதை மக்கட் சமுதாயத்திற்கு உரிய மிகப்பழைய சொத்து. இசை பேன்றே கதையும் தாயால் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றது. தாய் தான் குழந்தையாக இருந்தபோது கேட்ட கதையைத் தன் குழந்தைக்குக் கூறுகிறாள். அக் குழந்தை வளர்ந்த பிறகு தான் கேட்ட கதையைத் தன் குழந்தைக்குத் கூறுகிறது. இவ்வாறு வாய்மொழியாகக்

குழந்தைப் பருவம் தொடங்கி முதுமை வரையில் கதை, மனித வாழ்வில் ஏதேனும் ஒரு வகையில் இடம்பெறவே செய்கிறது. இன்பம் துன்பம்; அழகை சிரிப்பு; எளிமை பெருமை; வியப்பு எள்ளல் முதலான பல்வேறு உணர்வுகளின் கலவையாக அமைகின்ற கதைகள் குழந்தைகளை மட்டும் கவர வில்லை; கிழவனையும் கவரவே செய்கின்றது. வாய்மொழி வடிவிலான கதை, மனிதன் பேசத் தொடங்கிய காலத்திலேயே தோன்றி இருக்கக் கூடும். மனிதன் மொழியைப் படைத்து அதில் இலக்கியங்களை உருவாக்கியபோது வாய்மொழியாகக் கேட்ட கதைகள் அவ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறலாயிற்று. கதைகளில் பெரிய கதைகளும் சிறிய கதைகளும் இருந்தன. பெரிய கதைகள் புராணங்களாகவும் இதிகாசங்களாகவும் இலக்கிய வாழ்வு பெற்றன. சிறிய கதைகள் காப்பியங்களில் ஊடு கதைகளாக (கிளைக்கதைகளாக) இடம்பெற்றன. பழந்தமிழ்க் காப்பியங்களின் இடையிடையே பல சிறுகதைகள் கிளைக் கதைகளாகக் காணப்பட்ட போதிலும், சிறுகதைத் தொகுதியாக அமைந்த தனிநூல்கள் பழங்காலத்தில் இருந்தனவாகத் தெரியவில்லை.

ஏறத்தாழ ஓரிரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்த்தான் சிறுகதை என்ற தனி இலக்கிய வகை உலகில் தோன்றியது. இதற்குக் காரணமாக இருந்த பெருமக்கள் எட்கர் ஆலன்போ, கோகோல் போன்ற ஆசிரியர் களாவர். முதன்முதலில் அமெரிக்காவில் தோன்றிப் பின்னர் உலகம் முழுவதும் பரவிய இச்சிறுகதைப் படைப்பு, மேனாட்டினர் தொடர்பால் தமிழிலக்கியத்திலும் வளரலாயிற்று. அன்றியும், பத்திரிகைகள் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த அளவில் உதவி புரிந்தன.

இன்றைய மனிதன் பரபரப்பும், விடுவிடுப்பும் மிக்க சூழ்நிலை நிறைந்த உலகில் வாழ்கிறான். எனவே, அவனது மனநிலைக்கு ஏற்ப, அளவில் சிறியதாகச், சுவையுடன் கூடிய கதையாக அமைந்ததே சிறுகதை. எட்கர் ஆலன் போ (Edgar Allen Poe) என்னும் மேனாட்டறிஞர், “கால் மணியிலிருந்து ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளாகப் படித்து முடிக்கிறாற் போல் சிறுகதை இருக்க வேண்டும்” எனக் கூறுகிறார்.

‘இச்சிறுகதை அரைமணி முதல் இரண்டுமணி நேரத்திற்குள் படித்து முடிக்கக் கூடிய அளவில் அமைதல் வேண்டும். ஏதோ ஒரு சுவைமிக்க நிகழ்ச்சி, மனநிலை, தான் கண்ட காட்சி,

தனி மனிதனது வாழ்க்கை அனுபவம் ஆகியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை மையமாகக் கொண்டு சிறுகதை அமைதல் வேண்டும்' என்றும், 'சிறுகதைகளில் வருணனைக்கு இடம் இருத்தல் கூடாது. சிறுகதையின் தொடக்கத்தில் ஒரு துப்பாக்கி பற்றிக் கூறினால் கதை முடிவதற்குள் அத் துப்பாக்கி வெடித்துவிட வேண்டும்' என்றும் கூறுவர். தேவையான செய்திகள் மட்டுமே சிறுகதையில் இடம்பெற வேண்டும் என்பதே அதன் பொருளாகும்.

அளவில் சிறியதாக இருப்பது மட்டுமே சிறுகதையின் இலக்கணமாகாது. தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு ஆகிய கூறுகளும் அவை ஒன்றோடு ஒன்று நன்கு பிணைக்கப்பட்ட பிணைப்பும் உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். "சிறுகதை குதிரைப்பந்தயம் போலத் தொடக்கமும் முடிவும், விரைவும், வியப்பும், கவையும் நிறைந்து அமைய வேண்டும்" என செட்ஜ்விக் என்பார் கூறியுள்ளார். ஆக, அளவில் சிறியதாகவும், ஒரு நிகழ்வையோ உணர்வையோ விளக்கு வதாகவும், தேவையில்லாத வருணனை அற்றதாகவும், விறுவிறுப்பு உடையதாகவும் அமைவதே சிறுகதையின் இலக்கணம் எனலாம்.

தமிழில் பஞ்சதந்திரக்கதை, மதனகாமராஜன் கதை, விக்ரிமாதித்தன் கதை போன்றவை மிகப் பழமை யானவையே. ஆயினும் அவை அனைத்தும் பல கதைகளின் தொகுப்பாகும். இக்கதைகளின் அமைப்பொழுங்கோடு தற்காலத்திலும் சில கதைத்தொகுப்புகள் படைக்கப் பெற்றன. வீரமாமுனிவர் எழுதிய 'பரமார்த்தகுரு கதை', வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்', மற்றும், 'சகுணசுந்தரி' போன்றவை சிறுகதைத் தொகுப்புக் களே. அவ்வாறே திருமணம் செல்வகேசவராய முதலியாரின் 'அபிநயக்கதைகள்' என்ற நூலையும் இங்குக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்நூலில், 'கற்பாலங்காரம்', 'தனபாலன்' 'கோமளம்', 'சுப்பையர்', 'கிருஷ்ணன்', 'ஆஷாடபூதி' ஆகிய ஆறு சிறுகதைகள் உள்ளன. அவ்வாறே இங்குக் குறிப்பிட வேண்டிய மற்றொரு நூல் மாதவையாவின் 'குசிகர் குட்டிக் கதைகள்' என்பதாகும். இவ்வாறு தொடக்கத்தில் சிறிய கதைகளின் தொகுப்பு நூல்கள் பல வெளிவந்தன. ஆயினும் மேனாட்டாரின் சிறுகதை இலக்கணத்தைத் தழுவி தமிழ் மொழியில் சிறுகதை இலக்கியத்தைத் தோற்றுவித்தவர் வ.வே.சு. ஐயரவர்கள். இவரின், "மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய

கதைகள்', என்னும் நூல் எட்டுச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகும். இவை அனைத்தும் சுவை மிக்கனவாய், அதே சமயம் உணர்ச்சியின் கொந்தளிப்பாய்க் கருத்துப் பெட்டகமாய் விளங்குவன.

தமிழ்ச்சிறுகதையின் தந்தையாகப் போற்றப்பெறும் வ.வே.சு. ஐயர் சிறுகதை இலக்கணம் பற்றிய தெளிந்த அறிவுடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவரின் சிறுகதை படைப்பாற்றல் குறித்து, "அவர் சிறுகதைகளில் ரசபாவமும் பெருநோக்கமும் இருக்க வேண்டும் எனக் கருதினார். இக் கலை வடிவம் தமிழுக்குப் புதிதே என்பது அவர் கருத்து. 'ரீதி புதிதாகையால் சிலருக்கு விளங்காமற் போனாலும் போகலாம்' என்ற அவரது வாசகங்கள் இதை மெய்ப்பிக்கும். பழங்காலக் காவியங்களில் மூழ்கி முக்குளித்த அவர் காவியங்களுக்கு அப்பால் தன்னைத் தனிமைப் படுத்திக் கொண்டு சிறுகதையை 'புதிய ரீதி'யில் அணுகமுடியவில்லை. 'ரீதி புதிது' என்று அவர் கூறினாலும், அவரது கதைகளில் காவியத்தின் நிழற்சாயலே அதிகம் படிந்திருந்தது. நிகழ்ச்சிகளை அமைக்கும் முறையிலும் கதைமாந்தர் படைப்பிலும் அவர் காவியப் போக்கையே தழுவியுள்ளார். அவரது கதைகளில், 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' ஒன்று மட்டுமே தலையாய சிறுகதையாய் வடிவம் கொண்டுள்ளது. புதிதாம் தன்மை வாய்ந்த முதல் தமிழ்ச்சிறுகதை இதுவே." என மா.இராமலிங்கனார் கூறுவது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த மகாகவியான தேசியகவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களும் சிறுகதைகள் பலவற்றைப் படைத்தார். இவர், வங்கக் கவிஞர் தாகூர் எழுதிய சிறுகதைகள் பதினொன்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். மேலும் 'ஆறில் ஒரு பங்கு', 'ஸ்வர்ணகுமாரி', 'பூலோக ரம்பை கதை', 'திண்ம சாஸ்திரி' போன்ற பல சிறுகதைகளைத் தாமே படைத்தும் தந்தார். இவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் சிறுகதை இலக்கியத்தைப் படைத்தனர்.

இன்றளவும் வான்பிறை போன்று வளர்ந்து வருகிற தமிழ்ச்சிறுகதை வரலாற்றைக் கூறும்போது சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உழைத்த இதழ்களைப் பற்றிக் கூறாமல் விட முடியாது. சுமார் 1930 முதல் 1940 வரையிலான காலப் பகுதியில் பல்வேறு இதழ்கள் தமிழ்ச் சிறுகதையை வளர்த்தன. அவற்றுள் மிகவும் குறிப்பிட வேண்டியது **மணிக்கொடி** இதழாகும். "மணிக்கொடியில் மட்டுமே எழுதி மிகச்

சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் ஆனவர் என ஓரிருவரே இருப்பினும் தமிழ்ச்சிறுகதை வளத்திற்கு மணிக்கொடி ஆற்றிய பங்கு சிறப்பிடம் பெறுவதாகும். இக்காலப் பகுதியில் தமிழில் எழுந்த சில சிறுகதைகள், உலகத்துச் சிறந்த சிறுகதைகளோடு போட்டியிடும் தகுதி பெற்றவை எனலாம்” என டாக்டர் இரா.தண்டாயுதம் அவர்களும், “தமிழ்ச்சிறுகதை வரலாற்றில் 1933ஆம் ஆண்டு முதல் 1937ஆம் ஆண்டு முடிய இடைப்பட்ட காலத்தை **மணிக்கொடிக் காலம்** என்று கூறலாம்” என மா.இராமலிங்கம் அவர்களும், “இக்கால இலக்கிய வரலாற்றில் மணிக்கொடி இதழுக்குத் தனியிடம் உண்டு. மணிக்கொடிக் காலத்திற்கு முன் பின் என்று தரம் பிரிப்பதற்கு இது ஓர் அளவுகோலாக இருக்கிறது. பெரும் பரப்பரப்பை ஊட்டக் கூடிய இதழாக இல்லை என்றாலும், முற்போக்கான நிலையில் இக்கால இலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்லப் பெரிதும் உதவி இருக்கின்றது. அதாவது, கலை கலைக்காகவே என்ற நிலையிலிருந்து கலை மக்களுக்காகவே என்ற நிலைக்கே மாற்ற அடி எடுத்து வைத்துள்ளது.” என்று ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ் அவர்களும் கூறுவதிலிருந்து தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு மணிக்கொடி ஆற்றிய பங்களிப்பினை நன்கு அறியலாம்.

மேற்காட்டியவாறு தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சியில் தனக்கெனத் தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ள மணிக்கொடி இதழ், கே.சீனிவாணைப் பொறுப் பாசிரியராகவும் வ.ரா.வைத் துணை ஆசிரியராகவும் கொண்டு 1933ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக வெளிவந்தது. சிறுகதைகளை வெளியிடுவதற் கென்றே ஏற்படுத்தப்பெற்ற இவ்விதழ், புதிய இலக்கியக் கோட்பாடும் விழிப்பும் உடைய ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கி வளர்த்தது. தமிழ்ச்சிறுகதை இலக்கியத்தைச் சமுதாய இலக்கியமாக மாற்றிய பெருமை மணிக்கொடி இதழ்க்கே உரியது.இத்தகு சிறப்புடைய இவ் இதழ் பொருளாதாரச் சிக்கலால் தொடங்கப்பெற்ற ஓர் ஆண்டிற்குள் அதாவது 1934இல் காந்தி என்னும் மற்றொரு இதழுடன் இணைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1936ஆம் ஆண்டு இவ்விதழ் நிறுத்தப்பட்டது.ஓர் ஆண்டு கழித்து 1937இல் மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ் சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே முற்றிலுமாக நிறுத்தப்பட்டது.

மணிக்கொடி இதழில் மிகச்சிறந்த சிறுகதைதளைப் படைத்தவர்கள் பலர்.அவர்களுள் புதுமைப்பித்தன்,

பி.எஸ்.இராமையா, கு.ப.ரா., ந.பிச்சை மூர்த்தி, சி.சு.செல்லப்பா, மௌனி,ந.சிதம்பரசுப்பிரமணியன்,சிட்டி என்ற பெ.கோ.சுந்தரராஜன் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் ஆவர்.

மணிக்கொடி இதழைப் போன்றே சிறுகதை வளர்ச்சியில் பங்காற்றிய இதழ்கள் வேறுசிலவும் உண்டு. அவற்றுள் பிரசண்ட விகடன்,கலைமகள், சுதந்திரச் சங்கு,ஆனந்தவிகடன் முதலானவை இங்குக் குறிப்பிடத் தகுந்தவை ஆகும்.இன்றும் பல்வேறு இதழ்கள் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றன.தலித்தியம்,பெண்ணியம், மார்க்சியம் முதலான கருத்தியல்களை முன்வைத்துப் படைக்கப் பெறும் சிறுகதைகளும் தற்காலத்தில் மிகப் பலவாகப் படைக்கப் பெறுகின்றன.

தொடக்கக் காலம் முதல் தற்காலம் வரையிலான தமிழ்ச்சிறுகதை வரலாற்றில் நீங்கா இடம் பெற்றவர்கள் பலர். அவர்களுள் சிலரைக் குறித்தேனும் அறிய வேண்டுவது அவசியமாகும்.

புதுமைப்பித்தன்

இவரது இயற்பெயர் சொ.விருத்தாசலம் என்பதாகும். இவர் 1906 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்.மணிக்கொடி,காந்தி ஆகிய இதழ்களில் இவரின் சிறுகதைகள் வெளியாயின. புதுமைப்பித்தன் என்னும் புனைபெயருடன் பல சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இவரின் பெயருக்கேற்ப இவர்தம் கதைகள் புதுமைக் கருத்துகள் செறிந்தனவாக இருக்கின்றன. புதிய கருத்து, புதிய வடிவம், புதிய நடை,புதிய உத்தி என இவரின் சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. சமுதாயத்தில் காணப்படும் இழிச் செயல்களை எள்ளி நகையாடுவதும் அதன் மூலம் சமதர்ம சமுதாயம் அமைய இவர் கொண்ட வேட்கையும் இவர்தம் சிறுகதைகளின் கருதுபொருள் எனலாம்.1948இல் மறைந்த இவர் தமது வாழ்நாளான நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளில் தொண்ணூற்றேழு சிறுகதைகளைப் படைத்தார்.மேலும் பல சிறுகதைகளைப் பிற மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்த்தும் உள்ளார்.

இவர்தம் சிறுகதைகளில் “ஆண்மை” என்னும் கதை குறிப்பிடத் தக்கது. அதில் சீமா, ருக்கு ஆகியோர் மிகச் சிறியோராக இருந்த போதே குழந்தைத்திருமண முறையால் கணவன்

மனைவியராக்கப் படுகின்றனர். சீர் வரிசை காரணமாகச் சீமாவின் பெற்றோர்கள் சினம் கொண்டு ருக்குவை தம் வீட்டிற்கு அழைக்கவே இல்லை. ஆனால் சீமாவோ , யாரும் அறியாதவாறு ருக்குவோடு நெருங்கி பழகி வருகிறான். அதன் பயனாய் அவளும் கருவுறுகிறாள். செய்தி ஊரில் பரவ, ஊர் அவமானம் பொறுக்க மாட்டாமல் ருக்கு சென்னையில் திரிகிறாள். எதிர்பாராமல் அவளைச் சந்தித்த சீமா அவளை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறான். இதுவே “ஆண்மை” யெனக் கூறுவதுபோல் கதையை முடிக்கிறார்.

‘கல்யாணி’ என்பது இவரின் மற்றொரு சிறந்த சிறுகதை. கல்யாணி ஒருவனுக்கு இரண்டாம் மனைவியாக வாழ்க்கைப்படுகிறாள். அவனுடன் வாழ்க்கை அவளுக்கு இன்பமாக இல்லை. வேறொருவன் மீது மனம் செல்கிறது. அவன் அவளைத் தன்னோடு வருமாறு அழைக்கிறான். ஆனால் கல்யாணியோ முதலில் குழம்பிப் பின்னர் வரமுடியாது என்று உறுதியாகச் சொல்லுகின்றாள்.

இவ்வாறு இவர்தம் சிறுகதைகள் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைந்துள்ளன. அவை கற்போர் உள்ளத்தை ஈர்த்துச் சமுதாயத்தைச் சீர்படுத்தும் திறம் உடையனவாகும். அவர் இயற்றிய ‘கடவுளும் கந்தசாமியும்’, ‘சாபவிமோசனம்’, ‘சிற்பியின் நரகம்’ போன்றவை சிறுகதை உலகில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றவையாகும். இவர், ‘தமிழ்ச்சிறுகதை மன்னன்’ என அழைக்கப்படுகிறார்.

கு.ப.இராசகோபாலன்

தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியதில் முதலிடம் பெறும் மணிக்கொடி இதழ் மூலம் இனம் காணப்பெற்ற மற்றொரு எழுத்தாளர் கு.ப.இராசகோபாலன் ஆவார். 1902இல் கும்பகோணத்தில் பிறந்த இவர், சிறுகதை உலகில் தமக்கென ஒரு தனித்த அழியாத இடத்தைப் பெற்றவர். இவர் வடமொழி, தெலுங்கு, ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் நல்ல புலமை உடையவர். புதுக்கவிதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் என பல நூல்களைப் படைத்த இவர், எண்பது சிறுகதைகளை எழுதி உள்ளார். ‘காணாமலே காதல்’, ‘புனர்ஜன்மம்’, ‘கனகாம்பரம்’, ‘பெண்’, ‘ஆற்றாமை’, ‘சிறிது வெளிச்சம்’ ஆகிய ஆறுதொகுதி

களாக இவரின் சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவர்தம் சிறுகதைகள் , குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்ப துன்பங்கள், சிக்கல்கள் முதலியவற்றைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் இயல்பு உடையனவாகும். ‘விடியுமா’ என்னும் கதை சென்னை மருத்துவமனையில் மரணத்தருவாயில் படுத்துக் கிடக்கும் தன் கணவனைக் காண அவன் மனைவி புறப்பட்டு வருகிறாள். வரும்போது இரவு முழுவதும் துன்பப்படுகிறாள். அத்துன்பத் திடையே நம்பிக்கை ஒளி சிறிது வீசுகிறது. கடைசியில் பொழுது விடிகிறது. பொழுது விடிந்ததே யொழிய அவளது வாழ்க்கை விடியாமல் போய் விடுகிறது என்ற செய்தியைக் கூறுவதாகும். மேலும் இவர் கதைகளுள் சில, பாலுணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டும் படைக்கப்பட்டன. “திரை” என்ற கதை மணமான தம் தங்கைக்குப் பணிவிடை புரிவதில் இன்பம் காணும் இளம் விதவை பற்றிய சித்திரமாகும். தனிமனித வாழ்வில் நடைபெறும் சிக்கல்களைக் கருவாகக் கொண்டு படைக்கப் பெற்ற இவரின் சிறுகதைகள் தனிச் சிறப்புடையன.

கல்கி

ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னும் இயற்பெயருடைய இவர் நெடுங்காலம் ஆனந்தவிகடன் பணியாற்றினார். பின்னர் “கல்கி” எனத் தாமே ஒரு இதழ் நடத்தத் தொடங்கினார். இவர் சிறுகதை, தொடர்கதை, நவீனம் ஆகிய பல துறைகளிலும் எழுதும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். பாமர மக்களுக்கேற்ற எளிய இனிய நடையில் கதை புனையும் அற்றல் பெற்ற இவர் எழுதிய கதைகள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கருவாகக் கொண்டவை, சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையுடையவர். படிப்போரைச் சிந்தனை செய்ய வைப்பவர். இவர் எழுதிய கதைகளில், ‘கணையாழியின் கனவு’, ‘வீணைபவானி’, ‘கோதாவரியின் தாயார்’ போன்றவை புகழ் பெற்றனவாகும்.

பி.எஸ். ராமையா

‘மணிக்கொடி’ என்னும் பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவர் முந்நாற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளும், மூன்று நாவல்களும், நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய “நட்சத்திரக் குழந்தைகள்” என்பது புகழ்பெற்ற சிறுகதை. இவரது கதைகளில், பரந்த

உலகியல் அனுபவம், ஆழ்ந்த பார்வை, இன்ப துன்பங்களை உள்ளவாறு உணரும் உணர்வு முதலியன நிறைந்து காணப்படும்.

இராஜாஜி

சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலச்சாரியாரின் சிறுகதைகள் சமுதாய முன்னேற்றம் பற்றியவை, அன்னையும் பிதாவும் என்னும் கதையில் “நன்கு படித்து உயர் பதவியைப் பெறுகிறான் ஓர் அரிசன இளைஞன். தனது பெற்றோர்களைப் பாதுகாக்கத் தவறுகிறான்; பின்னர்த் தன் குற்றம் உணர்ந்து வருந்தித் துறவை மேற்கொள்கிறான்” என்ற செய்தி காணப்படுகிறது. இவரது கதைகள் எளிய நடையில் அமைந்தவை. உத்திகள் கையாளாமல் நேர்மையான முறையில் சுவைபடக் கதை சொல்வதில் வல்லவர். இவர்தம் சிறுகதைகள் ‘ராஜாஜி குட்டிக் கதைகள்’ என்னும் பெயரோடு தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன.

கி.வா.ஜகந்நாதன்

கலைமகள் இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர், பல சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய கதைகளுள் ‘மிட்டாய்க்காரன்’, ‘பவளமல்லிகை’ என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர்தம் கதைகளில் பழமையான மரபுகள் புதுமையுடன் ஒளிவீசுவதைக் காணலாம். இவர்களே யன்றித் தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதையாசிரி யர்களில் **தி. ஜானகிராமன்** குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரின் சிறுகதைகளுள், ‘அவலும் உமியும்’ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்தம் கதைகளில் தஞ்சை மாவட்டப் பகுதியின் பேச்சுமொழி காணப்படும். கிராமமும் நகரமும் இணையும் பாங்கையும் காணலாம். இவர்தம் பிற கதைகளில் “சிவப்பு ரிக்ஷா”, “தேவர் குதிரை”, “கோபுர விளக்கு”, “அம்மா வந்தான்” என்பவை சில. “அக்னி சாஸ்திரி” என்பது இவர் தம் சிறுகதைத் தொகுப்பின் பெயர். கவர்ச்சியான நடையில் சிறுகதைகள் எழுதும் திறம் படைத்தவர் **கு. அழகிரிசாமி**. இவர் எழுதிய “தவப்பயன்” “புது உலகம்”, “வரப்பிரசாதம்”, “திரிபுரம்” என்னும் கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர்தம் சிறுகதைகளில் நெல்லை மாவட்டக் கிராமப்பண்பாடு காணப்படும்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிறுகதை அவர்தம் நாடகம் போல ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்துடன் கூடியவை. “செவ்வாழை” சொர்க்கத்தில் நரகம், “பிடிசாம்பல்” போன்ற சிறுகதைகள் அண்ணாவின் கற்பனையால் தோன்றிய செல்வங்கள். சமுதாயச் சீர்திருத்தமே இவர்தம் கதைகட்குக் கரு என்பது மிகையன்று.

ஜெயகாந்தன் தற்காலச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் மக்கள் உள்ளம் கவர்ந்தவர். “விரக்தி”, “இரவில்”, “தாலாட்டு”, “திரிசங்கு சொர்க்கம்” ‘உண்ணாவிரதம்’ என்பவை குறிப்பிடத் தக்கன. சில கதைகளில் மக்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

“தேவன் வருவார்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு குழந்தைகளைப் பற்றியது. வறுமை காரணமாக வாடி வறுமைக்கே பலியாகும் பச்சிளங் குழந்தைகளின் அவலநிலை சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் பயன்படுத்தும் சொற்றொடர்கள் உணர்ச்சியூட்டுபவை.

அறுநூறுக்கு மேலான சிறுகதைகளைப் படைத்தவர் **கோவிமணி சேகரன்**. மேலும், **ரா.கி. ரங்கராஜன்**, **லா.ச. ராமாமிருதம்**, **ஜெகச்சிற்பியன்**, **தாமரைமணாளன்**, **நா. பார்த்தசாரதி**, **பூவை ஆறுமுகம்**, **கலைஞர் கருணாநிதி**, **எ.என். ராகவன்**, **நரசிம்மன்**, **ச.சமுத்திரம்**, **ஆர்.சண்முக சுந்தரம்**, **வல்லிக்கண்ணன்**, **லா.ச.ராமாமிருதம்**, **மு.வரதராசன்**, **கு.அழகிரிசாமி** போன்றவர்களும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

இங்குக் குறிப்பிட்ட ஆடவர்களே யன்றிப் பெண்பாலர்களிலும் பலர் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக விளங்குகின்றனர். எனவே சிறுகதை உலகு பெண்பாலராலும் ஒளி பெற்றது. பெண் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ‘**அநுத்தமா**’, ‘**இலட்சுமி**’, ‘**இராஜம்கிருஷ்ணன்**’, ‘**சரோஜா ராமமூர்த்தி**’, ‘**கோமகள்**’ போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

‘பெண்குரல்’, ‘மலர்கள்’, ‘குறஞ்சித்தேன்’ ‘வளைக்கரம்’ முதலியன ராஜம்கிருஷ்ணனின் படைப்பு களில் ஒரு சில. இவர்தம் சிறுகதைகள், விடுதலைப் போராட்டம், அரசாங்கத் திட்டங்கள், மலைவாழ் குடும்பங்களின் வாழ்க்கை முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தவை. குடும்பப் பெண்களையே பாத்திரமாக வைத்துச் சிறுகதை எழுதுவதில் சிறப்பிடம் பெற்றவர் சரோஜா ராமமூர்த்தியாவார். குடும்பப் பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் இயல்புடையன இவர்தம் சிறுகதைகள்.

புதுமைக்கலை ஆர்வத் துடிப்புமிக்க எழுத்தாளர் கோமகள். “கானல் நீர்” என்னும் சிறுகதையில் “காதல்” கானல் நீராக இருத்தலைச் சுவைபடச் சித்தரித்துள்ளார். சிறுகதைத் துறையில் இன்று ஆண், பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் தொண்டு செய்து வருகின்றனர். **பாமா**, **பூமணி**, **அம்பை** முதலானோர் இங்குக் குறிப்பிடப்பெற வேண்டியவர்கள்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்குள்ளாகத் தமிழ்ச் சிறுகதை அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் உண்மையில் போற்றத் தக்கதாகும்.

புதின இலக்கியம் (நாவல்கள்)

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய புதிய இலக்கிய வகை நாவலாகும். சூடிநட்டய என்னும் இத்தாலிய மொழிச்சொல்லில் இருந்து சூடிநட்ட என்னும் ஆல்கிஸ்சொல் உருவாயிற்று. சூடிநட்டய என்னும் இத்தாலியச் சொல்லிற்குப் புதுமை என்பது பொருளாகும். 1741ஆம் ஆண்டு ரிச்சர்ட்சன் என்பார் 'பாமெலா' என்னும் பெயரில் நூல் ஒன்றை எழுதினார். கடிதப் போக்கில் எழுதப்பெற்ற கதையான அந்நூல் அதற்கு முன்னர் இருந்த இலக்கிய வடிவிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுப் புதுமையாக இருந்தமையால் அப் போக்கிலேயே பலரும் நூல்களைப் படைத்தனர். அவ்வாறு படைக்கப் பெற்ற அவ்விலக்கிய வகை புதுமை என்னும் பொருள்படும்படி சூடிநட்ட என வழங்கப் பெறலாயிற்று. சூடிநட்ட என்னும் இலக்கிய வகையைத் தமிழில் நாவல், நவீனம், புதினம் ஆகிய பெயர்களால் வழங்கி வருகிறோம். மேலை நாட்டார் தொடர்பால் தமிழில் சிறுகதை தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தது போல நாவலும் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

மனிதனுடைய மனம் கதையில் ஆர்வம் காட்டுவதை நாம் காண்கிறோம். நாவல்கள் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சி களையும் மக்களையும் கருவாகக் கொண்டு, அவற்றிற்கு உயிரும் உணர்ச்சியும் ஊட்டிக் கற்பனையாகப் புனையப்படும் இலக்கிய வடிவமாகும்.

இப்புதிய துறையை, முதல் முதலாகத் தமிழிற்கு அறிமுகம் செய்தவர் வேதநாயகம் பிள்ளையாவார். இவர் மாவட்ட நீதிபதியாக விளங்கியவர். ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமை உடையவர். இவர் 1876ஆம் ஆண்டு 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூலே **தமிழின் முதல் நாவல்** என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றது. வேதநாயகம் பிள்ளை தம் படைப்பை, 'வசன காவியம்' என்றே பெயரிட்டு வழங்கினார். நாவல்கள் வாயிலாகத் தம் கருத்தை உணர்த்த விரும்பிய வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய மற்றொரு நாவல், 'சுருணசுந்தரி', என்பதாகும். இவ்விரு நூல்களும் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை, கல்விமுறை, மொழிநிலை, பழக்க வழக்கங்கள், சட்டம், சம்பிரதாயம் முதலான பல்வேறு செய்திகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

வேதநாயகம் பிள்ளையை அடுத்து, 1896ஆம் ஆண்டு

வெளிவந்த 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' என்னும் ராஜம் ஐயரின் நாவல் குறிப்பிடத் தகுந்தது. 1893ஆம் ஆண்டு முதல் 1895ஆம் ஆண்டு வரை விவேகசிந்தாமணி என்னும் இதழில் தொடர்கதையாக வந்த இந்நாவல் பின்னரே நாலாக வெளியிடப்பெற்றது. தமிழில் தொடர்கதையாக வந்த முதல் நாவலான, 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' நகைச்சுவை, தத்துவம், கிராமிய பின்னணி ஆகிய கூறுகளுடன் சிறந்து விளங்குகிறது.

1898இல் வெளிவந்த 'பத்மாவதி சரித்திரம்' மாதையாவின் சிறந்த படைப்பாகும். இம்மூன்று நாவல்களும் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் தோன்றிய தொடக்கக் காலத்தில் அஃதாவது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழில் தோன்றிய சிறந்த நாவல்களாகும். இவைகளையன்றி இதே காலப்பகுதியில் வேறு சில நாவல்களும் தமிழில் படைக்கப்பெற்றன. அவற்றுள் ஒன்றான மிக உயர்ந்த செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்ற 'மதிவாணன்' என்னும் நாவல் பரிதிமாற் கலைஞரின் படைப்பாகும். மேலும் வி.நடராஜ ஐயரின், 'ஞானபூஷணி', வி.எ.கோபாலகிருஷ்ண ஐயரின், 'குணசீலன்', டி.ஜி.நாராயணசாமி பிள்ளையின், 'வினோத சரித்திரம்' ஆகிய நாவல்களும் குறிப்பிடத் தக்கவையே ஆகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அதாவது 1903இல் மாதவையாவின் இரண்டாவது நாவலான 'முத்து மீனாட்சி' என்னும் நாவல் வெளிவந்தது. விதவைத் திருமணத்தை ஆதரித்து எழுதப்பெற்ற இந்நாவல் விதவை மறுமணத்தை வலியுறுத்திய முதல் இந்திய நாவல் எனலாம். இதே நூலாசிரியர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'தில்லைக் கோவிந்தனும்' குறிப்பிட வேண்டிய நாவலாகும். இவரது நாவல்கள் அனைத்தும் சமூக சீர்திருத்தத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டு அமைந்தவை யாகும்.

இதே காலப் பகுதியில், நடேச சாஸ்திரியார் வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலியவற்றிலிருந்து பல நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இவரின் 'மாமி கொலுவானது, கோமளம் குமரியானது', 'திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்' என்பவை குறிப்பிடத் தக்கன. நடேச சாஸ்திரிக்குப் பின் ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் தமிழில் துப்பறியும் நாவல்களும் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தழுவல் நாவல்களும் மட்டுமே படைக்கப்பட்டன. ரெயினால்ட்ஸ், ஹெரெஸ் வால்போல், டோம்ஸ் முதலான மேனாட்டு துப்பறியும் நாவலாசிரியர் களைப் பின்பற்றிப் பலர் தமிழும் துப்பறியும் நாவல்களை எழுதினர்.

துப்பறியும் நாவல்களைப் படைத்தோரில் வடுவூர் துரைசாமி அய்யங்கார், ராஜம் அய்யர், ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், கோதைநாயகி அம்மா, ஜே.ஆர்.ரங்கராஜ் ஆகியோர் குறிப்பிட வேண்டியவர்கள் ஆவர். துப்பறியும் நாவல்கள் மக்களிடையே பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது. அக்காலத்திலேயே ஒரே நாவல் பல பதிப்புகளைப் பெற்றது. முண்டு. ஜே.ஆர்.ரங்கராஜ்வின், 'ராஜம்பாள்' என்னும் துப்பறியும் நாவல் 1936இலேயே இருபத்தேழாம் பதிப்பாக வெளிவந்தமை இங்குக் குறிப்பிடப்பெற வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்தக் காலகட்டத்திலும் ஓரிரு நல்ல நாவல்களும் வெளிவரவே செய்தன. குறிப்பாக வ.ரா.வின் 'விஜயம்', 'சுந்தரி', 'கோதைத் தீவு' ஆகிய நாவல்களைச் சுட்டலாம். விஜயம் – நாவல் விதவையின் மறுமணத்தை வலியுறுத்தும் பொருளில் படைக்கப் பெற்றதாகும். இதே பிரச்சனையை மாதவையாவும் தொட்டு நாவல் ஒன்றைப் படைத்தார் என்பது மேலே சுட்டத்தட்டுள்ளமை இங்கே கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். என்றாலும் வ.ரா.வின் விஜயம்விதவை மறுமணத்தைப் பிரச்சாரமாகவே முன்னிறுத்தியது. இவரின் 'சுந்தரி' என்னும் நாவல் ஒரு நிறந்த கலைப் படைப்பாகும். அதே போன்று இவர் எழுதிய 'கோதைத் தீவு' தமிழில் வந்த முதல் கற்பனையுலக நாவல் (ருவடியீயை அ சூடி எநட) என்பதும் அறிய வேண்டிய செய்தியாகும்.

காந்தியடிகள் வாழ்விலும், அவர் உபதேசித்த நெறிகளிலும் ஈடுபட்டவர் திரு. கே.எஸ். வேங்கடரமணி என்பவர். இவர் 'கிராமியக் கவிஞர்' என்றே அக்காலத்தில் அழைக்கப்பெற்றார். இவர் நம் நாட்டுக் கிராம மக்களின் அவல நிலையைக் கண்டு, அம்மக்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் மீதுர நாவல் எழுத முனைந்தார். இவரின் 'முருகன் ஓர் உழவன்', 'சுந்தன் ஒரு தேசபக்தன்' என்னும் நாவல்கள் கிராமிய மணம் கமழ்பவை ஆகும். இந்நாவல்கள் குறித்து, "இரண்டு நாவல்களும் முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு, பின்னர் தமிழில் வெளிவந்தவை யானாலும், இரண்டும் இருவேறு பின்னணிகளைத் தமிழ்நாவல் உலகுடன் இணைத்தன. இவற்றில் அமைந்துள்ள அரசியல், கிராமியப் பின்னணிகள் பிற்கால நாவல்கள் பலவற்றிற்கு வழிகாட்டின என்றால் அது மிகையாகாது. சலசலவென்ற ஆற்றொ முக்கான நடையில், அருமையான உவமைகளுக் கிடையில், தம்முடைய நாட்டுப் பற்றிற்கும் கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் இந் நாவல்களின் மூலம் இவர் கலைவடிவம்

தந்துள்ளார்." என டாக்டர் இரா.தண்டாயுதம் மதிப்பீடு செய்துள்ளமை இங்கு நினைவுக் கூரத் தக்கது.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் வரலாற்றுப் புதினங்களுக்கு என்றும் அழியாச் சிறப்பைத் தேடித்தந்தவர் கல்கி. இவரைத் **தமிழ்நாட்டின் "வால்டர் ஸ்காட்" என்பார்.** தமிழ் மக்களுக்குத் தொடர்கதை படிப்பதிலும் ஆர்வம் ஊட்டியவர் இவரே. தொடக்கத்தில் இவர் எழுதிய தொடர் கதைகள் 'கள்வனின் காதலி', 'தியாகபூமி' என்பன. பின்னர் 'வீணை பவானி', 'மகுடபதி', 'சோலைமலை இளவரசி' முதலிய நாவல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டன.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கருவாக வைத்து இவர் படைத்த "அலையோசை" என்னும் நாவல் தனிச் சிறப்பை உடையது. இந்நாவல் சாகித்திய அகாடமியின் ஐயாயிரம் ரூபாய் பரிசு பெற்ற நாவலாகும். இந்நாவல் குறித்துக் கல்கி அவர்களே, "நான் எழுதிய நூல்களுக்குள்ளே ஏதாவது ஒன்று ஐம்பது அல்லது நூறு வருஷம் நிலைத்து நிற்கத் தகுதியுடையது என்றால் அது 'அலை ஓசை' தான்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது இந்நாவலின் சிறப்பை உணர்த்தும். முதன்முதலாக வரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டு நாவல் எழுதியவர் கல்கியே. இவரை **தமிழ் வரலாற்று நாவல் துறையின் தந்தை** என்று கூறுவது சாலப் பொருத்தமாகும். இவர் எழுதிய முதல் வரலாற்றுப் புதினம், "பார்த்திபன் கனவு" ஆகும். பல்லவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தை அழகுபடச் சுவையுடன் சித்தரிக்கும் இவரின் மற்றொரு வரலாற்று நாவல், "சிவகாமியின் சபதம்" என்பதாகும். இப்புதினத்தின் தலைமைப் பாத்திரமான சிவகாமி, கல்கியின் கற்பனைப் பாத்திரமே. எனினும் படிப்போர் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெற்றத் தக்க வகையில் இப்பாத்திரத்தைக் கல்கி படைத்துள்ளார்.

பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சிக் காலத்தைத் தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்பார். அச்சோழர்களில் இராசராசன் வரலாற்றைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது, 'பொன்னியின் செல்வன்' என்னும் நாவலாகும். கதை முழுமையிலும் சோழப் பேரரசின் பெருமை கூறப்படுகிறது. நாவலாக இருந்தபோதிலும் பெருங்காப் பியமாகப்போற்றப் படும் பெருமையும் தகுதியும் உடையது இந்நாவல். இவருடைய நடை எளிமையும் இனிமையும் வாய்ந்தது. கல்கியைப் பின்பற்றிப் பலர் வரலாற்று நாவல்களைப் படைத்தனர்; படைத்தும் வருகின்றனர்.

விடுதலை இயக்கத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நாவல் எழுதிப் புகழ் பெற்ற மற்றொரு நாவலாசிரியர் அகிலன். இவர் எழுதிய 'நெஞ்சின் அலைகள்' நேதாஜி சுபாஷ்சந்திரபோஸ் அவர்கள் தலைமையேற்று நடத்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட புதினமாகும். மனப்பண்புகளையும், எழுத்தாளர்களின் போராட்டங்களையும் சித்தரித்துக் காட்டுவது "பாவை விளக்கு" என்னும் புதினமாகும். "சிநேகிதி" என்னும் புதினத்தில் பொருந்தாத் திருமணத்தின் கொடுமைகள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்த சோழப் பேரரசைப் பின்னணியாக வைத்துப் படைக்கப்பட்ட இவரின் வரலாற்றுப்புதினம் 'வேங்கையின் மைந்தன்' என்பது. 'கயல்விழி' பாண்டியர் ஆட்சியையும், 'வெற்றித் திருநகர்' விஜயநகர ஆட்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர் படைத்த வரலாற்றுப் புதினங்கள் ஆகும். இவர் எழுதிய மற்றொரு சமூகநாவலான 'பொன்மலர்' என்னும் நாவல், செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களின் செருக்கையும், செல்வச்செருக்குக் காரணமாகத் தோன்றும் கயமையையும் சித்தரித்துக் காட்டும் சிறந்த நாவலாகும்.

அகிலனின் நாவல்கள், கிறுகதைகள் முதலியவற்றில் காந்தியக் கொள்கைகள் ஒளிவீசக் காணலாம். ஆற்றொழுக்கான நடையையும், கலை மெருகையும், கற்பனை வளத்தையும் இவரின் படைப்புகள் அனைத்திலும் காணலாம். அவரது படைப்புக்களில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் பலதிறப்பட்டவர். போலி வாழ்க்கையையும், பொய்பேசி வாழ்வதையும் சமுதாயத்தி் லிருந்து அறவே நீக்க வேண்டும் என்ற தன் உள்ளுணர்வைத் தன் படைப்புக்களில் தக்க இடங்களில் எடுத்துக் காட்டும் இயல்பு இவரது தனிப் பண்பாகும். இவர் எழுதிய நூல்கள் பல சாகித்திய அகடெமி, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியர் பரிசு முதலிய பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளன.

கோவி மணிசேகரன் சிறுகதைகளுடன் நாவல் பலவும் படைத்துள்ளார். "தவமோ தத்துவமோ?" என்னும் நாவல் திரைப்படவுலகில் புகழ் பெறுவோரைக் குறித்து மக்கள் நம் உள்ளத்திற் கொள்ளும் மயக்கத்தை ஒரு பேராசிரியர் மனைவியின் வாயிலாக எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இவரும் பல வரலாற்றுப் புதினங்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் 'அக்கினிக்கோபம்',

'பீலிவளை', 'செம்பியன் செல்வி' போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கன. இவர் நாவல்கள் இலக்கியத் தரம் உடையன. இவரது நடை, விறுவிறப்பும் மிடுக்கும் வாய்ந்தது.

மகாதேவன் என்னும் இயற்பெயருடைய "தேவன்" ஆனந்தவிகடன் இதழில் "துப்பறியும் சாம்பு" என்னும் தலைப்பில் தொடர்ந்து எழுதியுள்ளார். இவரது படைப்புகள் படிப்போர்க்கு நகைச்சுவை அளித்து அதன் மூலம் சிந்திக்கவும் தூண்டுவனவாகும். இவருடைய படைப்புக்களில் முதன்மையானது 'மிஸ்டர் வேதாந்தம்'. மேலும் இவர், 'கலியாணி', 'ஜஸ்டிஸ் ஜகன்னாதன்' ஆகிய நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். இவையாவும் மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்ற நாவல்களாகும். இவருடைய கதைகளில் வரும் மாந்தர்கள் நடுத்தரக் குடும்பத்தினரேயாவர். அவர்களால் காணப்படும் குறைகளையும் அவர்கள் காணும் கனவுகளையும் எடுத்துக்காட்டுவதில் இவரின் கதைபுனையும் திறன் பளிச்சிடுகிறது.

புதுமைக்கொள்கையிலும், சீர்திருத்தப் பாதையிலும் ஆர்வம் நிரம்பியவர் வ.ரா. அவர் எழுதிய, 'கோதைத்தீவு', 'சுந்தரி' ஆகிய நாவல்களின் சிறப்பு மேலே குறிப்பிடப்பட்டது. இவரைப் பின்பற்றித்தான் அறிஞர் அண்ணா, வேங்கடரமணி ஆகியோர் சீர்திருத்த நாவல்கள் பலவற்றைப் படைத்தனர்.

எல்.வி. வேங்கடராமன் தந்த கற்பனைப் படைப்புக்கள் பல. அவர் எழுதிய நீண்ட கதைகளில் 'நித்தியக்கன்னி' என்பதும் ஒன்று. பாரதத்தில் வரும் ஒரு சிறு பாத்திரம் இவர் தம் கற்பனை வளத்தால் மிகப்பெரியதொரு பாத்திரமாக இந்நாவலில் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டில் நாளும் நிகழ்வறும் நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னணியாக வைத்துப் படிப்போர் உள்ளத்தில் கிளர்ச்சியையும், ஒரு வேகத்தையும், உணர்ச்சியையும் ஊட்டவல்ல நாவல்களைப் படைத்தவர்கள் திரு. கு. இராசவேலும், டாக்டர் மு.வ. அவர்களும் ஆவர். அழகு ஆடுகிறது, 'காதல் தூங்குகிறது', 'காந்தமுள்', 'இளவேனில்', 'மகிழ்மூ' முதலியன இராசவேலுவின் அற்புதப் படைப்புகளாகும்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக விளங்கிய தமிழறிஞர் டாக்டர் மு. வரதராசனார். இவர் படைத்த "அகல்விளக்கு", 'கரித்துண்டு' 'களளோ காவியமோ', 'கயமை'

ஆகிய நாவல்கள் இலக்கிய உலகில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. 'அகல் விளக்கு' பரிசு பெற்ற பெருநாவல் ஆகும்.

ஆனந்தவிகடன் நடத்திய நாவல் போட்டியில் ஐயாயிரம் ரூபாய் பரிசுபெற்ற பெருநாவல் ஜெகச்சிறப்பியன் எழுதிய, 'திருச்சிறீரம்பலம்'. மேலும் இவர், 'நாயகி நற்சோனை', 'ஆலவாய் அழகன்', 'மகரயாழ் மங்கை', 'பத்தினிக் கோட்டம்' முதலிய நாவல்களையும் படைத்துள்ளார்.

சாண்டிலியன், 'குமுதம்' என்னும் இதழில் தொடர்ந்து பல புதினங்களை எழுதியவர். 'யவனராணி', 'கடல் புறா', 'மன்னன் மகள்', 'மலைவாசல்', 'கன்னிமாடம்', 'பல்லவ திலகம்', 'இராஜபேரிகை', 'ஜலதீபம்' முதலியன இவர் படைத்த வரலாற்றுப் புதினங்களாகும். இவர் படிப்பவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் கதை சொல்லும் திறனைக் கைவரப் பெற்றவர்.

அரு. இராமநாதன் எழுதிய 'வீரபாண்டியன் மனைவி', 'அசோகன் காதலி' என்பன உயர்ந்த கருத்துகளை மக்கட்கு எடுத்துரைக்கும் நாவல்கள்.

தீபம் பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. நா. பார்த்தசாரதி நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை எனும் பல்வகை இலக்கியங்களையும் படைக்கும் எழுச்சிமிக்க எழுத்தாளர். இவரது நாவல்களில் 'குறிஞ்சிமலர்', 'பொன்விலங்கு' என்பன குறிப்பிடத் தக்கன. நாவல் துறையில் தமக்கென ஒரு பாணியை அமைத்துக் கொண்டு படைப்புகள் பலவற்றைத் தந்தவர் இவர்.

“கலைமணி” என்னும் புனைபெயர் கொண்டவர் கொத்தமங்கலம் சுப்பு. இவர் எழுதிய நாவல் “தில்லானா மோகனாம்பாள்”. இதனைத் திரைப்படமாகவும் எடுத்துள்ளனர். இந்நாவலில் வரும் நாட்டியராணி மோகனா, நாதசரக் கலைஞன் சண்முகசுந்தரம், வடிவாம்பாள், வைத்தி ஆகியோர் படிப்போர் நெஞ்சில் நிலை பெற்றுவிடும் பாத்திரங்கள்.இத்தகு அருமையான பாத்திரப் படைப்புத் திறனால் இவரின் படைப்புகள் தனித்த சிறப்பினைப் பெற்றன.

சோழுவின் 'நந்தவனம்', ஆர்.வி.யின் 'அணையா விளக்கு' ரசவாதியின் 'ஆதார சுருதி', பி.வி. ஆரின் 'தங்கம்', க.நா. சுப்பிரமணியத்தின் 'ஒருநாள்', ரா.கி. ரங்கராஜனின் 'இது சொர்க்கம்', 'படகு வீடு', விந்தனின் 'பாலும் பழமும்', டி.கே.சீனிவாசனின், 'ஆடும் மாடும்' முதலியன சிறந்த சமுதாய

நாவல்களாகும்.

கல்கி நடத்திய வெள்ளிவிழாப் போட்டியில் உமாசந்திரன் எழுதிய 'முள்ளும் மலரும்', நல்லபெருமாள் எழுதிய 'கல்லுக்குள் ஈரம்', எ.எஸ். ராகவன் எழுதிய 'யாத்திரை' என்னும் நாவல்கள் முதல் இரண்டு மூன்றாம் பரிசுகளைப் பெற்ற பெருமையுடையவை.

அறிஞர் அண்ணாவின் எழுத்தாற்றல் தமிழகம் நன்கு அறிந்தது. சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம், கடிதம் எனப் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளிலும் தடம் பதித்த அண்ணா மிகச்சிறந்த நாவல்களையும் படைத்தளித்துள்ளார். 'பார்வதி பி.ஏ.', 'ரங்கோன் ராதா' ஆகியன சமுதாய சீர்திருத்த நாவல்கள் என்னும் வகையின் முதல் வரிசையில் முதலில் நிற்கும் தகுதி உடையன. திராவிட இயக்கம் தந்த மற்றொரு குறிப்பிடத் தகுந்த நாவலாசிரியர் கலைஞர் கருணாநிதி ஆவார். இவரைப் போல எழுதிக் குவித்தவர்கள் இல்லை என்னும் அளவிற்கு இவரின் படைப்புகள் பலவாக உள்ளன. திரைக்கதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை, கவிதை எனப் பல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்துள்ள இவர் சிறந்த நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். 'வான்கோழி', 'புயல்', 'வெள்ளிக்கிழமை' உள்ளிட்ட சமூக நாவல்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. அவ்வாறே, 'ரோமாபுரி பாண்டியன்', 'பொன்னர் சங்கர்', 'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' உள்ளிட்ட வரலாற்றுப் புதினங்களும் இவரின் அருங்கொடையாகும்.

சமுதாயத்தின் கடைக்கோடி மக்களின் வாழ்க்கையினை இலக்கியப் பதிவாக்கிய பெருமை ஜெயகாந்தனைச் சேரும். இவர் பதினேழு நாவல்களை எழுதியுள்ளார். 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்', 'ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்', 'ரிஷிமூலம்' முதலியன இவரின் சிறந்த நாவல்களாகும்.

தமிழ்நாட்டில் நாவல் கலையை வளர்த்ததில் பெண்களுக்கும் பங்கு உண்டு. “அநுத்தமா” தமிழ்நாட்டின் 'ஜேன் ஆஸ்டின்' என்று போற்றப்படுபவர். இவர் எழுதிய 'மணல் வீடு' நாவல் உயர்ந்தது. ராஜம் கிருஷ்ணனின் 'பெண்குரல்' இலட்சுமியின் 'பெண் மனம்', “காஞ்சனையின் கனவு” முதலிய நாவல்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. சூடாமணி அவர்கள் எழுதிய சிறந்த நாவல்கள், 'மனதுக்கு இனியவள்', 'விடிவை நோக்கி' முதலியனவாகும். மேலும் குமுதினி எழுதிய 'திவான் மகளும்', குகப்பிரியை எழுதிய சந்திரிகாவும் மிகச் சிறந்தவை.

பிறமொழி நாவல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இவர்களில், த.நா. குமாரசாமி, த.நா. சேனாபதி, ரா. வீழிநாதன், சுத்தானந்த பாரதியார் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

படிப்போர்க்குக் குறுகிய நேரத்தில், விறுவிறுப்பையும் சுவையையும் ஊட்டும் நாவல்கள் துப்பறியும் நாவல்கள். இவையே பாமர மக்கள் கூட விரும்பிப் படிக்கும் நாவல்கள், இத்துப்பறியும் நாவல்துறையில் நூற்றுக்கு மேலான நாவல்களை எழுதியவர் மேதாவி.

இத்துப்பறியும் கதைகளில் மனத்தத்துவத்தைப் புகுத்தி எழுதுபவர் தமிழ்வாணன். 'புயல்', 'மாயக்கள்ளன்', 'மர்ம மனிதன்', 'இருள்', 'இருண்ட இரவு', 'கருகிய கடிதம்', 'சங்கர்லால் துப்பறிகிறார்', முதலியன இவர் தம் அரிய படைப்புகள்.

மேலும், சிரஞ்சீவி, வேலன், பி.டி. சாமி, உமாகாந்தன் முதலியோர் துப்பறியும் நாவல் துறையில் நல்ல தொண்டு செய்து வருகின்றனர். திரு. சுஜாதா அவர்கள் விஞ்ஞானப் புதுமைகளைப் புகுத்தித் துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். மேலும் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் பலவும் எழுதிவருகிறார். இவர்கள் தவிர, மெர்க்குரிப் பூக்கள், இரும்புக் குதிரைகள் போன்ற பரிசு பெற்ற நாவல்களை எழுதிவரும் பாலகுமாரன், திரு. வேணுகோபாலன் என்னும் புஷ்பா தங்கதுரை மற்றும் பலரும் தமிழ் நாவல் துறையை மிக்க வளமுடையதாகச் செய்து வருகின்றனர்.

தமிழில் வட்டார நாவல்கள் அண்மைக் காலமாகப் பெருகி வருகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட நில எல்லைக்குள் வாழும் மக்களின் பேச்சுமொழியில் எழுதப்பெறும் இலக்கியங்கள் வட்டார இலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன. வட்டாரமொழியில் அமைந்த முதல் தமிழ் நாவல் 1941இல் வெளிவந்தது. ஆர்.சண்முக சுந்தரம் என்பவர் எழுதிய, 'நாகம்மாள்' என்பதே தமிழில் வந்த முதல் வட்டார நாவலாகும். கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஒரு சிற்றூரைக் களமாகக் கொண்டு அவ்வட்டார மொழியில் படைக்கப்பட்ட அந்நாவல், பிற்காலத்தில் பல வட்டார நாவல்கள் தோன்ற முன்மாதிரியாக அமைந்தது.

கரிசல் வட்டாரமொழியில் இலக்கியங்களைப் படைத்துப் புகழ் பெற்றவர் பொன்னீலன் ஆவார். மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்த, 'புதிய தரிசனங்கள்' என்னும் இவரின் நாவல்

சாகித்திய அகாடமி பரிசினைப் பெற்றதாகும். 'தேடல்', 'ஊற்றில் மலர்ந்தது' ஆகியனவும் வட்டார மொழியில் அமைந்த இவரின் பிற நாவல்களாகும்.

கிராஜ்நாராயணன் வட்டார நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத் தகுந்த பணியாற்றியவர் ஆவார். இவரின், 'கோபல்ல புரத்து மக்கள்', 'பிஞ்சுகள்' ஆகிய நாவல்களும் குறிப்பிடத் தகுந்த வட்டார நாவல்களாகும்.

கொல்லிமலைப்பகுதியைக் களமாகக் கொண்டு அவ்வட்டார மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்து, 'சங்கம்', 'தாகம்', 'பவலாயி', 'சர்க்கரை' ஆகிய நாவல்களைப் படைத்துப் புகழ் பெற்றவர் கு.சின்னப்ப பாரதி. இவர்களைப் போன்றே சா.கந்தசாமி, தோப்பில் முகமது மீரான், மேலாண்மை பொன்னுசாமி, நாஞ்சில்நாடன், பூமணி, சோலை சுந்தரபெருமாள் ஆகியோரும் குறிப்பிடத் தகுந்த வட்டார நாவலாசிரியர்கள் ஆவர்.

நிகழ்காலத்தில் வட்டார நாவல் இலக்கியம் படைப்போரில் வளர்ந்து வரும் படைப்பாளியாகத் திகழும் முகிலை இராசபாண்டியன், கன்னியா குமரி வட்டார நாவல்கள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். 'அலைகளின் காலம்' சென்ற நூற்றாண்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்த தோள்சீலைப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற நாவலாகும். 'அடுத்தடுத்து நான்கு வீடுகள்', 'தேரி மணல்' 'போகிற வழி' ஆகியன இவரின் பிற நாவல்கள் ஆகும்.

இவர்களே யன்றி வேறுபலரும் நாவல்கள் பலவற்றைப் படைத்து வருகின்றனர்.

இசைத்தமிழ் வளர்ச்சி

தேனினும் இனிய நம் செந்தமிழ்மொழி "முத்தமிழ்" என வழங்குவது யாவரும் அறிந்த ஒன்று. முத்தமிழாவன : இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்பன. இவற்றுள் இசைத்தமிழ் பற்றிய செய்திகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

"இசை" என்ற சொல், "இசைவிப்பது", "வசப்படுப்பது", "ஆட கொள்ளப் படுவது" எனப் பல பொருள் தருவதாகும். பாடுவோரையும் கேட்போரையும் இசைவிக்கும் அற்றல் வாய்ந்தது இசை. இறைவனே இசை வடிவமாக உள்ளார் என்பதை, "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்" எனவரும்

தேவார்பாடல் உணர்த்துகிறது. “ஓசை ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே” என்பது அப்பர் அருள்வாக்கு.

இசைக்கு வசமாகாத உயிர்களே உலகில் இல்லை, கொடிய விலங்குகளையும், நச்சுத் தன்மைமிக்க கொடிய பாம்புகளையும் இசை வசப்படுத்தி விடுகிறது. இதன் பெருமையை ஆனாய் நாயனார் புராணத்தில் சேக்கிழார் அழகுறக் கூறியுள்ளார். “இசையில் வசப்படுத்தும்முள் பகைமை கொள்ளும் இயல்புடைய அரியும் கரியும் அருகருகே நின்றன. புலியும் புல்வாயும் புலன் அடங்கி ஒன்றி நின்றன. மயிலும் பாம்பும் பகை மறந்து அருகருகே ஆடி நின்றன” எனக் கூறுகிறார். கண்ணன் குழலாதிப் பல இடங்களிலும் சென்று மேய்ந்துகொண்டிருந்த பசுக் கூட்டங்களை ஓரிடத்திற் கூடச் செய்தார் என்ற செய்தியை, “ஆக்குவித்தார் குழலால் அரங்கேசனார்” என்று வரும் அடி உணர்த்துகின்றது. இக்காரணத்தாற் போலும் இசைத் தமிழ் முத்தமிழுள் நடு நாயகமாக அமைந்தது எனவும் கூறலாம். இலக்கிய நூல்கள் யாவும் இசைத் தமிழிலேயே இயன்றுள்ளன.

பழந்தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் இசை பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. எழுத்ததிகாரத்திலுள்ள,

அளபிறந்து உயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்

உள என மொழிப; இசையொடு சிவனிய

நரம்பின மறைய என்மனார் புலவர்

என்னும் நூற்பா, எழுத்துக்கள் தமக்குரிய ஓசையில் மிக்கு ஒலிக்கும் இடம் பற்றிக் கூறுவதாகும். இதனால் இசையின் பழமையை நாம் அறியலாம்.

அகத்திணைக்குரிய ஐந்து திணைகளின் கருப்பொருள் பற்றிக் கூறும் நூற்பாவிலும் ஒவ்வொரு திணைக்கும் யாழும் பண்ணும் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். சங்க நூல்களில் ஒன்றாகிய பரிபாடல் முழுமையும் இசைப்பாடல்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இறையனார் களவியலுரை என்னும் நூலில், “... எழுபது பரிபாடலும், கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும் என இத்தொடக்கத்தன” என வரும் தொடர்களும் இசைத்தமிழின் சிறப்பைக் காட்டுவனவாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தே காணப்படும் வேட்டுவ வரி, கானல் வரி, குன்றக்குரவை, ஆய்ச்சியர் குரவை முதலியனவும் இசைப் பாடல்களே. இந்நூலுக்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார், தம் உரையில், “இசைத் தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகும்

பிறவும், தேவ இருடி நாரதன் செய்த பஞ்சபாரதீயமும் முதலாக உள்ள தொன்னூல்கள் இறந்தன” என்று கூறுகின்றார்.

இன்று நமக்கு கிடைக்கும் இசை பற்றிய குறிப்புகளில் மிகப் பழமையானவை பரிபாடலில் காணப்படும் இசைக் குறிப்புகளேயாகும். பரிபாடலில் பல இன்று கிடைக்கப் பெறவில்லை. நமக்குக் கிடைத்துள்ளவை இருபத்திரண்டு பாடல்கள் மட்டுமே. இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றன் கீழும், அப்பாடலைப் பாடியவர் பெயர், இசை வகுத்தவர் பெயர், யாழ், செந்துறை, வண்ணம், தூக்கு முதலிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் வகுத்தெழுதிய முறையும் அம்முறை பற்றிய இசைக் குறிப்பும் இக்காலத்தே கிடைக்கவில்லை.

கிடைத்துள்ள நூல்கள் வாயிலாகப் பண்டைத் தமிழிசை மரபு, குழல், யாழ் முதலிய இசைக்கருவிகள், இசைபாடும் முறை முதலியனவற்றை அறிந்து கொள்கிறோம். சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவைப் பாடல்கள் பழந் தமிழிசையின் நுட்பத்தை நன்கு விளக்குகின்றன.

பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தில் நம் தமிழ்நாட்டில் சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. முதல் மூவர் பாடியவை தேவாரம் எனப்படுகிறது. அம்மூவரும் ‘நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தர்’ ‘தாண்டகவேந்தர்’, ‘தம்பிரான் தோழர்’ என முறையே அழைக்கப்பட்டனர். தேவாரம் என்ற தொடருக்கே தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல்கள் என்பது பொருள். மாணிக்கவாசகர் பாடியவை திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய நூல்களாகும். திருவாசகத்தில் உள்ள அம்மானை, சாழல், திருக்கோத்தும்பி முதலியனவும் இசைப் பாடல்களே. தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் அக்காலத்தில் இன்னிசையோடு ஒதப்பட்டு வந்தன என்ற செய்தி கல்வெட்டால் தெரிய வருகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங் களைத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவர்தம் மனைவியார் மதங்க சூளாமணியாரும் யாழில் இசையுடன் பாடிப் பரவினர் என்ற செய்தி பெரிய புராணத்தால் அறியப்படுகின்றது. இன்றும் தேவார, திருவாசகங்களைப் பண்ணோடு ஒதுவதைத் திருக்கோயில்களில் காணலாம்.

பல்லவர் காலத்தே வளரத் தொடங்கிய இசைத்தமிழ் நாயக்க மன்னர் காலத்தில் பல்வேறு வகையாக வளர்ந்தது. கிபி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அருணகிரிநாதர் சந்தப் பாடல்களால் அமைந்த திருப்புகழ் என்னும் நூலை இயற்றியருளினார். தியாகையர் பாடிய சாகித்தியங்களைப் போன்றே சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் தமிழில் “இராம நாடகம்” என்னும் இசை நூலை யாத்தார். கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் “நந்தனார் கீர்த்தனை” என்னும் நூலை இயற்றினார்.

முத்துத்தாண்டவரும் நெஞ்சை உருக வைக்கும் கீர்த்தனைகள் பல இயற்றி இசைத் தமிழுக்கு ஆக்கம் தேடினார்.

இசைத் தமிழுலகிற்குப் பெருந் தொண்டாற்றி யவர்களில் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர், கனம் கிருஷ்ணய்யர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், அபிராமிபட்டர், மகாவைத்தியநாதய்யர், மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை, அண்ணாமலைரெட்டியார், வடலூர் இராமலிங்க வள்ளல் ஆகியோர் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றவர்கள்.

தற்காலமாகிய இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் என்பவர் “கண்ணாமிர்த சாகரம்” என்னும் இசைத் தமிழ் நூல் ஒன்று இயற்றினார். அஃது இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிவதாகும். விபுலானந்த அடிகளார் என்னும் பெரியார் சங்கால நூல்களை ஆய்ந்து, அவற்றுள் கூறப்பட்ட இசை நுணுக்கங்களையும் கண்டறிந்து, அவற்றைத் தொகுத்து, ‘யாழ்நூல்’ என்ற ஓர் அரிய நூலை வெளியிட்டார்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, பாரதிதாசன், நாமக்கல் ராமலிங்கம் பிள்ளை போன்றவர்கள் இசைத் தமிழ்ப் பாடல்கள் பல இயற்றியுள்ளனர். கவிஞர்களில் யோகி சுத்தானந்த பாரதியார், குகன், என்.எஸ். சிதம்பரம், கண்ணதாசன் போன்றவர்கள் தமிழிசைப் பாடல்கள் பல பாடித் தமிழிசையை இசைத்தமிழை வளர்த்து வந்தனர். ஆனால், தமிழிசைக்கு மீண்டும் புத்துயிர் கொடுத்துத் தமிழிசை இயக்கத்தை நிறுவிடவர் இராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள். 1943 இல் தொடங்கப்பெற்ற தமிழிசை இயக்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் சர். கீ.ஓ. சண்முகம் செட்டியார் அவர்களும், கோவை திரு இ.கு. இரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களும்ாவர். தொடக்க காலத்தில் தமிழிசைக்குப் பல இடையூறுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் அவற்றை வென்று பீடு நடையுடன் இன்று விளங்குகின்றது. இன்று ஆண்டுதோறும், சென்னையில் தமிழிசை விழா தக்கார் தலைமையில் நடைபெற்று வருகின்றது. தற்போது மதுரையிலும் தமிழிசைச் சங்கம் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இத்தமிழிசை வளர்ச்சிக்கு இராஜா சர். அவர்களது வழித்தோன்றல்களும் நல்ல பணிபுரிந்து வருகின்றனர். பண்ணாராய்ச்சியும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழிசைப் பாடல் தொகுதிகள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளது. அங்குத் தமிழிசைக் கல்லூரி ஒன்று இயங்கி வருகின்றது. இவ்வாறு இன்று தமிழிசை நன்கு வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது பாராட்டத் தக்க ஒன்றாகும்.

நாடகத் தமிழ்

தமிழின் முப்பிரிவுகளில் ஒன்று நாடகத் தமிழ். நாடகம் என்ற சொல் தமிழ்மொழியில் மிகப் பழங்காலந் தொட்டே வழங்குவது. பழம்பெரும் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில், “நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கு”, என்ற தொடர் காணப் படுகின்றது.

சிலப்பதிகார நூலுக்கு உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் தமது உரையில் “நாடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலான தொன்னூல்கள் இருந்தன”, எனக் கூறியுள்ளார்.

சங்கப்பாடல்களிலுள்ள அகத்துறைப் பாடல்கள் அனைத்தும் நாடகக் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளன. சிறப்பாகக் கலித்தொகைப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு ஓரங்க நாடகம் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை. தமிழ்மொழியில் முதன்முதலாகத் தோன்றிய காப்பியமே (சிலப்பதிகாரம்) நாடகக்காப்பியமாக உள்ளது. எனவே நாடகத்தைப் பழந்தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பது நன்கு விளங்கும்.

“”நாடகத்தமிழ்” என்ற ஒரு பிரிவு தமிழ்மொழியில் இருப்பது போல் உலகிலுள்ள மற்றெந்த மொழிகளிலும் இல்லை; ஆகவே நாடகத்தமிழ் என்பது தமிழ்மொழி ஒன்றற்கே உரிய சிறந்த செல்வமாகும் என நாடகத் தந்தை பம்மல் சம்பந்த முதலியார் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கது.

ஒருவரிடம் செல்வம் வந்து நீங்குதற்கு உவமையாகத் திருவள்ளுவர், கூத்தாட்டவைக்கண் மக்கட்குழாம் கூடிக் கலைதலைக் கூறுகின்றார். கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினராகக் கருதப்படும் மாணிக்கவாசகர் “நாடகத்தால் உன்னடியார்போல் நடித்து” எனத் திருச்சதகத்தில் கூறுவதும் அறியத்தக்கது. இவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ந்துவந்த நாடகம் பௌத்த சமண சமயத் தொடர்பால் ஆதிக்கத்தால் தடைப்பட்டது.

பல்லவர் காலத்துக்குப்பின் வந்த சோழப் பேரரசர்களது வரலாற்றை அக்காலக் கவிஞர்கள் இசை நாடகமாக அமைத்தனர். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட நாடகங்களில் ஒன்று, ‘இராஜராஜ விஜயம்’ என்பது. கி.பி. 1119 ஆம் ஆண்டில் கமலாலய பட்டர் என்பார், ‘பூம்புலியூர் நாடகம்’ என்னும் நாடக நூல் ஒன்றை ஆக்கித் தந்தார்.

கோயில்களில் பல நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டும் வந்தன என்பது கல்வெட்டுகளினால் அறிய முடிகின்றது. ஆனால் அந்நாடகங்களில் ஒன்றேனும் இப்போது நமக்குக் கிடைப்பது இல்லை. எனவே தமிழ்நாட்டில் முதன்முதல் நடிப்பதற்கேற்ற முறையில் நாடகங்கள் தோன்றிய காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குச் சிறிது முற்பட்ட காலம் எனலாம்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் குறவஞ்சி, பள்ளு, நொண்டி நாடகம் முதலான நாடகங்கள் தோன்றின. திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இயற்றிய திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியும், மாரிமுத்துப் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நொண்டி நாடகமும், ஆசிரியர் பெயர் அறிய இயலாத முக்கூடற்பள்ளும் இவ்வகையில் சிறந்தனவாகும், இவை யாவும் சமுதாயத்தின் அடிப்படையாக விளங்குவோரும், ஆனால் மிகப் பின் தங்கிய நிலையில் வாழ்வோருமாகிய பாமரமக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் அருணாசலக் கவிராயரது “இராம நாடகமும்”, “அஜோமுகி’ நாடகமும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் இயற்றிய நந்தனார் கீர்த்தனையும்”, ‘இயற்பகை நாயனார் நாடகமும்’ தோன்றின. இவ்வாறு ஓரளவு தோன்றிய நாடகக் கலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் செழித்து வளரத் தொடங்கியது. இந்த நூற்றாண்டில் மட்டும் ஏறத்தாழ 500 நாடகங்கள் தோன்றின என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

1801 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் தமிழ் நாடக உலகில் மற்றொரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. து.தா. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் என்னும் பெரியார் நாடக உலகில் நுழைந்தார். அவர் பழைய நாடகங்களை ஒழுங்குபடுத்திப் புதிய நாடகங்கள் பலவற்றைத் தாமே எழுதித் தாமே நடித்தும், தமிழ் நாடகக் கலைக்கு மகத்தான சேவை புரிந்தார்.

: கி.பி. 1855 ஆம் ஆண்டில் ஆலப்புழையிற் பிறந்தவரான பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தமிழில் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் எழுதிய நாடகநூல் மனோன்மனீயம் என்பதாகும். லார்டு லிட்டன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “இரகசியவழி’ என்னும் நூலைத் தழுவின இயற்றப் பெற்ற இந்நாடக நூல் நடித்தற்கும் படித்து மகிழ்தற்கும் ஏற்ற ஒன்று. நாடகக் காப்பிய உலகில் தனிச் சிறப்பிடம் பெற்ற நூலாக இது திகழ்கிறது..

இந்நூலைப் பின்பற்றிப் பிற்காலத்தே பல நாடக நூல்கள் எழுந்துள்ளன.

தமிழ் மொழியின் மீது தணியாக்காததுதலையரான வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் தம் பெயரையே ‘பரிதிமாற் கலைஞர்’ எனத் தூய தமிழில் மாற்றியமைத்துக் கொண்டார். நலிந்து கிடந்த நாடகத் தமிழானது புத்துயிர் பெற வேண்டும் என விரும்பிய அவர் ‘நாடக இயல்’ என்னும் அரிய நாடக இலக்கண நூல் ஒன்றை இயற்றினார். இவர் எழுதிய நாடகங்கள் ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம், மதிவாணன் என்பனவாகும்.

இப்பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நாடகங்களை, நாடோடிக் கற்பனை நாடகங்கள், புராண இதிகாச நாடகங்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள் எனப் பல வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். காசிவிசுவநாத முதலியார் எழுதிய ‘டம்பாச்சாரி விலாசம்’ என்னும் நாடகம் தமிழ்மொழியில் முதன்முதலில் தோன்றிய சீர்திருத்த நாடகம் எனலாம்.

மேலும் இந்நூற்றாண்டில் முகமதியர்களும், கிறித்தவர்களும் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு ஒரு சில நாடகங்களை எழுதினர். ‘அப்பாஸ் நாடகம்’ ‘அல்லாபாஷா நாடகம்’ என்பனவும், வேதநாயக சாஸ்திரியார் இயற்றிய ‘ஞானத்தச்சன்’, முத்துநாயக்கர் இயற்றிய ‘ஞானசௌந்தரியம்மாள்’ என்ற நாடகமும் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும்.

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் மேனாட்டுக் கல்வி தொடங்கிய காலம் ஆதலால் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் பல தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்தன. சலசலோசனச் செட்டியார் என்பவர் “சிம்பலின்’ என்னும் நாடகத்தைச் “சரசாங்கி’ என்ற பெயரால் வெளியிட்டார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், ‘ரோமியோ ஜூலியட்’, ‘ஒதெல்லோ’ போன்ற நாடகங்களை நல்ல தமிழ் நாடகங்களாக மொழிபெயர்த்த தருளினார். 1876 ஆம் ஆண்டில், முதன் முதலாக வெளிவந்த உரைநடை நாடகம், ‘பிரதாபசுந்திர விலாசம்’ என்பதாகும். இதனை எழுதியவர் திரு. இராமசாமிராஜா என்பவர்.

‘தமிழ் நாடகத் தந்தை’ எனப் பலராலும் புகழப் பெற்ற திரு. சம்பந்த முதலியார் கி.பி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த பெரியார். இவர் உரைநடையில் எண்ணற்ற பல நாடகங்களை

எழுதித் தமிழ் நாடகக் கலைக்குப் புத்துயிரும், புத்துணர்வும் அளித்தார். இவர் 'சுகுண விலாச சபை' என்ற நாடகச் சபை ஒன்றைச் சென்னையில் நிறுவினார். இவர் எழுதிய நாடகங்களில் "மனோகரா", 'லீலாவதி', 'சுலோசனா' போன்றவை அழியாப் புகழ் பெற்றவை. "மனோகரா" என்னும் நாடகம் ஏறத்தாழ எழுபது அண்டுகளாக நாடகமேடையில் நடிக்கப் பெற்று வரும் அரிய படைப்பாகும். 'லீலாவதி' என்னும் நாடகமே, முதன்முதலில் தமிழில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்ற உரைநடை நாடகமாகும். இவரது நாடகங்கள் அமெச்சூர் சபை, தொழில் முறைச் சபைகள் ஆகியவற்றால் நடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. காலஞ்சென்ற சர்.ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார், நாவலராக விளங்கிய சத்தியமூர்த்தி, சர்.சி.பி. இராமசாமி அய்யர் போன்ற பெரியவர்களை நடிக்கச் செய்த பெருமை முதலியாரவர்களையே சாரும். பாட்டே இல்லாமல் நாடகங்களை நடிக்கலாம் என்பதை முதன்முதலாகத் தமிழ் உலகிற்கு உணர்த்திய பெருந்தகை இவரே. துன்பியலாகவும் நாடகம் அமையலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டியவரும் இவரே. தமிழ் நாடக உலகம் இவரைத் "தமிழ் நாடகத் தந்தை" என்றும், திரு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகளை, 'தமிழ்நாடகத் தலைமையாசிரியர்' என்றும் பாராட்டுகிறது.

இன்று நாடகசபைகள் பல தமிழ்நாட்டில் தோன்றி நாடகக் கலையை நல்ல முறையில் வளர்த்து வருகின்றன. திரு சகஸ்ரநாமம் "சேவா ஸ்டேஜ்" என்ற ஒன்றை நிறுவிப் பல நாடகங்களில் நடித்து வந்தது யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அச்சபையார் நடிக்கும் நாடகங்களில் குறிப்பிடத் தக்கவை திரு. பி.எஸ். ராமையா அவர்கள் எழுதியுள்ள 'தேரோட்டிமகன்', 'தில்லை நாயகம்', 'பிரசிடெண்ட் பஞ்சாட்சரம்' முதலியனவாகும்.

திரைப்பட இயக்குநர் திரு. பாலசந்தர் எழுதிய நாடகங்களில் "சர்வர் சுந்தரம்", 'மெழுகுவர்த்தி', 'நாணல்' 'மேஜர் சந்திரகாந்த்' என்பவை குறிப்பிடத் தக்கன. எஸ்.டி. சுந்தரம் இயற்றிய நாடகங்களில் 'கவியின் கனவு' என்பது மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும்.

நாடக மேடையில் பெரும் புகழ் பெற்றவர்களில் நவாப் இராசமாணிக்கம், டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். 'ஒளவையார்', 'இராசராசசோழன்', 'முள்ளில் ரோஜா', 'சிவகாமியின் சபதம்' போன்ற நாடகங்கள் டி.கே.எஸ்.

சகோதரர்களால் நடிக்கப் பெற்றவை. நவாப் இராசமாணிக்கம் குழுவினர் நடித்த நாடகங்களில், 'பக்த இராமதாஸ்', 'சம்பூர்ண ராமாயணம்', 'இயேசு கிறிஸ்து' ஆகியவை சிறந்தனவாம்.

மனோகர் குழுவினர் நடித்த, 'இலங்கேஸ்வரன்', 'சாணக்கிய சபதம்', 'துரோணர்', 'சுக்ராச்சாரியார்' போன்ற நாடகங்கள் சிறந்தனவாகும்.

நடிகர் திலகம் சிவாஜி நாடக மன்றத்தாரும் நாடக வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அக்குழுவினர் நடித்த நாடகங்களில் 'வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன்', 'நீதியின் நிழல்', 'தேன் கூடு', 'தங்கப் பதக்கம்', 'இன்ஸ்பெக்டர் மனைவி' போன்றவை முக்கியமானவை ஆகும்.

எம்.ஜி.ஆர். நாடக மன்றம், 'அட்வகேட் அமரன்', 'சுமைதாங்கி', 'இன்பக் கனவு' முதலிய நாடகங்களை நடத்திப் புகழீட்டிற்று. டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்கள், 'மனைவியின் உரிமை' என்ற நாடகத்தையும், டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள், 'பச்சையப்பன்' என்ற நாடகத்தையும் இலக்கியச் சுவைபட எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர்.

டாக்டர். சி. என். அண்ணாத்துரை எழுதிய 'வேலைக்காரி', 'ஓர் இரவு' என்ற நாடகங்களும், கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் எழுதியுள்ள 'மணி மகுடம்', 'புதுவெள்ளம்' போன்ற நாடகங்களும் பகுத்தறிவுப் பிரச்சார நாடகங்களாகும். கோமதி சுவாமி நாதன் என்பவர் ஓரங்க நாடகங்கள் பல எழுதியுள்ளார்.

இவையே அன்றிப் பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் "மிருச்ச கடிகம்" என்னும் வடமொழி நாடகத்தை 'மண்ணியல் சிறு தேர்' என்று அழகு தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மறைமலை அடிகளார் "சாகுந்தலத்தை" மொழிபெயர்த்தார். திரு. திரவியம் இப் சென் நாடகங்களையும் திரு. மகராசன் அவர்கள் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களையும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளனர். இத்துறையில் எஸ்.எல்.டி என்ற நிறுவனம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றது.

இவ்வாறு நாடகக்கலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வளரத் தொடங்கி இன்று உயர்நிலையை அடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உரைநடை வளர்ச்சி

தேனினும் இனிய செந்தமிழ் மொழியின் உரைநடை வளர்ச்சியை எண்ணி யெண்ணி மகிழ்தற்குரிய நிலை தற்காலத்திலுண்டு. ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்தொழியாமல் தன் சீரிளமைத் திறத்தோடு விளங்கும் தமிழ்மொழியின் உரைநடையை வளர்த்தவர்கள் பல பெரியோர்களாவர். உரைநடையெழுதும் பழக்கம் பழந்தமிழ் மக்களுக்குண்டு. ஆனால் இன்றுள்ள வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இல்லாக் காணரத்தால் தமிழ் உரைநடை செழித்து வளர இடமில்லாமற் போயிற்று. மேலும் எதையும் மனனம் செய்யும் பழக்கம் தமிழரிடையே பரவியதால், எதுகையும் மோனையும் சுருங்கச் சொல்லும் இயல்புமுடைய செய்யுள் நடையையே பெரிதும் வளர்த்தனர். தொல்காப்பியர் அடிவரையறையின்றி வரும் செய்யுள் என்ற பெயரில் உரைநடை வழக்கைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயின் பழங்கால உரைநடையைச் செய்யுள் வகைகளுள் ஒன்றாகவே எண்ணினர் என்பதை உணரலாம். இக்கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கேற்பப் பழந்தமிழ் நூல்களின் உரைப்பகுதிகளெல்லாம் இலக்கிய நயத்தோடும், எதுகை மோனைகளோடும் செய்யுள் போலவே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை என்ற இரு நூல்களையும், உரை இடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாகக் குறிப்பர். ஆனால் அவையிரண்டும் இன்று கிடைக்கவில்லை. இன்று நம்மிடையே நின்று வாழும் சிலப்பதிகாரம், உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாக உள்ளது.

இறையனார் களவியல் உரை சிறந்த தமிழ் உரை நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாய் உள்ளது. உரைநடை வேந்தர் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் நக்கீரரது உரை, வாய்வழிச் செய்தியாய் ஒன்பது தலைமுறைகளைக் கடந்து நீலகண்டனார் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இவ்வுரை வாக்கியங்கள் நீண்டனவாய் இலக்கிய நயம் மிகுந்தனவாயுள்ளன. சோழர்கள் காலத்தில் பல உரையாசிரியர்கள் தோன்றி உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உதவினர். அவர்களுள் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர் போன்ற பெருமக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய பெருமக்கள் தங்களது இலக்கியப் பயிற்சியை மேற்கோள் வாயிலாகக் காட்டியுள்ளனர். நச்சினார்க்கினியர் பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சிந்தாமணி

முதலிய நூல்களுக்கு உரையெழுதியுள்ளார். பேராசிரியர் குறுந்தொகைக்கும், திருக்கோவை யாருக்கும் உரையெழுதியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் அழகியதொரு உரையை எழுதியுள்ளார். இவையெல்லாம் உரைநடைத் தோற்றத்திற்கு வழிகோலின என்றே கூறலாம். ஆயினும் மேனாட்டார் தொடர்பே உரைநடை பெரியதாய்த் தனியிலக்கியப் பிரிவாய் வளரத் துணை புரிந்தது.

மேனாட்டுக் கிருத்துவர்கள் தம் சமயத்தைப் பரப்புவதற்குத் தமிழ் கற்பது இன்றிமையாதது என உணர்ந்து கற்றதுடன் அச்சப் பொறிகளையும் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்து உரைநடை நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். முதலிற் தோன்றிய உரைநடை நூல்களெல்லாம் இயேசு சமயப் பிரசாரத்தைச் செய்வதற்காகவே தோன்றின. 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்னும் நூல், கி.பி. 1577இல் கொல்லத்தில் அச்சாகியது. தமிழ், இந்திய மொழிகளுள் முதன்முதலில் அச்சேறிய மொழியாய் மட்டுமல்லாமல், உரைநடை நூல்களையும் பெற்றதாகும்.

தமிழ் உரைநடையின் தந்தையெனப் போற்றப்படும் இத்தாலிய நாட்டுப் பெரியார் 'வீரமாமுனிவர்' தமிழுக்குச் சிறந்த தொண்டு ஆற்றினார். தத்துவ உண்மைகளைத் தமிழ் உரைநடையில் எழுதி உணர்த்தினார். வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம் முதலியன எழுதியுள்ளார். இவை இலக்கியத் தமிழில் அமைந்தனவாயுள்ளன. தமிழில் நகைச்சுவை இலக்கியம் என்ற முறையில் "பரமார்த்த குரு கதை" என்னும் நகைச்சுவை நூலை எழுதினார். தமிழ் உரைநடை உலகு இவருக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மேனாட்டார் தமிழகத்தில் பல கல்வி நிலையங்களைத் தோற்றுவித்தனர். அத்துடனில்லாமல் எளிய தமிழ் உரைநடை நூல் எழுதுபவர்க்குப் பரிசுகள் கொடுத்து ஊக்குவித்தனர். எனவே பல உரைநடை நூல்கள் தமிழ்மொழியில் வெளிவந்தன. மேலும் கிறித்துவ சமயப் பிரச்சாரத்திற்காகப் பல உரைநடை நூல்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டனர். இதன் காரணமாக எழுச்சியுற்ற இந்து சமயத்தினர் தங்கள் சமயத்திற்குரிய கதைகளையும், புராணங்களையும் எளிய உரைநடைத் தமிழில் எழுதி வெளியிட்டனர்.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்

தகுந்தவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், ஆறுமுக நாவலராவார். ஆங்கில அறிவும் தமிழ்ப் புலமையும் பெற்றிருந்த அவர் தூய தமிழில் பைபிள் நூலை மொழிபெயர்த்தார். திருவாவடுதுறை ஆதினத் தலைவர் இவரது சைவ சமயத் தொண்டினைப் பாராட்டி 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தினை வழங்கிச் சிறப்பித்தார். இவர் பல தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்தார். இவர் சிறந்த பதிப்பாசிரியராகவும் உரைநடை வல்லவராகவும் விளங்கினார். இலக்கணப் பிழையற்ற தூய்மையான எளிய உரைநடையைக் கையாண்டார். பரிதிமாற்கலைஞர், “வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்” என இவரைப் பாராட்டினார். “வைதாலும் வழுவின்றி வைவாரே” என்ற உரையும் இவரைக் குறித்ததே. மேலும் திரு. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை “நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லுந் தமிழெங்கே சுருதியெங்கே?” எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

திரு.சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் சைவசமயப் பற்றுடன் பனையோலைகளில் அச்சேறாமல் பதுங்கிக் கிடந்த நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தார். தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியருரை, சேனாவரையம், வீரசோழியம், இறையனார் அகப்பொருளுரை, இலக்கண விளக்கவுரை முதலியவற்றைப் பதிப்பித்தார். சிறந்த பதிப்பாசிரியராக மட்டுமன்றிப் பல உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

“தமிழ்த் தாத்தா” என அழைக்கப்படும் திரு. உ.வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள் கரையானுக்கு இரையாகிக் கொண்டிருந்த பல தமிழ் இலக்கியங்களைத் திரட்டிச் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்ததோடன்றிப், 'பழையதும் புதியதும்', 'கண்டதும் கேட்டதும்' 'நினைவு மஞ்சரி' முதலிய உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

தனித்தமிழ் உரை நடையைத் தோற்றுவித்தவர் மறைமலையடிகளாவார். திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார் அவர்களது உரைநடை சிறப்பும், வனப்பும் வாய்ந்ததாகும். மேலே சுட்டிய இருவரும் உரைநடையில் நல்ல தொண்டினைச் செய்துள்ளனர். மேலும் தமிழுலகம் நினைவில் வைத்துப் பாராட்டத் தக்கவர்கள் திரு. மு. கதிரேசச் செட்டியார், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றோர் ஆவர். திரு. ரா.பி. சேதுப் பிள்ளையவர்கள் அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர், இவர் தமக்கெனத் தனிநடையினை உருவாக்கிக் கொண்டு எளிய

இனிய கருத்துச் செறிவுமிக்க உரைநடை நூல்கள் பலவற்றினை எழுதியுள்ளார்; இந்திய அரசினர் பரிசையும் பெற்றுள்ளார்.

இன்றைய மேடைத் தமிழுக்கும், நாடகத் தமிழுக்கும், உரைநடைக்கும் மறுமலர்ச்சி உயிரூட்டியவர் பேரறிஞர் சி.என். அண்ணாத்துரையாவார். எதுகை, மோனையுடன் அடுக்குமொழி நிறைந்த இவரது எழுத்தும், பேச்சும் மிகவும் இனிமையுடையன. ஆற்றல் மிகு பேச்சாளராகவும் உணர்ச்சியூட்டும் எழுத்தாளராகவும் வாழ்ந்து அன்னைத் தமிழுக்கு அருந்தொண்டாற்றியவர். மேலும் டாக்டர் மு. வரதராசனார், டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம், பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் போன்ற தமிழ்ப் பெருமக்கள் தமிழுக்கும், தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் தொண்டாற்றி வந்துள்ளனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் உரைநடைத்தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய மற்றொருவர் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் ஆவார். இருநூற்றிற்கும் மேற்பட்ட உரைநடை நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகியவற்றை உரைநடையில் யாவருக்கும் விளங்கும் வண்ணம் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூற்றாண்டில் வெளியாகும் பலதுறை நூல்களும் தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சியை நன்கு உணர்த்தி வருகின்றன. ஆயினும் நிலைத்து வாழும் பேறுள்ள பண்டை இலக்கியங்களை ஒத்த பெருநூல்கள் தற்காலத்தில் தோன்றாதிருப்பது ஓரளவு குறைபாடு உடையதாகவே உள்ளது. இன்றைய இளைஞருலகு இதனையுணர்ந்து ஆக்கப்பணியில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் உரைநடையினைப் போற்றி வளர்ப்பதாக.

கவிதை இலக்கியம்

நாம் வாழும் இந்த நூற்றாண்டாகிய இருபதாம் நூற்றாண்டில் நம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி பல துறைகளில் முன்னேறி வருகின்றது. இயல் துறையில் கவிஞர்கள் பலர் தோன்றிக் கவிதைகளால் தமிழை வளர்த்தனர். இந்நூற்றாண்டில் தமிழகம் தந்த கவிஞர்களில் சிறந்தவராக மதிக்கத் தக்கவர்கள் : பாரதியார், பாரதிதாசன், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை ஆகியோராவர்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

பல்லுடைக்கும் கடுநடையும் , காலவெள்ளத்தால்

மறைந்தொழிந்த மருட்டும் சொற்களும் பண்டிதநடை என்னும் புரட்டுப் போர்வையும் கொண்ட பழைய நடையைத் தொலைத்துத் தமிழ்க்கவிதை உலகில் புரட்சியையும் புதுமையையும் புகுத்தி, எளிமையும் இனிமையும் உடைய நவயுகக் கவிநடையை அறிமுகப்படுத்தி யவர் பாரதியார்.

அமரகவி எனப் போற்றப்படும் சுப்பிரமணிய பாரதியார் நெல்லைமாவட்டம் எட்டையபுரத்தில் 1882 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் தம் பதினொன்றாம் வயதில் 'பாரதி' யென்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். ஏறத்தாழ ஏழு மொழிகளில் பயிற்சி உடைய இவர், தம் பாட்டுத் திறத்தால் வையத்தைப் பாலித்திட வைத்தார். தம் கவிதையைப் பற்றித் தாமே, “சுவை புதிது; பொருள் புதிது; வளம் புதிது; சொல் புதிது; சோதிமிக்க நவகவிதை; எந்நாளும் அழியாத மாகவிதை” என்று உரைக்கும் பாரதி, சிந்துக்குத் தந்தையாகச், செந்தமிழ்த் தேனீயாகத், திறம்பாட வந்த மறவனாக, அறம்பாட வந்த அறிஞனாக, இறைபாட வந்த தூயோனாகத் துறை பல துலக்கிக் காட்டும் வல்லோனாக வாழ்ந்து வந்தார்.

பாரதி தம் எழுத்தாற்றலால் சுதந்திர வேட்கையை நாட்டுமக்கள் உள்ளத்தில் தீப்போலப் பரவச் செய்தார்.

“என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்!

என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்!

என்று எமது அன்னையின் கை விலங்குகள் போகும்

என்று எமது இன்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்”

என ஏங்கும் பாரதி, ஒவ்வொரு இந்தியனும் போர் மறவனாய் மாற வேண்டும் என விழைகிறார்.

“மாட்சிதீர் மிலேச்சர் மனப்படி ஆளும்

ஆட்சியில் அடங்குவோன் ஆரியன் அல்லன்”

எனச் சீற்றம் காட்டும் பாரதி,

செந்தமிழ் நாட்டுப் பொருநர் – கொடுந்

தீக்கண் அஞ்சக் கலக்கும் மராட்டர்

பொன்னகர்த் தேவர்கள் ஒப்ப – நிற்கும்

பொற்புடையார் இந்துஸ் தானத்து மல்லர்

என இந்தியர் எல்லோரும் கூடி அந்நியரை வீழ்த்த வேண்டும் என்கிறார். விடுதலைக்கு முன்பு வரை இவ்விந்திய நாடு சிறுசிறு நாடாய்ச் சிதறுண்டு கிடந்தது. நவ இந்திய சிற்பி எனப் போற்றப்படும் நேருவும், இந்தியாவின் இரும்பு மனிதர் என்னும்

புகழுரைக்கு உரியவரான சர்தார் வல்லபாய் படேலும் விடுதலைக்குப் பின் உருவாக்கினர். ஆனால் விடுதலைக்கு முன்னரே,

முப்பது கோடி முகமுடை யாள் உயிர்

மொய்ப்புற வொன்றுடையாள் – இவள்

செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள் எனிற்

சிந்தனை ஒன்றுடையாள்

என்று பாடி ஒருங்கிணைந்த இந்தியாவைக் கண்டார். சுதந்திர வேட்கையுடைய பாரதியார் தமிழ்மொழி மீதும் தணியாக் காதல் கொண்டவர்.

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத்

தேன்வந்து பாயுது காதினிலே”

என்றும்,

தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்

இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்”

என்றும்,

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்

இனிதாவது எங்கும் காணோம்

என்றும் மனம் மகிழ்ந்து பாடும் இடங்களில் இவர்தம் தமிழ்ப் பற்றுப் புலனாகும். சமுதாயத்தில் காணப்படும் இழிவுகள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், ஜாதி மத பேதங்கள் புதலானவற்றைக் கண்டு பாரதி உள்ளம் குமுறினார்.

இனியொரு விதி செய்வோம் – அதை

எந்த நாளும் காப்போம்

தனி ஒருவனுக்கு உணவு இலை எனில்

ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்றும்,

ஏழையென்றும் அடிமையென்றும்,

எவனும் இல்லை சாதியில்

இழிவுகொண்ட மனிதர் என்பார்

இந்தியாவில் இல்லையே”

என்றும் கூறி ஒற்றுமையுள்ள ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தைக் காண விழைந்தார் பாரதி.

பெண் விடுதலை குறித்தும் பாரதி பாடினார். அச்சமும் நாணமும் நாய்களுக்கு உரியன என்றார்.

**நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருத்தலால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்”**

எனத் தான் காண விரும்பும் புதுமைப்பெண்ணின் திறம் கூறும் பாரதியார், “மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பாராம்; மூடக் கொள்கைகள் யாவும் தகர்ப்பாராம்” எனக் கூறி அப்புதுமைப் பெண்கள் செய்யு வேண்டிய செயல் களையும் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகு ஞானப் பெண்கள்,

**காதலால் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்தே”**

அறங்கள் பல செய்யது வாழும் இல்லற வாழ்வினையும் ஒழுக வேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறார்.

பாரதி பாடிய ‘பாப்பாப் பாட்டு’ குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய போதிலும் அது குழந்தைகட்கு மட்டுமில்லாமல் பெரியோர்க்கும் அறிவினை ஊட்டும் அறப்பாடல்களாக விளங்குகின்றன.

**“தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற எங்கள்
தாயென்று கும்பிடி பாப்பா”**

எனத் தாய்நாட்டுப் பற்றுடன் வாழவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தும் பாரதி,

**“காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு என்று
வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா”**

எனக் கூறிப், பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நாட்கடன்களைச் சுட்டுகிறார்.

**வயிரம் உடைய நெஞ்சு வேண்டும் இது
வாழும் முறைமையடி பாப்பா”**

என்னும் இவ் வைரவரிகள் பாப்பாவுக்கு மட்டுமா உரியன? பாட்டன்களுக்கும் உரியனவல்லவா?

கண்ணனைத் தம் தெய்வமாகக், காதலனாகக், காதலியாகத், தோழனாக இன்னும் பல திறமாகக் காணும் பாரதி, தம்மைக் காதலியாகவும், கண்ணனைக் காதலனாகவும் கற்பனை செய்து காதலனின் அன்பினை விழைந்து நிற்கும் அபலைக் காதலியாகப் பாவித்துப் பாடும்பாடலில் சோகம் இழையோடுவதைக்

காணலாம்.

**தேனை மறந்திருக்கும் வண்டும் ஒளிச்
சிறப்பை மறந்துவிட்ட பூவும்
வாளை மறந்திருக்கும் பயிரும் இந்த
வையம் முழுதும் இல்லை, தோழி!”**

என்னும் பாடலில் ஆற்றாமை மிகுந்த தலைவியின் அவலக் குரலைக் கேட்க முடிகிறது.

நாம் நம்நாட்டு மக்களுக்குச் சிறப்பாக ஏழை மக்களுக்குக் கல்வியளிக்க வேண்டும் என்பதை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதினாயிரம் கட்டல் இவற்றைவிடக் கோடிப் புண்ணியம் என்கிறார்.

**அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி ஆங்கோர்
ஏழைக்கு எழுத்தறி வித்தல்**

என்னும் பாடலில் பாரதி, ஏழைகளை உயர்த்துவதற்கான கருவி கல்வியே என்பதை அழுத்தமுறக் காட்டுவதை அறியலாம்.

இவ்வாறு தம் எழுத்தால் கவிதையால், உரை நடையால், சிறுகதையால் மக்கள் உள்ளத்தே, குறிப்பாகத் தமிழர் உள்ளத்தே நிலைபெற்ற இடத்தைப் பெற்றுள்ளார் பாரதியார். இது கருதியே, பாரதிதாசனார்,

**தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்வோன் சாவதில்லை;
தமிழ்த்தொண்டன் பாரதிதான் செத்ததுண்டோ?**

எனக் கூறுகிறார். பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் தோன்றிய காவியங்களில் தலைமையானது. கவிஞராக, கட்டுரையாளராக, இதழாளராக, ஈடு இணையற்ற நாட்டுப் பற்றாளராக, விடுதலைப் போராட்ட வீரராக என பன்முகத் தோற்றங் காட்டும் பாரதி, தமிழ்த்தாய் இந்நூற்றாண்டில் என்று இவ்வுலகிற்கு அளித்த தவப்புதல்வன் எனக் கூறுதல் மிகையன்று.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 29 ஆம் நாள் புதுவையில் பிறந்த பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் ‘கனக சுப்புரத்தினம்’ என்பதாகும். இவரின் தந்தையார் பெயர் கனகசபை, தாயார் பெயர்

இலக்குமி .இவர் தமது 18 ஆம் வயதில் திருபுவனையில் ஆசிரியர் பணியில் சேர்ந்தார். பாரதியார் மீது ஈடுபாடு கொண்ட கனகசுப்புரத்தினம் தம் பெயரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். பாரதியாரை நேரில் சந்தித்தபோது பாரதியார் கேட்டுக் கொண்டதற்கு ஏற்ப இவர் பாடிய,

எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா - தம்பி

ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா - அங்குத்

தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம் - அந்தத்

தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடா....”

என்னும் பாடலே இவரின் முதல் பாடலாகும்.அதன்பின் இவர் கண்டெழுது வோன், கிறுக்கன்,கிண்டல்காரன் ஆகிய புனைபெயர்களில் புதுவை ஏடுகள் பலவற்றிலும் பாடல்,கதை, கட்டுரை,மடல் முதலான இலக்கியங்களைப் படைத்து வந்தார். தொடக்கத்தில் பாரதியின் சீடனாய்க் கடவுளர் மீது பாக்கள் பல புனைந்து வந்த பாரதிதாசன், பெரியாரின் கருத்துக்களினால் ஈர்க்கப்பட்டுப் பகுத்தறிவுப் பாவலன் ஆனார்.நாட்டு விடுதலைப் போன்றே சமுதாய விடுதலையும் வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டினை மனந் தாங்கி எழுதுகோலினை ஏந்திய பாரதிதாசன், சமுதாய உயர்விற்கான கருத்துக்களை ஏற்றமிகு கவிதைகளாக வண்ணமிகு செந்தமிழில் வளமுறப் பாடினார். உழைப்பவனைச் சுரண்டும் உலகப் போக்கினைக் கண்டு உள்ளம் குமுறிய பாரதிதாசன்,

கூழுக்குப் பற்பலர் வாடவும் சிற்சிலர்

கொள்ளை யடிப்பதும் நீதியோ - புவி

வாழ்வதுதான் எந்தத் தேதியோ?

சிற்சிலர் வாழ்ந்திடப் பற்பலர் உழைத்துத்

தீர்க எனும் இந்த லோகமே - உரு

அற்றொழிந் தாலும்நன் றாகுமே?

மக்களெல்லாம் சமமாக அடைந்திட

மாநிலம் தந்ததில் வஞ்சமோ - பசி

மிக்கவரின் தொகை கொஞ்சமோ?

எனப் பாட்டாளியின் தோழனாய் நின்று நியாயம் கேட்கிறார். தொழிலாளியின் வியர்வையும் குருதியும்தான் வனப்பு மிகு உலகாக வடிவெடுத்துள்ளது என்பதனை,

சித்திரச் சோலைகளே - உமை நன்கு

திருத்தப் இப் பாரினிலே - முன்னர்

எத்தனைத் தோழர்கள் ரத்தம் சொரிந்தனர்

ஓ... உங்கள் வேரினிலே

நித்தம் திருத்திய நேர்மையி னால்கு

நெல்விளை நன்னிலமே - உனைக்

கெத்தனை மாந்தர்கள் நெற்றி வியர்வை

இறைத்தனர் காண்கிலமே

தாமரை பூத்த தடாகங்களே உமை

தந்த அக்காலத்திலே - எங்கள்

தூய்மைச் சகோதரர் தூர்ந்து மறைந்ததைச்

சொல்லவோ ஞாலத்திலே

உணர்த்திய பாரதிதாசன்,உழைப்பவன் உரிமையைக் கோரவேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறார்.பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் அமைய வேண்டும் என ஏங்கிய பாரதிதாசன்,

பொதுவுடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்

புனிதமோ டதைஎங்கள் உயிரென்று காப்போம்

எனப் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டினைப் பாட்டாளியின் உள்ளங்களில் விதைக்கிறார்.ஏமாற்றிப் பிழைப்போர் மிகுந்த இவ்வுலகில் புரட்சியாலன்றிப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் சாத்தியமில்லை என்பதினை,

ஓடப்பராய் இருக்கும் ஏழை யப்பர்

உதையப் பராகிவிட்டால் ஓர்நொடிக்குள்

ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி

ஓப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பா நீ

என்னும் பாடல்கள் மூலம் உணர்த்துகிறார்.சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குக் குரல் கொடுத்த பாரதிதாசன் பெண் விடுதலை குறித்தும் சிந்தித்தார்.பெண்கல்வி,விதவை மறுமணம் முதலான கருத்துக்களைப் பாரதிதாசனைப் போன்று வீறு கொண்டு பாடிய வேறொரு கவிஞன் இல்லை எனுமளவிற்கு அத்துறைகளில் இவர்தம் கவிதைகள் விளங்குகின்றன.

கணவனை இழந்த பெண்கள் விதவைக்கோலம் பூண்டு இவ்வுலக இன்பங்களை வெறுத்து வாழ நிர்பந்திக்கும் நியமற்ற மதக் கோட்பாடுகளைச் சாடுகிறார்.அவர்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளல் தவறு என எண்ணும் சமுதாயத்தைப் பார்த்து, .

வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்

மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல் தீதோ?
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்ததுண்டோ

என வினவும் கவிஞர்,

காதல் சுரக்கின்ற நெஞ்சத்திலே கெட்ட
கைம்மையைத் தூர்க்காதீர் - ஒரு
கட்டழகன் திருத் தோளினைச் சேர்ந்திடச்
சாத்திரம் பார்க்காதீர்

என உபதேசிக்கிறார்.

பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமை, தமிழுணர்வு, இனவுணர்வு, பெண்விடுதலை முதலான கருத்தியல்களைப் பாடு பொருளாக்கிப் பா புனைந்து இப் பாரினை உயர்த்திய பாரதிதாசனார் பல குறுங் காவியங்களையும் படைத் துள்ளார். 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்', 'குடும்பவிளக்கு', 'எதிர் பாராத முத்தம்', 'புரட்சிக்கவி', 'அழகின் சிரிப்பு', 'வீரத்தாய்', 'தமிழ்ச்சியின் கத்தி' ஆகியன இவரின் குறிப்பிடத் தகுந்த காப்பியங்களாகும்.

அழகின் சிரிப்பில் தாம் காணும் இயற்கைப் பொருள் களாகிய காடு, ஆறு, கடல், ஆலமரம் போன்றவற்றில் அழகு சிரிப்பதைக் கற்பனை நயம்படப் பாடியுள்ளமை இவரது பாவன்மைக்குச் சான்றாக உள்ளன.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

தூரும்பென மெலிந்த தேகம்; துலங்கிடும் குளிர்ந்த பார்வை
இரும்பினும் வலிய உள்ளம்; இனியவே செய்யும் எண்ணம்
பரம்பொருள்நினைவே காட்டும் பாரெல்லாம் பரந்தநோக்கம்
கரும்பினும் இனிய சொற்கள் கவிமணி வடிவமாகும்

என நாமக்கல் கவிஞரால் புகழப்பெறும் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள தேரூரில் 1876 ஆம் ஆண்டு சிவதாணு, ஆதிலட்சுமி ஆகியோர்தம் அருமை மகவாகப் பிறந்தார். இவர் மரபின் வழியும், புதிய முறைகளின்படியும் கவிதைகள் இயற்றியவர். அவருடைய வாழ்க்கை அமைதியும், எளிமையும், இனிமையும் நிரம்பியது. அவரது கவிதைகளிலும் அமைதி, எளிமை, இனிமை ஆகிய இயல்புகளைக் காணலாம். “போராட்டமும், பரபரப்பும் மிகுந்த காலத்தில் வாழ்ந்த போதிலும், அவருடைய உள்ளமும் கவிதைகளும் அமைதியும் இனிமையும் உடையனவாக

விளங்கியது விந்தையே” என்று டாக்டர். மு.வ. அவர்கள் கூறியுள்ளது நோக்கத்தக்கது.

‘வெண்பாவிற்புகழேந்தி’ என்று சொல்லிப் புகழேந்தியைத் தமிழுலகம் போற்றிவருவது தெரிந்த ஒன்றே. அப்புகழேந்திக்குப் பின்னர் வெண்பாப் பாடிப் புகழ் ஏந்தி விளங்கியவர் நம் கவிமணி. இவர் பாடிய பாடல்களில் புத்தர் பெருமான் வரலாறு கூறும் நூலாகிய “ஆசிய ஜோதி” குறிப்பிடத்தக்கது. இது எட்வின் அர்னால்டு இயற்றிய கூடாநடுபாவ டீசு ஹளையென்னும் ஆங்கில நூலைடக தழுவினதாயினும், முதல்நூல் போலவே அமைந்துள்ளது. அந்நூலில், மகனை இழந்த தாய் ஒருத்தியின் புலம்பலாகக் கவிஞர் படைத்துள்ள,

வாய்முத்தம் தாராமல்

மழலைஉரை யாடாமல்

சேய்கிடத்தல் கண்டெனக்குச்

சிந்தைதடு மாறுதையா

முகம் பார்த்துப் பேசாமல்

முலைப்பாலும் உண்ணாமல்

மகன் கிடக்கும் கிடைகண்டு

மனம் பெறுக்கு தில்லை ஐயா

பின்னி முடிச்சுடம்மா

பிச்சிப்பூச் சூட்டிடம்மா

என்னும் மொழிகள் இனி

எக்காலம் கேட்பேனையா

முதலான பாடல்கள் கற்பவரின் உள்ளத்தைக் கசிவுறச் செய்வன ஆகும்.

உமர்கய்யாம் பாடிய **ருபையாத்** என்னும் நூலை எட்வர்டு ஃபிட்ஸுஜெரால்டுஎன்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். அவ் ஆங்கில நூலை இவர் அழகு தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

வெய்யிற் கேற்ற நிழல்உண்டு

வீசும் தென்றற் காற்றுண்டு

கையில் கம்பன் கவியுண்டு

கலசம் நிறைய மதுஉண்டு

தெய்வகீதம் பல உண்டு

தெரிந்து பாட நீயும் உண்டு

வையம் தரும் இவ்வனம் அன்றி

வாழும் சொர்க்கம் வேறு உண்டோ?

மொழிபெயர்ப்பு இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இஃது ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும் என அறிஞர் பலரும் இந்நூலினைப் பாராட்டுவர். இவர் பாரதியாரிடம் நீங்காத பற்றுக் கொண்டவர். பாரதியின் பாடல்களே தன்னைக் கவிஞனாக்கியதாக,

பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா அவன்

பாட்டைப் பண்ணோடு ஒருவன் பாடினா னடா

அதைக்கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனடா அந்தக்

கிறுக்கில் உளறுமொழி பொறுப்பா யடா”

என்னும் பாடலில் கவிமணி கூறியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய பாடல்கள் அனைத்தும் “மலரும் மாலையும்” என்னும் பெயரில் ஒரே தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது. கவிதைகளைப் புனைவதிலே புகழ் பெற்ற இவர், உரைநடையும் நன்கு கைவரப் பெற்றவர். “மருமக்கள் வழி மான்மியம்”, “காந்தனார்ச் சாலை” ஆகிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் இவரின் உரைநடை சிறப்பினை யாவார்க்கும் உணர்த்தும். இவர் எழுதிய பல்வேறு கட்டுரைகள் தொகுக்கப் பெற்றுக், **கவிமணியின் உரைமணிகள்** என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம் என்னும் நூல், இவர் படைத்தளித்துள்ள மரபுக்கவிதை நூலாகும்.

கவிமணி குழந்தைக் கவிஞராகவும் திகழ்ந்தவர். தமிழில் குழந்தைப் பாடல் பாடிய முதல்கவிஞர் இவரே.

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப் பசு – அங்கே

துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக்குட்டி

அம்மா என்குது வெள்ளைப் பசு – உடன்

அண்டையில் ஓடுது கன்றுக்குட்டி

நாவால் நக்குது வெள்ளைப் பசு – பாலை

நன்றாய்க் குடிக்குது கன்றுக்குட்டி

முத்தம் கொடுக்குது வெள்ளைப்பசு – மடி

முட்டிக் குடிக்குது கன்றுக்குட்டி

என்ற பாடலைத் தம் மழலைப்பருவத்தில் கேட்ட எந்தவொரு குழந்தையாலும் எக்காலத்திலும் மறக்கமுடியாது. இது போன்ற பாடல்கள் பலவற்றைக் கவிமணி பாடினார். அக்குழந்தைப்

பாடல்கள் எல்லாம் திரட்டப்பெற்று 1941ஆம் ஆண்டு **இளந்தென்றல்** என்ற பெயருடன் தனிநூலாக வெளிவந்தது. பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகிய மகாகவிகள் போன்று இவரும் பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றியவர்.

மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே – நல்ல

மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா

பங்கயக் கைநலம் பார்த்தலவோ – இந்தப்

பாரில் அறங்கள் வளரும் அம்மா

என்னும் பாடல் வரிகள் இவர் பெண்மையைப் போற்றிய பான்மையைச் சொல்லும். இனிமை, எளிமை, கருத்துச் செறிவு ஆகிய பன்முகச் சிறப்பு உடைய நால்களைப் படைத்த கவிமணி அவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 26ஆம் நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம்

“திலகர் விதைத்த வித்துப் பாரதியாக முளைத்தது; காந்தி தூவின விதை நாமக்கல் கவிஞராகத் தோன்றியது” என மூதறிஞர் இராஜாஜியால் பாராட்டப் பெற்ற நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை, 19-10-1888ஆம் ஆண்டு வெங்கடராம பிள்ளை, அம்மணி அம்மாள் தம்பதியரின் எட்டாவது மகவாகப் பிறந்தார். காந்தியவாதியான இக்கவிஞர் பெரும்புகழ் பெற்றதும் காந்தியின் அகிம்சை வழியைப் போற்றிப் பாடிய பாடலால்தான்.

கத்தி இன்றி ரத்தம் இன்றி

யுத்தம் ஒன்று வருகுது

சத்தி யத்தின் நித்தி யத்தை

நம்பும் யாரும் சேருவீர்

ஒண்டி அண்டிக் குண்டு விட்டிங்கு

உயிர் பறித்தல் இன்றியே

மண்ட லத்தில் கண்டி லாத

சண்டை யொன்று புதுமையே

எனத் தொடர்ந்து செல்லும் இக்கவிதையே இவரை நாடறிந்த பாவலராக்கியது. காந்தியின் மீது தீராக் காதலராகிய நாமக்கல் கவிஞர்,

கவிபாடிப் பெருமைசெய்யக் கம்ப னில்லை

கற்பனைக்கிங் கிலையந்தக் காளிதாசன்

செவிநாடும் கீர்த்தனைக்குத் த்யாக ரில்லை
 தேசிய பாரதியின் திறமும் இல்லை
 புலிகுடும் அறிவினுக்கோர் புதுமை தந்து
 புண்ணியமும் கண்ணியமும் புகழும் சேர்ந்த
 உவமானம் வேறெவரும் உரைக்க வொண்ணா
 உத்தமராம் காந்தியரை உவந்து பேச.
 சொல்லுவது எல்லார்க்கும் சுலபமாகும்
 சொன்னபடி நடப்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம்
 எல்லையின்றி நீதிகளை எழுது வார்கள்
 எழுதியது பிறருக்கே தமக்கென் றெண்ணார்
 தொல்லுலகில் நாமறிந்த தலைவர் தம்முள்
 சொன்னதுபோல் செயல்முயன்றார் இவரைப்போல
 இல்லையெனும் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி
 இந்தியத்தாய் உலகினுக்கே ஈந்த செல்வம்.
 கொலைகளவு பொய்குது வஞ்ச மாதிக்
 கொடுமைகளே வித்தைகளாய் வளர்த்துக் கொண்டு
 தலைசிறந்த பிறவியென்னும் மனித வர்க்கம்
 சண்டையிட்டு மடிவதனைத் தடுக்க வேண்டி
 உலகிலுள்ள மனிதரெல்லாம் கலந்து வாழ
 ஒருவராய்த் தவம்புரிய உவந்த காந்தி
 விலைமதிக்க முடியாத செல்வ மன்றோ?

வேறென்ன நாட்டிற்குப் பெருமை வேண்டும்?

என்று மகாத்மா காந்தியைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். கவிஞர் வாழ்ந்த
 காலத்தில் நாட்டு விடுதலைப் போராட்டம் மிகத் தீவிரமாக
 இருந்தது. விடுதலை உணர்வு மக்களிடையே கிளர்ந்தெழு வேண்டி
 இக்கவிஞர் பாடிய பாடல்கள் அவற்றின் இனிமையாலும்
 சுவையாலும் பாமர மக்களிடத்தும் மிக எளிதாகச் சென்று பரவியது.

பாரத நாடென்றன் பாட்டன்தன் சொத்துப்
 பட்டயத்துக் கென்ன வீண் பஞ்சாயத்து?
 யாரிதை வேறோர் அன்னியர் ஆள?
 அஞ்சிக் கிடந்தது போனது மாள
 வாரவர் போறவர் யாரையும் நம்பி
 வாடின காலங்கள் ஓடின தம்பி
 வீரமும் தீரமும் வெற்றுவரை யாமோ
 விடுதலை விட்டிடப் போமோ?

என்னும் இப்பாடலும், இவரின் ராட்டைப்பாட்டும் பட்டி தொட்டி

எல்லாம் பரவி விடுதலை உணர்வை ஊட்டின. நாட்டுணர்வோடு
 தமிழின உணர்வும் கொண்டவர் இக்கவிஞர்.

தமிழன் என்று சொல்லடா
 தலை நிமிர்ந்து நில்லடா

என்றும்,

தமிழன் எனறோர் இனமுண்டு
 தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
 அமிழ்தம் அவனுடைய வழியாகும்
 அன்பே அவனுடைய மொழியாகும்
 அறிவில் கடலைக் கடைந்தவனாம்
 அமிர்தத் திருக்குறள் அடைந்தவனாம்
 பொறியின் ஆசையைக் குறைத்திடவே
 பொருந்திய நூல்கள் உரைத்திடுவான்

என்றும் அமைந்துள்ள இவர்தம் பாடல்களில் தமிழ்மொழி உணர்வும்
 தமிழ் உணர்வும் செறிந்துள்ளமையை அறியலாம். இந்திய
 விடுதலைக்குப் பின்பு 1949இல் இவருக்கு சென்னை
 அரசாங்கத்தின் அரசவைக்கவிஞர் என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.
 1972இல் மைய அரசு வழங்கும் பத்மபூஷன் என்னும் விருது
 இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

‘தமிழன் இதயம்’, ‘சங்கொலி’ என்பவை இவர் இயற்றிய
 கவிதை நூல்கள் ஆகும். ‘அவனும் அவளும்’ என்பது இவர் படைத்த
 காவியம். “மலைக்கள்ளன்” என்னும் மர்மச்சுவை நிறைந்த இவர்
 எழுதிய நாவல், திரைப்படமாகவும் எடுக்கப் பெற்றுது. கற்பகவல்லி,
 தாமரைக்கண்ணி, மரகதவல்லி, காதல்திருமணம் ஆகிய
 புதினங்களையும் இவர் படைத்துள்ளார். அரவணை
 சுந்தரம், மாமன்மகள் ஆகிய நாடகங்களையும் இவர்
 இயற்றினார். தன் வாழ்க்கை வரலாற்றை ‘என்கதை’ என்னும்
 பெயரில் எழுதியுள்ளார். ‘அவனும் அவளும்’ என்னும்
 காவியத்தில், காவியத் தலைவியின் அழகை,

மான்என அவளைச் சொன்னால்
 மருளுதல் அவளுக்கு இல்லை
 மீன்விழி உடையாள் என்றால்
 மீனிலே கருமை இல்லை
 தேன்மொழிக் குவமை சொன்னால்
 தெவிட்டுதல் தேனுக்கு உண்டு

கூன்பிறை நெற்றி என்றால்

குறைமுகம் இருண்டு போகும்

என எனிய சொற்கள் இனிய நடை அழகிய கருத்துகள் பொதிந்த நடையில் கூறியுள்ளமை இவர்தம் கவியாற்றலை வெளிப்படுத்தும். கவிதை,நாடகம்,நாவல்,காப்பியம் எல்லாத் துறைகளிலும் முத்திரை பதித்த இக்கவிஞர் 24-8-1972 இல் இயற்கை எய்தினார்.

சுத்தானந்த பாரதியார்

இவர் புதுவை அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் இருந்த துறவி. இவர்தம் காவியப் படைப்புகளில் சிறந்தது 'பாரதசக்தி மகா காவியம்' என்பது. 'திருக்குறள் இன்பம்', 'சிலம்புச் செல்வம்' முதலான நூல்கள் பல இயற்றியுள்ளார். "திருக்குறளின்பம்" என்னும் நூலில் தமிழ்த்தாய் வணக்கப் பாடல்கள் இவரது கவிதை வளத்தையும், தமிழைத் தெய்வமாகக் கொண்ட இவர்தம் மொழிப்பற்றையும் உணர்த்துவனவாகும். அவற்றுள் ஒரு பாடல்,

காதொளிரும் குண்டலமும் கைக்குவளை

யாபதியும் கருணை மார்பின்

மீதொளிர்சிந் தாமணியும் மெல்லிடைமில்

மேகலையும் சிலம்பார் இன்பப்

போதொளிர்பூந் திருவடியும் பொன்முடிசூ

ளாமணியும் பொலியச் சூடி

நீதியொளிர் செங்கோலாய்த் திருக்குறளைத்

தாங்குதமிழ் நீடு வாழி!"

கண்ணதாசன்

பாவேந்தர் பாரதிதாசனுக்குப் பின்னர் தமிழ்நாட்டில் நாடுபோற்றும் கவிஞராக விளங்கியவர் கண்ணதாசன் ஆவார். சந்தப் பாடல்கள் பல பாடியவர். திரை இசைப் பாடல்களை ஆயிரக்கணக்கில் பாடியவர். இவர் பாரதி, பாரதிதாசனார் போலக் கவிதைகளோடு காவியங்களும் இயற்றியுள்ளார். அவற்றில் 'மாங்கனி' குறிப்பிடத்தக்கது. மங்கையின் அழகு வருணிக்கப்படுதலைக் காணுங்கள்;

விரிக்காத தோகைமயில்! வண்டு வந்து

மடக்காத வெள்ளைமலர்! நிலவு கண்டு

சிரிக்காத அல்லிமுகம்! செகத்தில் யாரும்

தீண்டாத இளமைநலம்! பருவ ஞானம்

இவர்தம் கவிதைகளில் ஒன்பான் கவையும் நிறைந்து விளங்கும். நாகசுர மன்னன் காருகுறிச்சி நாட்டவரை விட்டுச் சென்ற நிலையில் கவிஞர் பாடிய பாடல்கள் அவலச்சுவை நிறைந்தாகும். இவரின் மற்றொரு புகழ்பெற்ற காவியம் ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி என்பதாகும்.

நாற்சாதிப் பெண்வகையில் இவளே அந்த

நற்சாதிப் பதுமினியாள் மெல்லத் தூக்கும்

காற்சாதி மலர்ச்சாதி கண்ணின் சாதி

கருங்குவளைப் பூச்சாதி கன்னச் சாதி

பாற்சாதி கைக்காந்தாள் படைப்பின் சாதி

பனிச்சாதி வாயூறும் நீரின் சாதி

மேற்சாதி கீழ்ச்சாதி எதிலும் சேரா

வேற்சாதி இவள்சாதி என்றான் வேந்தன்

மேற்காட்டிய பாடல் கண்ணதாசனின் கவியாற்றலை உணர்த்தும்.

சுரதா

'சுரதா' என்பது 'சுப்புரத்தினதாசன்' என்பதின் சுருக்கமாகும். இவரை உவமைக் கவிஞர் என்பார்கள். இவரது கவிதைத் தொகுப்பு "தேன் மழை". இவரது கற்பனை வளங்காண ஒரு பாடல்,

ஒடிக்கொண்டே இருந்த நதியை நோக்கி

ஒடிக்கொண்டே யிருந்தாள் வாடிக்கொண்டே!

வாடிக்கொண்டே யிருந்தாள்; சூறைக் காற்றின்

வசப்பட்ட கப்பலைப்போல் ஆடிக் கொண்டே

ஆடிக்கொண்டே யிருந்தாள் அழகி, ஆற்றின்

அடிநீரில் மறைந்தவனைத் தேடிக்கொண்டே!

தேடிக்கொண்டே யிருந்தாள் ஆதிமந்தி

சிந்தாத கண்ணீரைச் சிந்திக்கொண்டே.

இவர்களையன்றிக் கி.வா. ஐகந்நாதன், முடியரசன், வாணிதாசன், கம்பதாசன், தமிழழகன், தமிழண்ணல், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன், துறைவன், குழந்தைக்கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா, நா. காமராசன், மு.ம அண்ணாமலை, மீரா, அப்துல்ரகுமான், பிச்சமூர்த்தி, மேத்தா, வைரமுத்து போன்ற கவிஞர்கள் பலர் சிறந்த கவிதைகளைப் படைத்துத் தமிழன்னையை அணிசெய்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். அவர்தம் கவிதைவளம் சிறப்பதாக.

புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மரபுக்கவிதையில் சொல்ல முடிந்ததைவிட ஆழமாகவும் சுதந்தரமாகவும் சொல்லுதற்கு உரிய கருவி என்னும் வாதத்தோடு புதுக்கவிதை என்னும் இலக்கிய வடிவம் தற்காலத் தமிழில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. காலவேகத்தில் கவிதைத் துறையில் இயல்பாக ஏற்பட்ட ஒரு பரிணாமமாகப் புதுக்கவிதை மதிக்கப்படுகிறது. இதன்பெயர்க் காரணத்தைத் திரு.வல்லிக்கண்ணன் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“தமிழ்க்கவிதையில் மலர்ச்சி பெற்ற இப்புதுமைக்குப் புதுக்கவிதை என்னும் பெயர் 1960 களில்தான் சேர்ந்தது.

‘நியு பொயட்ரி’ என்றும் ‘மாடர்ன்பொயட்ரி’ என்றும் ஆங்கிலத்தில் கூறப்படுவதை ஒட்டித் தமிழில் புதுக்கவிதை என்ற பெயர் இம்முயற்சிக்கு இடப்பட்டது. ஆயினும் ஆரம்பத்தில் இது ‘வசன கவிதை’ என்றே அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் ‘யாப்பில்லாக் கவிதை’, ‘கட்டிலடங்காக் கவிதை’ (Free Verse) , ‘இலகுகவிதை’ போன்ற பல பெயர்களை இது அவ்வப்போது தாங்க நேரிட்டது. முன்பு பழக்கத்தில் இருந்து வருகிற மரபு ரீதியாக அமைந்த ஒன்றிலிருந்து மாறுபட்டு (அல்லது அதை மீறி)த் தோன்றுவது புதிது. மரபு ரீதியான கவிதைகளிலிருந்து மாறுபடும் இக்கவிதைப் படைப்பு, ‘புதுக்கவிதை’ எனப் பெயர் பெற்றது பொருத்தமே” என்கிறார் திரு. வல்லிக்கண்ணன்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு நாட்டில் வெர்ஸ்லிப்ரே என்னும் பெயரில் புதுக்கவிதை இயக்கம் தோன்றலாயிற்று. ‘வெர்ஸ்லிப்ரே’ என்பதற்குச் ‘சுதந்தரத்தை நோக்கி’ என்பது பொருள் ஆகும். சென்ற நூற்றாண்டில் பிரான்சில் வாழ்ந்த ஜூல்ஸ்ஸா ஃபோர்க் என்பவர்தாம் இந்த “வெர்ஸ்லிப்ரே” அமைப்பைப் பிரெஞ்சு மொழியில் கையாண்டார். அவரைப் பின்பற்றி இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் புதுக்கவிதை இயக்கம் தோன்றலாயிற்று. அமெரிக்கக் கவிஞரான வால்ட் விட்மேன் என்பவர் மரபுக் கவிதைக்கு மாறாகப் பல எதிர்ப்புகளுக்கிடையில்

எழுதிய ‘புல்லின் இதழ்கள்’ என்னும் கவிதை உலகப்புகழ் பெற்றது. இதைப் போல அமெரிக்காவை விட்டு இங்கிலாந்தில் குடியேறிய எஸ்ரா பவுண்ட் என்பார் கட்டற்ற கவிதையைப் புதிய இயக்கமாக ஏற்படுத்தினார்.

எஸ்ரா பவுண்டைக் குருவாகக் கொண்டு டி.எஸ். எலியட், கட்டற்ற கவிதைகள் எழுதினார். இவரது ‘பாழ்நிலம்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதிக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் புதுக்கவிதை : மேற்குறித்த ஐரோப்பியக் கவிஞர்களால் உந்துதல் பெற்றுத் தமிழில் புதுக்கவிதை எழுத ஆரம்பித்த முதல்வர் ந.பிச்சமூர்த்தியாவார். இவருடைய புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு ‘காட்டு வாத்து’, ‘வழித்துணை’ என்பனவாகும்.

போர் என்ற சங்கு முழங்குகிறது

அழகின் சிரிப்பு அண்டமாய் பிறந்திருக்கிறது

அகண்ட ஒளி அனாதியாய் மலர்ந்திருக்கிறது

அழகும் அத்யாத்மமும் அழைக்கின்றன

ஜீவா விழியை உயர்த்து

சூழ்வின் இருள் என்ன செய்யும்

அமுதத்தை நம்பு

ஒளியை நாடு

கழுகு பெற்ற வெற்றி நமக்கும் கூடும்

சூழ்வின் இருள் என்ன செய்யும்

என்னும் புதுக்கவிதை ந.பி.யின் சிறந்த புதுக்கவிதைகளில் ஒன்று.இதே போன்று இவர் எழுதிய காற்றாடி,மழைக்கூத்து ஆகிய கவிதைகள் அக்காலத்தில் பெரிதும் பேசப்பெற்றவை ஆகும். ந. பிச்சமூர்த்தியைப் போலவே சிறுகதையாசிரியரான கு.ப. இராசகோபாலனும் புதுக்கவிதை முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவ்விருவரையும் ‘புதுக்கவிதை இரட்டையர்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார் திரு. வல்லிக்கண்ணன்.கு.ப.ரா.வின் கவிதைகள் அவர் வாழ்ந்த காலம் வரையில் நூலாக வரவில்லை.எதையும் புதிய பார்வையில் நோக்கும் கு.ப.ரா.வின் கவிதைகள் கவனிக்கத் தக்கவை. அவரின் **எதற்காக** என்னும் கவிதை,

பாம்பே.....

படமெடுத்து நீ ஏன் இப்படி

மகுடி முன் மெய்மறந்து ஆடுகிறாய்

பாம்பாட்டிக்குப் பிழைப்பளிக்கவா?

இல்லை..... இல்லை

ஆடியாடி உன் ஆவலைத் தீர்த்துக்கொள்ள.

ராதே.....

குழலோசை கேட்டேன் நீ

காதல் கொண்டு கானகம் எல்லாம் ஓடுகிறாய்?

கண்ணனுக்கு உன் கண்ணோக்கின்பம்

அளிக்கவா?

இல்லை..... இல்லை

ஓடியோடி இன் உள்ளப் பூரிப்பைக் கொட்ட.

பெண்ணே.....

புருஷனுக்கு ஏன் இப்படிப் பணிந்து

அடிமை போலிட்டதெல்லாம் செய்கிறாய்

பண்ணு என்று சொல்லும் புருஷனுக்கஞ்சியோ?

இல்லை..... இல்லை

இட்டதைச் செய்து செய்து உணர்ச்சியை அடக்க.

உலகின் செயல்களை யதார்த்தப் பார்வையில் அணுகும் இவரின் கவிதை உத்திக்கு ஓர் உதாரணமாகும். இவர்களைப் பின்பற்றித் தமிழில் ஏராளமாகப் புதுக்கவிதைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இந்தப் புதுக் கவிதைகளுக்குத் தமிழ் வாசகர்களிடையே வசையும் இருந்தது; வரவேற்பும் இருந்தது.

வசையைப் பொருட்படுத்தாமல் தாங்கள் செல்லுகின்ற பாதையே சரியானது என்பதில் புதுக் கவிஞர்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

சீருண்டு தளையில்லை

அடியுண்டு வலியில்லை

வரியுண்டு, நாம் நலமாக

என்று புதுக்கவிதை பற்றிப் பெருமிதம் கொள்கிறார் கவிஞர் பதி.

இலக்கண வில்லை

முறித்த நாங்கள்

புதுக்கவிதையாம்

சீதையை மணந்தோம்

என்கிறார் மற்றொரு கவிஞர்.

ஆடப் பிறந்தவளே ஆடிவா!

கோட்டும் சூட்டும் மாட்டிய

குடுகுடுப்பைப் பண்டிதன்

குறுக்கே வருவான்

பயந்து விடாதே

ஆடப் பிறந்தவளே

ஆடி வா

என்று புதுக்கவிதைக்கு வரவேற்புக் கூறுகிறார் மயிலவன் என்னும் கவிஞர்.

முறையாகத் தமிழ் பயின்றவர்களும் தமிழ் மரபறிந்தவர்களும் புதுக் கவிதைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். அவ்வெதிர்ப்பையும் மீறிப் புதுக்கவிதை முயற்சி தலைதூக்கும் என்பதை,

மாறி மாறி

என்றும் புலவர் அடைப்ப

கவிஞர் திற்பார்

என்னும் வரிகளில் புலப்படுத்துகிறார் கவிஞர். சி. மணி.

புதுக்கவிதையின் பாடுபொருள்

இவ்வாறு புதுக்கவிதை வரவேற்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? மரபுக்கவிதையில் சொல்ல முடியாததைச் சொல்ல முடிவதும் நாம் வாழும் காலத்திற்கு ஏற்ப எழுகின்ற பிரச்சனைகளையும் பரந்துபட்ட வாழ்க்கை அனுபவங் களையும் வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பாய் அமைவதுமே தலையாய காரணங்கள் எனலாம்.

புதுக்கவிஞர்களின் பார்வை வீச்சுப் பரவலாக உள்ளது. பார்வையிற் படுகின்ற அனைத்தையும் அவர்கள் கவிதைக்குரிய பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். “தமிழ்க் கவிதையில் அதிகபட்சம் ஒரு தென்றலையோ, ஒரு மலையையோ, நதியையோ, மதியையோ, பெண்ணையோ பாடலாம்; அதற்குமேலே என்ன பாட முடியும்? என்று புதிய வாசகன்” கேட்ட நிலையில் ரேடியோ, வாடகை, சைக்கிள், டிராபிக் சிக்னல், எங்கும் பரவிய லஞ்சம், நமது எம்.எல். ஏக்கள், நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் புதுக் கவிஞர்கள் பாடுகிறார்கள்.

வரங்களை

சாபங்கள்

ஆகுமென்றால்

இங்கே

**தவங்கள்
எதற்காக?”**

என்று ஏழைகளுக்குப் பயன் அளிக்காத நமது திட்டங்களைச்
சாடுகிறார் கவிஞர் அப்துல்ரகுமான்,

**மேட்டை அழிக்காமல்
பள்ளத்தை நிரப்புவோரே
மண்ணுக்கு எங்கே போவீர்?”**

என்று வினவுகிறார் இலக்கிய தீபன்.

**இரவிலே வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவே இல்லை**

என்றும் நாம் பெற்ற சுதந்தரத்தை விமர்சிக்கிறார் கவிஞர்
அரங்கநாதன்.

**நாங்கள் தமிழகத்துக்குக் கடிகாரங்கள்
நீங்கள் சாவி கொடுத்தாலும்
கொடுக்கா விட்டாலும்
ஓடிக் கொண்டே இருப்போம்
சங்ககாலத்தை நோக்கி’**

என்று பழம்பெருமை பேசுவோரைத் தாக்குகிறார் கவிஞர் சித்தன்.

**எங்கள் செல்வங்கள்
தொட்டில்களில் கதற
அவர்கள் செல்வங்கள்
உயில்களில் துயில்கின்றன**

என்று வருந்துகிறார் பிறையொளி.

**சாதியே நீ
தமிழ் ரத்தத்தோடு
கலந்துவிட்ட
செம்புலப் பெயல்நீர்’**

என்று நகையாடுகிறார் எஸ். ஆரோக்கியநாதன்

**இந்த
சைக்கிள் செயின் மட்டும்
அன்றே கிடைத்திருந்தால்
பாரதப் போரில் பதினாலே நொடிக்குள்
துரியோதனன் ஜெயித்திருப்பான்**

என்கிறார் கவிஜோதி.

**தவளையின் கூச்சல் கேட்டுத்
தமிழ்க் கூச்சல் என்றான் கம்பன்**

**ஆயிரம் வருஷம் போச்சு
போயிற்றா தவளைக் கூச்சல்**

என்று ‘தமிழ்! தமிழ்’ என்று வெறுங்கூச்சல் போடுவோரின் தலையில்
குட்டுகிறார் ஞானக்கூத்தன்.

**எண்ணிக்கையே
தர்மமாகி விட்ட
குருசேஷத்திரத்தில்
வெற்றிகள் எல்லாம்
கௌரவர்களுக்குப்
போய்ச் சேருகின்றன**

என்று வருந்துகிறார் கவிஞர் அப்துல்ரகுமான்.

**திருமணங்கள்
நிச்சயிக்கப்படுவது
சொர்க்கத்தில் அல்ல
ரொக்கத்தில் பவுனில்**

என்கிறார் சி. விநாயகமூர்த்தி. இந்தக் கவிதைகளைப் படிக்கும்
போது சமூகத்தின் எல்லாப் பிரச்சனையையும் உள்ளடக்கி
எழுதுவதே புதுக் கவிதை; அதனால்தான் அது இன்றைக்குப் பெரும்
வரவேற்புப் பெற்றுள்ளது என்ற உண்மை புலனாகும்.

புதுக்கவிதையின் இலக்கணம்

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் புதுக்கவிதையின் அமைப்பு எப்படி
இருக்க வேண்டும் எனத் தமிழவன் கூறும் கருத்தும் இங்கே
நினைக்கத்தக்கது.

“புதுக்கவிதை என்பது மரபை உடைப்பதால் மட்டும்
உண்டாவதன்று; அந்தச் சமூகத்தின் பிரச்சனைகளைப் புதிய
சமூகத்தைப் படைக்கும் நோக்கோடு புதிய உலகை நோக்கி
எழுதப்படும் எழுத்தே புதிய எழுத்து. சிருஷ்டிக்கப்படும் கவிதையே
புதுக்கவிதை” என்கிறார் அவர்.

மோசமான உள்ளடக்கம் பெற்று வெறும் பாலியல் உணர்வு
களையும், நம்பிக்கை வறட்சியையும் இருண்மைப் பண்புடன்
வெளியிட்ட கவிதைகள் பல அவை “புதுக் கவிதைகள்’ எனப் பெயர்
சூட்டிக் கொண்டாலும், அவை புதுக்கவிதைகள் ஆகா. எப்படி
யாப்பிலக்கணப்படி எழுதுவன வெல்லாம் கவிதையாகி விடாவோ
அப்படியே அவ் இலக்கணத்தை மீறி எழுதப்படும் கவிதையும்
கவிதையாக மாட்டா என்பதை எப்போதும் நினைவு கொள்வது
நலம் பயக்கும்.

கைவண்ணம் (சிறுகதை தொகுப்பு)

கைவண்ணம் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு பாடபகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்கண் 1.வலம்புரிச் சங்கு, 2. ஊர்வலம் போன பெரியமனுஷி, 3.ஆசிரியர் அண்ணாவி, 4. 4. அக்காக் குருவி, 5.சுருட்டுப்பா, 6.தடயம், 7.ரீதி, 8.தாத்தா தொலைந்து போனார்,9. யதார்த்தம்,10. மரவட்டையும் ஒருகவிதையும் நானும் என்னும் இப்பத்துச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அக்கதைகளின் சுருங்கங்கள் இனிக் காண்போம்.

1. வலம்புரிச் சங்கு

வலம்புரிச் சங்கு என்னும் கதையின் ஆசிரியர் **தீபம் நா.பார்த்தசாரதி** என்பவராவார். இவர் தமிழ் இலக்கிய உலகில் **நா.பா.** என அன்புடன் அழைக்கப்படுகிறார். தீபம் என்னும் இலக்கிய இதழைத் தொடங்கி நடத்தி வந்தார். எனவே இதழின் பெயரான தீபம் என்பதே இவரின் பெயருக்கு முன் அடையாக அமைந்துவிட்டது. தீபம் நா.பார்த்தசாரதி பல்வேறுபுனை பெயர்களில் தம் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். தீரன், அரவிந்தன், மணிவண்ணன், பொன்முடி, வளவன், கடலழகன், இளம்பூரணன், செங்குளம் வீரசிங்கக் கவிராயர் என்பன இவரின் புனைபெயர்கள். இவ்வளவு அதிகமான புனைபெயர்களில் தம் படைப்புகளைத் தந்த வேறொரு படைப்பாளியைக் காணமுடியவில்லை. இவர் நாவல், சிறுகதை என்னும் இவ்விரு இலக்கிய வகைகளிலும் மிகச் சிறந்த படைப்புகள் பலவற்றைத் தந்துள்ளார். குறிஞ்சி மலர், சமுதாயவீதி, பொன்விலங்கு முதலான சிறந்த புதினங்களைப் படைத்துள்ளார். இவருக்கு நடுவண் அரசின் **சாகித்திய அகாதெமி விருது** சமுதாய வீதி என்னும் நாவலுக்காக 1971ஆம் ஆண்டு கிடைத்தது. **கதை மாந்தர்.**

பாமாலை – சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளி, பரமசிவம் பிள்ளை – சங்கு குளிக்கும் தொழிலின் கான்ட்ராக்டர், பூமாலையின் மனைவி, பூமாலையின் குழந்தை, பூமாலையின் தம்பி, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், காவலர்.

கதைக்கரு :

கடல்வாழ் உயிரினங்களுள் சங்கும் ஒன்று. சங்கு

இனத்தில் வலம்புரிச் சங்கு என்பதும் ஒன்று. வலம்புறமாக சுற்றுகளை உடையதால் இது வலம்புரிச் சங்கு எனப்படுகிறது. வலம்புரிச் சங்கு குறித்து மக்களிடையே ஒரு நம்பிக்கை உண்டு. அஃதாவது அரிய வகையான வலம்புரிச் சங்கை வைத்திருப்பவர் களுக்கு பெரிய அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கும் என்பது. இத்தகு நம்பிக்கைகள் பல காலங்காலமாக மக்களிடையே உள்ளன. அத்தகு மூடநம்பிக்கைகளை மூலதனமாகக் கொண்டு சிலர் பாமர மக்களை ஏய்த்துப் பிழைத்து வருகின்றனர். வலம்புரிச் சங்கினை வைத்திருப்பவர்க்குப் பெரிய அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இச்சிறுகதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வலம்புரிச்சங்கு என்னும் தலைப்பு இக்கதைக்கு நன்கு பொருந்துகிறது.

கதைச் சுருக்கம்

தூத்துக்குடியில் சங்கு குளிக்கும் தொழில் நடக்கிறது. கடலின் ஆழத்தில் சென்று சங்குகளைப் பிடித்து வரும் தொழிலே சங்கு குளித்தல் என்பதாகும். முத்துக்குளித்தல் போன்று சங்கு குளித்தலும் மிகவும் ஆபத்தான தொழில். மூச்சடக்கி ஆழ்கடலில் உயிரைப் பணயம் வைத்துச் செய்கின்ற தொழில். இத்தகைய ஆபத்தான தொழிலை பூமாலை என்பவன் செய்கின்றான். சங்கு குளித்தலில் மிகவும் கைதேர்ந்தவன் பூமாலை. ஏழைத்தொழிலாளி ஆன பூமாலையின் மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். அவளைப் பரிசோதித்த மருத்துவச்சி இன்று பூமாலையின் மனைவி இன்று பிள்ளைநைப் பெறுவாள் எனக் கூறினாள். இதைக் கேட்ட பூமாலையின் மனைவி தன் கணவனை இன்று சங்கு குளிக்கச் செல்ல வேண்டாம் என வற்புறுத்துகின்றாள். பூமாலையும் அதற்கு உடன்பட்டு வீட்டில் தங்கிவிடுகின்றான்.

பூமாலை சங்கு குளித்தலுக்கு வராமையை அறிந்த கான்ட்ராக்டர் பரமசிவம்பிள்ளை பூமாலையை அழைத்து வர ஆள் அனுப்புகிறார். ஆள்மூலம் அழைத்தது வரப்பட்ட பூமாலையைப் பரமசிவம்பிள்ளை கோபித்துக் கொள்கிறார். பிள்ளை பிறந்தவுடன் பூமாலை வீட்டிற்குச் செல்லலாம் என்றும் அதுவரை தொழிலைச் செய்யும்படியும் பரமசிவம்பிள்ளை ஆணையிடுகிறார். முதலாளியின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டாம் என எண்ணிய பூமாலை, சங்கு குளிக்கச் செல்கிறான்.

பிரசவத்தின்போது பூமாலையின் மனைவியும் குழந்தையும் இறந்துவிடுகின்றனர். இதை அறியாத பூமாலை

கடலில் சங்கு குளித்துக் கொண்டிருக்கிறான். கடலில் முங்கிய பூமாலைக்கு வலம்புரி சங்கு ஒன்று கிடைக்கிறது. அவ் வலம்புரிச் சங்கினை கையினில் பற்றியவாறு கடலின் மேற்பரப்பிற்கு வருகின்றான் பூமாலை. அப்போது பூமாலையின் மனைவியும் குழந்தையும் இறந்துவிட்ட செய்தியைப் பூமாலையின் தம்பி கான்ட்ராக்டர் பரமசிவம் பிள்ளையிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அச்செய்தியைக் கேட்ட பூமாலை அலறிக் கடலில் வீழ், அவன் கையில் இருந்த வலம்புரிச் சங்கும் கடலில் வீழ்ந்து விடுகிறது. இதைக் கண்டு கான்ட்ராக்டர் பரமசிவம் பிள்ளை மிகவும் கோபப்படுகிறார்.

மனைவியும் பிள்ளையும் இறந்த துயரம் பூமாலையை மிகவும் வருத்துகிறது. துயரத்தில் வேலைக்குச் செல்லாமல் பூமாலை வீட்டிலேயே முடங்கிக் கிடக்கின்றான். தனக்கு வலம்புரிச் சங்கு கிட்டாமையால் கான்ட்ராக்டர் பரமசிவம்பிள்ளை கோபம் கொள்கிறார். வேலைக்கு வராத பூமாலையின் மீது அவருக்கு மிகுந்த கோபம் ஏற்படுகிறது. அவர் நகரின் காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டரை அணுகி பூமாலையால் தனக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளதாகப் புகார் கூறுகிறார். காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் இரண்டு காவலாளிகளை அனுப்பி பூமாலையை அழைத்துவரச் சொல்கிறார். வந்த பூமாலையிடம் விசாரனை நடைபெறுகிறது. கையில் இருந்து தவறவிட்ட வலம்புரிச் சங்கை மீண்டும் பிடித்துத் தரும்படி இன்ஸ்பெக்டர் பூமாலைக்கு ஆணையிடுகிறார்.

இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் கான்ட்ராக்டர் பரமசிவம்பிள்ளை ஆகியோரின் வற்புறுத்தலால் சங்கு குளிக்க கடலில் மூழ்குகிறான் பூமாலை. நீண்ட நேரமாகியும் கடலின் மேற்பரப்பிற்கு பூமாலை வராததைக் கண்டு வேறு ஒருவன் பூமாலையைத் தேட அனுப்புகின்றனர். அவன் பூமாலையின் இறந்த உடலை இழுத்து வருகிறான். இறந்து கிடந்த பூமாலையின் உடலைப் படகில் ஏற்றுகின்றனர். பூமாலையின் வலக்கையில் வலம்புரிச் சங்கு இருந்தது.

வலம்புரிச் சங்கு வைத்திருந்தால் அதிர்ஷ்டம் என்பது நம்பிக்கை. ஆனால் பூமாலை வலம்புரிச் சங்கை முதன்முதலாக வைத்திருந்தபோது மனைவியையும் குழந்தையும் இழக்கிறான். மீண்டும் இரண்டாவது துறையாக வலம்புரிச் சங்கைப் பெறும்போது அவனே இறந்து விடுகிறான்.

2. ஊர்வலம் போன பெரிய மனுஷி

ஊர்வலம் போன பெரிய மனுஷி என்னும் சிறுகதை வல்லிக்கண்ணன் என்பவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வலிலிக் கண்ணன் அவர்களின் இயற்பெயர் ரா.சு.கிருஷ்ணசாமி. இவரின் பெற்றோர் ரா.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை, மகமாயி அம்மாள் என்பதாகும். இவர் தமிழ்நாடு அரசுப்பணியில் இருந்தார். எழுத்துப்பணிக்காக அரசுப்பணியைத் துறந்து முழுநேர படைப்பாளியாக வாழ்ந்தார். இதழ் ஆசிரியராகப் பணியேற்ற வல்லிக்கண்ணன் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார். சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல் என்னும் வகைகளில் இவருடைய படைப்புகள் உள்ளன.

கதை மாந்தர்:

வள்ளி - எட்டு வயது பெண், பஸ் கண்டக்டர் மற்றும் சிலர்

கதைக் கரு :

வயதில் குறைந்த பிள்ளையாயினும் பெண்ணாக இருந்தால் வீட்டில் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டும். வெளியே எல்கும் செல்லக் கூடாது. இத்தகைய மூடக் கருத்துக்களைப் புறம் தள்ள வேண்டும். வெளியுலக அனுபவம் பெற வேண்டும். அதற்கு சிறு வயது முதலே அறிவுத்திறனோடு பெண்பிள்ளைகள் வளர வேண்டும் என்னும் கருத்து இச் சிறுகதையின் வழி உணர்த்தப்படுகிறது.

கதைச் சுருக்கம் :

வள்ளிக்கு எட்டு வயது. துடுக்கான பெண்பிள்ளை. குட்டைப் பாவாடை, அழுக்குச் சட்டை, சீவி வாராது கலைந்து கிடக்கின்ற தலை - இதுதான் வள்ளியின் தோற்றம். வள்ளியின் தாய் மிகவும் கண்டிப்பானவள். வீட்டின்வாசலைத் தாண்டினால் காலை உடைப்பேன், தோலை உரிப்பேன் என சதா வள்ளியை மிரட்டுவாள். இதனால் வள்ளி வீட்டு வாசலை தாண்டியதில்லை. என்றாலும் வீட்டு வாசலில் நின்றுகொண்டு சாலையை நோட்டம் விடுவது வள்ளிக்குப் பிடிக்கும்.

ஒருநாள் வேட்டைக்கு அச்சாலையின் வழியே வெள்ளைக்கார துரை ஒருவனை வள்ளி பார்த்தாள். அவனைக் கண்டு சற்றும் பயப்பாமல் அவனுக்கு வணக்கம் சொன்னாள். அதை கண்டுமகிழ்ந்த அந்த வெள்ளைக்கார துரை வள்ளிக்கு பதில் வணம் சென்னான். வள்ளியின் துணிச்சலைக் கண்டு தெருவாசிகள் மிகவும் பாராட்டினர்.

வள்ளியின் வீடு அமைந்த தெரு சற்று அதிகமாக மக்கள் நடமாட்டம் உடையது. கட்டை வண்டிகள் பல குறுக்கு நெடுக்காகச் செல்லும். மக்கள் அங்கும் இங்கும் சென்றுகொண்டிருப்பார்கள். நகரப் பேருந்து ஒருமணி நேரத்திற்கு ஒருமுறை அந்தத் தெருவில் வந்து போகும். பேருந்தை பாரக்கும்போதெல்லாம் அதில் பயணிக்க வேண்டும் என வள்ளி விரும்புவாள். எனவே பேருந்தில் பயணிப்பது பற்றி மற்றவர்களிடம் விசாரித்து அறிந்துகொண்டாள். டவுனுக்குப் போக 30 காசு. திரும்பிவர 30 காசு வேண்டும் என்பதை அறிந்த வள்ளி காசினைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினாள். உறவினர்கள் கொடுக்கும் காசைத் தின்பண்டங்கள் ஏதும் வாங்காமல் சேர்த்து வைத்தாள். 60 காசு சேர்ந்துவிட்டது. டவுனுக்குச் செல்ல ஆயத்தமானாள்.

மதியம் 2 மணிக்கு வந்த டவுன் பஸ்ஸைக் கையைக் காட்டி நிறுத்தினாள். சிறுமியான வள்ளி பேருந்தில் ஏறச் சிரமப்படுவாள் என பஸ் கண்டக்டர் அவளைத் தூக்கினார். அதற்கு வள்ளி கோபித்துக் கொண்டாள். இதனால் பஸ் கண்டக்டர் அவளைப் பற்றி பெரிய மனுஷி வற்றாங்க எனக் கிண்டல் அடித்தார்.

பேருந்து டவுனை நோக்கி விரைந்தது. வள்ளி கண்டக்டரிடமும் பயணிகளிடம் பலவாறு பேசிக் கொண்டு வருகிறாள். பயணிகள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு வள்ளி துடுக்குத் தனமாகப் பதில் பேசுகிறாள். பஸ்ஸின் ஹார்ன் சப்தத்தைக் கேட்ட பசு மாடு ஒன்று மிரண்டு ஓடுகிறது. டிழியில் கேட்டின் முன் பேருந்து நிற்கிறது. விரைந்து செல்லும் இரயிலை வள்ளி அதிசயமாகப் போர்க்கிறாள். பஸ் நகரத்துக்குள் செல்கிறது. நகரக் கடைவீதிகளைக் கண்டு வள்ளி வியப்படைகிறாள். பேருந்து நகரத்தின் நிறுத்தத்திற்குச் சென்று நின்றது. வள்ளி கீழே இறங்கவில்லை. மீண்டும் பேருந்து புறப்படுகிறது. வள்ளி 30 காசு கொடுத்து டிக்கெட் வாங்குகிறாள். போகும் போது கண்டுகளித்த காட்சிகளையே மீண்டும் வள்ளி காண்கிறாள். இடையில் மற்றொரு வண்டி மோதி பசு ஒன்று நடு ரோட்டில் இறந்து கிடக்கிறது. அதைக் கண்டு வள்ளி வருந்துகிறாள். பயணம் தொடர்கிறது.

பெண் பிள்ளையாக இருப்பினும் வெளி உலக அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை இச்சிறுகதை வலியுறுத்துகிறது.

3. ஆசிரியர் அண்ணாவி

ஆசிரியர் அண்ணாவி என்னும் சிறுகதையை எழுதியவர் சு.சமுத்திரம் ஆவார். சு.சமுத்திரம் திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருப்பண்ணம்பட்டி கிராமத்தில் பிறந்தார். கல்லூரிக் கல்வியை முடித்த பின் சென்னை வானொலி நிலையத்தில் பணியில் சேர்ந்தார். பின்னாளில் இந்திய தொலைக்காட்சி நிறுவனத்திலும் பணியாற்றினார். சிறந்து எழுத்தாற்றல் உடையவர். சிறுகதை, புதினம், கட்டுரை, நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வகைகள் பலவற்றில் சிறந்த படைப்புகளைப் புனைந்தளித்த பெருக்கு உரியார். இவருக்கு வேரில் பழுத்த பலா என்னும் நாவலுக்காக சாகித்திய அகாடெமி விருது 1990 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது.

கதை மாந்தர்:

பூதலிங்கம் பிள்ளை (அண்ணாவி), ராமசாமி, தங்கையா, ராமன், நளினி, தலைமையாசிரியர்.

கதைக் கரு :

தன்னலத்தோடு பலர் வாழ்கின்றனர். அதே சமயம் தன்னலம் கருதாது பொதுநலம் ஒன்றையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டோரும் இவ்வுலகத்தில் வாழத்தான் செய்கின்றனர். தன்னலத்தை நாடுவோரை இவ்வலகம் மதிப்பதில்லை. பொதுநலத்திற்காகத் தன் நலத்தையும் விட்டுக் கொடுக்கும் நல்லோர்களை இவ்வுலகம் நன்றியோடு வணங்குகிறது.

கதைச் சுருக்கம் :

தன் ஊரில் திண்ணைப் பள்ளி ஆசிரியராகத் தன் வாழ்வைத் தொடங்குகிறார் பூதலிங்கம் பிள்ளை. அவருடைய மனைவி மகன் பிறந்த மூன்றாம் மாதத்திலேயே இறந்துவிடுகிறாள். அந்த சோகத்தை மறக்க பூதலிங்கம்பிள்ளை தன் ஆசிரியப் பணியில் ஆழ்ந்த கவனத்தைச் செலுத்துகிறார். திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தைத் தொடக்கப்பள்ளிக் கூடமாக வளர்க்கிறார். பூதலிங்கம் பிள்ளைக்கு சிறிது சித்த வைத்தியமும் தெரியும். சோதிடமும் கற்று வைத்திருந்தார். இதனால் ஊரார் அவரை மதித்துப் போற்றினர். அவருடைய பெயர் மெல்ல மறைந்து அண்ணாவி என்னும் பெயரே ஊராரால் வழங்கப்பட்டது. பூதலிங்க பிள்ளையின் ஒரே மகன் சிறந்த கல்விமானாக உயர்ந்தான். நல்ல உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தான். தன் தந்தையைத் தன்னோடு

இருக்குமாறு வற்புறுத்தினான். ஆனால் பிள்ளைக்கு ஊரை விட்டுச் செல்லவும் தனது பள்ளியைவிட்டுச் செல்லவும் மனம் இல்லை. எனவே அந்த ஊரிலேயே தங்கிவிட்டார்.

அந்த ஊரின் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் ராமசாமி. தங்கையா என்பவர் அந்த ஊரில் வாழும் செல்வாக்கு உள்ள மனிதர். இவர்கள் இருவரும் ஊராரைப் போலவே அன்னாவியிடம் பெரிய மதிப்பு வைத்துள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் பூதலிங்கம் பிள்ளையுடன் சேர்ந்து தொடக்கப்பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற எண்ணுகின்றனர். அதற்காக நன்கொடை திரட்டுகின்றனர். திரட்டிய நன்கொடையைத் தனக்காக ஊராட்சிமன்றத் தலைவர் ராமையா பயன்படுத்தி விட்டார் என தங்கையா குற்றம் சுமத்துகிறார். இருவருக்கும் இடையில் பிணக்கு ஏற்படுகிறது. இடையில் தலையிட்டு பூதலிங்கம் பிள்ளை இருவரையும் சமாதானப்படுகிறார்.

அந்த ஊரில் உள்ள ராமனும் நாளியும் காதலிக்கின்றனர். இருவரும் ஒன்றாக ஊரின் பல பகுதிகளில் சுற்றித் திரிகின்றனர். ஒருநாள் அவ்விருவரும் ஒன்உறாகச் செல்வதைக் கண்ட பூதலிங்கப்பிள்ளை அவ்விருவரையும் அழைத்து விசாரிக்கிறார். இருவரும் காதலிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அதை கேட்ட பூதலிங்கப்பிள்ளை அர்களிடம் இவ்வாறு சுற்றித் திரிய வேண்டாம் என்றும் தானே தலையிட்டு இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைப்பதாகவும் கூறி நல்வழிப்படுத்துகின்றார்.

பக்கத்து ஊரார் அவர்கள் ஊரில் உயர்நிலைப் பள்ளியைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்கின்றனர். இதை அறிந்த பூதலிங்கப்பிள்ளை தன் மகன் மூலம் கலெக்டரைச் சந்திக்கிறார். பெரிய முயற்சிக்குப் பின் பூதலிங்கம் பிள்ளை தன் ஊருக்கு உயர்நிலைப் பள்ளியைக் கொண்டு வருகிறார். அரசு விதிகளின்படி பூதலிங்க பிள்ளைக்கு உயர்நிலைப்பள்ளியின் தலைமையாசிரியராக பதவி வகிக்க கல்வித் தகுதி இல்லை. எனவே பி.ஏ., பி.டி. பட்டம் பெற்ற ஒருவர் அப்பள்ளியின் தலைமையாசிரியராக வருகிறார். அத்தலைமையாசிரியருக்கு பூதலிங்க பிள்ளையைப் பிடிக்கவில்லை. அவரை உதாசீனப்படுத்துகிறார். மேலும் சிகரெட் குடிக்கும் தீய பழக்கமும் அத்தலைமையாசிரியரிடம் இருந்தது. என்றாலும் ஊரின் உயர்நிலைப் பள்ளியின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்ட பூதலிங்கப்பிள்ளை தலைமையாசிரியர் தம்மை உதாசீனப்

படுத்தியதை எல்லாம் பொருட்டாகக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அவருக்கு உதவிகள் பல செய்கிறார். என்றாலும் தலைமையாசிரியருக்குப் பூதலிங்கம் பிள்ளை மேல் மதிப்பு வரவில்லை. ஒருநாள் பூதலிங்கப்பிள்ளையை தலைமையாசிரியர் இழிவுப் படுத்திப் பேசிவிடுகிறார். தலைமையாசிரியர் அவ்வாறு நடந்து கொண்டது ஊரார்க்குத் தெரிந்தால் தலைமையாசிரியர் பாடு பெருமெபாடாகிவிடும் என்பது பூதலிங்க பிள்ளைக்கு நன்கு தெரியும். அவ்வாறு சச்சரவு ஏதேனும் நடந்தால் தான் பாடுபட்டு உருவாக்கி பள்ளியின் நற்பெயர் கெட்டுவிடும் என பூதலிங்கம் பிள்ளை எண்ணுகிறார். அதனால் அவர் எதையும் ஊரார்க்கு தெரிவிக்கவில்லை. அதேநேரம் தாம் அந்தப்பள்ளியில் தொடர்ந்து இருக்கவும் பூதலிங்கம் பிள்ளை விரும்பவில்லை. எனவே தன் மகன் தன்னை வற்புறுத்தி அழைப்பதாக ஊராரிடம் சொல்கிறார். பின்னர் பணியில் இருந்து ஓய்வு கேட்டு அரசுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார். ஆசிரியர் பணியையும் தாம் பாடுபட்டு உருவாக்கிய பள்ளியையும் தாம் அதிகம் நேசித்த நண்பர்களையும் விட்டுப் வேறு ஊருக்குப் புறப்படுகிறார் பூதலிங்கப்பிள்ளை.

4. அக்காக் குருவி

சோலை சுந்தரப் பொருமாள் எழுதிய சிறுகதைகளுள் ஒன்று அக்காகுருவி என்பதாகும். சோலைசுந்த பெருமாள் திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள அம்மையப்பன் என்னும் ஊரினை அடுத்துள்ள காவனூர் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர். பள்ளித் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். டெல்டா மாவட்டம் என்னும் ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்ட மக்களின் வாழ்வியலைக் களமாகக் கொண்டு பல சிறுகதைகளையும் நாவல்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய சிறுகதைகள் இதுவரை நான்கு தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. தப்பாட்டம், பெருந்திணை, மரக்கால், செந்நெல் ஆகிய நாவல்களும் இவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கீழவெண்மணியில் நடந்த கலவரத்தைக் கருவாகக் கொண்டு செந்நெல் என்னும் நாவல் படைக்கப் பட்டுள்ளது. இவர் எழுதிய அக்காக் குருவி என்னும் சிறுகதை பாடப்பகுதியாக உள்ளது.

கதை மாந்தர்:

இராஜாங்கம் பிள்ளை, அய்யாவு, இராஜாங்கத்தின் மனைவி, மகன்.

கதைக் கரு :

இந்தியாவின் முதுகெலும்பு கிராமமே என்பார் காந்தி. ஆனால் இன்று கிராமங்கள் வேகவேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. விளைநிலங்கள் கால்பரேட் கம்பெனிகளால் விவசாயிகளிடமிருந்து பலவந்தமாக வாங்கப்படுகின்றன. இதனால் விவசாயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்து வருகிறது. இந்த அவலத்தை எடுத்துச் சொல்வதாக இக் கதை அமைந்துள்ளது. மழை வருவதை உணர்த்தும் ஆற்றலுடையது அக்காக் குருவி. அந்தக் குருவி கத்தினால் மழை வரும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இக்கதையின் முக்கிய பாத்திரமான இராஜாங்கம் பிள்ளை விளைநிலம் பறிபோவதைக் கண்டு அரற்றுகிறார். எனவே நாட்டிற்கு நன்மையைக் கூறும் அக்காக்குருவியாக அவரை உருவகப்படுத்துகிறது இக்கதை.

கதைச் சுருக்கம் :

அம்மையப்பன் கிராமத்தில் வசித்து வருகிறார் இராஜாங்கம் பிள்ளை. மனைவி மகனுடன் வசித்து வரும் அவருக்கு விவசாயமே தொழில். இராஜாங்கம் பிள்ளையின்மகன் ஐ.ஏ.எஸ் தேர்வில் வெற்றி பெற்று கலெக்டர் ஆகிறான். உத்திரப்பிரதேசத்தில் பணி. தான் மட்டும் செல்லாமல் தன் தாய் தந்தை ஆகியோரையும் உடன் அழைத்துச் செல்கிறான். கலெக்டரான தன் மகனுடன் சென்ற இராஜாங்கம் பிள்ளைக்குச் சொகுசான பங்களா வாழ்க்கை அலுத்துவிடுகிறது. தான் பிறந்து வளர்ந்த கிராம வாழ்க்கைக்கு அவரது மனம் ஆசைப்படுகிறது. புரியாத மொழி தெரியாத மக்கள் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவருடைய மனைவி மட்டும் கிராம வாழ்க்கையை மறந்துவிட்டு செகுசான நகர வாழ்க்கையை வாழும்படி இராஜாங்கப்பிள்ளையிடம் அடிக்கடி வற்புறுத்துவாள். என்றாலும் அவரால் தன் கிராம வாழ்க்கையை மறக்க முடியவில்லை. அப்பாவின் மன விருப்பத்தை உணர்ந்த கலெக்டர் மகன் சென்னைக்கு மாற்றல் கேட்டு வருகிறான். சென்னைக்கு வந்தவுடன் தன் தந்தையை மட்டும் அவருடைய கிராமத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறான்.

இராஜாங்கம் பிள்ளை கிராமத்திற்கு வருகிறார். கிராமம் முற்றிலும் மாறாவிட்டாலும் பல மாற்றங்கள் இருக்கவே செய்தது. விவசாய நிலங்களில் பெரிய பெரிய கான்கிரிட் வீடுகள் முளைத்திருந்தன. விவசாய நிலத்தை விற்றுவிட்டு அதில் கிடைக்கும் தொகையில் நல்ல ஒரு வீடைக் கட்டிக் கொண்டு மிச்ச பணத்தைப் பேங்கில் டெபாஸிட் செய்துவிட்டு நிம்மதியாக வாழலாம் என அவரின் தம்பி மகன் முன்பு ஒருமுறை கூறியது அவருடைய நினைவுக்கு வந்தது. கிராமத்தில் பலர் அதைதான் செய்திருந்தார்கள்.

கிராமத்திற்கு வந்த இராஜாங்கம் பிள்ளையை அவருடைய தம்பிமகன் வந்து அழைத்துச் சென்றான். தான் பிறந்த மண்ணா வாஞ்சையுடன் நோக்கிய பிள்ளை வீட்டின் வெளிய போடப்பட்டிருந்த பெஞ்சில் படுத்து சற்றுநேரம் ஓய்வு எடுத்தார். பின்புதன்னுடைய நிலத்தைப் பார்ப்பதற்காக பிள்ளை எழுந்து வயல்வெளி பக்கம் நடந்தார். ஆங்காங்கே பொன்னேரி நகர், சோலை நகர் என்ற விளம்பரப் பலகைகள் அவர் கண்ணில் படுகின்றன. விவசாய நிலம் எல்லாம் பண்ணைகளும் கான்கிரீட் தூண்களுமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்தபடி நடந்த இராஜாங்கம் பிள்ளைவழியில் தன் பழைய நண்பர் அய்

அய்யாவு என்பவர் கோல் ஊன்றியபடி நடந்து செல்வதைக் கண்டு அவரை அழைத்தார். பிள்ளையை அடையாளம் கண்டு கொண்ட அய்யாவு விவசாய நிலங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிக்கப்பட்ட விவரத்தையும் வீட்டுமனைகளாக மாற்றப்பட்ட நிலையினையும் விளக்குகிறார். பின்பு அவர் பிள்ளையைப் பார்த்து, “நீயும் உன் நிலத்தை உடனே விற்றுவிடு. மரங்களைத் தனியாகவும் நிலத்தைத் தனியாகவும் விற்றால் நல்ல பணம் கிடைக்கும். ஊர் மிகவும் மோசமாக உள்ளது. நாம் விற்காவிட்டால் அவர்களே அடாவடியாக மிரட்டி எடுத்துக்கொள்வார்கள். காலாகாலத்தில் விற்றுவிடுவதே நல்லது” என்று விளக்கமாகக் கூறினார். அய்யாவு சொல்ல சொல்ல கிராமத்தில் வாழவேண்டும் என்ற ஆசையோடு வந்த இராஜாங்கம் பிள்ளைக்குத் தலை சுற்றியது. தடுமாறிய அவர் கீழே விழாமல் இருப்பதற்காக அய்யாவு பற்றியிருந்த ஊன்று கோலை இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொண்டார்.

5. சுருட்டுப்பா

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள தேங்காய்ப் பட்டணம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர் போப்பில் முகமது மீரான். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தோப்பில் முகமது மீரான் மலையாள இலக்கியத்தில் பட்டம் பெற்றார். என்றாலும் தமிழில்தான் இவரது படைப்புகள் அமைந்துள்ளன. இவரது முதல் புதினம் **ஒரு கடலோரக் கிராமம்** என்பது ஆகும். இவர் எழுதிய சாய்வுநாற்காலி என்னும் புதினம் சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்ற புதினமாகும். இப்புதினத்திற்காக இவருக்கு 1997 ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அகாடெமி விருது கிடைத்தது. இஸ்லாமிய மக்களின் வாழ்வியல் இவர் படைப்புகளில் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது. சுருட்டுப்பா என்னும் இச்சிறு கதையும் கன்னியாகுமரி இஸ்லாமிய மக்களின் வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டதே ஆகும்.

கதை மாந்தர்:

உப்பா, அவருடைய மனைவி ஆமினா உம்மாள்.

கதைக் கரு :

இஸ்லாம் மத மக்களிடையே மயானத் தொழிலை செய்து வாழ்ந்து வரும் ஒருவரின் இறுதிப் பயணம் குறித்து இச்சிறுகதை பேசுகிறது. மயானத் தொழிலைச் செய்யும் உப்பா என்னும் பெயரை உடைய ஒருவரை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது இச்சிறுகதை. உப்பா எப்போதும் வாயில் சுருட்டை வைத்துப் புகைத்துக் கொண்டே இருப்பார். எனவே சுருட்டு + உப்பா = சுருட்டுப்பா என ஆயிற்று. சுருட்டுப்பாவை மையமாகக் கொண்ட இச்சிறுகதைக்கு அவருடைய பெயரே தலைப்பாக உள்ளது.

கதைச் சுருக்கம் :

இறந்த இஸ்லாமியர்களின் உடலைப் பூமியில் நல்லடக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பது அம்மார்க்கத்தின் விதி. இறந்த இஸ்லாமியர்களின் உடலை நல்லடக்கம் செய்வதற்குக் குழி தோண்டும் (கபுறு) என்னும் மயானப்பணியினைச் செய்துவருபவர் உப்பா. எழுபத்து ஒன்பது வயதாகும் உப்பா தன்னுடைய பத்து வயதிலிருந்து இத்தொண்டினைச் செய்து வருகிறார். நல்லவர் கெட்டவர் என்றெல்லாம் எவ்வித பேதத்தையும் பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமாக மயானத் தொழிலை செய்பவர். கபுறு வெட்டிக் கிடைக்கும் குறைந்த வருமானத்தில் வாழ்க்கையை நடத்தி

வந்தார் உப்பா. உப்பாவின் மனைவி ஆமினா உம்மாள் இந்தத் தொழிலை விட்டுவிடும்படி எத்தனையோ முறை வலியுறுத்திக் கூறியபோதிலும் உப்பா அதனை ஒரு தொண்டாகவே செய்து வந்தார். கபுறு வெட்டியதற்குக் கூலியாக சிலர் ஒரு ரூபாய் தருவார்கள். அப்போதும் அவர் சலித்துக் கொண்டதில்லை. வெளிநாட்டில் வாழ்பவர்கள் திரும்பி வந்து தம் உறவினரின் சடலங்களை அடக்கம் செய்த இடத்தைக் காட்டுமாறு கேட்பார்கள். இன்முகத்தோடு அவர்களும் உதவி செய்வார் உப்பா. இப்படி தான் செய்யும் மயானத் தொழிலை ஒரு தொண்டாகவே எண்ணி செய்து வந்தார் உப்பா.

ஒருநாள் மாலையில் கபுறு அடக்கம் செய்துவிட்டு சந்தைக்கு சென்று மீன் வாங்கி வருகிறார் உப்பா. மிகவும் களைப்பாக இருந்ததால் இரவு சீக்கிரமே படுத்துக் கொள்கிறார். பொழுது விடிந்து நெடு நேரமாகியும் உப்பா எழவில்லை. அவர் இறந்துவிட்டதை அவருடைய மனைவி உம்மாள் அறிகிறாள். உப்பாவின் உடலை நல்லடக்கம்செய்ய குழி (கபுறு) வெட்ட வேண்டும். கபுறு வெட்ட ஊர்மக்களுள் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. இசாமாராகிய ஊர் நாவிதர்களை அழைத்து கபுறு வெட்டுமாறு கூறுகிறார்கள். அவர்களும் உடன்படவில்லை. முகமது அலி என்பரை அழைத்து கபுறு வெட்ட கேட்கிறார்கள். அவரும் மறுத்துவிடுகிறார். ஊரே திகைத்து நிற்கிறது. பொழுது சாய்ந்து இரவு வருகிறது. ஊரார் அவரவர் வீட்டில் அடைகின்றனர். அந்நேரத்தில் பெரும் மழை பெய்கிறது. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. ஊரார் வீட்டில் இறப்பு நடந்தபோதெல்லாம் கபுறு வெட்டிய உப்பாவின் உடல் கபுறு வெட்ட ஆள் இல்லாததால் நல்லடக்கம் செய்ய முடியாமல் கிடத்தப்பட்டு இருப்பதை பார்த்து அவர் மனைவி உம்மாள் கண்ணீர்விட்டு அழுகிறாள்.

மெக்கா செல்ல கப்பலில் பயணிக்கும்போது யாரேனும் இறந்துவிட்டால் அவர்களின் உடலைகடலில் இறக்குவார்கள் என்பதை உம்மா அறிந்திருந்தாள். அதனை இப்போது நினைத்துப் பார்த்தாள். கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்க குனிந்து உப்பாவின் முகத்தில் முத்தமிட்டாள். உப்பாவின் உடலைத் தூக்கி ஆற்றிலிருந்து கடலுக்குச் செல்லும் கால்வாயில் பெருக்கெடுத்து ஓடும் நீரில் இறக்கினாள். உப்பா உடல் இஸ்லாம் விதியின்படி பூமியில் நல்லடக்கம் செய்யப்படவில்லை. ஆனாலும் சடங்குகள் சாதாரணமானவர்களுக்காக மட்டுமே.

6. தடயம்

பா.செயப்பிரகாசம் என்பவர் எழுதிய சிறுகதைகளுள் ஒன்று தடயம் என்பது ஆகும். இச் சிறுகதை நம் பாடப்பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. பா.செயப்பிரகாசம் தூத்துக்குடி மாவட்டம் விளாத்திக்குளம் என்னும் நகருக்கு அண்மையில் உள்ள ராமச்சந்திரபுரத்தில் எளிய விவசாய குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தார். சூரியதீபன் என்னும் புனைபெயரில் தம் படைப்புகளைத் தந்தவர் இவர். இவர் கரிசல் வட்டார வாழ்வியலைத் தம் படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளார். 1965 ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சிறைவாசத்தை அனுபவித்தவர். மனோசை என்னும் இலக்கிய இதழ் இவரால் நடத்தப்பெற்றது. இவர் படைத்துள்ள தடயம் என்னும் சிறுகதையின் சுருக்கம் வருமாறு:

கதை மாந்தர்:

மதியரசன், அமுதா, கயல், மலர், மகேந்திரன், வங்கி மாணேஜர்.

கதைக் கரு :

குடும்ப வாழ்க்கையில் கற்பு அவசியம். கற்பு பெண்ணு மட்டும் உரியது அன்று. அது ஆணுக்கும் உரியது. நெறி தவறும் ஆணால் குடும்பம் பல்வேறு துன்பத்திற்கு ஆளாகிறது. நெறியோடு வாழ்கின்ற குடும்பம் தமக்கு மட்டுமின்றி பிறர்க்கும் பயன்படுகிறது. இதனை வலியுறுத்துவதாக இச் சிறுகதை புனையப்பட்டுள்ளது.

கதைச் சுருக்கம் :

மதியரசன் அமுத என்னும் இவ்விருவரும் தம்பதியர். இவர்களுக்கு கயல், மலர் என்னும் இலு பெண் பிள்ளைகள். மதியரசன் வேறொரு பெண்ணுடன் உறவு வைத்துள்ளான். இதனால் மதியரசனுக்கும் அமுதாவிற்கும் அடிக்கடி சண்டை நடக்கிறது. குடும்பத்தில் நிம்மதி அன்பு அமைதி எதுவுமே இல்லை. பெற்றோர்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்வதை பிள்ளைகளான கயலும் மலரும் பார்த்து பார்த்து துன்புறுவார்கள்.

ஒருநாள் வழக்கம் போல மதியரசனுக்கும் அமுதாவிற்கும் சண்டை தொடங்குகிறது. பிள்ளைகள் சண்டையை பார்த்து விக்வித்து நிற்கிறார்கள். கயல் சண்டையைக் கவனிப்பதை கண்ட அமுதா அவளை உள்ளே போ என அதட்டுகிறாள். ஆனால் கயலோ

உள்ளே செல்லவில்லை. மாறாக தன் தந்தையை நோக்கி, “ஊராள் எல்லாம் உங்களுக்கு இரண்டு பெண்டாட்டி எனப் பழிக்கிறார்கள். உங்களுக்கு வெட்கமே இல்லையா? “ எனக் கத்துகிறாள். தெருவில் உள்ளவர்கள் இவர்களை வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். அந்நேரத்தில் உள்ளே வந்த மலர், தன் தந்தையை பார்த்து “நான் உங்கள் மகளே இல்லை, போங்கள்” என வெறுப்புடன் கத்துகிறாள். அவமானப்பட்ட மதியரசன் வேகமாக வெளியே சென்று விடுகிறான். அதன்பின் அவன் திரும்பி வரவில்லை.

இரண்டு பெண்பிள்ளைகளையும் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழல் அமுதாவிற்கு. இத்தகைய சூழலில் ஒருநாள் கயலைக் காணவில்லை. எங்கெங்கு தேடியும் கயலைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மகள் காணாமல் போன செய்தியை அமுதா தன் கணவனான மதியரசனுக்குப் போனில் சொல்கிறாள். அவன் சகட்டுமேனிக்குத் திட்டுகின்றான். சாகட்டும் எனச் சபிக்கின்றான். வேறுவழி இல்லாமல் போலீஸ் நிலையத்தில் புகார் தரலாம் என அமுதா கிளம்புகிறாள். அப்போது பக்கத்து வீட்டுப் பெண் மொட்டைமாடியில் கயல் சுருண்டு வீழ்ந்து கிடப்பதாகக் கூறுகிறாள். பதறிய அமுதா கயலை மருத்துவமனைக்குத் தூக்கிச் செல்கிறாள். மருத்துவமனையில் அவளுக்கு பரிகிஷன் என்னும் நோய் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதாக டாக்டர் கூறுகிறார். மன உளைச்சலால் மூளை நரம்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் கயலின் உடலில் இயக்கமில்லை என டாக்டர் விளக்குகிறார்.

தன்னுடைய மகளை கொடிய நோயிலிருந்து மீட்க அமுத எண்ணுகிறாள். தன் வேலைக்கு விருப்ப ஓய்வு கேட்டுப் பெறுகிறாள். ஓய்வூதியத்தில் 1.50 இலட்சம் பெறுவதற்கு வங்கியில் விண்ணப்பிக்கிறாள். ஆனால் அவளின் குடும்ப சூழலை அறியாத வங்கி மாணேஜர் கணவனின் கையொப்பம் இருந்தால்தான் கடன் தர முடியும் என முடிவாகக் கூறுகிறார். இச் சூழலில் அமுதா மகேந்திரன் என்பவருடைய உதவியை நாடுகிறாள். அவரும் வங்கிக்கு வந்து மதியரசன் எனப் போலியாகக் கையொப்பம் இடுகிறார்.

நன்றி சொன்ன அமுதா தன் குடும்பச் சூழலைச் சொல்லி அதனால்தான் இவ்வாறு குறுக்கு வழியை நாடவேண்டி உள்ளது என்பதை எடுத்துக் கூறுகிறாள். அதற்கு மகேந்திரன், “கவலைப்படாதீர்கள். உங்கள் குடும்பச் சூழலைச் சொல்லி, போலி

கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்பதை என் மனைவியிடம் கூறினேன். அவள்தான் தயங்காமல் செய்யுங்கள் என்று கூறினாள். நான் எதையும் என் மனைவிக்குத் தெரியாமல் செய்ய மாட்டேன்” என்றான். இத்தகைய புரிதல் வாழ்க்கை முப்பது ஆண்டுகால என் இல்லற வாழ்வில் கிட்டவில்லையே என எண்ணி அமுதா கண் கலங்கினாள்.

7. ரீதி

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் வட்டார இலக்கியங்கள் தோன்றின. மெல்லத் தொன்றிய இவ்வகை இலக்கியம் பின்னர் நன்கு வளர்ந்தது. ஒரு குறிப்பிட நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலை அவர்கள் பேசும் மொழிநடையிலேயே படைத்துத் தருபவைதான் வட்டார இலக்கியங்கள். பூமணி கரிசல் நில வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டு தன் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இவர் எழுதிய வெக்கை, பிறகு என்னும் இவ்விரு நாவல்களும் கரிசல் நில மக்களின் இன்ப துன்பங்களை அவர்கள் மொழிநடையில் பேசும் வட்டார இலக்கியங்களாகும். மிகவும் தனிச் சிறப்புப் பெற்றுள்ள இவரின் எழுத்துக்கள் இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத் தகுந்தவையாக உள்ளன. பூமணி எழுதிய ரீதி என்னும் சிறுகதையும் கரிசல் நில வாழ்வியலை விளக்கும் சிறுகதையாகவே உள்ளது. இவர் படைத்துள்ள ரீதி என்னும் சிறுகதையின் சுருக்கம் வருமாறு:

கதை மாந்தர்:

பெரியவன், சின்னவன், நடுவிலுள்ளவன், புஞ்சைக்காரர்.

கதைக் கரு :

வறுமையும் வறட்சியும் மக்களைப் படுத்தும் பாட்டினை விளக்குவது ரீதி என்னும் கதையின் கருவாக உள்ளது. வறட்சி மிகுந்த நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்கள் வாழ்வாதாரம் தேடி பிற நிலப்பரப்புகளுக்குப் பெயர்ந்து செல்லும் சோகத்தை இச் சிறுகதை பதிவு செய்கிறது. வறுமையால் துள்ளி விளையாட வேண்டிய குழந்தைப்பருவத்தின் மகிழ்ச்சியோ கல்வியோ கிட்டாத கரிசல் காட்டு இளஞ்சிறார் வாழ்வியலை அப்பட்டமாக இச்சிறுகதை விளக்குகிறது.

கதைச் சுருக்கம் :

ஊரின் ஒதுக்குப்பறமான ஓடைக் கரையில் வெள்ளாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தனர் பெரியவனும் சின்னவனும். வறட்சியால் வறண்டுக்கிடந்த ஓடைக்கரையில் இலையோ தழையோ இல்லாததால் ஆடுகள் மேஞ்ச்சலின்றி அங்கும் இங்கும்ஓடின. இதைப் பார்த்த பெரியவனும் சின்னவனும் ஆடுகளைச் சில்லாங் காட்டிற்கு ஓட்டிப் போகலாம் என முடிவு செய்தனர். அப்போது சின்னவனுங்கு பசி எடுத்தது. பசியால் வாடும் சின்னவைப் பார்த்து பெரியவன், “எங்க வீட்டில கஞ்சி இல்லே... உங்க வீட்டிலேயும் கஞ்சி இல்லையாக்கும்” எனக் கேட்டான். அதற்கு சின்னவன், “உங்கம்மா புள்ளையாட் டீட்டிருந்தா, புளிச்ச தண்ணிக்குள்ள கூட இல்லன்னு கையை விரிச்சட்டா... அவன் வீட்ல ஆளவே காணோம்” என்று வெறுப்புடன் பதில் அளித்தான். பசியைப் போக்கிக் கொள்ள இலுவரும் ஒரு திட்டம் தீட்டினர். பெரிய ஓடைக் கரையில் உள்ள கும்பல் பனைமரங்களில் அணில்கள் நிறைய இருக்கும். அந்த அணில்களைப் பிடித்து சுட்டுச் சாப்பிட்டுப் பசியாற்றிக் கொள்வதுதான் அந்த திட்டம். அதன்படி இருவரும் பெரியாரைக் கரைக்குச் சென்றனர்.

பெரியவன் பனைமரங்களில் விடுவிடு என ஏறினான். அணில்கள் தங்கியுள்ள ஓலைகளை வெட்டிக் கீழே போட்டான். மூன்று பனைமரங்களில் ஏறி ஓலைகளை வெட்டிய பின் அந்த ஓலைகளில் இருந்த அணில்களைப் பொறுக்கி எடுத்தான். சிக்கி முக்கி கல்லை உரசி நெருப்பினை உண்டாக்கி குச்சிகளைப் போட்டு தீமூட்டினான். இருவரும் சேர்ந்து அணில்களைத் தீயில் வாட்டினார்கள். வாட்டிய அணில்களை எடுத்து அதன் வயிற்றைக் கீறிக் குடற்பகுதியை எடுத்து வீசிவிட்டு மீதி உடற்பாகத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அணிலின் ஈரலை மட்டும் தனியாகப் பிய்த்து எடுத்துச் சுட்டு வாயில் போட்டு மென்றார்கள். பின்னர் சுட்ட அணில் இறைச்சியைச் சூடேற்றப்பட்ட கற்களின் மீது ஒற்றி நீருஞ்ச வைத்து வாட்டினார்கள். அதன்பின் அணில் இறைச்சியை மூன்று பங்காகப் போட்டு நடுவிலுள்ளவனோடு சேர்த்து மூவரும் ஆளுக்கு ஒரு பங்கு எடுத்துத் தின்றார்கள். தின்று முடித்தவுடன் கைகளைப் புழுதியில் துடைத்துவிட்டு ஆடுகள் எங்கே எனத் தேடினார்கள். ஆடுகள் பெரிய ஓடைக் கரையையும் தாண்டி தென்னைமரத்துக் கிணறை நெருங்கி இருந்தன. அந்த கிணற்றுக்கு அருகில் தான்

பஞ்சைக்காரரின் மிளகாய் செடி வயல் உள்ளது. ஆடுகள் அந்த வயலில் இறங்கிவிடக் கூடாது என்ற அச்சத்தில் மூவரும் குரல் எழுப்பிக் கொண்டே குலைதெறிக்க ஓடினார்கள். அவர்கள் ஆடுகளை நெருங்குவதற்கு முன் ஆடுகள் பஞ்சைக்காரரின் மிளகாய் வயலில் இறங்கி மிளகாய்ச்செடி இலைகளை மேயத் தொடங்கிவிட்டன. ஆடுகள் மிளகாய் வயலில் இறங்கி மேய்வதைப் பஞ்சைக்காரக் கிழவன் பார்த்துவிட்டான்.

ஆடுகளை வயலில் இருந்து ஓட்டிய கிழவன் அப்போது அங்கு ஓடிவந்த மூவரையும் பார்த்துக் கத்தினான். ஒருநாள் இல்லையென்றால் ஒருநாள் மூவரையும் தென்னைமரத்தில் கட்டி வைத்துத் தோல் உரிக்கப் போவதாகக் கத்தினான். அருகில் நின்ற சின்னவனைச் சாட்டைக் கம்பால் விளாசினான். அடி தாங்கமாட்டாத சின்னவன் கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டு தலைதெறிக்க ஓடினான். தொரட்டிக் கத்தியை நல்லா கூர் தீட்டி எடுத்து வந்து எல்லா தென்னங் குருத்துக்களையும் ஒருநாள் அறுத்துப்போட வேண்டும் என மனதிற்குள் கறுவியபடி சின்னவன் ஓடினான்.

மூவரும் ஆடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு ரோட்டு கிணற்றடிக்குப் போனார்கள். பெரியவன் சின்னவனைப் போர்த்து, “ உன் அண்ணன் காலேஜில் படிக்கப் போகாம எதற்கு வீட்டில வந்து கிடக்கான்” எனக் கேட்டான். சின்னவன், “ அவன் பெரிய படிப்பு படிக்க மூனு ஆட்ட வித்து காச அனுப்பியும் ஒழுங்க சோறு போடலன்னே ஒந்துட்டான்” என்று பதில் கூறினான். மூவரும் தண்ணியில்லாம வாடிக்கிடக்கும் ஊர்ல பொழுக்க வழியில்லாம மக்கள் எல்லாம் கிளம்பி வேறு ஊருக்கு போறத பத்திப் பேசினார்கள். அப்போது கார் ஒன்று சீறிப் பாய்ந்தது. அதைக் கண்டு ஆடுகள் மிரண்டு ஓடின. இதனால் ஆத்திரமடைந்த சின்னவன் கல் ஒன்றை எடுத்து காரை நோக்கி வீசினான். அவனுடைய கோபம் சற்றுத் தணிந்தது. ஆடுகள் எதைப் பற்றியும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன.

8. தாத்தா தொலைந்து போனார்

வளர்ந்து வளரும் சூழலால் நகரமயமாக்கல் கிராமங்களை அழித்தல் முதலான செயல்கள் மிக விரைவாக நடந்து வருகின்றன. இதனால் கிராமங்கள் விவசாயத்தை இழக்கின்றன. கிராமமக்கள் விரும்பி விவசாயத்தை விட்டுவிடுவதில்லை. உண்மையில் அவர்கள் விவசாயத்தை உயிர் போல எண்ணி வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அதிகார வர்க்கம் நகரமயமாக்கலை விவசாயிகளின் மீது திணிக்கிறது. இந்நிலையில் அதிகாரவர்க்கத்தின் ஆளுகைக்கு அடங்கும் நடுத்தர வர்க்க மக்களின் மனப்போராட்டத்தை தாத்தா தொலைந்து போனார் என்னும் சிறுகதை உணர்த்துகிறது. இச்சிறுகதையை இரா. காமராசு படைத்துள்ளார்.

கதை மாந்தர்:

சொக்கன், சொக்கனின் தாத்தா, வி.ஏ.ஓ., ஆர். ஐ. மனோகர்.

கதைக் கரு :

நகரமயமாக்கலால் கிராமங்களின் அழிவும், விவசாயிகளின் மனப் போராட்டமும் கதைக் கருவாக உள்ளது.

கதைச் சுருக்கம் :

போக்குவரத்து அவ்வளவாக இல்லாத கிராமம் அது. அதன் புழுதி மிகுந்த சாலையில் குப்பம்மாள் மகளிர் கல்லூரி என்னும் பெயர் தாங்கிய பேருந்து ஒன்று வேகமாக ஓடியது. அழகிய விதவிதமான ஆடைகளை அணிந்த இளம்பெண்கள் பேருந்தில் இருந்தனர். இத்தகு காட்சி அந்த கிராமத்திற்கு புதியது. எனவே கிராமத்தின் எல்லாக் கண்களும் அந்தப் பேருந்தையே துரத்தின. ஆனால் சொக்கனின் மனம் மட்டும் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சியை அசை போட்டது.

சொக்கனின் தாத்தாவிற்குப் பூர்வீகச் சொத்தாக நாலு ஏக்கர் நிலம் இருந்தது. தாத்தாவிற்கு இரண்டு பிள்ளைகள். சொக்கனின் அப்பாவும் அவருடைய தம்பியும். சித்தப்பா சிறு வயதிலேயே கப்பலேறிச் சிங்கப்பூருக்குச் சென்று விட்டார். அதற்குப்பின் அவரைப் பற்றிய செய்தி இன்றுவரை இல்லை. எனவே தாத்தாவின் நாலு ஏக்கர் நிலமும் சொக்கனின் அப்பாவிற்கு உரிமையாகிவிட்டது.

சொக்கனின் அப்பாவிற்கு இரண்டு பிள்ளைகள். சொக்கனும் ராமாயியும். இராமாயிக்கு அப்பா தட்டலாகக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார். ஏழு கிராமத்தையும் கூட்டி பதினொரு கிடாவெட்டிக் கல்யாணம் விமர்சையாக நடந்து. கலியாணத்திற்காக மாடிவீட்டுக்காரனுக்கு அப்பா இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை விற்றுவிட்டார். மிச்சமிருந்த இரண்டு ஏக்கர் நிலமும் ஒன்பது எருமைமாடுகளும் காளைமாடுகளும் தாத்தாவின் கூண்டு வண்டியும் சொக்கனின் சொத்தாகக் கிடைத்தன. சொக்கனுக்குத் தாத்தா மீது அலாதிப் பிரியம். தாத்தாவைப் போலவே மீசை, குடை, தடி கூண்டுவண்டி, தரையில் படுக்கை, சுருட்டு ... என்று தாத்தாவின் அச்சாகவே வாழ்ந்து வந்தார்.

தாத்தாவின் காலம் போல இப்போது விவசாயம் இல்லை. குறுவை, தாளடி ஆகியவையெல்லாம் இப்போது இல்லை. ஒரேஒரு பருவ சாகுபடி மட்டும் தான். சொக்கனுக்கு சீமை உரம் எல்லாம் விருப்பம் கிடையாது. மாட்டு சாணம் தழை முதலான இயற்கை உரங்கள் தான்.

ஒருநாள் சொக்கன் தன் மைத்துனன் கோவிந்தனைத் தேடி வயக்காட்டிற்குப் போனார். அங்கே ஒரே கூட்டம். ஒரே வெள்ள வேட்டிக்காரர்கள். ராமராஜ் ஓடி வந்து சொக்கனை வரவேற்றான். ராமராஜ் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி விற்றுப் பணக்காரனானவன். இப்போது அரசியல் கட்சி ஒன்றின் ஒன்றியச் செயலாளராக உள்ளான்.

சுற்றிலும் விதவிதமான கார்கள், அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஜீப்புகள். தொந்தி வைத்த விழி பிதுங்கிய முரட்டு மனிதர்கள். கிராமத்து வயல்காரர்கள் எல்லாம், பருந்தைக் கண்ட தாய்க்கோழி போலக் கிடந்தார்கள். அந்த கிராமத்து வி.ஏ.ஓ சொக்கனிடம் வந்து ஒரு கையெழுத்துப் போடுங்க என்றார். அதற்குச் சொக்கன் ஏதும் புரியாமல் “அரசாங்கம் ஏதேனும் மானியம் தரப்போகின்றதா?” எனக் கேட்டார். அவரால் வி.ஏ.ஓவை நேருக்கு நேராகக் கூட பார்க்க இயலவில்லை. தரையைப் பார்த்தவாறு அப்படிக் கேட்டார். அதற்கு வி.ஏ.ஓ., “ஆர்.ஐ மனோகர் ஐயா இந்த நிலத்திலே ஒரு மகளிர் கல்லூரியைக் கட்டப் போறார். அரசாங்க ஆர்டர் கூட போட்டாச்சு. மற்ற வயல்காரர்கள் எல்லாம்

கையெழுத்துப் போட்டுட்டாங்க. நீங்கதான் பாக்கி. வெளியில விக்கிற வெலயவிட குழிக்குப் பத்து ரூபா சேர்த்து தருவாங்க. கையெழுத்துப் போடுங்க” என்றார்.

சொக்கனுக்கு அந்த நிலத்துமேல தன்தாத்தா கொண்டிருந்த வாஞ்சையை எண்ணிப் பார்த்தான். நிலத்தை விட்டுத் தர மனசில்லை. ஆனால் சுற்றி இருந்தவர்கள் ஆளுக்கொரு விதமாக மிரட்டினர். ஆர்.ஐ மனோகர். “கல்லூரி கட்ட பூமி பூஜை கூட போட்டாச்சி. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில இளவட்டங்கள் சுடிதார் மிடி என விதிவிதமான ஆடைய போட்டுக்கிட்டு ஜல்ஜல் எனச் சுற்றி வருவதை பார்க்கலாம்” என்றார். சொக்கன் அப்போதும் கையெழுத்துப் போடத் தயங்கினார். கையெழுத்துப் போடாமல் உயிரோடு போகமுடியாது எனச் சிலர் மிரட்டினார்கள். சொக்கனால் மேற்கொண்டு எதுவும் பேசமுடியவில்லை. ஏதும் பேசாமல் அவர்கள் காட்டிய பேப்பரில் கை நாட்டு வைத்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

மாதங்கள் மூன்று கழிந்தன. விவசாய நிலம் இப்போது இல்லை. குப்பம்மாள் மகளிர் கல்லூரியைச் சொக்கன் கண் முன்னே பார்க்கிறார். பழைய ரூபகத்தில் மூழ்கியவாறு நடு ரோட்டில் நின்றிருந்த சொக்கனைத் தள்ளுவண்டிக்காரன் ஒருவன் திட்டிக் கொண்டே சென்றான். இப்போதெல்லாம் சொக்கனிடம் தாத்தாவின் கூண்டு வண்டி இல்லை. குடை இல்லை. தடி இல்லை. மனதிற்குள் பொத்திக் காப்பாற்றிய தாத்தா இல்லை. சொக்கனின் நெஞ்சம் உறுத்தியது. தோளில் கிடந்த துண்டை எடுத்து வாயில் அழுக்கி அழுகையை நிறுத்தினார். சூடுபட்ட மாடு நடப்பது போல நடந்து போனார்.

9. யதார்த்தம்

தற்காலப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் சு.தமிழ்ச் செல்வி. பெண்ணியச் சிந்தனையாளர். பெண்கள் தற்காலத்தில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளைக் கருவாகக் கொண்டு படைப்புகளைத் தருபவர். அளம், கீதாரி முதலான நாவல்களும் சிறுகதைகள் பலவும் இவருடைய படைப்புகளாக உள்ளன. இவரின் படைப்புகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை அவர்களின் துயரை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்படுபவை ஆகும்.

அவரெழுதிய யதார்த்தம் என்னும் சிறுகதை பாடப்பகுதியாக உள்ளது இக்கதையின் சுருக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

கதை மாந்தர்:

கண்ணம்மா, மாரியப்பன், மாரியப்பனின் தாய்

கதைக் கரு :

ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கை இன்னும் விடியவே இல்லை என்பதே யதார்த்தமாகும். தன் ஒரே மகனை இழந்த பெண்ணொருத்திக்குத் தன் இழப்பை எண்ணித் துயரப்படக் கூட நேரமில்லை. அவள் உழைப்புக்குப் போக வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறாள். மகன் இறந்த மறுநாளே வேலைக்குப் போய் தன் வயிற்றைக் கழுவ வேண்டிய அவலமே யதார்த்தமாக உள்ளது என்பதைக் காட்டும் படைப்பாக இச்சிறுகதை உள்ளது.

கதைச் சுருக்கம் :

மாரியப்பனும் கண்ணம்மாவும் தம்பதியினர். இருவரும் அன்றாடக் காய்ச்சிகள். கூலி வேலைக்குப் போனால்தான் அவர்களுக்குச் சோறு. ஒருநாள் வேலைக்குப் போகாவிட்டாலும் அன்று பட்டினிதான். இத்தகைய ஏழ்மையான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் அவர்களுக்கு மூன்றரை வயதில் ஒரு மகன். அவனுக்கு உடல்நலமில்லை. காய்ச்சல் நெருப்பாய் கொதித்தது. வைத்தியம் பார்க்க கையில் காசில்லை. கூலி வேலைக்குச் சென்று அன்றைய கூலியை வாங்கிக் கொண்டு வந்தால் தான் மறுநாளாவது மகனை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துப் போக முடியும். அரசாங்க மருத்துவமனையில் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் போகவில்லை என்றால் வைத்தியம் பார்க்க முடியாது. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் போகவேண்டும் என்றால் வேலைக்குப் போக முடியாது. வேலைக்கப் போனால்தான் அந்தக் கூலியை வைத்து மகனை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்ல முடியும். எனவே காய்ச்சல் அடித்துக் கொண்டிருந்த மகனை வீட்டில் விட்டுவிட்டு மாரியப்பனும் கண்ணம்மாவும் கூலி வேலைக்குச் சென்றார்கள். நண்டு ரசம் வைத்துக் கொடுத்தால் காய்ச்சல் குணமாகும் என்று மாரியப்பன் கண்ணம்மாவிடம் கூறினான். நாற்று நடும் கூலிவேலைக்குச் சென்ற கண்ணம்மா சேற்றில் நண்டுகளைத் தேடி பிடித்துக் கொண்டு வந்தாள். ஆனால் மகனின் உடல்நிலையோ மிகவும் மோசமாக இருந்தது. தனியார் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துப் போக கையில் பணமில்லாததால் அவனை அரசாங்க

மருத்துவமனைக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள்.

இரவு நேரமாதலால் மருத்துவமனையில் டீட்டி டாக்டர் இல்லை. எனவே நர்சுகள் வைத்தியம் பார்த்தார்கள். வைத்தியம் பலனின்றி மாரியப்பனின் மகன் இறந்துவிட்டான். செய்தி அறிந்த கண்ணம்மா ஓங்கி அழுதாள். நர்சுகள் கண்ணம்மாவை இங்கே அழாதீர்கள். டாக்டனர் வந்தால் எங்களைத் திட்டுவார் எனச் சொல்லி அவனை வெளியே அனுப்பி விட்டார்கள். வெளியே வந்த கண்ணம்மா அழுகையை நிறுத்தவில்லை. மாரியப்பனால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. கண்ணம்மாவின் அழுகையை அவனால் நிறுத்த முடியவில்லை. தன் தாயை வருமாறு அவன் சொல்லியிருந்தான். விடியற்காலை நாலே முக்கால் மணி பஸ்ஸில் அவள் வந்துவிடுவாள். அவள் கொண்டு வரும் பணத்தை வைத்துதான் மகனின் உடலை வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். எனவே தன் தாயின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான் மாரியப்பன்.

மாரியப்பனின் தாய் வந்தாள். அவளிடம் மாரியப்பன் தன் மகன் இறந்துவிட்டதைக் கூறி அழுதான். அவளும் அழுதாள். தன்னிடமிருந்த பதினைந்து ரூபாயை மாரியப்பனிடம் தந்தாள். இந்த பணத்தில் ஆட்டோவில் கூட இறந்த மகனை அழைத்துக் கொண்டு போகமுடியாது. எனவே மகன் இறந்துவிட்டதை மறைத்து பஸ்ஸில் கொண்டு போக முடிவு செய்தார்கள். இறந்து போன மகனின் உடலோடு மாரியப்பனும் அவன் மனைவியும் தாயும் பஸ்ஸில் ஏறினார்கள். மண்ணம்மா ஓயாது அழுதுகொண்டே வந்தாள். முடிவில் கண்டக்டர் பிணத்தை ஏற்றிக் கொண்டு வருவதைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார். திட்டிவிட்டு அவர்களை பஸ்ஸிலிருந்து கீழே இறக்கிவிட்டார்.

இறக்கிவிடப்பட்ட இடத்தில் இருந்த டீக்கடை மாரியப்பனின் தாய்க்கு தெரிந்தவர் கடை. எனவே அவரிடம் கடனாகப் பணத்தைப் பெற்ற மாரியப்பனின் தாய் ஆட்டோ ஒன்றில் எல்லோரையும் ஏற்றிக் கொண்டு ஊர் வந்து சேர்ந்தாள். பின்னர் சடங்குபடி குழந்தை அடக்கம் செய்யப்பட்டான்.

தன் மகன் இறந்துபோனதை கண்ணம்மாவால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அழுது புரண்டு கொண்டிருந்தாள். அவளைப் பார்த்த அவளுடைய மாமியார் இப்படியே அழுது கொண்டிருந்தால் எதுவும் சரியாகாது. வேலை வெட்டி இல்லாமல்

இருந்தால் நாம் வாழ்வது எப்படி? எனக் கேட்டு வேலைக்குப் போகும்படி வற்புறுத்தினாள். கண்ணம்மாவுக்கும் வேறுவழி இல்லை.... எனவே வேலைக்குப் போக எழுந்தாள்.

தன் ஒரே மகன் இறந்த மறுநாளே கூலி வேலைக்குப் போனால்தான் வாழ்க்கை என்ற துயரநிலையே ஏழைகளின் வாழ்வியல் யதார்த்தமாக உள்ளது என்பது மேற்காட்டிய சிறுகதையின் கருவாக உள்ளது.

10. ஒரு மரவட்டையும் ஒரு கவிதையும் நானும்.

ஒரு மரவட்டையும் ஒரு கவிதையும் நானும் என்னும் சிறுகதையினை எழுதியவர் ஐ.எஸ்.ஜெயசேகர். இவர் ஒரு மருத்துவர்.ஒரு மருத்துவரின் மனநிலையை இச் சிறுகதை விளக்குகிறது.

கதை மாந்தர்:

மருத்துவர், ஒரு பாட்டி, நர்சுகள்.

கதைக் கரு :

இலக்கியம் தான்மனிதனுக்கு மனிதநேயத்தைச் சொல்லித் தருகிறது. விஞ்ஞானக் கல்வி எல்லாம் வாழ்க்கையை வசதியைப் பெருக்குகின்றன. ஆனால் இலக்கியக்கல்வி மனிதனநேயத்தைப் பெருக்குகிறது என்னும் கருத்து இக்கதையின் கருவாக உள்ளது.

கதைச் சுருக்கம் :

அது ஒரு தனியார் மருத்துவமனை. பெரியது. எந்நேரமும் பரப்பரப்பாக இயக்குவது. அங்கு வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கும் நர்சுகளுக்கும் எப்போதும் வேலை இருந்துகொண்டே இருக்கும். மருத்துவர் ஒருவரு தொடர்ந்து பணி செய்துவிட்டு சற்று நேரம் ஓய்வெடுக்க மின்விசிறியின் கீழே உட்கார்ந்தார்.மின்சாரம் தடைபட்டதால் மின்விசிறி நின்றுவிட்டது. வெயிலின் சூடு அதிகமாக இருந்தது. அந்நேரத்தில் சில இளஞர்கள் பாட்டி ஒருத்தியைக் கொண்டு வந்து மருத்துவமனையில் சேர்த்தார்கள். பாட்டிக்கும் அவர்களுக்கும் எவ்வத உறவுமில்லை. அவர்கள் வாழும் இடத்தில் அந்தப் பாட்டியும் இருந்தாள். எனவே உடல்நிலை மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்த அந்த பாட்டியை மனிதாபி

மானத்தால் அந்த இளைஞர்கள் கொண்டு வந்து மருத்துவ மனையில் சேர்த்தார்கள்.

பாட்டியின் மீது துர் நாற்றம் வீசியது. எல்லோரும் முகத்தை சுளித்தார்கள். நர்சுகள் பாட்டிக்கு ஒரு இன்ஜெக்ஸனைப் போட்டு விட்டு கழிவறைக்கு அருகில் படுக்க வைத்தார்கள்.

மருத்துவர் வேலையை முடித்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தார். அவர் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர். இலக்கிய இதழ்களை வாங்கிப் படிக்கும் வழக்கம் உள்ளவர். அன்றும் ஓய்வான நேரத்தில் ஓர் இதழை எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினார். அதில் ஒரு கவிதை இருந்தது. “....மரவட்டை பின் அதன் வாழ்வை யார் வாழ்வது” என்னும் வரிகள் மருத்துவரை நெகிழவைத்தது.

அடுத்தநாள் மருத்துவர் மருத்துவமனைக்குச் சென்றவுடன் முதல்நாள் மருத்துவமனையில் சில இளைஞர்கள் கொண்டு வந்து சேர்த்த பாட்டியைப் போய் பார்த்தார். நர்சுகளைக் கூப்பிட்டுக் கையுறைகளைக் கேட்டுப் பெற்று அணிந்து கொண்டார். பாட்டியை அணுகி அவளைச் சுத்தம் செய்தார். வெந்நீர் கொண்டு அவளைத் துடைத்து விட்டு பவுடர் போட்டார். மருத்துவ மனையில் இருந்த சிவப்புநிற வார்டு துணியைப் பாட்டிக்கு அணிவித்தார். இப்போது பாட்டியின் முகத்தில் சிரிப்பு தெரிந்தது. மற்றவர்களும் சிரித்தார்கள். பாட்டியின் படுக்கையில் இருந்து மரவட்டை ஒன்று ஊர்ந்து சென்றது. அதை பார்த்த மருத்துவர் ஒரு சிறு குச்சியை எடுத்து மரவட்டையைப் பிடித்து வெளியே விட்டார்.தன் வாழ்வை வாழ மரவட்டை அதன்வழியே சென்றது.

சிந்தனைச் சுடர் (உரைநடை)

பேராசிரியர் பி.விருதாசலம் அவர்கள் தொகுத்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பிற்குச் சிந்தனைச் சுடர் என்பது பெயர். இந்நூற்கண் தமிழ்ச்சான்றோர்களின் கருத்தியல்கள் பல தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக வரையப்பட்டுள்ளன. எட்டு கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் சுருக்கத்தை இனிக் காண்போம்.

1. திருமூலரின் சிந்தனைகள் -1

மெய்ஞ்ஞானத்தோடு வாழ்வியல் ஞானத்தை விளக்கும் திருக்கூட்டத்தார் சித்தர்கள் எனப்படுகின்றனர். பதினெண் சித்தர்கள் என வழங்குவது ஒரு பொது மரபு. என்றாலும் தமிழ் நாட்டகத்தே காலந்தோறும் மெய்ஞ்ஞானச் சித்தர்கள் பலர் வாழ்ந்து அரிய தத்துவ போதனைகளைத் தந்துள்ளனர். தத்துவம், மந்திரம், யோகம், வானசாத்திரம், மருத்துவம் எனப் பல அறிவுத்துறைகளில் சித்தர்கள் நூல்களைப் படைத்தளித்துள்ளனர். அத்தகு சித்தர்களுள் ஒருவராகத் திருமூலர் திகழ்கிறார். இவர் அட்டமா சித்துக்கள் கைவரப் பெற்றவர் என்றும், மூலன் என்னும் இடையன் இறந்துபட அவன் மேய்த்த பசுக்கள் கதறியதைக் கண்டு மனம் பொறுக்காத இவர் கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் சித்து வேலையால் தன் உயிரை மூலனின் உடலில் செலுத்தி அவன் உருவில் வாழ்ந்தார் என்றும் கூறுவர். மூலாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் ஆண்டுக்கு ஒரு பாடல் என மூலாயிரம் பாடல்களைப் பாடினார் என்பர். அப்பாடல்களின் திரட்டு திருமந்திரம் எனப்படுகிறது. பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் மந்திரம் போன்று சுருக்கமாகவும் பெருக்கமான கருத்தினைப் பொதிந்து வைத்திருப்பதாகவும் உள்ளதால் மந்திரம் என்னும் பெயர் இந்நூலுக்குப் பெரிதும் பொருந்துகிறது.

திருமூலரின் தத்துவக் கருத்துக்கள் கடவுளை நம்புவரைப் போன்றே கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவரையும் பெரிதும் ஈர்க்கும் திறம் உடையன. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பது போன்று அரும்பெரும் தத்துவக் கருத்துக்களைத் திருமூலர் கூறியுள்ளார். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” எனச் சங்கப் புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் கூறுகிறார். திருவள்ளுவர், “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” எனக் கூறுகிறார். இப்படி மக்கள் அனைவரும் சமம். மக்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளைக்

கற்பிப்பது அறிவுடையன்று எனத் தமிழ்ச்சான்றோர் காலங் காலமாக போதித்து வந்துள்ளனர். ஆயினும் பிறப்பால் ஏற்றத் தாழ்வு கூறும் நிலை இன்று உள்ளது. அத்தகு இழிநிலையைச் சாடும் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள், பகுத்தறிவாளர்கள் சான்றோர்கள் அனைவரும் திருமூலரின் ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்னும் கூற்றை முழங்கி வருகின்றனர்.

நாம் பிறர்க்கு நன்மை செய்ய இயலாவிடினும் தீமையினை யாவது செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும். இதனைத்தான்,

**“நல்லது செய்தல் ஆற்றிராயினும்
அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்”**

என நரிவெருஉத் தலையார் என்னும் சங்ககாலப் புலவர் கூறுகிறார். இவ்வாறு நன்மை செய்து வாழுவோர் நலமுடன் திகழ்வர். அவர்களைத் தீமை நிச்சயம் அணுகாது என உறுதியாகக் கூறுகிறார் திருமூலர். எனவே அவர் மக்களைப் பார்த்து, “நன்றே நினைமின்” என வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். பிறர்க்கு நன்மை நினைத்து வாழ்வாரை எமன் கூட நெருங்கமாட்டான் என்பது திருமூலரின் திண்ணமான கருத்து ஆகும்.

எல்லா உயிர்களையும் தம் உயிர் போல எண்ணி வாழுவோர் உள்ளத்தைக் கருவறையாகக் கொண்டு இறைவன் எழுந்தருள் கிறான் என்பார் இராமலிங்க அடிகள். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் மக்கள் யாவரும் ஒன்றே என்னும் சிந்தை உடையவராய் மக்கள் கூட்டத்தில் தாமும் கலந்து வாழுதல் வேண்டும். பிறரும் உண்ணவும் உடுக்கவும் செய்து பின்னே நாம் உண்டும் உடுத்தும் வாழுகின்ற வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார்.

**“எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களைப்
பாரடா உனது மானிடப் பரப்பைப்
பாரடா உன்னுடன் பிறந்த பட்டாளம்”**

எனக் கூறும் புரட்சிக் கவிஞர், “மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு” எனமக்களுக்கு வாழும் வழியைக் காட்டுகிறார். மக்கள் யாவரும் சாதி மத பேதங்களை அற்று யாவரும் ஒன்றாகக் கூடி வாழும் வாழ்வியல் முறையினையே சான்றோர்கள் அனைவரும் வலியுறுத்துகின்றனர். இக்கருத்தினைத் திருமூலர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திடமாகக் கூறியுள்ளார்.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்”

**நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
ஞென்றே புகுங்கதி யில்லை துஞ்சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே”**

என்பது திருமூலரின் திருமந்திரப் பாடல் ஆகும். இவ் அறவுரையைப் போற்றி நடத்தல் வேண்டும்.

திருமூலரின் சிந்தனைகள் -2

இல்லறமாகிய குறுகிய வட்டத்தில் வாழ்வோர் வாழ்வு வாழ்வாகாது. தன் குடும்பம், தன் மனைவி, தன் மக்கள் என வாழ்வோர் கடுகு போன்ற சிறிய உள்ளத்தவர்.

**“தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்தியம் இவையுண்டு தானுண்டு என்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்”**

என்பது பாரதிதாசனின் கூற்று. இத்தகைய குறுகிய மனம் படைத்தவர் நெஞ்சில் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆசைகள் அலை மோதும். உலகத்து உயிர்களுக்கு எல்லாம் தொண்டு செய்து இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல் வேண்டும். ஆசைகளற்ற தூய நெஞ்சத்தவரே இறைவனோடு கலக்க முடியும்.

**“முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன்னைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார்
அச்சோவே”**

என்பது மாணிக்கவாசகரின் கூற்று. பற்று நீக்கம் வேண்டும். பற்றில்லா நெஞ்சமே பரமன் வாழும் இடமாகும். திருவள்ளுவர்,

**“யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்”**

என்கிறார். எனவே பற்றற்ற வாழ்வினராக இறைத் தொண்டர் இருத்தல் வேண்டும். திருமூலர் பற்று அற்று வாழும் நெறி குறித்து நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

**“ஆசை அறுமினகள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடிவிட ஆனந்தமாமே”**

என்பது திருமூலரின் வாக்கு. இறைவனாகிய ஈசனோடு ஆயினும் ஆசையை அறுமின்கள் என்பது திருமூலரின் திடமான கருத்து. இது கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவருக்கு ஏற்ற கருத்தாகலாம். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவருக்கு இக்கருத்தில் உடன்பாடு ஏற்படாது. திருவள்ளுவர் பற்று விடச் சொல்கிறார். ஆனால் பற்று விடுவதற்குக் கடவுள் மேல் பற்று கொள்ளச் சொல்கிறார்.

**“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு”**

என்பது திருக்குறள். பற்றுக் குறித்துத் திருவள்ளுவரின் கருத்தில் திருமூலர் முரண்படுவது போலத் தோன்றும். உண்மையில் முரண் இல்லை. தன்னிலும் வேறான மற்றொரு பொருள்மீதே ஆசை உண்டாகும். இறைவனைத் தன்னிலும் வேறான ஒரு பொருளாகப் பார்க்கக் கூடாது என்பது திருமூலர் கருத்து. இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டால் தான் வேறு, இறைவன் வேறு என்ற எண்ணம் இல்லாமல் தானே இறைவன் என்னும் நிலை ஏற்படும். அந்நிலையில் உயர மனிதனுக்கு ஆசையாகிய பற்றுத் தடையாகும். எனவே ஈசனோடு ஆயினும் ஆசையை அறுமின்கள் என்றார் திருமூலர்.

கடுந்தவம் புரியும் தவயோகியே ஆயினும் சிறு பற்றால் இறை அருளைப் பெறாமல் போகக்கூடும். இதனைத் திருமூலர் ஒரு சிறு நிகழ்வினைப் படைத்து மொழிந்து விளக்குகிறார். உழவன் ஒருவன் வயலை நன்கு உழுது அரும்பாடு பட்டுப் பயிர் செய்தான். பயிர்கள் இடைய குவளை மலர்க்கொடிகளாகிய களைகள் வளர்ந்தன. களைகளாகிய குவளை மலர்க்கொடிகளைக் களைய வயலில் இருங்கிய உழவன் குவளை மலர்களை நோக்கினான். அவனுக்கு அக்குவளை மலர்கள் தன் மனைவியின் அழகிய கண்களை நினைவுபடுத்தின. தன் மனைவியின் மீது கொண்ட ஆசையால் அந்த குவளை மலர்க்கொடிகளைப் பறித்து எறியாது விட்டு விட்டான். குவளைக்கொடி செழித்து வளர்ந்து பயிர்களை அழித்துவிட்டது. உழவனின் உழைப்பெல்லாம் வீணாயிற்று. இதனை விளக்கும் திருமந்திரம் பாடல்,

**“உழவர் உழவு வானம் வழங்க
உழவன் உழவினிற் பூத்த குவளை**

**உழவன் உழத்தியர் கண்ணொக்கும் என்றிட்டு
உழவன் அதனை உழவொழிந் தானே”**

என்பதாகும். சிறு ஆசையினால் உழவனின் உழவுத்தொழில் அழிந்தது போல சிறு ஆசை நம் முயற்சியைப் பாழ்ப்படுத்திவிடும்.

இறைவன் நன்மை தீமையாகிய இரு நெறிகளையும் படைத்துள்ளான். நன்மையாகிய நெறியில் நடப்பவர் நன்மையை அடைகின்றனர். தீமையாகிய நெறியில் நடப்பவர் தீமையைத்தான் அடைய முடியும். இதனை திருமூலர்,

**நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முட்பாயும்
நெறியில் வழுவாது இயங்கவல் லார்க்கு
நெறியினர் நெருஞ்சில்முட் பாயகிலாவே**

என்னும் பாடலில் விளக்கியுள்ளார். எனவே நன்னெறியில் செல்லவேண்டும். தீ நெறியில் செல்பவர்க்கு தீமையே வரும். இதனைத்தான், “நன்றும் தீதும் பிறர்தர வாரா” என்று கூறினர் ஆன்றோர். அதனை வழிமொழிகின்ற திருமூலர் துறவியர் நன்மை தரும் நெறி வழுவாது இருத்தல் வேண்டும் என்கிறார்.

திருமூலரின் சிந்தனைகள் -3

கல்வி உயர்வைத் தரும் கல்லாமை இழிவைத் தரும். இதனால்தான் திருவள்ளுவர் கற்றவரை மக்கள் என்றும் கல்லாதவரை விலங்கு என்றும் கூறினார்.

**“விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றவரோடு ஏனை யவர்”**

என்பது வள்ளுவரின் வாய்மொழியாகிய குறள். மக்களாகப் பிறந்தோர் அனைவரும் கல்வி கற்று உயர்ந்திட வேண்டும் என்பது பாரதி கண்ட மாபெரும் கனவு. அவர்,

**“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வேத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்”**

எனப் பாடினார். கல்வி மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பது.

கல்வியின் சிறப்பினைத் தமிழ்ச்சான்றோர் பலரும் பலவாகக் கூறியுள்ளனர். திருமூலர்,

**“கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடனன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதவர் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே”**

எனக் கூறியுள்ளார். கல்லாதவரைக் காணவோ அவர் கருத்தைக் கேட்கவோ கூடாது என்பது திருமூலரின் கருத்தாக உள்ளது. மேலும் கல்லாதவரை இறைவனும் விரும்பான் என்பார் திருமூலர். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பவன். உடலாகவும் உயிராகவும் திகழ்பவன். கடலும் கார்முகிலும் இறைவனே. இவ்வாறு எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனும் கல்லாத நெஞ்சில் மட்டும் நிற்கமாட்டான் என்பதை,

**“எல்லா இடத்தும் உளன் எங்கள் தம்மிறை
கல்லாத வர்கள் கலப்பறி யாரே”**

என்றும்,

**“எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவனே யாயினும்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே”**

என்றும் திருமூலர் கூறியுள்ள பாடல்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன.

மேலும் இறைவனை அறிவு வடிவினனாகவே திருமூலர் காண்கிறார். “அறிவு வடிவென்று அருள்செய்தான் நந்தி” என்றும், “அறிவொன்றே தெய்வம்” என்றும் திருமூலர் கூறியுள்ளதை நோக்குதல் வேண்டும். அவ்வாறே இறைவன் அன்பின் வடிவானவன் என்பது திருமூலர் கருத்து.

**அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே**

என்பது திருமூலர்தம் கூற்று.

திருமூலரின் சிந்தனைகள் - 4

இல்லறத்தானுக்கு என்று சில கடமைகள் உண்டு. அக் கடமைகளைத் திருவள்ளுவர்,

**தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்
தான் என்றாங்கு**

ஐம்புலத் தாறு ஓம்பல் தலை

என்பது வள்ளுவர் கூற்று. இக்குறளுக்கு உரை வரைந்த பரிமேலழார் தன்னை ஓம்பலும் ஒருவனின் கடனாகும் என விளக்குவார். ஆக ஒவ்வொருவனும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியதும் அவனவன் கடமையாகும். திருமூலர் ஒருவன் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியதை இரண்டு பாடல்களில் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

**“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திறம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”**

என்றும்,

**“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்று இருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில்கொண் டானென்று
உடம்பினை யானிருந்து ஓம்பு கின்றேனே”**

என்றும் பாடியுள்ள திருமந்திரப் பாடல்களில் உடம்பினையும் உயிரினையும் பாதுகாத்தலின் அவசியத்தைத் திருமூலர் வலியுறுத்தி உள்ளதை அறியலாம்.

உடம்பினைக் காத்து உயிரினை ஓம்பி பலநாள் வாழ வேண்டும் என்றது மெய்யறிவை பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும். உண்டு களித்து வெற்றுக் கதைகள் பேசி வெறுமனே வாழ்ந்து பருவம் எய்தி மாய்கின்ற மக்களைப் பாரதி **“வேடிக்கை மனிதர்”** என்பார். இத்தகு வேடிக்கை மனிதராய் மாந்தர்கள் வாழ்ந்திடக் கூடாது.

மனித வாழ்வில் நிலையானது ஏதும் இல்லை. ஆனால் நிலையில்லாதனவற்றைத் தான் நாம் நிலையானது என எண்ணி வாழ்கிறோம். இவ்வாறு வாழ்வது இழிவானது என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து. அவர்,

**“நில்லாத வற்றை நிலையன என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை”**

எனக் கூறுவதைக் காண்க. தமிழ்க் காப்பியமான மணிமேகலை,

**“இளமையும் நில்லா யாக்கையும் நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா
மிக்க அறமே விழுத்துணை யாவது”**

எனக் கூறுகிறது. புறநானூறு, **“மன்னா உலகம்”** என்று கூறுகிறது. இப்படிச் சான்றோர்கள் அனைவரும் இவ்வுலகும் வாழ்வும் நிலையற்றன என்பதை நன்கு அறிவுறுத்தி உள்ளனர். திருமூலர் மனிதவுடல் நிலையற்றது. செல்வம், உறவுகள் போன்றனவும் நிலையற்றன என்கிறார்.

**“ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே”**

என்னும் பாடலில் உடலும் உயிரும் உறவும் ஆகிய எவையும் நிலையில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

நிலையில்லாத இவ்வுலகில் அற வாழ்வு வாழ்வதே ஈடேற்றத்திற்கு வழி என்பது திருமூலரின் கருத்து. அற வாழ்வு வாழ்வது என்பது மிகவும் எளிது. அவரவர்க்கு இயன்ற அளவில் அறம் செய்யலாம்.

**“யாவர்க்கு மாம்பிறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பக வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே”**

என்பது திருமூலர் காட்டும் அறநெறி. இதனை யாவரும் செய்ய இயலும் என்பது உண்மைதானே?

யானைப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை என நூற்பெரும் படைகளை உடைய மன்னனே ஆயினும் அறநெறி பிறழ்ந்தால் அழிந்து போவான் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது. இக்கருத்தையே திருமூலரும் தம் பாடல்கள் பலவற்றில் வலியுறுத்துகிறார்.

இவ்வாறு மானுட வாழ்வின் வாழ்வியல் நெறிகளை நன்கு விளக்கிக் காட்டும் திருமந்திரம் யாவரும் படித்துப் போற்றப்பட வேண்டிய சிறந்த நூலாகும்.

2. நான்மணிக் கழகை கூறும் சிந்தனைகள்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தமிழில் உள்ள பழங்கால அறநூல்களின் தொகுப்பாகும். இத் தொகுப்பினில் உள்ள நான்மணிக்கடிகை என்பது சிறந்த அறக் கருத்துக்களைக் கூறும் நூலாகத் திகழ்கிறது. 106 வெண்பாக்களால் பாடப்பட்டுள்ள இந்நூலினை நாகனார் என்னும் புலவர் பாடியுள்ளார். இவர் விளம்பி என்னும் ஊரினர். எனவே விளம்பி நாகனார் என வழங்கப்படுகிறார். நான்கு வெவ்வேறான மணிகளை அடுத்தடுத்து வைத்துக் கோத்த மணிமாலை கண்ணுக்கு விருந்தாவது போல, மனதிற்கு விருந்தாகும் நான்கு அறக்கருத்துக்களை அடுத்தடுத்து வைத்துப் பாடப்பெற்ற பாடல்களை உடையதாதலால் இந்நூலுக்கு நான்மணிக்கடிகை என்பது பெயராக அமைந்துள்ளது.

**எள்ளற்க என்றும் எளியாரென்று என்பெறினும்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கை மேலவா – உள்கடிகனும்
சீற்றக் சிற்றிற் பிறந்தாரை கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து**

என்பது நான்மணிக்கடிகையில் உள்ள ஒரு வெண்பா. இவ் வெண்பாவில் நான்கு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை:

1. யாவரையும் எள்ளுதல் கூடாது
2. இரந்துண்டு வாழ்தல் கூடாது
3. சினங்கொள்ள கூடாது
4. தீயவற்றைக் கூறுதல் கூடாது

என்பனவாகும். இக்கருத்துக்களை விளம்பிநாகனார் கூறியுள்ள திறத்தினை இனி விளக்குவோம்.

எள்ளற்க

யாவராயினும் எள்ளுதல் கூடாது. பதவி, அதிகாரம் முதலானவற்றை உடையோர் அவற்றை இல்லாதவரிடம் இகழ்ச்சிக் கொள்ளுதல் கூடாது. எளியோர் என்று யாரும் இலர். எனவே எளியவர் இவர் என எண்ணி இகழ்தல் தவறு. எனவே தான், “எள்ளற்க என்றும் எளியாரென்று” எனவிளம்பி நாகனார் கூறியுள்ளார். திருவள்ளுவரும் உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளமையும் இங்கு நோக்குதல் வேண்டும்.

கொள்ளற்க.

ஈகை குணம் மாந்தர்க்கு வேண்டும். ஈந்துவக்கும் இன்பமே பேரின்பமாகும். எனவே ஈகை குணம் வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. “ஐயமிட்டு உண்” என்னும் ஔவையின் வாக்கும் இங்கு நினைவில் கொள்ள வண்டும். இவ்வாறு ஈகை பற்றிப் பலரும் கூறியிருப்பது உண்மையே ஆயினும் இரந்து நிற்பல் மிகவும் கொடிய வழக்காகும். எனவேதான் ஐயமிட்டு உண் என்ற ஔவையே **ஏற்பது இகழ்ச்சி** என்றும் கூறியுள்ளார். இரத்தலைப் போன்று இழிவைத் தரக் கூடிய ஒன்று இவ்வுலகில் வேறு இல்லை.

ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று அதனெதிர்

ஈயென் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று

கொள்ளெனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று அதனெதிர்

கொள்ளென் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று

என்னும் புறப்பாடல் ஒன்று விளக்குகிறது. எனவே இரந்து உண்டு வாழ்வது இழிவைத் தரும். எனவேதான் விளம்பி நாகனார் **என்பெறினும் கொள்ளற்க** எனக் கூறுகிறார்.

சீற்றக்

சீற்றம் கொள்ளுதல் கூடாது. தவறே செய்யினும் அத் தவற்றைத் திருத்தலாமே ஒழிய சீற்றம் கொள்ளக் கூடாது. தன்னைச் சிலுவையில் அறைந்த போதும் ஏகபிரான், “இறைவனே இவர்களை மன்னித்து விடுங்கள். தாம் செய்யும் தவறு இது என்று தெரியாமலேயே தவறு செய்கின்றவர்கள் இவர்கள்” என்று கடவுளிடம் வேண்டினார். ஆதலால் சிறுமையாளர் தவறு செய்யினும் அவர்மேல் சீற்றம் கொள்ளலாகாது என்பதை விளம்பி நாகனார் “**சீற்றக் சிற்றிற் பிறந்தாரை**” என்கிறார்.

கூறற்க

இனிய நன்மொழிகள் பல இருக்க, கொடிய வன்மொழிகளைப் பேசுதல் வேண்டாம். வள்ளுவர்

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று

என்கிறார். இதனைத்தான் விளம்பி நாகனார் **கூறற்க கூறல்லவற்றை** என்னும் கூற்றால் கூறி அறிவுறுத்தி உள்ளார்.

நான்மணிக் கழகை கூறும் சிந்தனைகள் - 2

இரத்தலைப் போன்று இழிவு தரக் கூடியது வேறில்லை. தமக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தம் உழைப்பால் பெற்று அதனைத் துய்க்காமல் சிலர் பிறர்பால் சென்று இரந்து பெற்றுத் துய்க்க எண்ணுகிறார்கள். அதற்காக “பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டிப் பருவரல் முகத்தில் கூட்டி ஆமையைப் போல அடங்கி ஒடுங்கி” இரந்து நிற்பவரைக் காண மனம் கூசுகிறது. இத்தகு இரவலரைப் பிறர் எள்ளி நகையாடுவார்கள். அந்த எள்ளல் மொழியும் செயலும் எண்ணுந்தொறும் துன்பத்தையே தரும். எனவேதான் யாருக்கேனும் துன்பப்பட வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தால் இரப்பதற்குச் செல்லுங்கள் என்னும் பொருள்பட, “இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுக” என்கிறார் விளம்பிநாகனார்.

இரப்பது எப்படி இன்னாமையை, இழிவைத் தருமோ அதுபோல ஈவது பெரும் புகழைத் தரும். மனிதன் இகழ்ச்சியோடு வாழக்கூடாது. மாறாக நிலையான பெருமிதத்தோடு வாழ வேண்டும். இந்தப் பெருமிதம் எவ்வாறு தோன்றும் என்பதற்குத் தொல்காப்பியர் விளக்கம் கூறியுள்ளார்.

“கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச் சொல்லப் பட்ட பெருமுதிம் நான்கே”

என்பது தொல்காப்பியர் கூற்று. எனவே, கொடுப்பதாகிய கொடை பெருமித வாழ்வைத் தரும். இந்த உலகம் நிலையில்லாது. எல்லாமும் என்றாவது ஒருநாள் அழிந்துபோகும். வள்ளுவர்,

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்திவ் வுலகு”

என்னும் குறளில் நிலையாமையை நன்கு விளக்கியுள்ளார். இத்தகு நிலையில்லாத உலகில் நிலைத்து வாழ வேண்டும் என்றால் புகழை விதைக்க வேண்டும்.

“மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் தம்புகழ் நிறீஇத் தாம்மாய்ந் தனரே”

என்ற புறநானூற்று வரிகள் நிலையில்லாத இவ்வுலகில் நிலைத்த புகழை விதைக்க வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறது. இதனைத் தான் விளம்பிநாகனார், **இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசை நடுக** என்கிறார்.

பிறக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் இறப்பது உறுதி. பிறக்கும்

போது எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. அவ்வாறே இறக்கும்போதும் எவரும் எதனையும் கொண்டு செல்ல முடியாது. ஆதலால் இருக்கும் வரை அறம் செய்து வாழ்தலே உய்வதற்கு ஒரே வழி. எனவேதான் சான்றோர்கள் அறம் செய்ய வலியுறுத்துகின்றனர். ஒருவன் செய்யும் அறமே அவனுடன் வரும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதனையே நான்மணிக்கழகையின் ஆசிரியர் விளம்பிநாகனாரும், **“தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறம்செய்க”** என்று கூறியுள்ளார்.

சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொள்ளி என்பார் வள்ளுவர். சினம் கொண்டவரையே எரித்துவிடும் பெரு நெருப்பு. சினம் கொள்பவரை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். எனவே சினம் கொள்பவர்க்கு உறவு, நட்பு என எதுவும் இராது. எனவே வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டும் என எண்ணுபவர் சினத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்னும் கருத்தை விளம்பி நாகனார், **“வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்”** எனக் கூறியுள்ளார். இந்த நான்கு கருத்துக்களைக் கூறுவதாக,

“இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுக இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்”

என்னும் நான்மணிக்கழகை வெண்பா கூறுகிறது.

நான்மணிக் கழகை கூறும் சிந்தனைகள் - 3

“உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்” என்பது புறநானூறு. உண்டி இன்றேல் வாழ்வில்லை. எனவே உணவு எல்லோராலும் விரும்பப்படுவதாக உள்ளது. ஆயினும் அவ்வறிந்து உண்பதே ஆரோக்கிய வாழ்வைத் தரும். எனவேதான் புதியதாக சுவையான உணவை உண்பதைக் காட்டிலும் முன் உண்ட உணவு செரிப்பது மிகவும் இன்பத்தைத் தரும்” என வள்ளுவர் கூறுகிறார். **“உணவிலும் உண்டது அறலினிது”** என்பது அவர்தம் அமுத மொழி ஆகும். அளவோடு உண்ணும் பொருளிற்குப் பெயர் உணவு. மாடு போல வயிறு நிறைய உண்ணும் பொருளுக்குப் பெயர் இரை. உணவு உண்ணுக. இரை உண்ணற்ற என்பது விளம்பிநாகனார் வாய்மொழி. அவர் **“இரைசுடும் இன்புறா யாக்கையுட் பட்டால்”** என மொழிந்துள்ளமையை அறிதல் வேண்டும்.

சொல்கின்ற சொல் இனிமையுடையதாக இருத்தல் வேண்டும். இனியசொல் இன்பத்தையே தரும். இதை அறிந்திருந்தும் வன்சொல்லைப் பேசுவது எதற்காக என வினவுகிறார் வள்ளுவர்.

“இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது”

என்பது திருவள்ளுவரின் கேள்வியாகும். இனிய சொல் கேட்கப்படு பவரை மட்டும் அல்ல அச்சொல்லைச் சொல்பவரையும் சுட்டுவிடும் என்கிறார் விளம்பிநாகனார். **“உரைசும் ஒண்மை யிலாரை”** என்பது நான்மணிக்கடிகையின் தொடர்.

அறம் வலியது. அறத்திற்கு மாறுபட்ட செயல் செய்பவரை அவ்வறமே கொன்றுவிடும். தன்னினும் வலிமை குறைந்தவரைக் காரணமின்றித் துன்புறுத்துவோன் அவனினும் வலிமை உடைய வேறொருவனால் கண்டிப்பாகத் துன்புறுத்தப்படுவான் என்பதும் உண்மை. எனவே நம் செயல் நல்லறம் வழிப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும். இன்றோல் நம் செயலே நம்மை அழித்துவிடும். இதனை விளம்பிநாகனார் **“ வரைகொள்ளா முன்னை ஒருவன் வினை சுடும்”** என்ற தொடரால் உணர்த்துகிறார்.

படையின் செருக்கால் பலரைத் துன்புறுத்தி வாழும் வேந்தனை அவனது படையே அழித்த வரலாறுகள் பல உண்டு. எனவே படை உள்ளது என்ற செருக்குக் கூடாது. தன்னுடைய சேனையே தன்னை அழிக்கும் என்பதை, **“வரைகொள்ளா வேந்தனையும் தன்னடைந்த சேனை சுடும்”** என்னும் தொடரால் உணர்த்திச் செல்கிறார். ஆக மேற்காட்டிய அறக் கருத்துக்களை விளம்பிநாகனார்,

**இரைசும் இன்புறா யாக்கையுட் பட்டால்
உரைசும் ஒண்மை யிலாரை – வரை கொள்ளா
முன்னை ஒருவன் வினைசும் வேந்தனையும்
தன்னடைந்த சேனை சுடும்**

என்னும் வெண்பாவில் தெளிவுறுத்தி உள்ளமையை அறியலாம்.

நான்மணிக் கடிகை கூறும் சிந்தனைகள் - 4

வாழ்க்கைக்குப் பொருள் தேவை. பொருளில்லாதவர் பெரிதும் துன்புறுவது இயல்பு. இவ்வுலக வாழ்க்கை இன்பமுடன்

அமைய பொருள் இன்றியமையாதது. எனவேதான் பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகில்லை என்னும் கூற்று உருவாயிற்று. மனிதன் பெறத் தக்க விழுமியங்களுள் பொருளுக்கே தனிச் சிறப்பு உண்டு. அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் இம்மூன்று விழுமியங்களுள் நடுவில் உள்ள பொருள் இருப்பின் மற்ற இரண்டும் தானே கைகூடும். இதனையே

**அறம்பொருள் இன்பமென மன்னிய மூன்றில்
நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும்**

என்னும் நாலடியார் பாடல்தொடர் கூறுகிறது. ஈதலும் துய்த்தலும் பொருள் இல்லாதவர்க்கு வாய்ப்பதில்லை. எனவே பொருள் ஈட்டி அப்பொருள் கொண்டு இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திட வேண்டும்.

பொருள் இல்லாதவரைக் காட்டிலும் பொருள் பெற்றிருந்தும் அதைத் தானும் துய்க்காது பிறர்க்கும் ஈயாது வைத்திருப்போருக்கே அதிக துன்பம் ஏற்படும். தான் வைத்திருக்கும் பொருளைக் கள்வர்கள் கவர்ந்து சென்றுவிடக் கூடுது என்பதற்காக உறக்காமல் உண்ணாமல் காத்திருப்பதால் அத்தகையோர் துன்புறுகின்றனர். எனவேதான், வைத்தாரின் நல்லர் வறியவர் என விளம்பிநாகனார் கூறுகிறார்.

சிறுசிறு தவறுகளைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளாமல் சினந்து கடுமையான வார்த்தைகளால் பேசுபவர்களை விட அவர்தம் பேச்சுக்களைத் தாங்கிக் கொண்டு அமைதி காத்து இருப்பவர்களே மேலானவர்கள். மற்றவர்களின் குறைகளைக் கண்டு சினப்பவர்கள் மற்றவர்களைச் சினக்கும் அவர்களின் குறையை அறிவதில்லை. எனவே தான் சிறுசிறு குறைகளைக் கூட பொறுத்துக் கொள்ளாமல் சினப்பவர்களைக் காட்டிலும் அத்தகையவரின் சினத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு இருப்பவர்களே மேலானவர்கள் என்று நான்மணிக்கடிகை கூறுகிறது. **“பைத்தெழுந்து வைதாரின் நல்லார் பொறுப்பவர்”** என்பது நான்மணிக்கடிகையின் கூற்று. இவ்வரிய அறக்கருத்துக்களைக் கூறும் வெண்பா,

**கைத்திலர் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரின் நல்லர் வறியவர் பைத்தெழுந்து
வைதாரின் நல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரின்
நல்லர் சிதையா தவர்**

என்பதாகும்.

3. நாட்டார் சிந்தனைகள்

நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் காவிரியின் கிளைநதிகளில் ஒன்றாகிய குடமுருட்டி ஆற்றின் கரையில் உள்ள நடுக்காவிரி என்னும் சிற்றூரில் 12.04.1884இல் பிறந்தவர். திருச்சியில் உள்ள பிப் ஹீப் கல்லூரி அப்போது எஸ்.பி.ஐ கல்லூரி என அழைக்கப்பட்டது. அக்கல்லூரியில் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏழு ஆண்டுகளும் பேராசிரியாகப் பணியாற்றினார். கரந்தை புலவர் கல்லூரியில் நான்கு ஆண்டுகள் ஊதியம் எதுவும் பெறாது மதிப்பியல் முதல்வராகப் பணிபுரிந்தார். இவர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். சங்க நூல்கள் பலவற்றிற்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். இவர்தம் சிந்தனைகள் என்னும் இப்பகுதியில் மாணாக்கர்தம் பண்புகளை நன்கு விவரித்துள்ளார்.

மாணவப் பருவம் என்பது மகிழ்சி நிறைந்த பருவமாகும். பெண்ணுக்குக் கண்ணாகத் திகழ்வதால் கணவன் எனப்படுவது போல மாண்புகளை ஆக்கிக் கொள்பவன் மாண் ஆக்கன் – மாணாக்கன் என்றும், மாண் அவன் – மாணவன் என்றும் அழைப்பது தமிழ் மரபாகும்.

பொன் மண்ணில் பிறக்கிறது, மணி மலையிலே கிடைக்கிறது. முத்தும் பவளமும் கடலிலே உள்ளன. எங்கெங்கோ உள்ள இவையெல்லாம் ஒன்றாக ஒரு மாலையில் கோர்க்கப்படுவது போன்று மாணவர் விடுதியிலும் பல தேசங்களில் இருந்தும் சாதியாலும் சமயத்தாலும் வெவ்வேறான மாணவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி வாழ்கின்றனர். நட்புக் கொண்டு மகிழ்கின்றனர். உண்மையில் விடுதி வாழ்க்கை என்பது மாணவர்களுக்கு புராணங்களில் சொல்லப்படும் தேவருலக வாழ்வு போன்றது.

நாவலர் நாட்டார் ஐயா அவர்கள் செந்தமிழ் மொழிக்கும் சைவசமயத்திற்கும் பெருந்தொண்டாற்றி வந்துள்ளார். திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறுவது போலக், “கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்” அவர். இவர் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக் குறித்துக் கூறியுள்ள கருத்து எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும்.

இல்லறம் ஒழுகும் ஒருவன் பொருட்பற்றாக்குறை ஏற்படும்

போது நண்பர்களிடம் கடன் வாங்குகிறான். கடன் வாங்குவதில் தவறில்லை. மீண்டும் மீண்டும் கடன் வாங்கினால் மானம் போய்விடும் அல்லவா? எனவே நன்மகன் கடன் வாங்கத் தயங்குவான். வாங்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படின் கடுமையாக உழைத்துப் பொருளீட்டிக் கடனைத் திருப்பித் தருவான். மேலும்மேலும் உழைத்து பொருளை ஈட்டிப் பிறர்க்கும் தந்து வாழ்வான். மொழியையும் அவ்வாறே வளர்க்க வேண்டும். பிறமொழிகளில் உள்ள கலைச்சொற்களுக்கு இணையான புதிய புதிய சொற்களை நம் மொழியில் உருவாக்க வேண்டும். பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கும்போது அச்சொல்லை நம்மொழி ஒலிச்சூழலுக்கு ஏற்ப திரித்து வழங்க வேண்டும். இவ்வாறு மொழி வளர்ச்சிக்கான வழியை நாட்டார் ஐயா அவர்கள் விளக்கியுள்ளார்.

நாட்டார் ஐயா அவர்கள் கல்வி என்பதற்குத் தரும் விளக்கம் அருமையானதாகும். “கல்வி என்பது சில நிகழ்ச்சிகளையும் பொருள்களையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் அறிவது மாத்திரம் அன்று. ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் விளைத்து உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி உயர்ந்த எண்ணங்களைத் தோற்றுவித்து உயர்நெறியிற் செலுத்துவதே உண்மையான கல்வி ஆகும்” என்பது நாட்டார் ஐயா கல்விக்குத் தரும் விளக்கமாகும்.

மேலும் தாய்மொழி வழியாகவே கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இயற்கைக்கு மாறாகப் பிற மொழியில் கற்பிப்பது முறையற்ற செயலாகும் என விளக்குகிறார். மேலும் தமிழ்க்கல்வி குறித்து நாட்டார் ஐயா, “பண்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்து நல்லிசைப் புலவர்கள் பாடித் தொகுத்தவற்றுட் புறநானூறு என்னும் ஒரு நூலால் மட்டும் நாம் எய்தலாகும் உணர்ச்சி நிலத்தினும் பெரிது. வானினும் உயர்ந்தது. கடலிலும் அளத்தற்கரியது. தமிழிலே கற்று, தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்துச் சுவைத்துப் பண்பட்டு உயர்வது தமிழர் கடன் என்பதை உணர்ந்து தெளிந்து செயல்பட்டு வாழ்வோமாக” எனக் கூறுகிறார்.

ஆராய்ச்சி குறித்து நாவலர் மிக ஆழமாக விளக்கியுள்ளார். காய்தல் உவத்தல் இன்றி ஆய்வு அமைய வேண்டும். மேலும் ஆராய்ச்சியால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா என்பதை சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ சிறிது பொருள் கிட்டும் என்பதற்காக உண்மைக்குப் புறமாக உழுதுவது தமிழ்ப்புலவர்க்கு அடாத செயலாகும். அத்தகு செயலைச்

செய்வோரை புலவர் கூட்டத்துக்கு புறகு என ஒதுக்க வேண்டும் என நாட்டார் விளக்குகிறார். அச்சத்தாலோ பொருள் கிடும் என்ற எண்ணத்தாலோ உண்மைக்குப் புறம்பாக வாழ்வது இழிவாகும் எனத் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

4. பாரதியின் காதல் தத்துவம்

மக்கள் மட்டுமல்லாது உலகத்து உயிர்கள் எல்லாமும் இன்பமுடன் வாழ வேண்டும் எனக் கனவு கண்டவர் மகாகவி பாரதி. எந்த ஒரு உயிரும் தமக்கு ஏற்ற இணையைத் தேடி காதலித்துக் கூடி வாழ்ந்தே ஆக வேண்டும் என்பது உலக நியதி. இன்புற வேண்டும் எனக் கருதாத உயிர் ஏதும் உலகத்தில் இல்லை என்கிறார் தொல்காப்பியர். ஐம்புலன்களும் ஒரே நேரத்தில் இன்புறுவது காதலால் மட்டுமே என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

**கண்டுகேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும்
ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணையுள**

என்பது திருவள்ளுவரின் கூற்று. ஆண் பெண்ணைக் காத்தலுக்கும் பெண் ஆணைக் காத்தலுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது காதலே ஆகும். எனவே காதல் ஒன்றே ஒருவரின் காப்பு என்பது தெளிவு. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் யானை குரங்கு முதலான விலங்கினங்களின் காதல் வாழ்வு காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தகு தூய காதலை மனிதர் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

காதல் வாழ்வினால் மெந்நுறு புணர்ச்சி கிட்டுகிறது. மெய்யுறு புணர்ச்சியால் தேவையற்ற பொய்யான கவலைகள் மாய்ந்துபோகும். அதுமட்டுமன்று காதலினால் கவிதை பிறக்கும். கலைகள் தோன்றும். எனவே இவ்வுலகத்து இன்பங்களில் காதல் இன்பம் ஒன்றே மேலானது. அதனால்தான் பாரதி,

**காதலினால் மானுடர்க்குக் கலவியுண்டாம்
கலவியிலே மானுடர்க்குக் கவலை தீரும்
காதலினால் மானுடர்க்குக் கவிதை உண்டாம்
கானமுண்டாம் சிற்பமுதல் கலைகள் உண்டாம்
ஆதலினால் காதல் செய்வீர் உலகத்தீரே
அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமை யின்பம்
காதலினால் சாகாமல் இருத்தல் கூடும்
கவலைபோம் அதனாலே மரணம் பொய்யாம்**

எனப் பாடுகிறார். உலகில் உள்ள பேதங்கள் எல்லாம் அழிந்த சமத்துவ வாழ்வு வாழ ஒரே வழி காதலே என்கிறார் பாரதி.

காதல் உணர்வு தூய்மையானது. மாசற்றது. பாரதி கடவுளாகிய கண்ணனைத் தன் காதலியாகவும், காதலனாகவும் ருவகித்துப் பாடியுள்ள பாடல்கள் அவர் காதல்மேல் கொண்டிருந்த மதிப்பைக் காட்டுவதாக உள்ளன.

சங்க காலத்தில் காதல் திருமணங்களே அதிகமாக இருந்தது என்பர். இது தவறு. உண்மையில் ஒருசில திருமணங்கள் காதல் திருமணங்களாக இருந்திருக்கலாம். பெரும்பான்மையான திருமணங்கள் தாய் தந்தையர் பார்த்துச் செய்து வைத்த திருமணங்களே அக்காலத்தில் நடந்தன என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு.

காதலுக்குத் தடையாக இருக்கும் சாதி மதங்களைப் புறம் தள்ள வேண்டும்.

**சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்**

என்றும்,

**சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லப் பாவம்**

என்றும் பாடிச் சாதி ஒழிப்பிற்குக் குரல் கொடுத்தவன் பாரதி. காதல் வாழ்வினால் தீமைகள் அற்ற சமுதாயம் ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே பெற்றோர் காதல் வாழ்விற்குத் தடை போடக் கூடாது. தன் மகள் நல்ல அறிவு சான்றவனாய் விளங்கும் ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றோர் துணைபுரிதலே இனிமேல் செய்யத் தக்க செயலாகும். இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் மெய்யான காதல் செழிக்கும்.

5. திரு.வி.க சிந்தனைகள்

தமிழ்த்தென்றல் எனப் போற்றப்படுபவர் திரு.வி.க. என் கடன் பணி செய்து கிணப்பதே என்னும் திருநாவுக்கரசரின் திருமொழியில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்னுங் திருமந்திரத் தொடரையும், யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்னும் புறநானூற்றுத் தொடரையும் தன்னிரு கண்களாகக் கொண்டவர்.

திரு.வி.க. முதலில் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவராய் இருந்தார். பின்னர் சன்மார்க்க நெறியைத் தழுவினார். என்றாலும் கிறித்துவ மார்க்கத்திலும் அவர் நெஞ்சம் பிணைந்திருத்தது. இதனை, “ எனது நெஞ்சம் கிறித்து பெருமானை நினைக்கும். ஜெபத்தில் திளைக்கும். ஜெபத்தால் மனந்திரும்பல், முறையீடு, அழுகை, மன்னிப்புப்பேறு முதலியவற்றின் நூட்பங்கள் நாளடைவில் எனக்கு அனுபவத்தில் விளங்கின” என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

தீமையை எதிர்த்து நில்லாதே என்று விவிலிய நூல் கூறும் அறத்தைத் திரு.வி.க அவர்கள் மிகவும் போற்றுகின்றார். உலகில் நல்லன வாழும். தீயன அழியும். தீயவர்கள் மிகுந்த வலிமையுடன் தீயனவற்றைச் செய்யும்போது ஆற்றல் குறைவாக இருக்கின்ற நல்லவர்கள் அத்தீமைகளை எதிர்த்தால் நல்லவர்கள் அழிந்து போவார்கள். ஆதலால் எதிர்ப்பவர் இல்லாவிட்டாலும் தாமே அழியக் கூடிய தீமையை எதிர்க்காமல் ஒதுங்கிச் செல்வதே உத்தமர்களுக்கு நல்லது என்பது அதன் கருத்தாகும். திரு.வி.க. தாம் எழுதிய முடியா?காதலா?சீர்திருத்தமா? என்னும் நூலில் மேற்கூட்டிய அறத்தை நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

வைகறைத் துயிலில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பொதுமை வேட்டலில் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

காலையில்எழுந்து கடன்களை முடித்துக்

காற்றிலும் கதிரிலும் குளித்துச்

சோலையில் உலவிச் சுரக்கும்நீர் ஆடித்

தொழுதுனைச் சிந்தனை செய்து

சீலமும் நலமும் சேருவ வருந்திச்

சீர்தொழில் பிறர்க்கென ஆற்ற

மேலவர்கொண்ட வேர்நெறி யோங்க

வேண்டவன் கருணைசெய் இறையே

என்பது திரு.வி.க.வின் பிராத்தனை ஆகும். இந்த தெளிவு மிக்க அவரின் சிந்தனையை நாம் போற்றி நடந்து நலம் பெறுவோமாக.